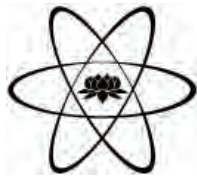

དབང་རྩེ་ཚན་རིག་གི་སློབ་འགྲོའི་སློབ་དེབ་གཉིས་པ།

ཨ་མོ་རི་དང་བོད་ཀྱི་ཚན་རིག་ལས་རིམ།

དབང་རྩེ་ཕྱ་གཟུགས་དང་དེ་དག་གི་བྱ་གཞག

EMORY
UNIVERSITY

LIBRARY
of Tibetan Works & Archives

ཨ་མོ་རི་གཞུག་ལག་སློབ་གཉེར་ཁང་དང་བོད་ཀྱི་དཔེ་སྐུ་དེ་ཁང་གྱན་མོང་ནས་པར་སྐྲུན་འདོན་སྟེན་བྱས།

ETSI Neuroscience Primer II

Neurons & Neuronal Activities

Written and organized by **Arri Eisen, Wendy Hasenkamp, Jennifer Mascaro, and Carol M. Worthman**

Translated by **Geshe Dadul Namgyal**

Emory - Tibet Science Initiative
SCIENCE PRIMERS

དབང་རྩེ་ཚན་ཤིག་གི་རྩོན་འགྲའི་སློབ་དེབ་གཉིས་པ།

དབང་རྩེ་ལྷ་གཟུགས་དང་དེ་དག་གི་བྱ་བ་ཞབ

ཚོ་སྐྱེ་བ། ལ་ཤི་ལམ་རྒྱན། རྩོན་ཉེ་མེན་ལེན་པ། ལ་ཉེ་དུས་ལེ་ལེ་ལ། ལེ་ལེ་ལེ་ལེ་ལེ་ལ།

མིག་སྐྱེ་བ། དགོ་བཤེས་དག་འདུལ་ལྷ་སྐྱེ་བ།

ལེ་ལེ་ཤི་དང་པོ་དེ་གི་ཚན་ཤིག་ལས་ཤིམ།

ཚན་ཤིག་གི་རྩོན་འགྲའི་སློབ་དེབ།

ཀྲུང་གི་དཔལ་ལོགས་གསལ།

Foreword and
acknowledgements

THE DALAI LAMA

FOREWORD

Despite their obvious differences, science and Buddhism share several key features in common. Both are committed to empirical observation, the testing of hypotheses, avoiding blind adherence to dogma, and cultivating a spirit of openness and exploration. Most importantly, Buddhism and science share as a fundamental aim the contribution they can make to humanity's well-being. While science has developed a deep and sophisticated understanding of the material world, the Buddhist tradition has evolved a profound understanding of the inner world of the mind and emotions and ways to transform them. I have no doubt that improving collaboration, dialogue and shared research between these two traditions will help to foster a more enlightened, compassionate, and peaceful world.

I have long supported the introduction of a comprehensive science education into the curriculum of the traditional Tibetan monastic educational system. When I first heard that Emory University proposed to develop and implement such a science education program for Tibetan monks and nuns in collaboration with the Library of Tibetan Works and Archives, I thought it would take many years. When I visited Emory University in October 2007, I was genuinely surprised to be presented with the first edition of a science textbook for Tibetan monks and nuns, the result of more than a year's work by a team of dedicated scientists and translators at Emory.

By extending the opportunities for genuine dialogue between science and spirituality, and by training individuals well versed in both scientific and Buddhist traditions, the Emory-Tibet Science Initiative has the potential to be of great meaning and significance to the world at large. Once more, the creation of this primer series, presented in both Tibetan and English, is a clear tribute to the commitment and dedication of all those involved in this project. With the preparation having been done with such care, I am confident that the long-term prospects for this project are bright.

I congratulate my friend Dr. James Wagner, President of Emory University, the science faculty and translators of the Emory-Tibet Science Initiative, and everyone who has lent their support to this project for achieving so much in such a short time and offer you all my sincere thanks.

4 October 2010

EMORY

Office of the President

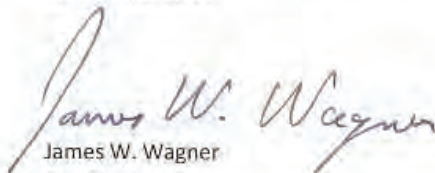
Education is one of the most potent tools we have for ensuring a better world for ourselves and for generations to come. To be truly effective, however, education must be used responsibly and in service to others. This ideal of an education that molds character as well as intellect is the vision on which Emory University was founded, and the challenges of our time show that the need for such education is as great as ever.

This vision is one that His Holiness the Dalai Lama shares deeply, and it is the reason for the close relationship that has emerged between His Holiness and Emory over the past two decades. On October 22, 2007, it was my pleasure and privilege to welcome His Holiness to Emory to be installed as Presidential Distinguished Professor and to join our community as a most distinguished member of our faculty.

The interdisciplinary and international nature of the Emory-Tibet Science Initiative, the most recent and ambitious project of the Emory-Tibet Partnership, is an example of Emory University's commitment to courageous leadership for positive transformation in the world. This far-reaching initiative seeks to effect a quiet revolution in education. By introducing comprehensive science instruction into the Tibetan monastic curriculum, it will lay a solid foundation for integrating insights of the Tibetan tradition with modern science and modern teaching, through genuine collaboration and mutual respect. The result, we trust, will be a more robust education of both heart and mind and a better life for coming generations.

The Emory-Tibet Partnership was established at Emory in 1998 to bring together the western and Tibetan traditions of knowledge for their cross-fertilization and the discovery of new knowledge for the benefit of humanity. This primer and its three companion primers are splendid examples of what can be accomplished by the interface of these two rich traditions. We at Emory University remain deeply committed to the Emory-Tibet Science Initiative and to our collaboration with His Holiness and Tibetan institutions of higher learning.

To the monastic students who will benefit from these books, I wish you great success in your studies and future endeavors.

James W. Wagner
President

ACKNOWLEDGEMENTS

The Robert A. Paul Emory-Tibet Science Initiative (ETSI) grew out of the longstanding vision of His Holiness the Dalai Lama and is sustained by His Holiness's continued guidance and support at every step of the way. Not only has His Holiness provided annual operational funds, but he has also provided \$1 million towards the ETSI endowment fund thereby ensuring the long-term sustainability of the program. The ETSI also owes its existence to the patronage of Dr. James W. Wagner, President of Emory University, who has allocated considerable funding on behalf of Emory University and from his personal discretionary fund.

The Emory-Tibet Partnership (ETP) was established in 1998 in the presence of His Holiness the Dalai Lama through the collaborative vision and work of Dr. Robert Paul and Geshe Lobsang Tenzin Negi. ETSI is the most ambitious project to grow out of the Emory-Tibet Partnership, and in 2010 ETSI was renamed the Robert A. Paul Emory-Tibet Science Initiative in honor of Dr. Paul's visionary leadership and guidance. We express our heartfelt thanks to both these individuals for helping to establish the many programs of the Emory-Tibet Partnership, including ETSI.

We gratefully acknowledge Geshe Lhakdor, Director of the Library of Tibetan Works and Archives, Dharamsala, India, whose leadership has been invaluable to the establishment and development of this initiative.

The project would also not have been possible without the support of Dr. Gary Hauk, Vice President and Deputy to the President at Emory University, who has guided ETP from the beginning and continues to be one of ETSI's strongest supporters. Additionally, ETSI is greatly indebted to Dr. Robin Forman, Dean of Emory College of Arts and Sciences, for providing critical resources and faculty from Emory College, which houses this initiative, to assist the ongoing development and implementation of the ETSI.

We thank also the ETSI science faculty, who have worked tirelessly to develop the science textbooks and who have traveled to India each summer to teach the science intensives, and the ETSI science translators who have given of their skills and time to contribute an entirely new scientific vocabulary to the Tibetan literary tradition and lexicon. In particular, Drs. Carol Worthman, Arri Eisen, John Malko, and Mark Risjord, team leaders for neuroscience, biology, physics, and philosophy of science respectively, oversee all of the curricular aspects of the ETSI and have been integral to any success experienced by the ETSI. Additionally, the principal ETSI translators, Tsondue Samphel and Geshe Dadul Namgyal oversee the entire translation of all ETSI materials, and with the assistance of ETSI staff members Michael Romano and Carol Beck, manage logistics for the production of the video lectures and textbooks. Without this dedicated team of exceptional faculty members and translators, the ETSI would not be where it is today.

Along with the hard-working staff of the Emory-Tibet Partnership, everyone has labored far beyond the call of duty, showing time and again that their efforts are not only work, but also an act of love.

We thank all those who have contributed the financial support needed to operate ETSI and ensure its long-term sustainability. We are particularly indebted to Joni Winston for her long-term generous support to ETSI and for her unwavering conviction in the worth of this endeavor. Funding for ETSI has also come from Emory University and Emory College, including the Office of Global Strategy and Initiatives.

Generous support has also come from:

- The Dalai Lama Trust
- The Joni Winston Fund
- The John Templeton Foundation
- Judith McBean Foundation
- Lostand Foundation
- Jaynn Kushner
- Drepung Loseling Monastery, Inc., Atlanta, Georgia

We would also thank these individuals for their guidance and advice:

- Dr. Gary Hauk, Vice President and Deputy to the President, Emory University
- Geshe Thupten Jinpa, Principal English Language Translator for H.H. the Dalai Lama and President, Institute of Tibetan Classics
- Geshe Lhakdor, Director, Library of Tibetan Works and Archives
- Dr. Alan Wallace, President, Santa Barbara Institute
- Dr. Preetha Ram, former Associate Dean for Pre-Health and Science Education, Emory University
- Dr. Arthur Zajonc, former President, Mind and Life Institute
- Dr. Richard Davidson, Director, Center for Investigating Healthy Minds, University of Wisconsin, Madison
- Dr. Robert A. Paul, Charles Howard Candler Professor of Anthropology and Interdisciplinary, Emory University
- Geshe Lobsang Tenzin Negi, Director of Emory-Tibet Partnership, Emory University

We would like to thank the venerable abbots and the administration of the Tibetan monastic institutions for embracing the ETSI curriculum and incorporating this material into the Tibetan monastic core curriculum. Lastly, we thank the highly dedicated monastic students of the Emory-Tibet Science Initiative, who are not only beneficiaries, but also essential collaborators in the success of this program. May the knowledge that they gain through this program and these materials benefit them greatly, and through them, all of humankind.

SUPPORT AND INSPIRATION

This primer was written by Wendy Hasenkamp, Arri Eisen, Jennifer Mascaro, and Carol Worthman, based on curricular materials developed by a group of Emory faculty along with graduate students and post-doctoral fellows at Emory University and Georgia Institute of Technology. Carol Worthman led this group, which also included Gaelle Desbordes, Dieter Jaeger, Michael Iuvone, Michael Kuhar, Todd Preuss, Lena Ting, Leah Roesch, and Nicole Taylor. These thoughtful, generous scientists and educators are responsible for many of the ideas and much of the substance as they are elaborated in this primer. Concepts, evidence, and graphics also were drawn widely from the literatures of neuroscience, a global, diverse, multi-disciplinary field whose findings continually expand our understanding of brain, mind, experience, behavior, and the nature of sentience in living beings.

Geshe Dadul Namgyal translated this primer, and Tsondue Samphel led the translation of all Year 2 course materials. They, along with translators at the Library of Tibetan Works and Archives (LTWA), are creating a new science lexicon in Tibetan, a historic undertaking whose fruits are evident in this text. LTWA translators include Karma Thupten, Tenzin Paldon, and Nyima Gyaltzen. These skilled scholars (along with Tenzin Sonam and Sangey Tashi Gomar) also participated in the pilot teaching program that led to this primer. In the process, they have not simply translated our words, but have managed to convey complex systems of thinking and knowing from one culture to another. Such a dual act of translation—first of words and second of meaning is utterly essential to our project. Reciprocally, the authors and other participating scientists have been educated and humbled by the wealth of ideas and insights gleaned from the translators and the monastic students themselves, whose questions and drive for clarity and understanding motivate the approach and content of this primer.

The spiritual leaders and guiding lights of the Emory-Tibet Science Initiative are Geshe Lhakdor and Geshe Lobsang Negi. The seed and inspiration is His Holiness the 14th Dalai Lama of Tibet.

The Emory-Tibet Science Initiative Neuroscience Team
Emory University
2015

Neuroscience Primer II

Neurons & Neuronal Activities

དབང་རྩེ་ཚན་རིག་གི་སློབ་འགྲོའི་སློབ་དེབ་གཉིས་པ།

དབང་རྩེ་ཕྱ་གཟུགས་དང་དེ་དག་གི་བྱ་བ་ཞབ་

Neurons & Neuronal Activities

Basic Processes of Transmission, Integration, and Response

INTRODUCTION

Imagine you are walking through the woods on a beautiful day—the cloudless sky is a clear sharp blue. Suddenly, you trip on a tree root and nearly fall, but you catch yourself at the last minute and keep walking with only a slightly sore toe to remind you of the incident. As you walk, you listen to the wind in the trees and enjoy the quiet.

But then, you hear something; it sounds like a child crying, and as you turn the corner on the path, there is indeed a young boy sitting by the path, and he is sobbing. The boy looks to be about four years old and so upset he is unable to respond to your questions: is he lost? What is his name? Your heart goes out to him, and carefully you pick him up and carry him to the nearest village, hoping to find his parents.

Here is a very human moment, something any of us might experience. As we live our daily lives, most of us don't give much thought to how our brains and bodies allow us to perform such basic actions. In the scene above, all sorts of processes are happening under the surface – walking, coordination and balance, hearing and seeing, emotional and behavioral responses, not to mention breathing, digesting, or circulating blood. All of these processes depend on our nervous system's interaction with multiple other systems we've learned about.

You already know that our nervous systems control things like movement and sensory processes. But how does this work, on a cellular level? In our first primer, we have mentioned that neuroscientists measure 'brain activity,' and that neurons 'are activated.' Decades of research have focused on determining how neurons become activated. We've referred to this in varying detail throughout the Life Sciences and Neuroscience primers you have read previously; however, here you now have enough knowledge and background to explore neuronal activity in some detail.

As we have seen in previous primers, it is a central tenet of biology that anything a human (or any other organism) does must have a biological substrate. This is because we are limited by our cells and molecules, organs and organ systems, their capacities and their emergent properties. This principle holds true for phenomena as relatively simple as digesting food

or circulating blood, but also for more complex phenomena like vision and social behaviors. In this primer, we will use the scenario described above as a way of gaining a deeper understanding of how the nervous system works. Along the way, we will continue to synthesize the knowledge and concepts we have learned in past primers.

BACKGROUND

To help us more easily integrate the ideas in this primer, let's examine some of the background information that is presented in other primers in this series. If you haven't covered these other primers yet, it may be useful to review these sections before diving into *Neurosciences II*.

Life Sciences Primer (LSP)-I: Evolution sets the stage for all else we learn in the biological sciences by outlining Charles Darwin's great and transformative idea of evolution. We learn how, through a few basic laws of selection operating from the interactions between biology and the environment, all of life evolved and continues to do so. We learn how mechanisms for transmitting biological information between generations, particularly DNA (and the RNA and proteins it encodes), form the universal substrate for evolution, and how random changes in the DNA code that result in biologic advantage in a particular environment are selected and passed on. We also learn how different environments affect when, if and to what extent genes are expressed. Over millions of years, this process of evolution has resulted in all of the diversity and abundance of life forms that exist or ever have existed on earth.

In *LSP-II: Genes and Cells*, using the example of what happens when we touch a cup of very hot chai, it becomes clear that a few chemicals, most notably carbon, nitrogen, hydrogen and oxygen, are the basic constituents of all life molecules: proteins and nucleic acids (RNA and DNA), as well as carbohydrates and fats. We learn how the dynamic principle of structure/function—that structure predicts function and vice versa—applies at all levels of life, from molecules to cells and tissues, on to organs, organ systems, and organisms. We examine the basic chemistry of life and how it is deeply related to change, structure and function.

In *LSP-II: Genes and Cells* and *Neurosciences I* we also learn that the core molecules of life combine to form cells and their parts and allow different cells to interact. We learn that the same basic elements build a vast diversity of

molecules and many different kinds of cells, such as the neurons and muscle cells critical for our response to touching the hot cup of chai. We discuss the evolution of senses across the family tree and, in *Neurosciences I*, we follow the complex sense of vision, its evolution as well as its mechanisms—tracing the path of information from the light that bounces off objects through our eyes and into our brain.

In *Neurosciences I* and *LSP-III: Development and Physiology*, we expand from molecules and cells to organs and organ systems, the next step up the biological staircase of life. Remembering the consistent underlying principle of structure and function as we move up the staircase, we learn constituents of and interactions among the many organ systems that make up our bodies—the nervous system as well as our reproductive, digestive, skeletal, muscle, immune, cardiovascular, respiratory, endocrine, integumentary, and urinary systems.

Finally, in *LSP-III: Development and Physiology*, we discuss development, again from an evolutionary prospective, starting with the relatively simple slime mold and then showing how its basic cellular and molecular strategies—chemotactic signaling based on chemical gradients and resulting in cellular movement—are the same as those used in development in all organisms. We learn how an organism starts with one cell and one set of DNA and then divides over and over, each cell having the same DNA. Nonetheless, during development each cell gradually takes on a different personality. All of this eventually results in the development of new organs, organ systems, and organisms, some of which (like humans) have trillions of cells!

WHAT EXACTLY IS NEURONAL ACTIVITY?

So how do neurons really work? Thorough comprehension of neural activity requires synthesizing many of the biology facts and concepts we've learned previously. Let's think about the underlying biology—from organisms to molecules—of the scenario described above.

Two **organisms** of the same species interacted. Doing so involved many of your physiological systems (discussed in *LSP-III: Development and Physiology*), such as your muscle-skeleton system (you walked, tripped, caught yourself, and picked up the boy), your respiratory system (you breathed), and your nervous system, including both your peripheral and central nervous systems.

Your nervous system was particularly important for many aspects of this scene: your reflex reaction (you tripped and didn't fall), your sensory systems (you sensed the boy through vision and hearing), your limbic and emotional system (you determined the boy was sad by his motions, sounds, and facial movements, and you felt emotion in response), your movement, balance, and posture, and your speech to communicate with the boy. Organs that were used included your eyes, ears, brain, lungs, muscles, and nerves. Throughout this experience, your nervous system kept track of all these systems and their interactions with each other.

And, of course, all these organs are composed of their own particular cell types. As we learn in *LSP-II: Genes and Cells*, within one organism all cells share basic characteristics and the same genes; the cells of different organs within that organism express different sets of genes to produce different proteins and other molecules that enable their particular functions.

Recall that the primary cells of your nervous system are called neurons (Figure 1). As you walked through the woods, your neurons were working at many levels—all involved in gathering, processing and sending information. Your sensory neurons gathered information about the environment and sent it to your central nervous system (spinal cord and brain). Other neurons connecting your central nervous system and muscles allowed you to walk, catch yourself, and pick up the boy. Neurons in your central nervous system integrate and synthesize information from the peripheral neurons, and send information back out to the periphery through more neurons; the result is that you respond to the information your neurons received and processed. The function of the neurons is reflected in their structures; neurons that do different things look and act differently.

Even within a single neuron, the different structures of the cell reflect different functions (Figure 2). Look at the interesting shape of a typical neuron. Neurons have dendrites at one end where they receive information from the environment, usually in the form of signals from other neurons. Neurons have a cell body where the nucleus and other cellular machinery reside, an extended axon down which the neuronal message is sent, and a terminal where the message is passed to other cells. Depending on which part of the cell you look at, you'll find different types of molecules carrying out the functions of that part of the cell. For example, as we'll see, the parts of the neuron involved in receiving external information have special protein receptors in their cell membranes for binding information molecules.

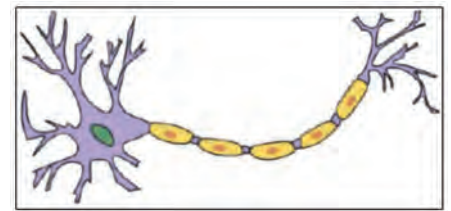
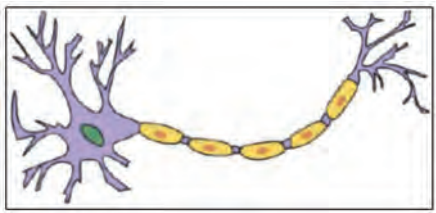

Figure 1: A neuron is a specialized type of cell found in the nervous system.

མཚམས་སྒྲོར་གྱི་བྱུང་བ་འདིའི་ཆ་གསལ་མང་པོའི་ནང་ཁྲོད་ཀྱི་དབང་ཅུ་མ་ལག་དེ་ཉིད་དམིགས་བསལ་གྱིས་གཞན་ཆེ་སྟེ།
 ཆ་གསལ་དེ་དག་གི་ཁྲོད་དུ་(ཁྲོད་ཀྱི་རྒྱུ་པ་འཁྲིལ་ཡང་མ་འབྲེལ་བའི་སྐབས་)ཁྲོད་ཀྱིས་བྱུང་བའི་ལྷོག་འགྲུལ་ཡ་ལན་དེ་
 དང་། (ཁྲོད་ཀྱིས་མིག་དང་ན་བ་བརྒྱུད་ནས་དེར་བྱིས་པ་ཞིག་ཡོད་པར་ཚོར་བའི་)ཁྲོད་ཀྱི་དབང་ཚོར་མ་ལག་ (བྱིས་པའི་
 འགྲུལ་སྒྲོད་དང་། སྒྲ་དང་། གཤོང་གི་རྣམ་འགྲུར་བཅས་ལས་ཁོའི་ཡིད་སྐྱོའི་གནས་བབ་ཁྲོད་ཀྱིས་ཚོར་ཞེད། དེར་ཡ་ལན་དུ་
 ཁྲོད་ཀྱིས་སེམས་ཚོར་བསྐྱེད་པས།) ཁྲོད་ཀྱི་མཐའ་འཁོར་མ་ལག་དང་སེམས་ཚོར་མ་ལག་ ཁྲོད་ཀྱི་འགྲུལ་སྒྲོད་དང་། སྟོན་
 སྟེན་གྲུབ་ལ། ལུས་ཀྱི་སྣང་ས་སྣང་ས། བྱིས་པ་དེར་བྱིས་པའི་ཁྲོད་ཀྱི་སྐྱེད་མོལ་བཅས་ཚུད་ཡོད། སྐབས་དེར་ཁྲོད་ཀྱིས་མེད་
 སྐྱེད་པའི་དབང་པོའི་གྲས་སུ་མིག་དང་། རྩ་བ། སྐྱེད་པ། སྐྱོ་བ། འགན་དང་། དབང་ཅུ་བཅས་ཚུད་ཡོད། ཁྲོད་བ་འདིའི་དུས་ལུན་
 རིང་གོང་གསལ་ལུས་ཀྱི་མ་ལག་དེ་ཀྱན་དང་། ཡང་དེ་དག་མཐུན་དུ་འབྲུབ་པའི་སྟེལ་སྒྲོར་རྣམས་པ་ཀྱན་ལ་ཁྲོད་ཀྱི་དབང་
 ཅུ་མ་ལག་གིས་རྒྱས་ལོན་རྗེས་འཚོལ་བྱས་ཡོད།

དེར་མ་ཟད། དབང་པོ་འདི་ཀྱན་རང་རང་གི་སྤྱུང་གི་རིགས་དེས་ཅན་དག་ལས་བྱུང་བ་ཡང་འདིར་དེས་དགོས། ད་ཚོས་
 རིགས་རྣམས་དང་སྤྱུང་མིང་གྲང་ཅན་གྱི་ཆེ་སྟོན་ཚན་རིག་གི་སྟོན་འགྲུལ་སྒྲོབ་དེའི་གཉིས་པ་ལས་ཤེས་པ་བཞིན། སྐྱེ་ལྷན་
 ཀྱི་རྣམས་པ་གཅིག་ལ་ལྷན་པའི་སྤྱུང་ཀྱན་གཞི་རིམ་གྱི་ཁྲུང་གཤིས་གཅིག་གྲུབ་ཡིན་པ་དང་། དེ་དག་ལ་ཡོད་པའི་རིགས་
 རྣམས་རྣམས་ཀྱི་གཅིག་མཚུངས་ཡིན། དེ་ལྟར་འདྲ། སྐྱེ་ལྷན་སྟོན་ཆགས་དེའི་དབང་པོ་སོ་སོའི་སྤྱུང་གི་རིགས་རྣམས་ཁྲོད་
 རྣམས་རིགས་རྣམས་ཀྱི་ཚོགས་སྤང་མི་འདྲ་བ་ཡར་སྔ་བའི་དབང་གིས་བྱེད་ལས་དམིགས་བཀའ་བ་བསྐྱེད་པའི་འདུས་རྒྱལ་
 མི་འདྲ་བ་དང་སྐྱེ་རྣམས་མི་འདྲ་བ་དེ་འདྲ་བསྐྱེད་ཀྱི་ཡོད།

དཔེ་རིམ། ༡ དབང་ཅུ་མ་གྲུབ་སྟེ་དབང་ཅུ་མ་ལག་གི་
 ཁྲོད་དུ་ཆེད་པའི་སྤྱུང་གི་རིགས་དམིགས་བཀའ་བའི་གྲས་
 ཤིག་ཡིན།

ཁྲོད་ཀྱི་དབང་ཅུ་མ་ལག་གི་གཞན་ཆེའི་སྤྱུང་དེ་དག་ལ་དབང་ཅུ་མ་གྲུབ་སྟེ་མེད་ཀྱི་ཡོད་པ་འདིར་སྤྱིར་བཏོན་བྱེད་
 དགོས། (དཔེ་རིམ། ༡)། ཁྲོད་ཉིད་འགས་སྐྱུང་ཁྲོད་དུ་བཟོད་སྐབས་ཁྲོད་ཀྱི་དབང་ཅུ་མ་གྲུབ་སྟེ་རྣམས་བར་དེམ་མང་པོའི་
 བར་དུ་ལས་ལ་ཞུགས་ཡོད་དེ། བྲག་ཞུགས་དེ་ཀྱན་གྱིས་ཆ་འཕྲིན་གྱི་རིགས་བསྟུ་བ་དང་། དེ་དག་ལ་དབྱེ་གཅོད་བྱེད་པ། དེ་
 དག་འདྲེན་གཏོང་བྱེད་པ་སྟེ་བྱེད་ཀྱི་ཞུགས་ཡོད། ཁྲོད་ཀྱི་དབང་ཚོར་དང་སྟེལ་བའི་དབང་ཅུ་མ་གྲུབ་སྟེ་རྣམས་ཀྱིས་
 ཁོར་ལྷག་དང་འབྲེལ་བའི་ཆ་འཕྲིན་བསྟུ་བ་ནས་ཁྲོད་ཀྱི་དབང་ཅུ་མེ་མ་ལག་(རྒྱུངས་པ་དང་སྐྱེད་པ།)ལ་བཏང་ལ། ཁྲོད་
 ཀྱི་དབང་ཅུ་མེ་བའི་མ་ལག་དང་འགན་དེ་སྟེལ་བྱེད་ཀྱི་དབང་ཅུ་མ་གྲུབ་སྟེ་གཞན་རྣམས་ཀྱིས་ཁྲོད་ཉིད་གོས་པ་སྟེ་བ་དང་།
 རང་སྐྱེད་བྱས་པ་དང་། བྱིས་པ་བར་དུ་ལེན་པའི་བྱུང་པ་ཡང་རམ་འདེགས་བྱས་ཡོད། ཁྲོད་ཀྱི་དབང་ཅུ་མེ་བའི་མ་ལག་ཁྲོད་
 ཀྱི་དབང་ཅུ་མ་གྲུབ་སྟེ་རྣམས་ཀྱིས་མཐའ་འཁོར་དབང་ཅུ་མ་གྲུབ་སྟེ་དག་ནས་ཐོབ་པའི་ཆ་འཕྲིན་རྣམས་ལ་འཚམ་སྟེན་གྱི་
 དང་མཉམ་སྟེ་བ་བྱས་རྗེས་དབང་ཅུ་མ་གྲུབ་སྟེ་ལྷག་མ་གཞན་བརྒྱུད་ནས་ཆ་འཕྲིན་རྣམས་མཐའ་འཁོར་མ་ལག་ལ་སྤྱིར་
 སྟོན་བྱེད་ལ། དེའི་འབྲས་བུར་ཁྲོད་ཀྱི་དབང་ཅུ་མ་གྲུབ་སྟེ་རྣམས་ཀྱིས་འདྲས་ཤིང་དབྱེ་གཅོད་བྱས་པའི་ཆ་འཕྲིན་དག་ལ་
 ཁྲོད་ཀྱིས་ཡ་ལན་སྒྲོད་སྐབས་བེད། དབང་ཅུ་མ་གྲུབ་སྟེ་སོ་སོའི་བྱེད་ལས་རྣམས་སྤྱེད་ཀྱི་ཞུགས་དེ་དག་སོ་སོའི་དབྱེ་བས་
 བཀོད་ཀྱི་རྣམས་པས་མཚོན་འབྲེལ་བྱེད་སྐབས་ཤིག། སྐྱེད་ཚུལ་ལ་མི་འདྲ་བའི་དབང་ཅུ་མ་གྲུབ་སྟེ་རྣམས་བྱེད་ལས་ཀྱང་མི་
 གཅིག་པར་ཞུགས་པའི་གཞན་གྱིས་ཡིན།

དེར་མ་ཟད། དབང་ཅུ་མ་གྲུབ་སྟེ་ཁོར་རྒྱུ་གཅིག་གི་ཁོག་ནང་གི་དབྱེ་བས་བཀོད་ཐད་དུ་སོ་སོས་ཀྱང་བྱེད་ལས་མི་འདྲ་
 བ་མཚོན་གྱི་ཡོད།(དཔེ་རིམ། ༢) དེ་ཡང་འཚར་ཅན་གྱི་དབང་ཅུ་མ་གྲུབ་སྟེ་ཤིག་གི་ཡིད་དབང་འགྲུག་པའི་བཟོ་དབྱེ་བས་
 ལ་གཅིག་སྟོན་དང་། དེའི་བྱུང་སྟེ་གཅིག་ལ་བརྟེན་ཅུ་མེད་དེ་འདྲ་ཡོད་ཅིང་། དེ་དག་གིས་རང་གི་ཁོར་ལྷག་ནས་ཆ་འཕྲིན་
 ཚུར་ནང་འདྲེན་བྱེད་ཀྱི་ཡོད། རྒྱུན་ལྷན་དུ་བྱས་ན་ཆ་འཕྲིན་དེའི་རིགས་ཤི་དབང་ཅུ་མ་གྲུབ་སྟེ་གཞན་དག་ནས་ཚུར་སོན་
 པའི་བརྟེན་དག་ཡིན། དབང་ཅུ་མ་གྲུབ་སྟེ་རྣམས་ལ་སྤྱུང་ལུས་ཤིག་ཡོད་ལ། དེར་སྟེ་ཉིད་དང་སྤྱུང་དེམ་པའི་
 བར་ཆ་གཞན་རྣམས་ཚུད་ཡོད་པར་མ་ཟད། རྒྱུང་ལག་ཚུལ་གྱི་བརྟེན་ལ་ཅུ་མེད་ཞིག་ཀྱང་དེར་མཐུན་ནས་ཡོད། རྒྱུང་ལག་
 འདིའི་སྟེན་སྤྱུང་གཞན་ལ་བརྟེན་གཏོང་བེད། ཁྲོད་ཀྱིས་སྤྱུང་ཞིག་གི་ཆ་གསལ་གང་ལ་ཞིབ་སྟོན་བྱེད་པའི་བཞིན་པ་ལ་
 གཞིགས་ཏེ་ཆ་གསལ་དེ་དང་འབྲེལ་བའི་བྱེད་ལས་རྣམས་འདུས་རྒྱལ་གྱི་རིགས་མི་འདྲ་བས་རྗེ་ལྷར་འབྲུབ་པའི་ཚུལ་རྣམས་
 ཁྲོད་ཀྱིས་མི་རིང་བར་མཚོང་རྒྱ་ལེད། དེ་ཡང་དཔེར་ན། དབང་ཅུ་མ་གྲུབ་སྟེ་ཆ་གསལ་གང་ཞིག་སྤྱི་གྲོགས་ནས་ཆ་འཕྲིན་
 བར་འདྲེན་བྱེད་པར་གཞོན་པ་དག་གི་སྤྱུང་སྐྱེ་མོའི་ཁྲོད་དུ་ཆ་འཕྲིན་གྱི་འདུས་རྒྱལ་རིགས་འཚོང་སྟོན་བྱེད་པར་མཁོ་བའི་
 དམིགས་བསལ་སྟེ་རྣམས་སྟེ་ལེན་པ་དེ་འདྲ་ཆགས་ཡོད་པར་དེ་ཚོས་གཤམ་དུ་མཚོང་རྒྱ་ལེད།

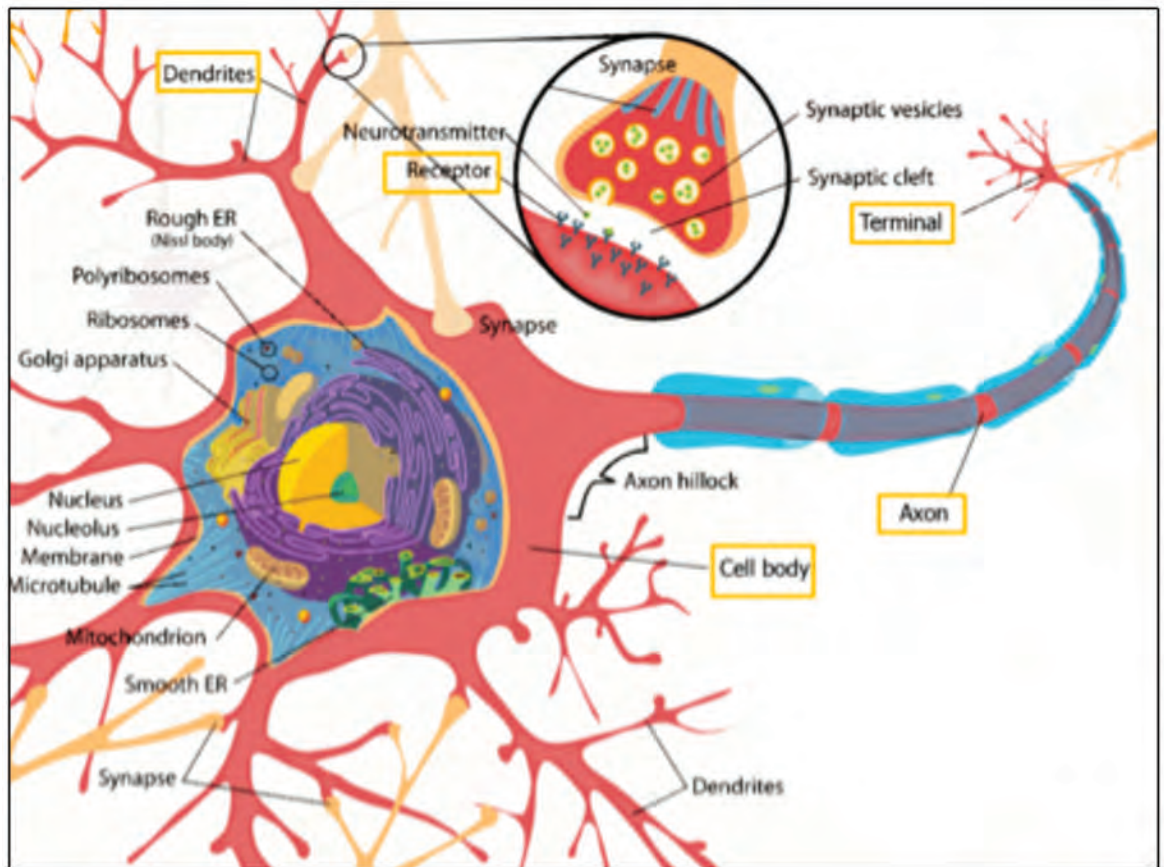

Figure 2: Detailed view of a neuron. Key structures from text outlined in orange. Other structures found in the cell body are discussed in LSP 2

THE NATURE OF THE INFORMATION

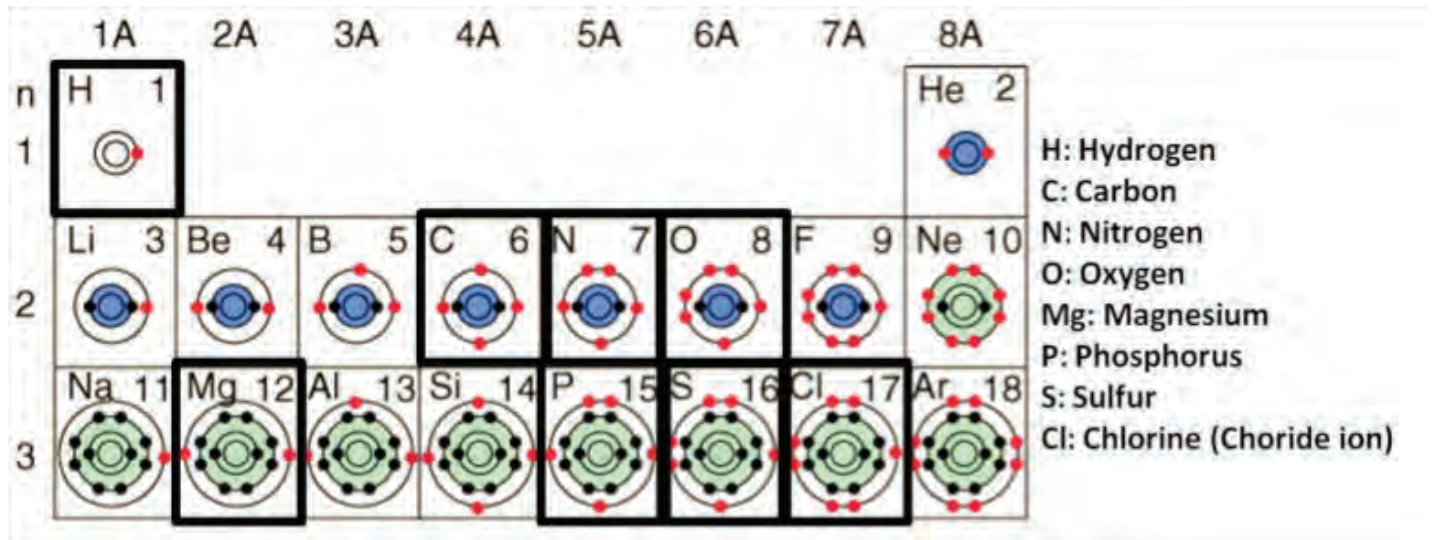
How are the neurons involved in your walk along the path, and in finding and helping the boy? How do they receive and send all that information? Neurons send information in two different ways: (1) electrical transmission due to forces caused by the flow of electrically charged particles; and (2) chemical transmission due to forces caused by movement of ions. The overall process is called neurotransmission. Within neurons, the information is sent using electrical charge; between neurons, information is almost always sent chemically (in rare cases information is sent between neurons electrically). First, let's look more closely at electrical charge

ELECTRICAL CHARGE

The fact that the building blocks of all chemicals, atoms, may have a "charge" is fundamental to electricity and to how neurons work. To fully appreciate electrical charge, we first must briefly move pretty far away from your walk in the woods. As we do, remember that a full biological understanding

of such complex behaviors as walking or helping a child must include an understanding of the physics and chemistry of the biological molecules underlying all our complex behaviors.

To begin thinking about charge, it is useful to review our discussion of atoms and basic chemistry from *LSP-II: Genes and Cells*. Recall that all living things are made up of different molecules, and all those molecules are composed of atoms or elements (Figure 3). The most common elements in biological organisms carbon, oxygen, nitrogen, and hydrogen, but many others are vital, including phosphorous, calcium, sulfur, iron, magnesium, zinc, and copper. Three elements are particularly important for neurotransmission: potassium, sodium, and chlorine. To explore this further, the discussion below is reprinted here from *LSP-II: Genes and Cells*:

Figure 3: The elements most vital for brain function shown (with bold box) within a subset of the periodic table. Elements in the same column are said to be in the same “group” and share similar properties in that they have the same number of electrons in their outer shell. Notice that all of the biologically relevant atoms have space in their outer shell, while the elements in the rightmost column have a full outer shell and are not important for brain function.

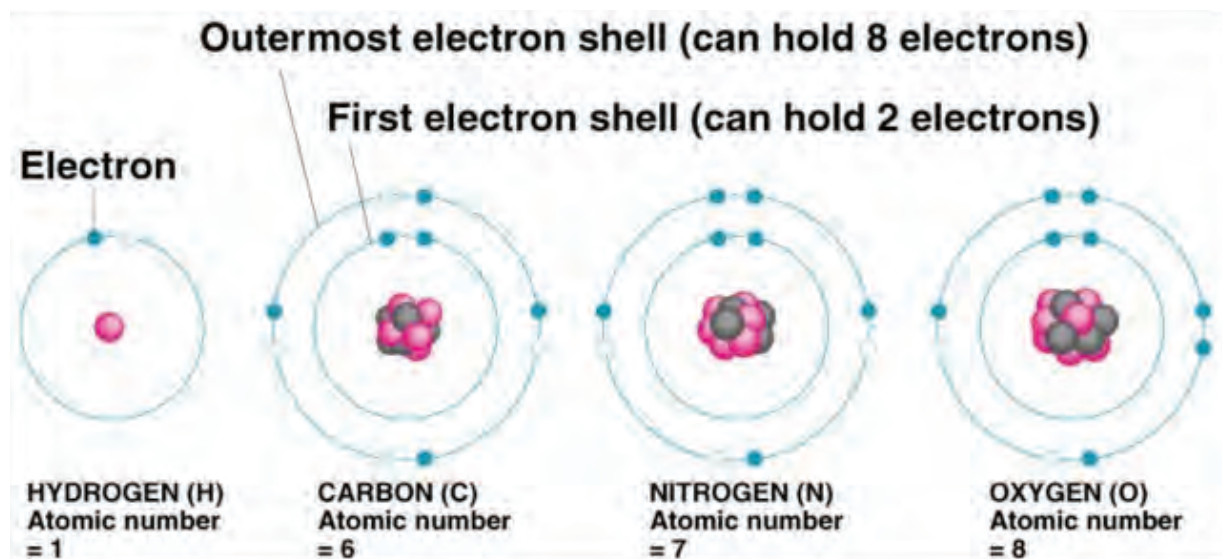
How and why do atoms interact to form molecules like water? Just like cells and organisms interact with their environments based on their traits, atoms also interact with their environments (which include many other atoms). Atoms interact with each other based on their chemical and physical traits. In this case the important trait is the electrical charge of the particles that make up atoms.

Notice the central ball and surrounding circles shown for each atom in the periodic table. The ball in the middle of each element represents the nucleus of the atom (this nucleus is, of course, very different than the nucleus of a cell). The atomic nucleus is made of positively charged particles called

protons and non-charged particles called neutrons. The circles represent the paths, or shells, of the negatively charged particles called electrons. Each element is defined by the number of these particles—protons, neutrons, and electrons—it has. For example, you can see in the chart that a single atom of hydrogen has one electron and one proton.

An established principle of physics, chemistry and biology is that negative and positive charges attract, while equal charges repel each other. This is important in many areas. In terms of the atom, the positively charged protons of the nucleus attract the negatively charged electrons of the outer shells, holding the atom together. The degree to which the atom 'holds' its electrons becomes important for determining how each atom interacts with other atoms in its environment.

Electrons move around the atomic nucleus in complicated paths, but we use a circle to simplify the story. Electron shells fill up with electrons beginning from the inside, nearest the nucleus, and moving to the outside. Notice the shell closest to the nucleus can only hold two electrons, while the shells farther from the nucleus can hold up to eight electrons (Figure 4). In each of the elements highlighted with the periodic table in Figure 3 - the ones most commonly found in living organisms (hydrogen, carbon, nitrogen, oxygen, sodium, magnesium, phosphorous, sulfur, and chlorine) - the outside electron shell is not full. This outside shell is called the valence shell, and it is no coincidence that valence shells are unfilled in these elements of life.

Figure 4: Four biologically relevant elements are pictured here and represented by the nucleus (made of protons and neutrons) and negatively charged electrons within the electron shells

Some atoms are more susceptible than others to losing or gaining electrons in their valence shells. Look at the table of elements in Figure 3. Which atoms do you think are most likely to lose electrons? Which atoms are most likely to gain them? To get started, look carefully at two atoms that have important roles in neurotransmission, sodium (Na) and chlorine (Cl). How do you think their valence electrons are most likely to interact with other atoms in their environment? Sodium only has one electron in a valence shell that is most stable if it has eight electrons, thus, it will easily give up that electron. When sodium loses an electron, it loses a negative charge and, therefore, becomes more positive; it is now known as a sodium ion (Na⁺). Note that “losing” an electron means that the electron moves: recall that electricity is defined as the movement of charged particles, such as electrons. Potassium (K), like sodium, often exists as a positive ion (K⁺). Now look carefully at chlorine; chlorine already has seven electrons in its valence shell, so it only needs one more to be stable. So, each chlorine atom tends to add an electron, making it more negative. It becomes a chloride ion (Cl⁻). It is perhaps hard to comprehend that all of our behaviors – in the scenario above, a pleasant walk and helping a little boy find his parents – are associated with ions and charges and atoms. However, as we shall see, without the action of ionically charged particles, none of the rest is possible!

Electrically charged atoms (ions) like Na⁺, K⁺, and Cl⁻ create charge in biological systems. We measure charge in terms of voltage. The number of volts measures the difference in charge between two locations. When this charge moves in a system, it is called an electrical current, and the structures within which the current flows (neurons, in this case) are called conductors.

The medium in which current flows in neurons and all biological systems is primarily made up of water. And so, another piece of the chemical story of electrical charge we should understand is the unique chemical structure of water. We also discuss this in *LSP II: Genes and Cells*. Recall from that primer that each molecule of water is composed of two hydrogen atoms and one oxygen atom and that, due to the extreme electronegativity (attraction for electrons) of oxygen, each molecule of water has two ‘partial’ positive charges and one partial negative charge (Figure 5). These partial charges give water many unique properties. In terms of our discussion of electrical charge, water being both negative and positive allows ions (and their charges) to dissolve in it, so that we now have a medium for moving charge and creating current.

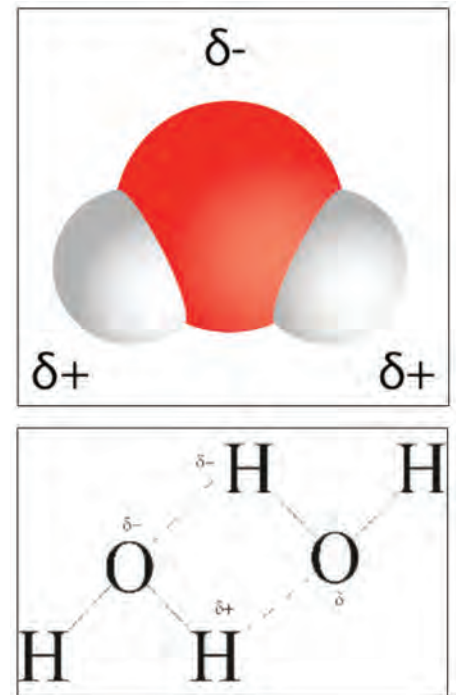

Figure 5: A molecule of water is composed of two hydrogen atoms and one oxygen atom (H₂O). Water molecules exhibit interesting properties due to their chemical structure.

Neurons have evolved as cells that serve as information carriers for the nervous system, and current is a big part of the way they communicate. Information is passed through neurons because of changes in the amount and location of charge. On the one hand, two different biochemical states are possible: current and no current. On the other hand, the quantity of current enriches the complexity of the information being sent.

Neurons and their surrounding environments are full of dissolved ions. How do you think neurons might be able to control the location of these ions and thus use them to create and send information? The answer to this question has two main parts.

First, from our discussion of the function of cell membranes in *LSP II: Genes and Cells*, we learn about the importance of the membrane that surrounds the whole cell and the many membranes surrounding organelles within the cells. These membranes provide a separation of the cell or its organelles from the surrounding environment, which allows for careful regulation of what enters and leaves the cells or organelles.

Second, remember that chemicals move in and out of cells in diverse ways: small uncharged molecules diffuse through membranes, but most molecules—larger or charged ones—only move through membranes via specific protein receptors, channels, or pumps (Figure 6). The structure of these proteins has evolved exquisitely to fit their function.

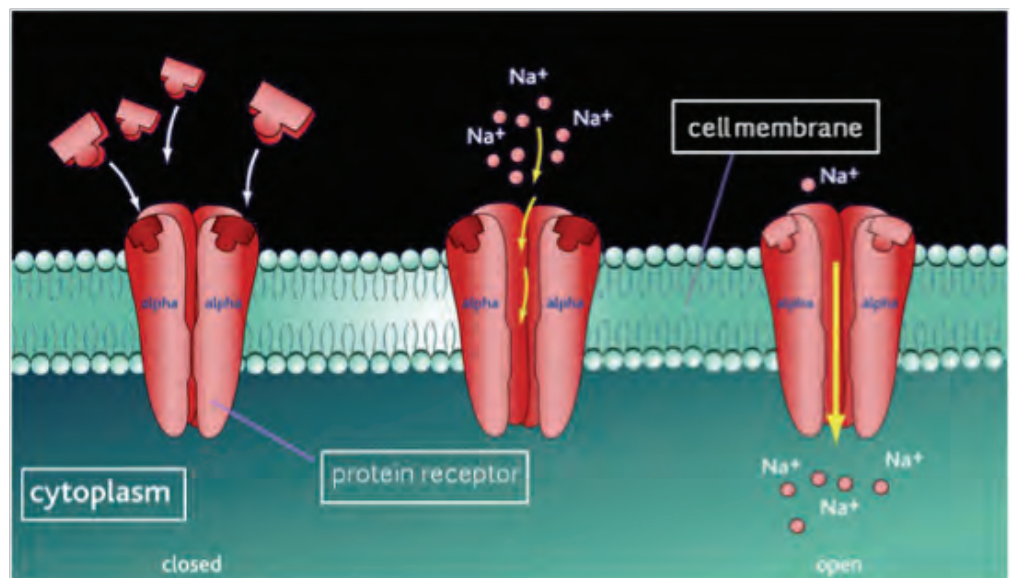

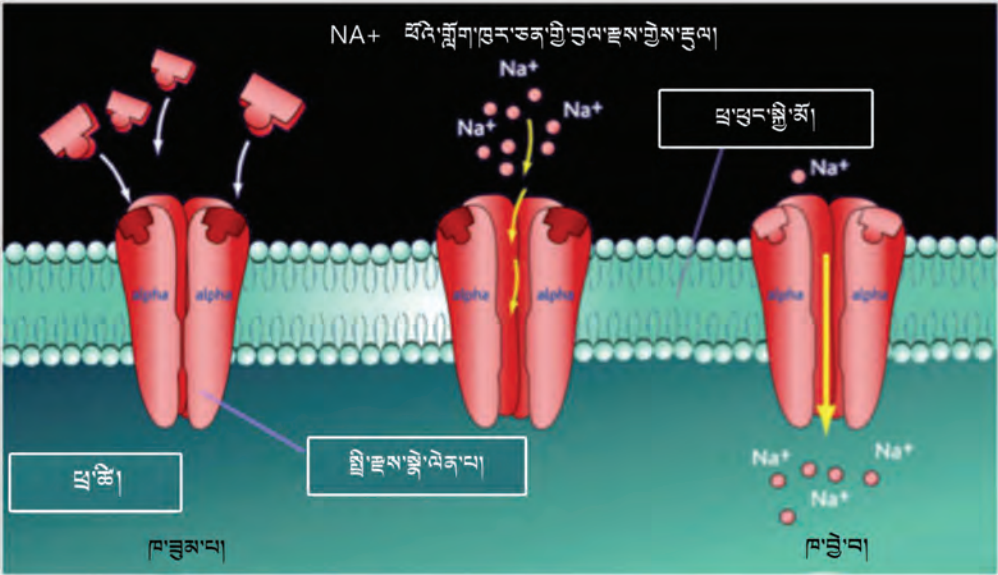
Figure 6: Specific molecules in the environment bind to the protein receptor in the cell membrane and change the shape of the receptor, allowing sodium ions to pass into the cell.

དབང་ཅ་སྔ་གཟུགས་རྣམས་དབང་ཅ་སྔ་ལག་གི་ཆེད་དུ་ཆ་འཕྲིན་འཁྲུང་མཁུག་གི་སྔ་སྔ་བྱི་ཚུལ་དུ་འཕེལ་འགྱུར་བྱུང་
 ཡོད་ལ། དེ་དག་གིས་ཕན་ཚུན་བརྗེ་འཕྲིན་གཏོང་ལེན་གྱི་དུས་རིམ་ནང་སློབ་ཚུན་འཕྲིན་གྱིས་གྲེད་ལུས་ཆེན་པོ་འདོན་
 གི་ཡོད། དེ་ཡང་(སློབ་ཀྱི་)ཁྲུང་གི་འཕོར་ཚད་དང་འཁོད་ཡུལ་ལ་འགྱུར་བ་ཕྱིན་པའི་སློབ་པ་དབང་ཅ་སྔ་གཟུགས་བརྒྱུད་
 བས་ཆ་འཕྲིན་དཔོར་འཕྲིན་གྱི་དུས་རིམ་དུ། དེ་རིམ་ལྡར་འགྱུར་ངམ་ཞེན། འོག་གསལ་གཞུག་ཏུ་སླེ་ལྡན་རྣམས་སློབ་ཀྱི་གནས་
 སྐབས་མི་འདྲ་བ་གཉིས་ཏེ། སློབ་ཚུན་ཡོད་པ་དང་མེད་པའི་གནས་སྐབས་འགྱུར་སྲིད་པ་དེས་ཡིན་ལ། ཡང་སློབ་པ་
 གཞན་དུ་ཞི་འཕྲིན་གཏོང་བུ་རྒྱུའི་ཆ་འཕྲིན་གྱི་རྣམས་འཕྲིན་གནས་བབ་དེ་སློབ་ཚུན་གྱི་འཕོར་ཚད་གིས་མཐོར་འདེགས་
 གཏོང་གི་ཡོད་པ་དེས་ཀྱང་ཡིན།

དབང་ཅ་སྔ་གཟུགས་དང་དེ་དག་གི་མཐའ་མཚམས་ཁོར་ཡུག་རྣམས་ལ་བཞུགས་ཐེན་པའི་གྲེས་རྒྱལ་དག་གིས་ཁེངས་
 བས་ཡོད་པ་རེད། སློབ་ཚུན་ན་དབང་ཅ་སྔ་གཟུགས་དག་གིས་གྲེས་རྒྱལ་འདི་རྣམས་ཀྱི་འཁོད་ཡུལ་ཚོད་འཕྲིན་གྱི་
 ཚུལ་རིམ་ལྡན་ལོན་ལ། དེ་ལ་བརྟེན་ནས་དེ་དག་གིས་ཆ་འཕྲིན་བསྐྱུར་ཚུལ་དང་འཕྲིན་གཏོང་གྱི་ཚུལ་རིམ་ལྡན་ལོན་
 འདི་བ་འདྲིར་གདུབ་རྒྱུའི་ལན་ལ་ཆ་འཕྲིན་གཏོང་བོ་གཉིས་ཡོད།

དང་པོ། རིགས་རྣམས་དང་སྔ་སྔ་མིང་བྱང་ཅན་གྱི་ཆེ་སློབ་ཚན་རིག་གི་སློབ་འགྲོའི་སློབ་དེབ་གཉིས་པའི་ནང་སྔ་སྔ་
 སློབ་མོའི་གྲེད་ལས་སློབ་ཚོས་སློབ་པ་བརྒྱུད་སྔ་སྔ་ཚང་པོ་ཞིག་གི་མཐའ་འཁོར་དུ་བསྐྱོར་བའི་སློབ་པ་གསལ་
 དང་། ཡང་སྔ་སྔ་ཁོག་ནང་གི་དབང་སྔ་སྔ་མཐའ་འཁོར་དུ་བསྐྱོར་བའི་སློབ་པ་གསལ་བཅས་ཀྱི་གསལ་གནད་སློབ་ཚོས་
 སྐབས་ཡོད་ལ། སློབ་པ་འདི་དག་གིས་སྔ་སྔ་ཁེངས་རྒྱུ་ལོན་པའི་ཚུལ་སོ་སོ་བ་དང་། ཡང་ན་དབང་སྔ་སྔ་བ་རྣམས་རང་རང་གི་
 མཐའ་འཁོར་གྱི་ཁོར་ཡུག་དག་ལས་སོ་སོར་དབྱེ་འབྲེད་གྱི་དུས་རིམ་དུ། དེ་ལ་བརྟེན་ནས་སྔ་སྔ་དང་དབང་སྔ་དེ་དག་ལ་
 གང་ཞིག་སེམ་ཞིང་། དེ་དག་ལས་གང་ཞིག་འཕོན་པའི་དཔོན་རྣམས་སློབ་ཚུན་འཕྲིན་གནས་པོ་གྲེད་པར་ངམ་འདེགས་
 འཕོབ་གྱི་ཡོད།

གཉིས་པ། སློབ་པ་རྣམས་འགྱུར་གྱི་དཔོན་པོ་རྣམས་སྔ་སྔ་གི་སློབ་པ་དུ་འཕོན་འཇུག་གྱི་ཚུལ་སློབ་ཚོས་འཕྲིན་པོ་
 འདྲིར་བྱ་དགོས། དེ་ཡང་(སློབ་ཀྱི་)ཁྲུང་མེད་པའི་འདུས་རྒྱལ་སྔ་སྔ་རྣམས་སློབ་པ་གསལ་བརྒྱུད་དུ་ཁྲུང་འབྲེད་གྱི་དུས་
 ཀྱང་འདུས་རྒྱལ་པའི་ཆེ་བ་སློབ་པ་མེད་པའི་ཁྲུང་(སློབ་ཀྱི་)ཁྲུང་ཅན་རྣམས་ཞི་སློབ་རྣམས་ལེན་པའམ། རྒྱ་ལས་
 མས། ཡང་ན། འདུས་པ་དེས་བརྒྱུད་དེ་འདྲ་བརྒྱུད་ནས་སློབ་པ་གསལ་ཏེ་རྒྱ་བ་རེད། (དཔེ་རིས། 6) སློབ་པ་འདི་དག་
 ཀྱང་མཚོར་ཉམས་དོད་པོའི་སློབ་པ་སོ་སོའི་གྲེད་ལས་ལ་འཕྲིན་པའི་འཕེལ་འགྱུར་ཕྱིན་ཡོད།

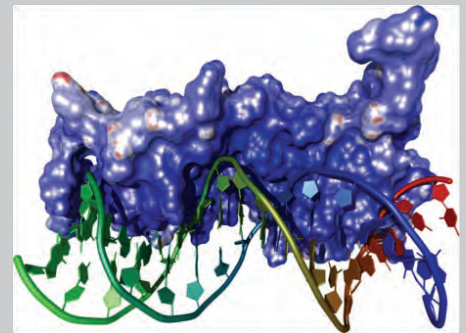

དཔེ་རིས། 6 ཁོར་ཡུག་ནང་གི་འདུས་རྒྱལ་དཔེ་གསལ་བའི་རིགས་གྲེས་སྔ་སྔ་སློབ་མོའི་ཁོར་ཡུག་གི་སློབ་པ་སློབ་པའི་འཕྲིན་པོ་འཕྲུག་གི་ཚུལ་
 ལེན་པ་དཔེ་བཞེད་དེ་འདྲིབ་པས་ལ་འགྱུར་བ་གཏོང་ལ། དེས་སྔ་སྔ་གྱི་གྲེས་རྒྱལ་དེ་འདྲ་སྔ་སྔ་གི་ཁོར་ཡུག་སློབ་པ་གྱི་ཡོད།

Like all proteins, these receptors, channels and pumps are encoded by genes in the nuclei of cells. The genes (made of DNA) are transcribed into RNA, and then translated into proteins that are woven into the specific membrane in question. Once in the membrane, these proteins respond to different environmental cues to pass messages or prevent the passing of messages into or out of the cell. The proteins' interaction with the environmental cues changes the shape of the proteins, which in turn alters their function. This change in shape and function is usually transitory—it is reversed quickly—but not before the message has been sent across the membrane. As we learned in *LSP II: Genes and Cells*, environmental cues and the function and shape of proteins vary depending on the kind of message being sent. For example, photons (light) interact with membrane proteins in the eye, hormones or other molecules bind to membranes in many organ systems' cells (including during the chemical part of neurotransmission, as we'll see below), temperature or pressure influence membrane proteins, and electrical charge (ions) affect the membrane proteins' shape so that they regulate specific ion transport across neuron membranes.

Box 1. IN-DEPTH: THE EVOLUTION OF PROTEIN RECEPTORS

Hormones bind to a specific receptor with the specificity and affinity that could only arise through natural selection. Importantly, it is becoming clear that slight modifications – even individual mutations – can result in meaningful changes in the protein structure of a given receptor. And these changes in protein structure can have profound effects on the function of the cell and thus, on the organism. Take, for example, the glucocorticoid receptor (GR), which is activated by cortisol, a hormone important for the stress response that we will discuss more in primers 3 and 4. There is a related protein receptor called the mineralocorticoid receptor (MR), which is primarily activated by the hormone aldosterone, but is also weakly activated by cortisol. Both GR and MR act as transcriptional factors by binding to DNA and either increasing or decreasing expression of proteins. Scientists have recently traced the lineage of these two related receptors and found that a total of 7 mutations, in combination, give GR its specific affinity to cortisol. By following related genes through a “gene family tree”, scientists identified the point approximately 400 million years ago that these two receptors diverged from a single receptor gene. They have also been able to recreate the protein structure for each successive evolutionary change. By doing this, they have determined that two of the mutations had a major effect in switching the receptor's preference from aldosterone to cortisol simply by changing the physical shape of the receptor. Three of the other seven mutations during the same period shifted the affinity of the receptor for cortisol.

Visualization of a glucocorticoid receptor binding to DNA. In this way, it modifies the activity of the DNA and influences the amount of protein that is made.

So, if we have channels and pumps specifically to regulate transport of particular ions (the most important ones in this case are K^+ , Na^+ , and Cl^-) in or out of the cell depending on information in the cell's environment, we begin to see how the presence or absence of charge dictates the transport of messages.

Box 2. IN-DEPTH: THE ELECTRICAL NATURE OF NEUROTRANSMISSION

Neural interactions, and thus all thoughts and movement, require neurotransmission, which is both electrical and chemical. It is odd to think of our bodies as being full of electricity—the same force that drives our mobile phones and lights—but it's true. The electrical nature of neurotransmission is made strikingly evident by the technology of prostheses, or artificial body parts that alleviate severe deficits. For example, soldiers who lose arms or legs in war, can have 'new' artificial

prostheses attached to their bodies to replace those missing limbs. The most modern of these prostheses have electrodes that electrically link them to the person. Over time people 'electrically train', that is learn, to move their prosthesis by thinking to move it just like they do with their natural limbs. Their thoughts are translated into electrical activity that moves the prosthesis, just as thoughts are translated into the electrical activity that moves a natural limb.

Brain implants are especially amazing. Working with people who are paralyzed, scientists have hooked electrodes either directly to the paralyzed person's brains or to their skull. Scientists then ask the person to think certain thoughts, for example, 'up' or 'down'. The general pattern of brain electrical output for each type of thought is determined by a computer, and after much effort, the computer software that results allows the paralyzed person to electrically control a computer mouse so that the person can move a cursor to point to or spell out their thoughts on a computer! The paralyzed person can communicate by having their thoughts—electrical neural activity - electrically transferred to a computer. These scientists are also discovering possible additional benefits of this work. Sometimes an electrode implanted in the brain seems to replace electrical activity from neurons that have died. The result is that the paralyzed person is now able to make certain movements that were not possible before receiving the electrode implant. Such research is very preliminary, but clearly has exciting potential. And for our purposes here, these examples illustrate how the nervous system uses the same kind of electricity that can run through wires and control machines.

RESTING MEMBRANE POTENTIAL

Scientists discovered another crucial aspect of electrical charge's role in neurotransmission once technological advances enabled them to measure the voltage difference (also known as membrane potential) between the inside and outside environments of typical neurons (Figure 7). They discovered that when a neuron is not active, its so-called resting potential is negative—specifically around -70 mV (mV stands for millivolt or one-thousandth of a volt, and measures the difference in electropotential). This means that the outside of the neuron has a voltage 70 mV more positive than the inside.

In general, ions flow through membranes based on two principles: concentration gradients and electrical gradients. Let's first consider the concentration gradient. Ions naturally move toward equilibrium, from higher to lower concentration (Figure 8). So, if a membrane allows ions to move across it by opening a specific channel for a particular type of ion, say Na^+ , these ions would, without

the addition of extra energy, move from the side of its higher concentration to the side of its lower concentration, until the concentration of sodium ion was the same on both sides. However, as the Na^+ ions move through the sodium channels down their concentration gradient from the outside to the inside of the neuron, they also take their charge with them. Because Na^+ ions carry a positive charge, opening of sodium channels in the membrane will lead to the flow of positive current into the neuron, and therefore this neuron will become depolarized (i.e. become less negative on the inside). Why then does the neuron show a negative charge inside during resting? Well, this is because normally the membrane has many more open K^+ channels than Na^+ channels in its membrane. Because K^+ is more concentrated on the inside it will flow to the outside down its own concentration gradient and make the outside more positive. In effect, negative charges from other ions that cannot move through the membrane are left behind and result in the negative charge seen inside.

So why does the membrane then not become even more negative on the inside than -70 mV, which is the normal resting potential in many neurons? What keeps the ions from continuing their movement indefinitely? Again,

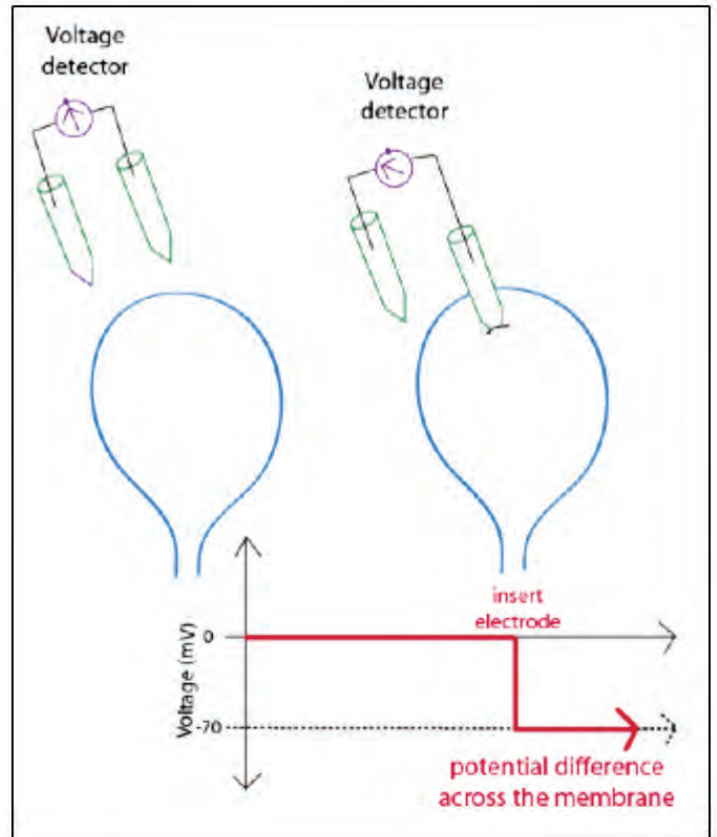

Figure 7: A voltage clamp measures the voltage difference between the inside and outside of a cell.

we can understand this by recalling the forces that make the ion move across the membrane. We have just discussed one force, which is given by the concentration gradient and which pulls the ions to the side of lower concentration. But another force acting on the ions is the electrical gradient - ions are repelled by like charges (i.e. positive charges are repelled by positive ones). Therefore, when K^+ moves outside the cell, the loss of these ions leaves a net negative charge on the inside, which attracts the positive K^+ ions and makes them less likely to move outside (Figure 9). In fact, when this electrical force is equal but opposite to the force provided by the concentration gradient, K^+ ions stop moving through the membrane altogether, even if K^+ channels are open. The membrane potential that exactly counteracts the concentration gradient of an ion is called the equilibrium potential of this ion.

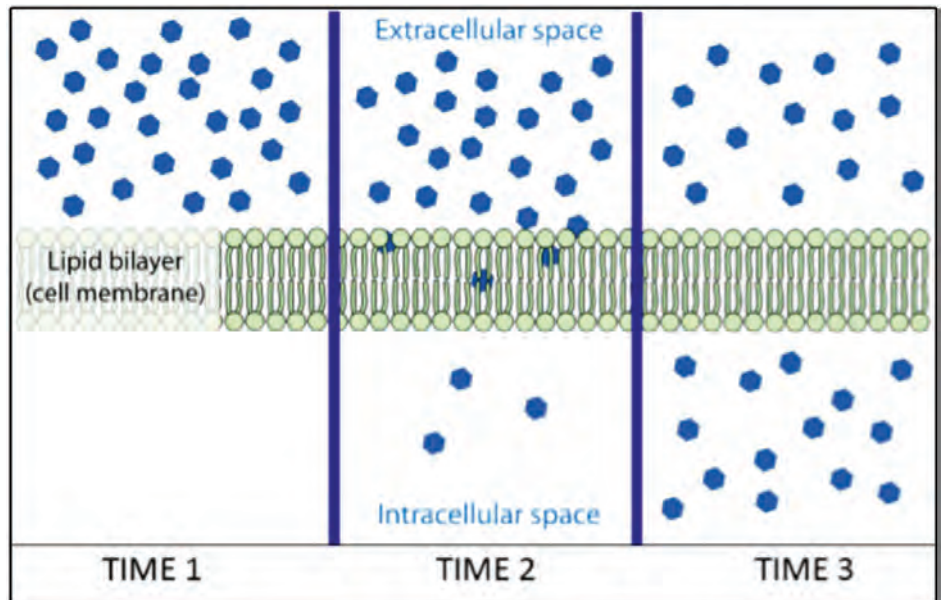

Figure 8: Simple diffusion of molecules through a permeable membrane. Over time, there will be equal concentration of molecules on both sides of the membrane.

Now we still have an important question: How, if ions always flow down their concentration gradient, can there be a higher concentration on one side of the membrane in the first place? The answer to this question lies in another type of membrane protein, called an ion pump. Ion pumps move ions against their natural concentration gradient, but this process requires spending energy. For instance, the Na^+/K^+ exchange pump (Figure 10) uses one molecule of ATP for each 3 Na^+ ions pumped to the outside, while 2 K^+ ions are also transported to the inside. Because for each 3 Na^+ ions leaving only 2 K^+ ions enter in this process, the Na^+/K^+ exchange pump also helps the inside of the membrane to stay negative. The Na^+/K^+ pump is essential for maintaining the resting membrane potential of neurons.

ACTION POTENTIALS

So, now we have most of the key elements of an information-sending system: a specialized cell (the neuron) with specialized parts (some for receiving, some for sending information), including proteins that regulate the amount

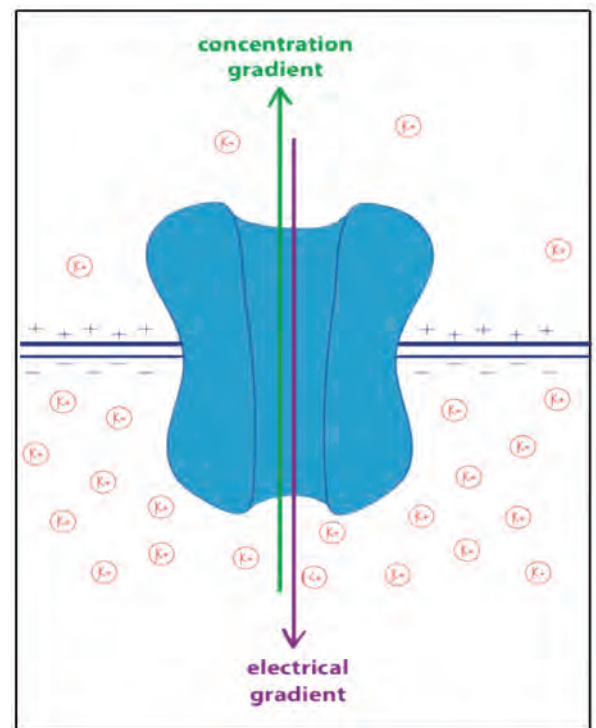
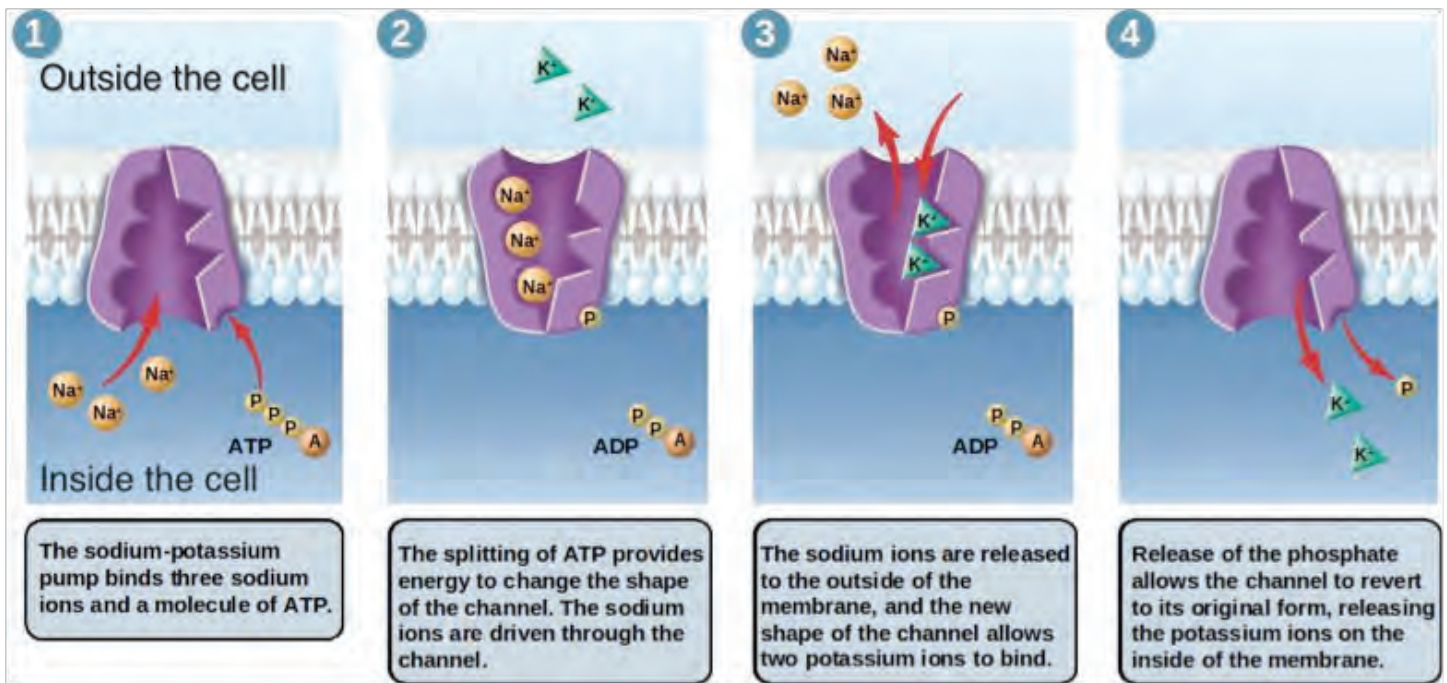

Figure 9: Because there is more K^+ inside the cell, the concentration gradient pushes it out. As K^+ leaves the cell, a net charge begins to build along the membrane, creating an opposing electrical gradient.

of charge moving across its membrane (enabling the cell to use charge as a medium for sending information). The next question is: what constitutes a signal? And how exactly is that signal received, translated and sent?

Figure 10: The Na⁺/K⁺ exchange pump moves 3 Na⁺ molecules out of the cell for every 2 K⁺ molecules it moves into the cell. This helps maintain the resting membrane potential.

The signal that a neuron sends is called an action potential, because it represents a charge difference (potential) that leads to action. This signal is initiated at a part of the neuron called the axon hillock, which contains a particularly high density of sodium channels (Figure 11); we will soon see why this is important. An action potential is generated when stimuli sent from other neurons and received by the dendrites lead to the opening of enough ion channels at the axon hillock that the inside of the cell reaches the threshold potential, which is usually around -55 mV. (Recall the concept of thresholds from other primers: a threshold is the tipping point at which a system responds; just below the threshold, nothing happens, but at or beyond it, there is a response. Thresholds occur in all systems, biologic or not.)

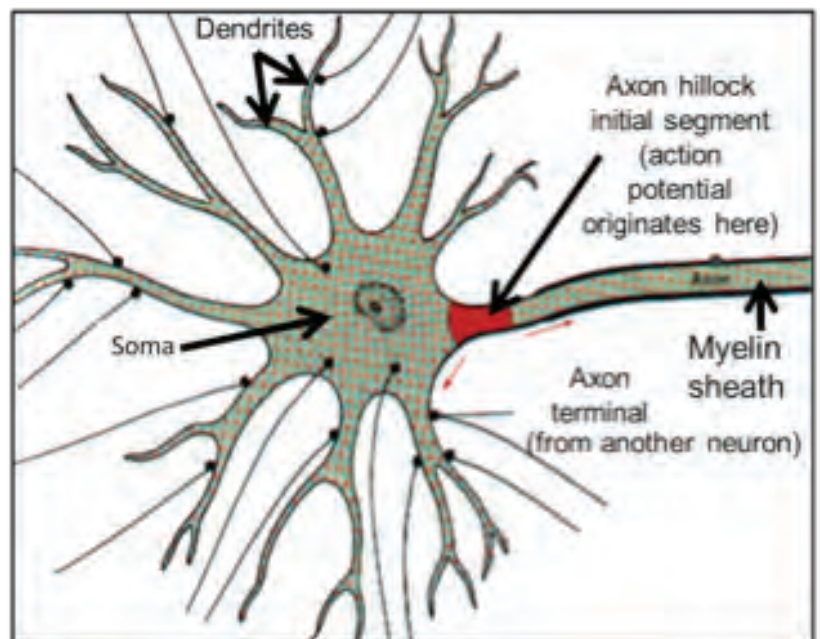

Figure 11: The axon hillock (highlighted in red), located where the axon arises from the cell body, is where an action potential originates.

Once the membrane potential depolarizes (that is, becomes less negative) to the threshold potential, an action potential is triggered (Figure 12). Very quickly, within 1/1000 of a second, an action

potential produces a sharp rise in membrane potential to as high as +50 mV, which is a value determined by the sodium concentration gradient, which will be explained below. This spike is followed immediately by a sudden decrease in potential down to below the original resting potential, and in fact to a level even a little more negative than the resting potential (hyperpolarization). For a given neuron, the shape (form and extent) of its action potential is always the same. Neurons, then, may receive signals and depolarize slightly, but only if they depolarize enough and reach the threshold potential will they 'fire' an action potential.

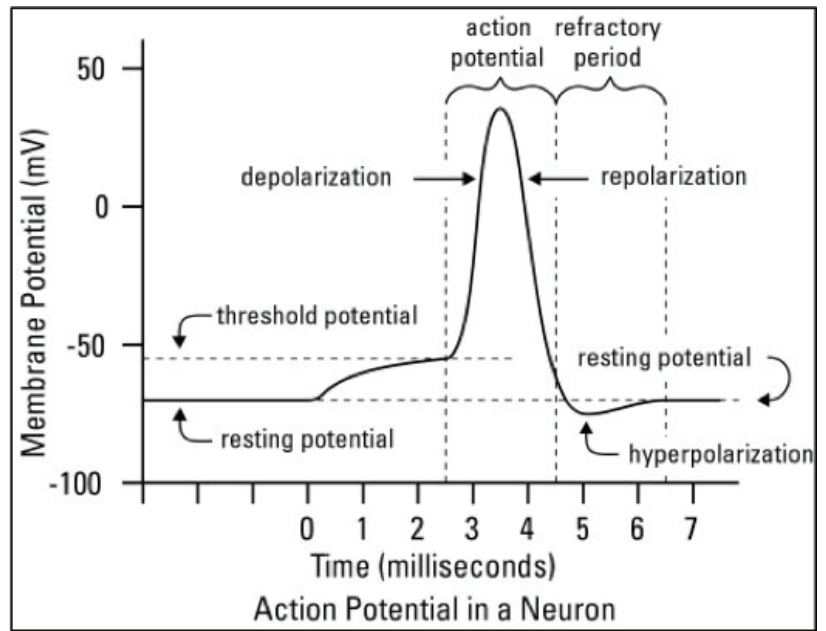
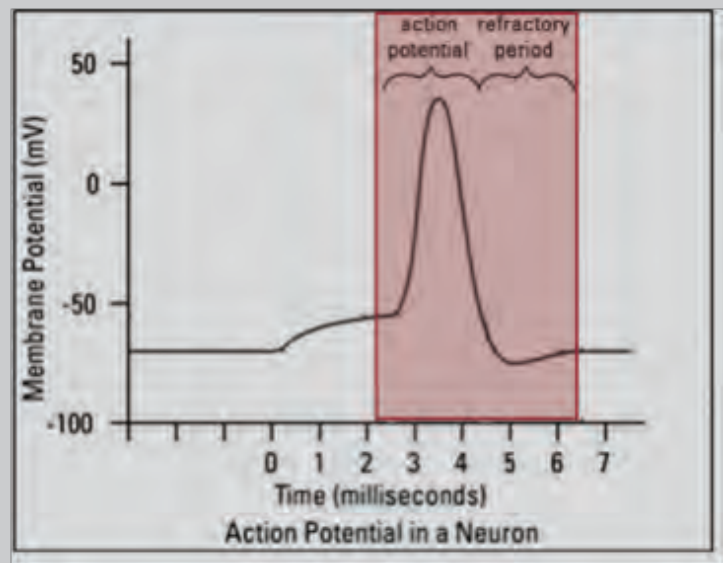

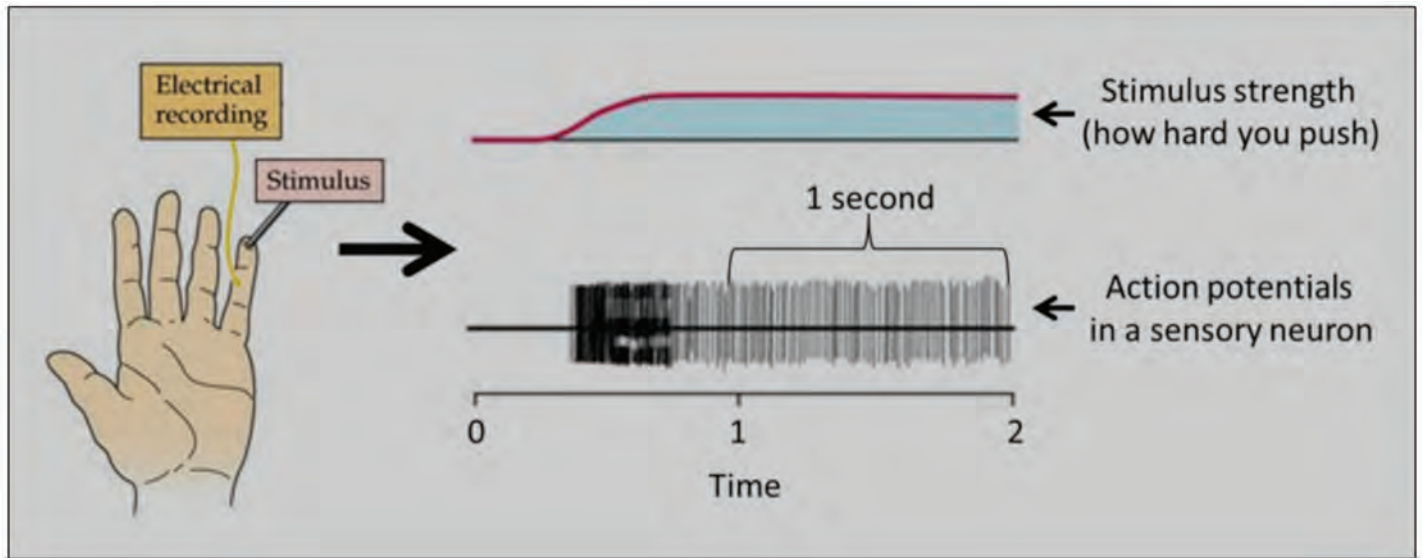
Figure 12: An action potential, shown as membrane voltage over time.

Box 3. IN DEPTH: THE IMPORTANCE OF A FAST RETURN TO REST

Let us think more about the dynamic process illustrated in figure 12. Notice the amount of time it takes the neuron to go from the onset of the action potential to the point when the resting potential is reached again, shown in the image to the left in the red box. Why is it important that this process be fast? As will be discussed in more detail later in this primer, the rate at which a neuron creates an action potential encodes crucial information about the stimulus that triggered the action potential, such as the intensity (e.g. temperature, pressure) or speed. The faster a neuron is capable of firing, the more potential the neuron has for encoding this type of information, and the more sensitive the information can be. To understand this, imagine how the ability to encode information would be compromised if, rather than the approximate 5 msec (5/1000 of a second), it took 500 msec (1/2 a second) to produce an action potential and return to the resting potential. Instead of a maximum rate of firing of 200 action potentials per second (1000ms/5ms), the neuron would only be able to generate 2 action potentials per second. To appreciate the effect of this difference, look at the scenario below and pay close attention to the variable rate of firing that is evident over the 2 second period of time plotted here. Now, imagine how the function of this neuron would be changed if it was only capable of firing twice each second.

Before we consider how an action potential has its effects and propagates its signal, let's walk carefully through the molecular details of what happens during an action potential. Together the many complex steps below all occur in just a few milliseconds! Follow each point below corresponding to Figures 12 and 13.

- First, remember the charge across the membrane rests at a negative potential (about -70 mV, see Figure 12) of inside versus outside the cell.
- The key ions to consider for generating an action potential are K^+ and Na^+ . At rest, more Na^+ is outside than inside the neuron, and more K^+ inside than outside the neuron.
- Two types of voltage-gated channels—one for each of these ions—are in the membranes of the cell body and axon hillock of the neuron. These channels are called 'voltage-gated' because their shape changes so that they are 'open' or 'closed' based on the voltage (charge) across the membrane in their immediate environment.
- For an action potential to occur, the membrane potential must depolarize (become more positive) due to signals sent from other neurons; we will talk more about these signals later. As the inside of the neuron begins to depolarize because of these signals, voltage-gated sodium ion channels in the membrane open in response to the voltage change.
- At rest, more sodium is outside the cell than inside (creating a concentration gradient), and the inside of the cell is negative while sodium ions are positive (creating an electrical gradient). Thus, when sodium channels open, sodium rushes into the cell, due to the force of both its concentration and electrical gradients. Because sodium is a positive ion, the inside of the neuron becomes more positively charged as more sodium enters (Figure 13,#1).

- At this point, sometimes the change in charge from inside to outside is not enough to reach the threshold potential, and the cell returns to resting potential. But other times, the change in charge is sufficient to reach the threshold potential (Figure 12). The opening of sodium channels results in further depolarization, which results in even more sodium channels opening, and an action potential occurs.

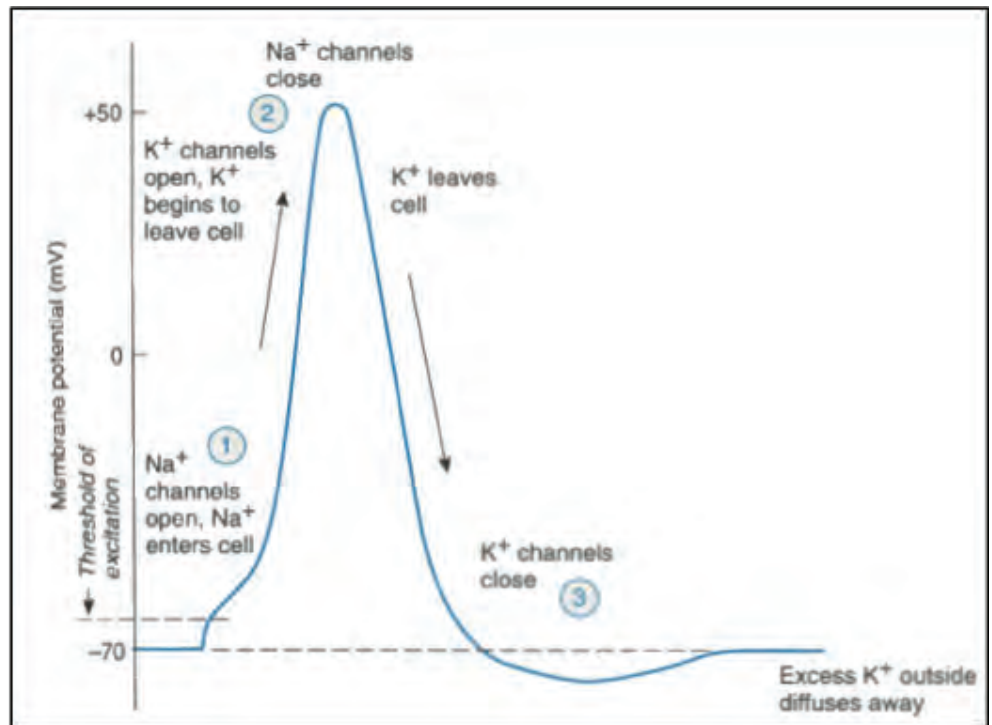
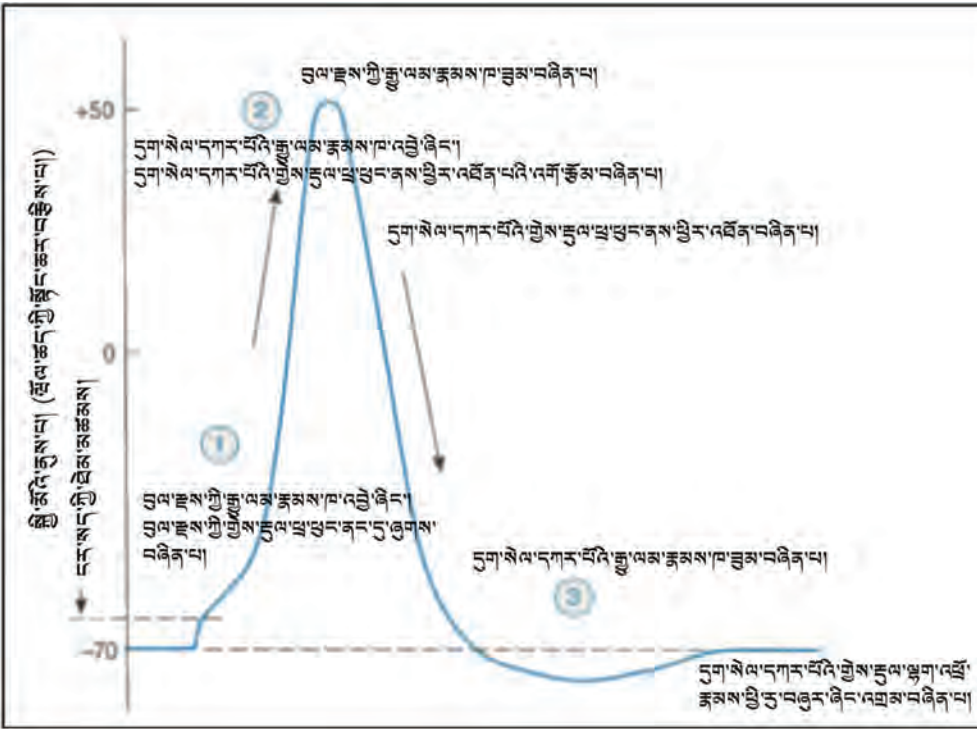

Figure 13: Several important stages of an action potential, shown by membrane voltage over time. See the points in the text for a description of each stage.

- The increased potential that causes the sodium channels to open in the first place also causes them to close, but more slowly than they open. This is a special mechanism of closing called inactivation. If you think of the opening of a channel as removing a plug in the channel, inactivation is a special kind of plug that is pulled into the channel by the positive membrane potential. After the sodium channels inactivate due to this process, no more ions can flow through the channel, and thus no further depolarization occurs (Figure 13, #2).
- At the same time, the depolarized potential also causes voltage-gated potassium channels to open. These channels, like the sodium channels, are sensitive to depolarization, but they are slower to react to voltage changes than are sodium channels. Remember that K^+ is more concentrated inside the cell (concentration gradient) and now the membrane potential is quite positive (around +50 mV; electrical gradient). Thus, when K^+ channels open at this point, K^+ rushes out of the cell, following both its concentration and electrical gradients. As K^+ leaves the cell (and with Na^+ no longer moving into the cell), the membrane potential becomes more negative due to the loss of the positive ions.
- Because more potassium channels than usual are open after the action potential peak, the membrane potential drops, for a brief time, even below the resting potential (Figure 13, #3). This is called hyperpolarization (Figure 12).

དཔེ་རིམ། ༡༣ ལས་འཇུག་ལུས་པ་ཞིག་གིས་འཕྲིན་རྒྱུ་དེ་གསུམ་ཆེད་དུ་ས་རིམ་སྒྲིལ་བ་ཚུལ་ས་འདིར་དུས་ཤིག་རྒྱུན་ཐག་ཚོད་ལྷོ་པགས་ཚོལ་ཚད་ཀྱིས་མཚོན་ནས་བསྟན་ཡོད། དུས་རིམ་སྒྲིལ་བའི་ལོ་འོག་གང་ཡིན་ཤིང་ཆེད་དུ་ལུས་སུ་གསལ་བའི་དོན་གཞན་བསྟན་བཞིན་པའི་ཚུལ་ས་ལ་སྟོན།

- མཚམས་འདིར་སྐབས་དེ་ནང་ལུག་ནས་ཕྱི་ལོགས་སུ་བྱུང་བའི་(སློབ་ཤིང་)ལྷན་ལྷན་འགྲུལ་བ་དེ་ཐེམ་མཚམས་ལུས་པར་སོན་པའི་ཚད་དུ་མི་ལོང་ཞིང་། དེ་ལ་བརྟེན་ནས་སྤྱད་དེ་ཉིད་བྱ་མེད་ལུས་པར་སློབ་ལོག་གྲུང་འགྲོ། འོན་ཀྱང་སྐབས་གཞན་དུ་ཉི་(སློབ་ཤིང་)ལྷན་ལྷན་འགྲུལ་བ་དེ་ཐེམ་མཚམས་ལུས་པར་སོན་པའི་ཚད་དུ་ལོངས་ཤིང་། (དཔེ་རིམ། ༡༣) ལུས་ཚུ་རྒྱ་ལམ་ཁ་བྱེ་བས་(ཕྱི་ནང་དབར་སློབ་ཤིང་)སྤྱི་འཕམ་རང་གཤེས་རྗེ་འདུལ་དུ་འགྲུལ་བ་དང་། དེ་ལ་བརྟེན་ནས་ལུས་ཚུ་ལམ་དུང་མང་དུ་ཁ་བྱེ་བར་འགྲུལ་ཞིང་། དེས་ལས་འཇུག་ལུས་པ་ཞིག་བསྟེན་པ་རེད།

- ལས་འཇུག་ལུས་པའི་འཕེལ་འགྲོ་སྤྱོད་གང་ཞིག་གིས་སློབ་ལམ་ལུས་ཚུ་རྒྱ་ལམ་རྣམས་ཁ་བྱེ་བར་རྒྱ་བྱས་པ་དེ་ཉིད་ཀྱིས་ད་གཞི་དེ་རྣམས་ཁ་བྱེ་བའི་རྒྱུ་འབྱུང་གྲུང་ལ། འོན་ཀྱང་སྐབས་དེ་དག་ལྷན་འབྲེ་བའི་འགྲོ་སྤྱོད་དང་བསྟུར་ན་

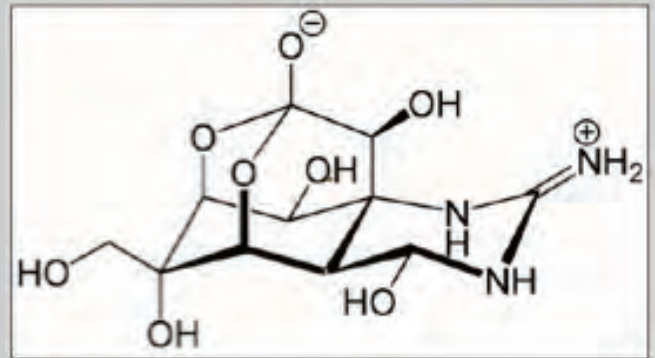
ལུས་པའི་འགྲོ་སྤྱོད་དེ་ལྷན་པ་ཡོད་པ་རེད། འདི་ནི་ལུས་ཚུ་ལ་གྱི་ལས་ཐབས་དམིགས་བཀའ་བ་ཞིག་ཡིན་ཞིང་། ལས་ཐབས་དེ་ལ་བྱུང་ལོག་པ་ཐེར་བ་རེད། གསུམ་ཉེ་ཁྲིད་ཀྱིས་རྒྱ་ལམ་ཞིག་གི་ཁ་བྱེ་ཚུལ་དེ་རྒྱ་ལམ་དེ་ལས་ཁ་ཉིག་ཅིག་གི་ལུས་པས་ལའི་ཚུལ་དུ་བསྟུན་ན། བྱུང་ལོག་པ་འདི་ཉིད་མོའི་སློབ་ཤིང་ཅན་གྱི་སྤྱི་ཚོའི་ལུས་པའི་བྱེད་པ་ལ་བརྟེན་ནས་ཁ་ཉིག་དམིགས་བསམ་པ་ཅན་ཞིག་རྒྱ་ལམ་དེའི་ནང་དུ་ཚུར་བརྒྱུད་པའི་ཚུལ་དུ་བསྟུན་ན་ཚོགས་བྱེད་རིམ་འདི་ལ་བརྟེན་ནས་ལུས་ཚུ་རྒྱ་ལམ་མི་བྱུང་བར་བྱས་པའི་རྗེས་སུ་རྒྱ་ལམ་དེའི་བརྒྱུད་དུ་གྲུས་རྒྱུ་ལམ་ཡང་བཞུད་མི་ལུས་པར་འགྲུལ་ལ། དེ་ལ་བརྟེན་ནས་ད་གཞི་སྤྱི་འཕམ་རང་གཤེས་རྗེ་འདུལ་བ་སོགས་མི་བྱེད་པ་རེད། (དཔེ་རིམ། ༡༣ བང་གསལ་༡༣)

- དེ་དང་དུས་མཉམ་དུ། སྤྱི་འདུལ་བྱས་པའི་ལུས་པ་དེས་སོལ་རྟེན་སྤྱོད་ཅན་གྱི་དུག་སེལ་དཀའ་པོའི་རྒྱ་ལམ་དེ་དག་ཁ་བྱེ་བའི་རྒྱུ་འབྱུང་། ལུས་ཚུ་རྒྱ་ལམ་དག་དང་འབྲེ་བར་རྒྱ་ལམ་འདི་དག་གྲང་སྤྱི་འདུལ་གྲུང་དེས་དག་ལ་ཚོར་ལན་སྤྱིན་པོ་ཡོད། འོན་ཀྱང་ལུས་ཚུ་རྒྱ་ལམ་དག་དང་བསྟུར་ན་འདི་དག་སོལ་ཚད་འཕོ་འགྲུལ་ལ་ལན་འདེབས་བྱེད་འགྲོ་སྤྱོད་ལུས་པ་བ་ཡིན། འདིར་ཁྲིད་ཀྱིས་བཞུགས་པ་འདི་ལྟར་ཡོད་དེ། དུག་སེལ་དཀའ་པོའི་གྲུས་རྒྱུ་ལམ་ལྟེ་སྤྱི་དུས་སྤྱད་ནང་དོས་སུ་གར་ཚད་ཆེ་བ་(གར་ཚད་གཟར་བབ་)ཡོད་པ་དང་། ད་ལྟོ་ཚར་དེའི་སྤྱི་ཚོའི་ལུས་པ་དེ་ཅུང་མོ་ཤིས་ཆེ་བ་(མི་ལོ་ཚོལ་ཚད་ལོ་གར་ས་༥༠ སྟོར། སློབ་ཤིང་ལྷན་ལྷན་གཟར་བབ།)ཡོད་པ་དེ་རེད། དེས་ན་ནུས་ཞིག་དུག་སེལ་དཀའ་པོའི་གྲུས་རྒྱུ་ལམ་དེ་མཚམས་འདིར་ཁ་བྱེ་བ་ན་དུག་སེལ་དཀའ་པོའི་གྲུས་རྒྱུ་ལམ་དེ་ཉིད་རང་གི་གར་ཚད་དང་སློབ་ཤིང་ལྷན་ལྷན་གཟར་བབ་གཉིས་ཀ་དང་མ་ཐུན་པའི་འགྲོ་སྤྱོད་སུ་སྤྱད་ལྷོ་སྤྱོད་རང་གི་གར་ཚད་དང་སློབ་ཤིང་ལྷན་ལྷན་གཟར་བབ་གཉིས་ཀ་དང་མ་ཐུན་པའི་འགྲོ་སྤྱོད་སུ་སྤྱད་ལྷོ་སྤྱོད་རང་གི་གར་ཚད་དང་སློབ་ཤིང་ལྷན་ལྷན་གཟར་བབ་གཉིས་ཀ་སྤྱི་ཚོའི་ལུས་པ་དེ་མོ་ཤིས་ཆེ་བར་འགྲུལ་བ་རེད།
- ལས་འཇུག་ལུས་པའི་འཕེལ་འགྲོ་སྤྱོད་ཅེ་མོར་སོན་རྗེས་རྒྱུན་གཏན་ལས་ཀྱང་མངས་མང་བའི་དུག་སེལ་དཀའ་པོའི་རྒྱ་ལམ་དེ་འདྲ་ཁ་བྱེ་བ་ལ་བརྟེན་ནས་དུས་ལུག་སྤྱད་དུ་ཞིག་རིང་སྤྱི་ཚོའི་ལུས་པ་མར་ཆགས་ཕྱི་མེད་ལུས་པའི་ཚད་ལས་ཀྱང་དམའ་བར་བྱས་ལ། (དཔེ་རིམ། ༡༣ བང་གསལ་༡༣) འདི་ལ་ཚད་བརྒྱུད་སྤྱི་འཕམ་ཐེར་བ་རེད། (དཔེ་རིམ། ༡༣)

- Finally, there is a refractory period (Figure 12) for the portion of the neuron's membrane that has just fired an action potential—a period when the voltage-gated sodium channels cannot react to depolarization again. Indeed, they need a period of hyperpolarization to become ready to open again.
- Once the action potential is complete, the membrane slowly returns to the resting membrane potential, due to the passive diffusion of K^+ back into the cell. Remember that the Na^+/K^+ pump serves to maintain the proper concentration of Na^+ and K^+ ions inside the cell, so the concentration gradients remain stable.

Box 4. IN-DEPTH: NEUROTOXINS AND NEUROTRANSMISSION

As we've seen many times in our science studies, one important way to understand how things work normally is to study them when they don't work normally. Many molecules that poison the nervous system, called neurotoxins, have in fact been very useful for studying neurotransmission. One neurotoxin comes from a fish called fugu, shown here, that can puff up with air to increase its size and scare off predators. Even though the fish is extremely toxic to humans—as it contains in its liver and ovaries the neurotoxin tetrodotoxin, whose structure is shown here—it is a very expensive delicacy at fancy restaurants throughout Japan. Special chefs require years of training to be able to effectively and safely prepare the fish by removing the organs containing the toxin.

PUFFERFISH AND TOXIN

Why is tetrodotoxin poisonous? The toxin binds to sodium channels on neural membranes, causing them permanently to close. Knowing what you now know about how action potentials work, what would this toxin do to neural signaling? In fact, tetrodotoxin stops all neural signal transmission, easily causing paralysis and eventual death in humans. Scientists have used this neurotoxin and others to help elucidate the electrical aspects of neurotransmission. Neurotoxins also have been useful in studying the chemical part of nerve signaling that occurs both between neurons and between neurons and muscle cells. Another illustrative example is the toxin from cobra venom, which is also fatal to humans. This toxin blocks the signaling between neurons and muscle cells, and thus paralyzes the heart and other muscles.

Let's go back to the imaginary scene that began this primer. Is it possible that complex behaviors such as walking or empathizing with a child are made possible by emergent properties of these invisible ions and channels, proteins and genes, obscure and complex biophysical mechanisms? At first, it seems ridiculous, even impossible. But you, as scientists, who have studied evolution, development, physiology, genes and cells, should think carefully about this.

We have learned some ways to think about such big questions. What organ systems and organs are involved in these behaviors? (Surely, at least the nervous system—the brain, spinal cord and nerves.) What cells in these systems might be functionally responsible for the actions in the story? More generally, what, biologically speaking, is sensation, movement and even emotion? (Apparently it's a collection of signals from a set of neurons in response to an environmental signal.) What molecules in these neurons send the signals and how are they sent? (Here is where electricity and ions and proteins and milliseconds come in!) And so, it seems, there is a deep connection among ions, proteins and behavior. And, as you're learning, all these ideas can be tested experimentally. We design experiments in different organisms to see if our hypotheses and ideas are consistent with what we observe happening.

Now, do ions and neurons and electricity explain everything? Do they, on their own, fully account for complex behaviors like we see in our imaginary scene? The answer is probably not. At each level of the story, as we discussed in *LSP-I: Evolution*, there is the potential for new and emergent properties, characteristics that molecules or cells or systems manifest only when acting in combination with each other. For example, in this primer, we are not going to discuss the higher cognitive functions involved in our story, like emotion and motivation – these topics will be covered in later primers.

ACTION POTENTIAL PROPAGATION

Based on what we have learned thus far, we have a sense of how signals are initiated in the neurons of your body as you walked through the woods, tripped, heard and saw the boy, felt compassion for him, picked him up and carried him home. To better understand how neurons work, we need to understand two more crucial parts of the story, beyond what action potentials are and how they are formed. We should understand signaling on either side, so to speak, of the action potential. What exactly happens

དུས་ཡུལ་དང་ཆོ་སྒོལ་དེ་བའི་འདིའི་འགོ་མའི་རྟོག་འཆར་གནས་སྐྱབས་དེར་ཕྱིར་ལོག་ཅིག་གྲ། གོམ་ཁ་གཏོང་བ་དང་།
ཡང་ན་སྤྲུལ་གྱི་ཞིག་ལ་ཤུལ་ཕྱེད་པ་ལྟ་བུའི་རྟོག་འཛིན་ཅན་གྱི་གཤེས་སྤྱོད་དེ་དག་ནི་མིག་ལ་སྤྱང་བུ་མེད་པའི་བྱེས་རྒྱུ་
དང་རྒྱ་ལམ་ཁག་དང་། དེ་བཞིན་དུ། སྤྱི་རྗེས་དང་རིགས་རྗེས་སོགས་དང་། སློག་ཏུ་སྤྱར་ཅིང་རྟོག་འཛིན་ཆེ་བའི་ལུས་
ལྷན་གྱི་སྤྱོད་ལྡན་ཐབས་འབྲུལ་བཅས་ལས་གསར་མོན་ཁྲུང་ཆོས་རྣམས་ཀྱིས་བསྐྱེད་པ་ཡིན་སྲིད་དམ། དེ་ལྟར་བསམ་
གཞིག་བྱེད་སྐབས་དང་ཐོག་དེ་ལྟར་གཏུན་ནས་ཡིན་བཟོར་མི་སྤང་ཞིང་། ཡིན་པ་གཏུན་མི་སྲིད་པ་ལྟ་བུར་མངོན་ཆོག་
འོན་ཀྱང་ཁྱོད་ཉིད་དུ་བར་འཕེལ་འགྲུང་དང་། ལུས་ཀྱི་འཆར་འཕེལ། ལུས་ཁམས་རིག་པ། རིགས་རྗེས་དང་སྤྱི་སྤྱང་
བཅས་ཀྱི་སློང་སྤྱང་སྤྱི་སྤྱང་ཐོན་པའི་ཆོན་རིག་པ་ཞིག་གི་ཆ་ནས་གོང་གསལ་ལ་དེ་བའི་བསམ་གཞིག་ནན་པོ་ཞིག་བྱ་འོས།

འདི་ལྟའི་དེ་བའི་ཆེན་པོ་དག་ལ་བསམ་གཞིག་བྱེད་སྤྱོད་ལྡན་ཐབས་དང་ཆོས་དུ་བར་གང་འཆོས་སེམས་ལེགས་སྤྱངས་ཐེན་ཡོད།
གཤེས་སྤྱོད་འདི་དག་ལ་དབང་པོའི་མ་ལག་དང་དབང་པོའི་རིགས་གང་དང་གང་འབྲེལ་བ་ཡོད་དམ། (ཉན་ཏུན་རང་སྤྱང་
པ་དང་། རྒྱུད་སྤྱང་། དབང་ཅ་བཅས་ཚུད་པའི་དབང་ཅ་མ་ལག་ནི་མ་ཐམས་ཡང་འདིར་འབྲེལ་དེས་ཡིན།) མ་ལག་འདི་
དག་གི་སྤྱི་སྤྱང་གང་དང་གང་གིས་སྤྱང་བྱེད་པའི་ནང་གི་གཤེས་སྤྱོད་དག་དང་འབྲེལ་བའི་བྱེད་ལས་རྣམས་ལ་ཁག་
ཐེག་བྱེད་དམ། ཡང་། སྤྱི་བཏང་སྤྱོད་དོན་གནས་ལུགས་ཀྱི་ཆ་ནས་བཤུན་ཆོར་སྤོང་དང་། འགྲུལ་སྤྱོད། སེམས་
སྤོང་བཅས་པ་གང་ཞིག་ཡིན་ནམ། (མཐོང་ཆོས་ལྟར་ན། འདི་དག་ནི་ཁོར་ལུག་ནས་ཐོབ་པའི་བརྟེན་ལ་ཡ་ལམ་གྱི་
རྒྱུ་དུ་དབང་ཅ་སྤྱི་གཞུགས་ཀྱི་ཆོག་སེམས་ལེགས་གཏོང་བའི་བརྟེན་ཀྱི་ཆོག་སེམས་ལེགས་ཡིན་ཆོད་འདུག) དབང་ཅ་སྤྱི་
གཞུགས་འདི་དག་ལ་ཡོད་པའི་འདུས་རྒྱུ་གང་གིས་བརྟེན་དེ་དག་གཏོང་བར་བྱེད་དམ། དེ་དག་གིས་རྗེ་ལྟར་གཏོང་
ངམ། (སློབ་དང་། བྱེས་རྒྱུ་སྤྱི་རྗེས། མི་མི་སྐྱར་ཆ་བཅས་པ་རྣམས་གནས་དོན་འདི་དག་དང་འབྲེལ་བ་ཡོད།) དེས་ན་
བྱེས་རྒྱུ་དང་སྤྱི་རྗེས་དང་གཤེས་སྤྱོད་བཅས་ཀྱི་དབང་འབྲེལ་བ་གཏོང་བར་ཡོད་པར་མངོན་པས། འདི་དག་སློང་ཁྲོད་
ཀྱིས་ཤེས་སྤོང་བཞེན་བཞིན་དུ་རིག་པ་འདི་རྣམས་ལ་དོན་བཤུན་བརྟེན་དུ་བྱེད་འཇུག་ཀྱང་བྱེད་འཇུག། ར་ཆོས་གང་མཐོང་
ཞིང་སྤོང་བ་དག་དང་། ར་ཆོས་གང་ལ་ཆོད་ལྟ་བུ་བྱེད་པ་དང་གང་འདོན་པའི་རིག་པ་རྣམས་པོན་རྒྱུན་འགྲུབ་མེད་པའི་
ཆེད་དུ་སྤྱོད་ལྡན་སྤོག་ཆགས་མི་འདྲ་བའི་ཐོག་བསྐྱབ་ཏུང་བའི་བརྟེན་དུ་བྱེད་ཀྱི་བཞེད་པ་སྤྱི་གཤེས་བྱེད་འོས།

དུས་ན། བྱེས་རྒྱུ་དང་། དབང་ཅ་སྤྱི་གཞུགས་དང་། སློབ་བཅས་ཀྱིས་ཡོད་ཆོད་ལ་འབྲེལ་བཤུན་གྲུབ་པམ།
ཅི། འདི་དག་གིས་སྤྱང་བྱེད་ལྡན་ཐབས་སྤྱངས་དེར་ཐོན་པའི་རྟོག་འཛིན་ཅན་གྱི་གཤེས་སྤྱོད་རྣམས་དུས་ཕྱིན་
པར་བཞོལ་བཤུན་བྱེད་སྐབས་ཞེ་ན། སམ་ཆེར་འདིའི་ལན་དུ་དེ་ལྟར་མི་སྤྱང་ཅེས་བཟོར་རིགས། དེ་ནི་ར་ཆོས་སྤྱང་
'འཕེལ་འགྲུང་'མིང་གུང་ཅན་གྱི་ཆོ་སྤོག་ཆོན་རིག་གི་སྤོན་འགྲོའི་སྤོབ་དེ་བའི་འདི་ནང་གི་བཞེད་པ་བཞིན། གོང་གསལ་
བྱུང་བ་དེའི་རིམ་བཤེ་རེར་ཡང་གསར་མོན་ཁྲུང་ཆོས་གསར་བ་སྤྱེ། འདུས་རྒྱུ་དང་སྤྱི་སྤྱང་དང་མ་ལག་བཅས་པ་མན་
རྒྱན་མཉམ་འདུས་ཀྱིས་ལས་ལ་ཞུགས་པའི་སྐབས་ཁོ་ནར་ཕྱིར་འདུས་པའི་མཚན་རྣམས་དེ་འདྲ་འགྲུབ་པའི་དམིགས་སློབ་
ཡོད་པས་རེད། དཔེར་ན། སྤོབ་དེ་བའི་དོན་སྤྱོད་སྤོག་གཞིར་འབྲེལ་བྱེད་མིན་ཡང་། སེམས་སྤོང་དང་ཀུན་སྤོང་ལྟ་བུ་
གོང་གསལ་བྱུང་བ་དེ་གུ་དང་འབྲེལ་བའི་རིམ་བཤེ་མཐོ་བའི་ཤེས་རྟོགས་ཀྱི་བྱེད་ལས་ཡོད་པ་དང་འདྲ་མཚུངས་རེད། འདི་
དག་སྤོན་འགྲོའི་སྤོབ་དེ་བའི་སྤོབ་རྣམས་སྤྱོད་བར་བྱའོ།

ལས་འཇུག་ལུས་པ་བསྐྱེད་གཏོང་བྱེད་ཆུལ།

ར་ཆོས་དུ་བར་གང་སྤྱངས་པ་རྣམས་གཞིར་བྱས་ན། ར་ཆོན་གསལ་གསལ་ལེགས་ཏུ་བཞེད་པ་དང་། དེར་རྟེན་ཐོགས་རྒྱུ་
པ་དང་། ཏུ་སྤྱོད་གོ་ཞིང་སྤྲུལ་གྱི་མཐོང་བ་དང་། དེར་སྤྱིང་རྗེ་སྤྱོད་པས་པར་པར་སྤངས་ནས་ཁྲིམ་དུ་སྤངས་པ་བཅས་ཀྱི་
སྐབས་ར་ཆོའི་ལུས་པོའི་དབང་ཅ་སྤྱི་གཞུགས་དག་གི་ནང་བརྟེན་འབྲེལ་འཛོལ་བའི་འགོ་རྗེ་ལྟར་རྟོག་མེད་ཐོང་ཆོར་དུ་ཆ་
གོ་བཞིག་ཆགས་ཡོད། འོན་ཀྱང་དབང་ཅ་སྤྱི་གཞུགས་དག་གི་ལས་རྒྱུ་དེ་བས་འབྲུས་ཆོང་བར་ཤེས་པར་ཞི། ལས་
འཇུག་ལུས་པ་རྣམས་གང་ཞིག་ཡིན་མིན་དང་། དེ་དག་རྗེ་ལྟར་འབྲུབ་རྒྱུ་ལེས་པ་ལས་བརྟེན་ལས། བྱུང་བ་འདི་དང་
འབྲེལ་བའི་གནད་དོན་འགག་ཆེན་པོ་གཞན་གཉིས་ལ་གོ་རྟོགས་ལོན་དགོས། ལས་འཇུག་ལུས་པའི་དོན་གཉིས་ཐེར་
ན་འང་ཆོག་པའི་ཁ་སྤོགས་གཉིས་པོ་རེ་རེར་བརྟེན་འབྲེལ་གཏོང་གི་བྱ་བ་འབྲུབ་རྒྱུ་སློང་ར་ཆོས་རྒྱུས་ལོན་བྱེད་
དགོས། དེ་ནི། དོན་དོ་མར་གང་ཞིག་གིས་ལས་འཇུག་ལུས་པ་ཞིག་སྤོང་ངམ། དབང་ཅ་སྤྱི་གཞུགས་ཀྱི་ཆ་ཤེས་རྒྱུ་
ཏུ་ཞིག་གི་ཁོང་དུ་བསྐྱེད་པའི་ལས་འཇུག་ལུས་པ་དེ་ཉིད་མཐར་དབང་ཅ་སྤྱི་གཞུགས་གཞན་ཞིག་ལ་རྗེ་ལྟར་དང་ངམ།

to lead to an action potential and how does the action potential, which happens in one small part of the neuron's membrane, get passed on to other neurons? The two questions are related. Let's start with the latter one first: how does the action potential pass on its information? That is, how does the initial action potential 'translate' into a signal that moves down the axon—a process known as propagation—and then get passed to the next cell?

Two concepts are important in comprehending the mechanism of nerve electrical signal propagation:

(1) Propagation is unidirectional: during the refractory period, the part of the axon that just underwent an action potential can't depolarize again until the sodium channels are ready to activate again (Figure 12). Because action potentials are generated at the axon hillock, the 'charge signal' provided by the action potential cannot go in both directions, but only in one direction—away from the neuron soma and down the axon.

(2) The individual action potential is always the same for a particular neuron. That is, the nature of the activation potential depends on the neuron, its membrane and its membrane proteins, not on the strength of the signal the neuron receives. This is known as the all-or-none principle—a neuron either fires (depolarizes) or it doesn't. When it fires, it always does so to the same extent.

Once an initial action potential occurs, the resulting charge spreads out in both directions from the starting point. But, as noted, only the neighboring membrane on one side of the axon hillock can respond because the other side is in a refractory period. The action potential now has moved to this neighboring patch of axon membrane and the signal continues in this way, as a wave, all the way to the end of the axon. Importantly, the axon is surrounded by a sheath of lipid (fat) called myelin, which insulates the axon, keeping the electrical current of the action potential from dissipating. Because of the all-or-none principle, the signal does not diminish as it moves, but is just as strong at the end of the axon as when it was initiated at the axon hillock (Figure 14).

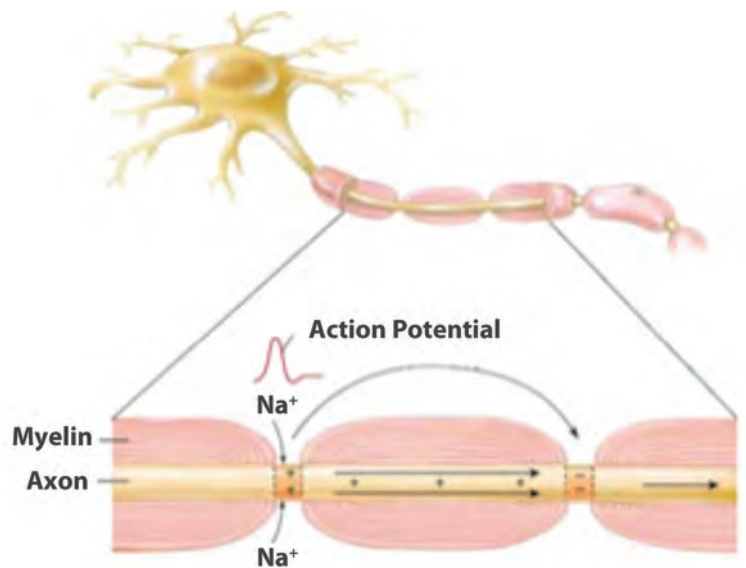

Figure 14: An action potential does not diminish as it moves down the axon – it is renewed at each new patch of membrane.

Imagine a line of 25 monks holding hands, standing in a row. Monk #1 on the far left end of the line receives a signal from his friend. His friend tells him this message: 'Send a signal, pass the word. It's time for prayers!' Monk #1 hears his friend, but he is busy studying and doesn't do much until three of his other friends also start yelling, 'Wake up! It's time for prayers!' At this point, Monk #1 becomes aware of his friends' yelling (his 'threshold potential' is reached) and he squeezes hard the hand of Monk #2, the second monk in line. This causes Monk #2 to squeeze the hand of Monk #3 just as hard; he squeezes the hand of Monk #4 just as hard, all the way to Monk #25. Each squeeze is like the movement of the action potential, each squeeze sends the initial message and sends it at the same squeeze intensity, so the signal is just as strong when Monk #1 squeezes Monk #2's hand as it is when Monk #24 squeezes Monk #25's hand. This is propagation—with all the monks together representing one action potential moving down one neuron.

Now, how does this signal progress from the end of the axon to another neuron? Or, another way to ask this question is: how did the initial action potential at the axon hillock get started in the first place? How did it receive information from other neurons that induced an action potential? That is, in neurotransmission, what is it that is analogous to the yelling of the Monk #1's friends that gets the process going?

CHEMICAL NEUROTRANSMISSION: FROM ONE NEURON TO THE NEXT

Consider again your walk through the woods and the crying child. Experiments suggest that the cells in your brain, when you hear that child, integrate a number of signals, thoughts and potential actions that result in your response to the child: your ears hear—receive sensory information that is passed to your auditory nerves and then to the neurons of your brain. Then, you turn the corner on the path through the woods and your eyes see the child. Why do you notice the child rather than the flower by the side of the path? This is an important question that we discuss later. For now, consider what happens when you look at the child. We learn about vision in neurobiological terms in the *Neurosciences I*; many connections and associations exist between the neurons in the visual part of the brain and other regions involving emotion and action. You see the facial expression caused by the muscles on the child's face and process the emotion of that child. This is amazing! Without any words, just from seeing, you can "read" the mind of another person. Furthermore, the interconnected brain systems involved in seeing

འདིར་ཁྲོད་ཀྱིས་དགེ་འདུན་གྲངས་ ༡༥ ཞིག་པན་ཚུན་ལག་པ་སྐྱེལ་ནས་ཡངས་སྐྱབས་ཀྱིས་ཏུ་བསྟར་དུ་འཁོད་པ་ཞིག་
སྐྱོས་བསྐྱངས་ཀྱིས་ལ། དེ་དག་ལས་གྲུ་གྱི་ཆེས་གཡོན་མཐར་འཁོད་པའི་རབ་བྱུང་དང་པོ་དེར་ཁོང་གི་ཆོས་ལོགས་
ཤིག་ནས་བརྗེ་འཕྲིན་ཞིག་འབྱོར་ལ། བརྗེ་འཕྲིན་གྱི་ནང་དོན་ཡང་འདི་ལྟར། ‘འདོན་པ་འཕྲོ་ཚུགས་པའི་དུས་ལ་སྐྱབས་
འདུག་བརྗེ་འཕྲིན་ཚོངས། གསལ་བསྐྱབས་སྐྱེལ་’ཞེས་པ་དེ་རེད། དེ་ལ་རབ་བྱུང་དང་པོ་དེས་བརྗེ་འཕྲིན་དེ་ཚོས་ཀྱང་།
ཁོང་ཉིད་རང་སྐྱོང་ལ་ཡིད་འབྱུངས་ནས་ཡོད་པས་དེར་ཡ་ལན་ཅི་ཡང་མ་སྟེ། དེ་ནས་སྐྱར་ཡང་ཁོང་གི་ཆོས་ལོགས་
གཞན་གསུམ་གྱིས་ཀྱང་དེ་མཚུངས་སྟེ། ‘དོ་སྣང་གྱིས། འདོན་པ་འཕྲོ་ཚུགས་པའི་དུས་ལ་སྐྱབས་འདུག་’ཅེས་སྐྱད་སྟེ།
མཚོན་པོར་བསྐྱབས། སྐབས་དེར་རབ་བྱུང་དང་པོ་ཡང་དེར་དོ་སྣང་སྐྱབས་(ཁོང་ཉིད་རང་གི་‘ཐེམ་མཚམས་ཀྱིས་པ་
’ལ་སོན་)ཞེས། ཁོང་གིས་རབ་བྱུང་གཉིས་པའི་ལག་པ་ལྷགས་ཆེར་འཆིར་ཞིང་གཞོན་ལ། དེས་ཀྱང་གསུམ་པའི་ལག་
པ་སྐྱར་བཞིན་དུ་འཆིར་བ་དང་། དེས་བཞི་བའི་ལག་པ་འཆིར་ཞིང་། དེ་ལྟར་རབ་བྱུང་ཉེར་ལྔ་པའི་བར་སོང་ངོ། །འདིའི་
འཆིར་གཞོན་བྱ་བ་དེ་རེ་ནས་ལས་འཇུག་ཀྱིས་པའི་འགྲུལ་སྐྱོད་དང་མཚུངས་ཏེ། འཆིར་གཞོན་རེ་རེས་ཐོག་མའི་བརྗེ་
འཕྲིན་དེ་ག་རང་གཏོང་བ་དང་། དེ་ཡང་འཆིར་གཞོན་གྱི་གིས་ཚད་གཅིག་རང་དུ་བཏང་བས། རབ་བྱུང་དང་པོས་གཉིས་
པའི་ལག་པ་འཆིར་སྐྱབས་ཀྱི་བརྗེ་འཕྲིན་དང་། རབ་བྱུང་ཉེར་བཞི་པས་ཉེར་ལྔ་པའི་ལག་པ་འཆིར་སྐྱབས་ཀྱི་བརྗེ་འཕྲིན་
གྱི་གིས་ཚད་ནི་གཅིག་རང་དུ་གཞན་ཡོད་པ་རེད། འདི་ཉིད་བརྗེ་འཕྲིན་གྱི་འཕྲུལ་སྐྱོད་དེ་ལས་ཡིན་ལ། དེར་དགེ་འདུན་པ་ཀུན་
འདུས་པའི་ཆོགས་དེས་ལྷན་ཅིག་ཏུ་དབང་ཅུས་གཞུགས་གཅིག་གི་རྒྱུད་དུ་རྒྱ་བའི་ལས་འཇུག་ཀྱིས་པ་གཅིག་ཉིད་
མཚོན་པ་ཡིན།

དེ་ནི་ཕྱི་བ་འདི་ལྟར་འདི་རུང་སྟེ། བརྗེ་འཕྲིན་འདི་བརྗེ་སྐྱེལ་ཅ་ཐུན་གྱི་མཇུག་སྐྱེ་ནས་དབང་ཅུས་གཞུགས་གཞན་ཞིག་
ལ་ཚུལ་ཇི་ལྟར་དུ་བསྟོན་དམ། ཡང་འདི་ཉིད་ཕྱི་ཚུལ་གཞན་དུ་བྱས་ན་འདི་ལྟར། བརྗེ་སྐྱེལ་འབྲུར་རྒྱུ་ལྟར་དུ་བྱས་པའི་
ཐོག་མའི་ལས་འཇུག་ཀྱིས་པ་དེ་ཉིད་དང་ཐོག་ཚུལ་ཇི་ལྟར་འཕྲོ་ཚུགས་སལ། ལས་འཇུག་ཀྱིས་པ་སྐྱོང་བའི་དབང་ཅུས་
གཞུགས་གཞན་དེ་རྣམས་ནས་འདིར་(བརྗེ་སྐྱེལ་འབྲུར་རྒྱུ་འདིར་)ཆ་འཕྲིན་དེ་ཇི་ལྟར་འཕྲོད་དམ། ཞེས་པའོ། །དེ་ནི་
གོང་གི་རབ་བྱུང་རྣམས་པའི་དཔེ་མཚོན་གྱི་ཁྲོད་དུ་མཐར་ཕྱིན་པའི་ལག་པ་འཆིར་གཞོན་གྱི་འཕྲུལ་སྐྱོད་དེ་སྐྱེལ་སྐྱོད་
དུ་བྱུར་པ་རབ་བྱུང་དང་པོའི་ཆོས་ལོགས་གང་གི་སྐྱད་སྟེ་ཉིད་དབང་ཅུ་འཕྲིན་གཏོང་བྱེད་རིམ་ལ་གཞིགས་ན་དེའི་དོན་
ལྷན་དེ་གང་ཞིག་ཡིན་ནམ་ཞེས་ཀྱིས་པ་ཡིན།

རྣམས་འབྲུར་གྱི་དབང་ཅུ་འཕྲིན་གཏོང་བྱེད་རིམ། དབང་ཅུ་སྐྱེལ་གཞུགས་གཞིག་ནས་ དེའི་རྣམས་མ་དེའི་བར།

འདིར་སྐྱར་ཡང་ཁྲོད་ཉིད་སྐྱར་གྱི་ཏུ་མོ་བྱེད་པའི་སྐྱེལ་དེ་དང་མཐུན་དུ་ནགས་སྐྱར་དེའི་ཁྲོད་དུ་མོས་ཁ་གཏོང་བཞིན་པར་
སོམས་ལ། བཏག་དབྱེད་ཀྱི་བང་རིམ་དག་གིས་སྐྱོན་བྱས་པར་གཞིགས་ན། ཁྲོད་ཀྱིས་སྐྱེལ་དེའི་ཏུ་སྐྱད་ཐོས་པ་ན།
ཁྲོད་ཀྱི་སྐྱད་པའི་སྐྱེལ་དག་གིས་བརྗེ་འཕྲིན་དང་། བསམ་སྐྱོད་དང་། ལས་འཇུག་ཀྱིས་པ་རྣམས་ཀྱང་སྐྱབས་པ་འཆོམ་
སྐྱིག་བྱེད་ལ། དེའི་རྗེས་འབྲས་སུ་སྐྱེལ་དེར་དམིགས་པའི་ཁྲོད་ཀྱི་ཡ་ལན་གྱི་རིམ་ལ་རྣམས་འཕྲོན་པ་རེད། དེ་དག་ནི་
ཁྲོད་ཀྱི་རྣམས་ཀྱིས་སྐྱོན་པ་སྟེ། དེར་དབང་ཆེར་ཆ་འཕྲིན་སོན་པ་རྣམས་ཐོས་ཆོར་དབང་ཅུར་བསྐྱེལ་བ་དང་། དེ་ནས་
སྐྱད་པའི་དབང་ཅུས་གཞུགས་དག་ལ་བསྐྱེལ། མཚམས་དེར་ཁྲོད་ཀྱིས་ནགས་སྐྱར་ཁྲོད་ཀྱི་ལས་ཀྱི་གཞིགས་སུ་ཁ་
བསྐྱོར་བ་དང་སྐྱབས་མཚུངས་སུ་བྱིས་པ་དེ་མཚོང་བ་ཡིན། དེ་ལྟར་ལ། ལས་ལྷན་གྱི་མེ་རྟོག་མཚོང་རྒྱའི་ཆ་བ་ཏུ་ཁྲོད་
ཀྱིས་བྱིས་པ་དེ་མཚོང་བ་ཅིས་ཡིན་ནམ་ཞེས། འདི་ནི་ཕྱི་བ་གལ་ཆེ་ཞིག་ཡིན། ད་ཆོས་འདི་སྐོར་གྱིས་སྐྱོན་སྐྱོར་སྐྱར་བྱ་
འབྲས། འོན་ཀྱང་འདིར་ནི་ཁྲོད་ཉིད་སྐྱེལ་དེར་བལྟ་བུ་ཅི་ཞིག་འབྲུང་ཐིག་ཐད་དང་ཆོས་བསམ་གཞིག་ཅིག་བྱ་འདོད།
དབང་ཅུ་ཆོན་རིག་གི་སྐོན་འབྲུའི་སྐོན་དེ་བ་དང་པོའི་ནང་དང་ཆོས་དབང་ཅུ་དང་ལུས་ཁམས་གནས་ལུགས་ལྷན་སྐྱེལ་
བརྗེ་འཕྲིན་མཚོང་ཆོར་སྐོར་གནས་དོན་ཁག་གང་དག་ཤེས་ཡོད་པ་ནི། མཚོང་ཆོར་དང་སྐྱེལ་བའི་སྐྱད་པའི་ཆ་ལུས་ལ་ཡོད་
པའི་དབང་ཅུས་གཞུགས་དག་དང་། སེམས་སྐྱོང་དང་འགྲུལ་སྐྱོད་སྐྱེལ་བའི་སྐྱད་པའི་ཆ་ལུས་གཞན་གྱི་དབང་མཐུད་
སྐྱར་དང་འབྲེལ་སྐྱོར་རྣམས་ཀྱང་ཡོད་སྐོར་དེ་ཡིན། ད་ཆོས་སྐྱེལ་དེའི་གཏོང་གི་གཞན་དག་གིས་བསྐྱངས་པའི་
ཁོའི་གཏོང་བའི་སྐྱོད་གི་རྣམས་འབྲུར་རྣམས་མཚོང་ཞིང་། དེ་ལས་སྐྱེལ་དེའི་རྒྱུད་ཀྱི་སེམས་སྐྱོང་ལ་དབྱེ་གཏོང་བྱེད་སྐབ་
ཀྱི་ཡོད། འདི་ནི་ཉ་ཅང་རོ་མཚར་ཆེ་སྟེ། མིང་ཆོག་བརྗོད་པ་གང་ཡང་མ་བཞིན་པར། གཞན་པ་རོ་ལ་མཚོང་བ་ཅོམ་
ཀྱིས་དེའི་སེམས་ཁམས་ཤེས་སུ་བ་དེའི་ཕྱིར། དེར་མ་ཟད། སྐྱེལ་དེར་བལྟ་བ་དང་དེར་ཡ་ལན་འདེབས་པར་འགན་

and responding to the child are able to communicate with your peripheral nervous system—in your legs and arms—to signal the muscles in those arms and legs to move, pick up and comfort the child (see detailed discussion of movement below).

For this entire scene to occur, clearly neurons must not only send signals down their axons, but they also must send signals to other neurons and to the muscles. Let's investigate how neurons do this. First, how do neurons send signals to other neurons? Second, how do neurons send signals to muscles? Then, finally, how do neuron-neuron and neuron-muscle interactions translate into whole-body movement?

Look at Figure 15; it shows the terminal of one neuron on the upper right interacting with the dendrites and cell body of another neuron on the upper left. The tiny space between the axon terminal sending a signal and a neuron receiving the signal is called a synapse. The electrical signal of the action potential that has moved all the way down the pre-synaptic neuron is now converted into a chemical signal when it reaches the axon terminal.

The conversion from an electrical to a chemical signal happens as follows.

- Once the action potential reaches the end of the pre-synaptic neuron, the depolarization of the action potential alters the shape of voltage-gated calcium channels, causing them to open.
- Because calcium normally is at a greater concentration outside than inside the cell, calcium rushes into the end of the axon, following its concentration gradient.

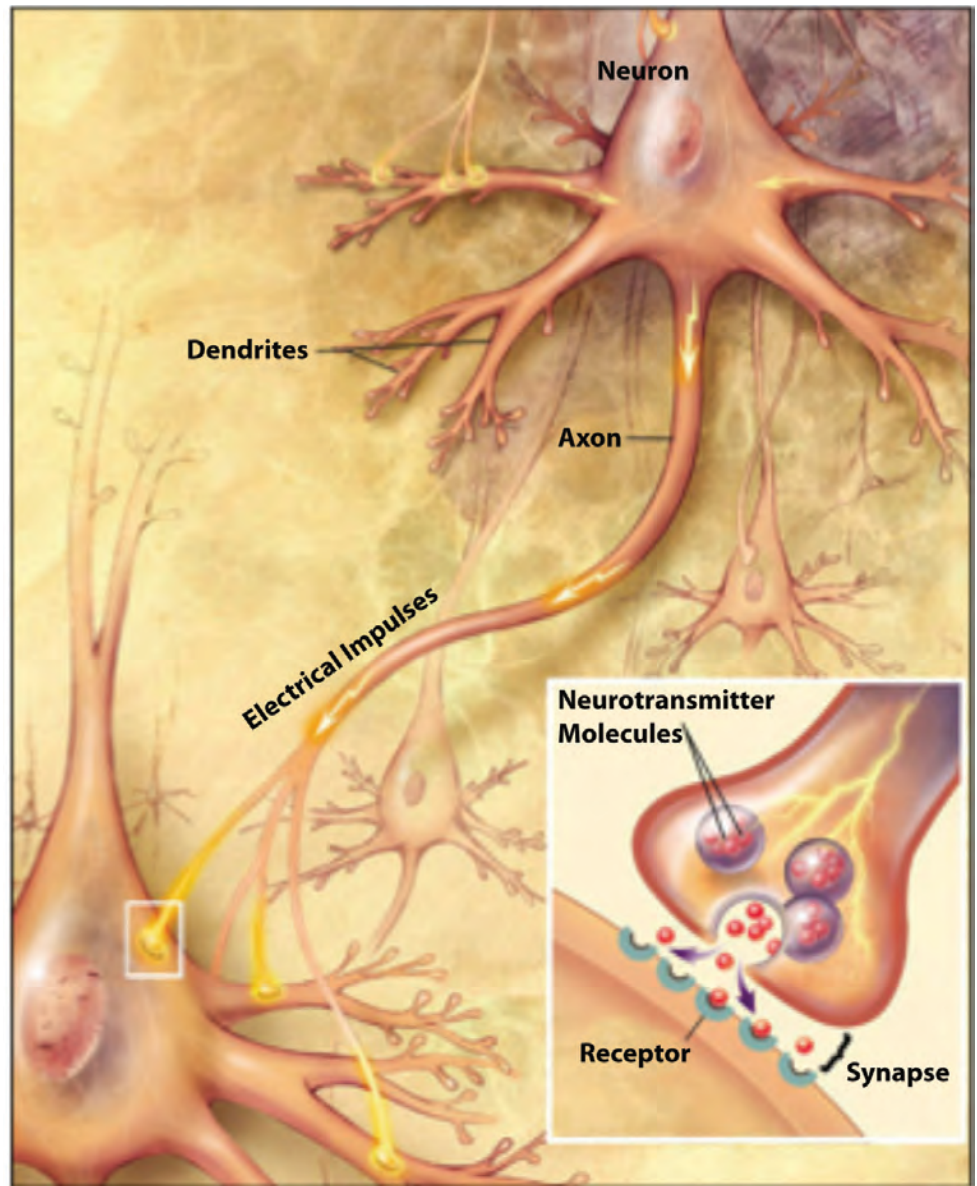
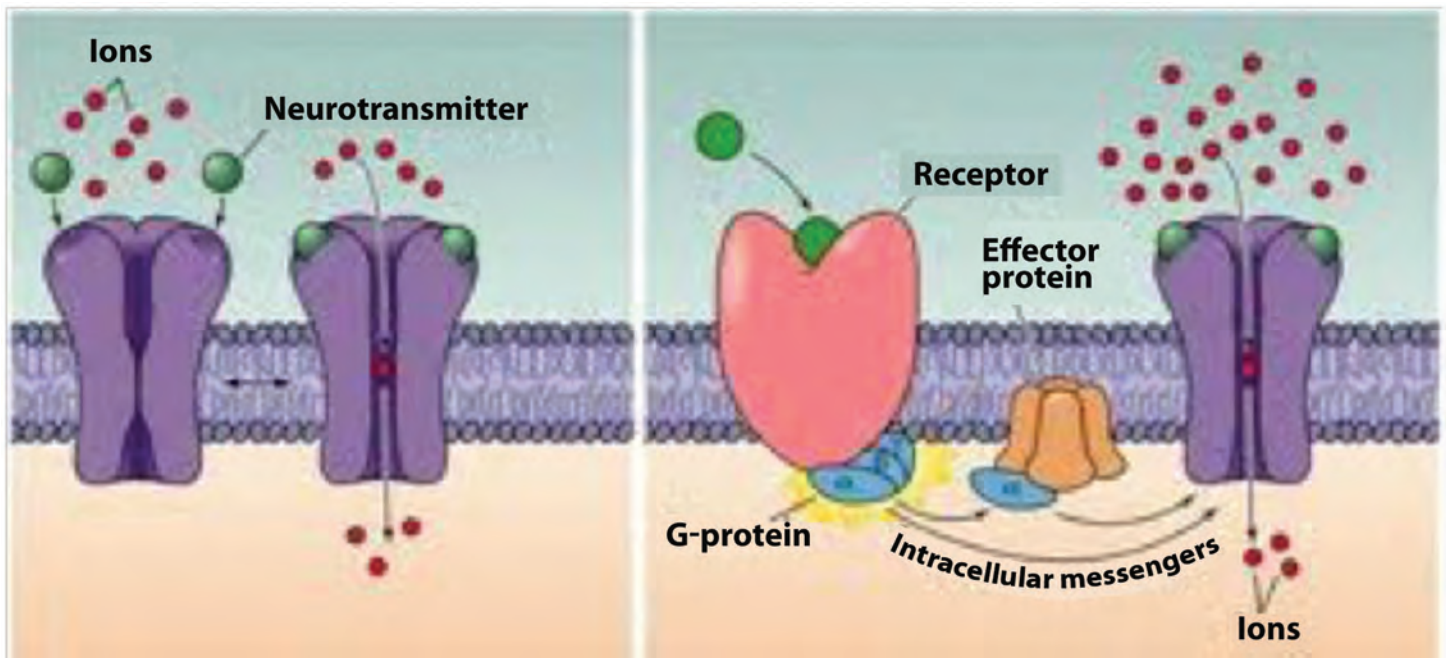

Figure 15: The synapse is the space where the terminal of one neuron interacts with the dendrites or cell body of another neuron.

- The calcium induces vesicles (small membrane-bound sacs) carrying chemicals called neurotransmitters (Figure 15, inset) in the terminal to fuse with the membrane, emptying the neurotransmitters into the synapse. There are many different neurotransmitters, including glutamate, GABA, acetylcholine, dopamine, serotonin, epinephrine and norepinephrine. In addition, there are many short protein neurotransmitters, also called neuropeptides. In all, there are more than 100 chemicals that are currently known to act as neurotransmitters at synapses in the brain!
- When the chemical messengers are released into the synapse, the neurotransmitters interact with membrane protein receptors on the post-synaptic neuron. This interaction passes the neural signal along from the pre-synaptic neuron into the receiving post-synaptic neuron.
- In the post-synaptic neuron, the chemical signal from the neurotransmitters is re-converted into an electrical signal in ways we will explore below.

Depending on the type of neurotransmitter and the receptor it binds to, different effects will result in the post-synaptic cell. Each receptor has binding sites for a specific neurotransmitter. You can think of how for every lock, there is only one kind of key that fits. In the same way, only the correct neurotransmitter can bind to a given receptor. There are two main types of receptors for neurotransmitters, known as ionotropic receptors and G-protein coupled receptors

Figure 16: Two main types of neurotransmitter receptors.
 (a.) Ionotropic receptors, on the left, allow ions to quickly pass through under specific conditions.
 (b.) G-protein coupled receptors, on the right, use a slower, second-messenger system.

(Figure 16). Ionotropic receptors are similar to the voltage-gated channels we learned about above in as much as both proteins form a channel that allows a certain ion to pass through when the channel is open. However, the mechanism by which voltage-gated channels and ionotropic receptor proteins open are different. Voltage-gated channels open when there are changes in membrane potential, whereas ionotropic receptors open when the right neurotransmitter binds to them. Ionotropic receptors are also said to mediate “fast” neurotransmission, because when the neurotransmitter binds and the channel opens, ions immediately pass through, changing the membrane potential within milliseconds (Figure 16a). Depending on the ion that flows through the channel, as well as the direction it flows (based on its concentration and electrical gradients), the inside of the cell can become more positive or more negative. When the cell becomes more positive, or depolarizes, this is called an excitatory response, because it pushes the neuron closer to reaching the threshold potential. Conversely, when the cell becomes more negative, this is called an inhibitory response, because it makes it more difficult for the neuron to reach threshold potential and fire an action potential. Can you think of which ions would make the cell more excited (positive) versus inhibited (negative)?

In contrast to ionotropic receptors, G-protein coupled receptors act more slowly and do not allow ions to pass through when neurotransmitter binds to them. Instead, these receptors bind neurotransmitter, and activate attached proteins (G-proteins), which send signals to other molecules known as second messengers (because they are the second ones to carry the signal after the primary receptor at the cell surface; see Figure 16b) inside the cell. Second messengers (of which there are also a great variety, including cyclic adenosine monophosphate, or cAMP, which we discuss extensively in the *LSP-III: Development and Physiology*) then activate enzymes or other molecules. These molecules might be proteins that turn on genes, or they might be other ion channels or pumps, or neurotransmitter receptors themselves. All these reactions take time (hundreds of milliseconds to minutes), which is why action at G-protein coupled receptors is slower than ionotropic receptors. However, in both cases, the responses can end up being excitatory or inhibitory, depending on the resulting changes in membrane potential.

A single neuron can have thousands of synapses communicating with it; these synapses can occur on the dendrites as well as the cell body of the neuron. Each neuron constantly ‘adds up’ the many signals it receives at all its synapses (Figure 17), an information-integrating process known as

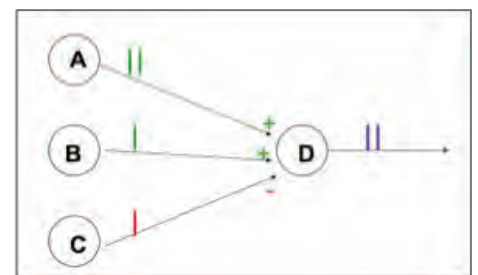

Figure 17: A single neuron (D) receives input from many synapses (A-C), the sum of which determines whether the threshold potential is reached.

མོལ་རྟེན་སྐོ་བཅད་ཀྱི་རྒྱ་ལམ་གཉིས་པོ་ཚུལ་རྗེ་ལྟར་ཁ་འབྲེ་བའི་ཐབས་འབྲུལ་ནི་གཅིག་མཚུངས་མིན་ཏེ།
 མོལ་རྟེན་སྐོ་བཅད་ཀྱི་རྒྱ་ལམ་རྣམས་སྤྱི་མོའི་རྒྱས་པ་ལ་འགྲུར་བ་ཐབས་པའི་ཚེ་ཁ་འབྲེ་ལ། གྲུས་རྒྱལ་འཐེན་
 པའི་སྤྱི་ལེན་པ་རྣམས་ནི་དབང་ཅུ་འཕྲིན་པ་རན་འཚོམ་ཞིག་དེ་དག་ལ་འཚིང་སྡོམ་བྱེད་པ་ན་ཁ་འབྲེ་བ་ཡིན།
 དེར་མ་ཟད། གྲུས་རྒྱལ་འཐེན་པའི་སྤྱི་ལེན་པ་དག་གིས་ནི་དབང་ཅུའི་འཕྲིན་གཏོང་བྱ་བ་མཁྲོགས་པར་བསྐྱེལ་
 ཚུལ་བཤད་པ་རེད། དེའི་རྒྱ་མཚོན་ནི། དབང་ཅུ་འཕྲིན་པ་ཞིག་གིས་འཚིང་སྡོམ་བྱས་ཏེ་རྒྱ་ལམ་དེ་ཉིད་འབྲེ་
 བ་ན། དེའི་བརྒྱུད་དུ་གྲུས་རྒྱལ་རྣམས་འབྲུལ་མར་རྒྱག་པས་སྐར་ཆ་གཅིག་གི་སྤོང་ཆའི་དུས་ཡུན་ནང་སྤྱི་
 མོའི་རྒྱས་པ་ལ་འགྲུར་བ་བསྐྱེལ་བས་རེད།(དཔེ་རིས། ༡༦ ཀ)། རྒྱ་ལམ་དེ་ནས་བཞུར་བའི་གྲུས་རྒྱལ་གྱི་
 རང་བཞིན་དང་། དེ་ཉིད་ཁ་ཕྱོགས་གང་དུ་(རང་གི་གར་ཚད་གཟར་བཤད་དང་སློབ་འགྲུར་གཟར་བཤད་གཞིར་
 གྲུས་ནས་)བཞུར་བའི་གནས་སྤངས་བཅས་ལ་སྤོམ་ནས་སྤྲ་ཕྱང་གང་དེའི་ནང་ལོགས་དེ་སྤར་བས་པོ་ཤས་
 སམ། ཡང་ན་པོ་ཤས་ཆེ་བར་འགྲུར་བ་རེད། གལ་ཏེ་སྤྲ་ཕྱང་དེ་པོ་ཤས་ཆེ་བར་གྱུར་བ་སྟེ། དེའི་སྤྱི་འབྲུལ་རང་
 བཞིན་ཚུར་འདུམ་པར་གྱུར་ཚེ། དེ་ལ་ངར་སང་ཡ་ལན་དུ་འབོད་བ་རེད། དེའི་རྒྱ་མཚོན་ནི་དེས་དབང་ཅུ་སྤྱི་
 གཟུགས་དེ་ཉིད་ཐེམ་མཚོམས་རྒྱས་པའི་ཕྱོགས་སུ་ཉེ་བར་འབྲུལ་བས་རེད། དེ་ལས་ཕྱོག་སྟེ་གལ་ཏེ་སྤྲ་ཕྱང་
 དེ་པོ་ཤས་ཆེ་བར་གྱུར་ཚེ། དེ་ལ་འགོག་སྡོམ་ལ་ལན་ཞེས་འབོད་དེ། དེས་དབང་ཅུ་སྤྱི་གཟུགས་དེ་ཉིད་ཐེམ་
 མཚོམས་རྒྱས་པ་ལ་སོན་པ་དང་ལས་འདུག་རྒྱས་པ་ཞིག་འབེན་པ་བཅས་ལ་དཀའ་ཚེགས་ཆེ་བར་བཟོ་བས་
 རེད། དེས་ན་གྲུས་རྒྱལ་གྱི་རིགས་གང་གིས་སྤྲ་ཕྱང་གི་ངར་སྤང་རྗེ་ཆེར་(པོ་ཤས་)སྤོར་བར་བྱེད་པ་དང་།
 ཡང་ན་དེའི་ངར་སྤང་རྗེ་ཆེར་དུ་(པོ་ཤས་)གཅོག་པར་བྱེད་མིན་ཁྲོད་ཀྱིས་པོད་ཐུབ་བམ།

གྲུས་རྒྱལ་འཐེན་པའི་སྤྱི་ལེན་པ་དང་མི་འབྲེ་བ་ཞིག་ལ། རྗེ་སྤྱི་རྣམས་ལ་མཐུན་སྦྲོར་ཅན་གྱི་སྤྱི་ལེན་པ་དག་ལ་
 དབང་ཅུ་འཕྲིན་པས་འཚིང་སྡོམ་བྱེད་པའི་ཚེ་རྗེ་སྤྱི་རྣམས་ལ་མཐུན་སྦྲོར་ཅན་གྱི་སྤྱི་ལེན་པ་འདི་དག་ལས་ལ་
 རྩལ་བཤད་འདུག་རྒྱ་བུལ་བར་གྱུར་བ་དང་། འདི་དག་གིས་གྲུས་རྒྱལ་རྣམས་བརྒྱུད་བཟོད་བྱེད་དུ་མི་སྟེར་བ་དེ་
 ཡིན། དེ་ལས་སྤོག་སྟེ། སྤྱི་ལེན་པ་འདི་དག་གིས་དབང་ཅུ་འཕྲིན་པར་མར་འཚིང་སྡོམ་བྱེད་ཅིང་། དེར་འབྲུར་
 པའི་རྗེ་སྤྱི་རྣམས་གཞན་རྣམས་འདིས་སང་སྤོང་བྱེད་ལ། དེ་ལྟར་སང་པའི་རྗེ་སྤྱི་རྣམས་དེ་དག་གིས་སྤྲ་ཕྱང་ཁོག་ནང་
 གི་འཕྲིན་པ་གཉིས་པར་(སྤྲ་ཕྱང་ཁྲུང་ལོས་སུ་ཆགས་པའི་ཐོག་མའི་འཕྲིན་པ་རྣམས་)གྱིས་བརྗོད་འཕྲུལ་
 པའི་རྗེས་སུ་འདི་དག་གིས་འཕྲུལ་བ་དེ་རིམ་པ་གཉིས་པ་ཡིན་པའི་རྒྱ་མཚོན་གྱིས་དེ་ལྟར་དུ་འབོད། དཔེ་
 རིས། ༡༦ ཁ ལ་སྟོས།)གྲགས་པའི་འདུས་རྒྱལ་གཞན་རྣམས་ལ་བརྗོད་འཕྲུལ་གཏོང་བ་རེད། དེ་ནས་འཕྲིན་
 པ་གཉིས་པ་(འདི་ལ་)ལུས་ཀྱི་འཚོར་འཕེལ་དང་ལུས་ཁམས་གནས་ལུགས་མིང་བྱང་ཅན་གྱི་ཚེ་སློབ་ཚན་
 རིག་གི་སྤོར་འཕྲོད་སྤོབ་དེབ་གསུམ་པར་རྒྱས་པར་ཕྱོས་སྤྱུར་བྱས་པའི་འཁོར་རྒྱུན་ཞེ་ཞེས་པའི་འདུས་རྒྱལ་
 ཐེ་བའི་ནང་གསེས་རིགས་སྤྱོད་ཚོགས་ཡོད།)རྣམས་ཀྱིས་སྤོར་རྣམས་སམ། ཡང་ན་འདུས་རྒྱལ་གཞན་དག་ལ་
 ཡང་སྤོང་བྱེད་པ་རེད། འདུས་རྒྱལ་འདི་དག་རིགས་རྣམས་སང་བྱེད་ཀྱི་སྤྱི་རྣམས་དེ་འདྲ་ཡིན་སྟེད་ལ། ཡང་
 བ་འདི་དག་གྲུས་རྒྱལ་རྒྱ་ལམ་མམ། ཡང་ན་འབྲུད་པ་འམ། ཡང་ན་དབང་ཅུ་འཕྲིན་པའི་སྤྱི་ལེན་པ་དེ་འདྲ་
 ཡིན་སྟེད། སྤྱི་ལེན་པའི་ཀུན་ལ་(སྐར་ཆའི་སྤོང་ཆ་བརྒྱ་སྟེ་མ་ནས་སྐར་ཆ་ཁ་ཤས་པར་གྱི་)དུས་ཡུན་
 འགོར་བ་ཡོད་ལ། དེ་ལ་བརྟེན་ནས་རྗེ་སྤྱི་རྣམས་ལ་མཐུན་སྦྲོར་ཅན་གྱི་སྤྱི་ལེན་པ་ལ་འགྲུབ་པའི་བྱ་གཞག་དེ་
 དག་གྲུས་རྒྱལ་འཐེན་པའི་སྤྱི་ལེན་པ་ལ་སྤོམ་ཏེ་འགོར་གཤིས་ཆེ་བ་ཡོད། དེ་ལྟར་ནའང་། གནས་སྤངས་འདི་
 གཉིས་ཀར་སྤྱི་མོའི་རྒྱས་པ་ལ་པོ་ཤས་པའི་རྗེས་འབྲུལ་གྱི་འགྲུར་བ་རྗེ་འབྲུལ་ལ་གཞིགས་ཏེ་ངར་སང་ཡང་ན་
 འགོག་སྡོམ་ཅི་རིགས་པའི་ཡ་ལན་གྱི་རྣམས་ལ་འཚོན་སྟེད།

དཔེ་རིས། ༡༦ དབང་ཅུ་སྤྱི་གཟུགས་ཁེར་རྒྱུར་(“ང”)ཞིག་
 ལ་དབང་ཅུའི་མཐུན་མཚོམས་མང་པོ་ཞིག་(“ཀ” ལས་ ‘ག’
 བར་)ནས་ཆ་འཕྲིན་རྒྱ་ཆ་འགྲོར་ལ། དེ་ལྟེང་རྒྱ་ཆའི་ཁྲོན་
 འབོར་གྱི་བསྐོས་པ་གང་སྤེམ་ཐེམ་མཚོམས་རྒྱས་པའི་ཚོད་
 དུ་སྤྱི་ལེ་སྤྱི་ལེ་གཏན་འཁེལ་བྱེད་པ་རེད།

དབང་ཅུ་སྤྱི་གཟུགས་ཁེར་རྒྱུར་ཞིག་ལ་འང་རང་དང་བརྗོད་ལན་གཏོང་རེས་བྱེད་པའི་དབང་ཅུའི་མཐུན་
 མཚོམས་སྤོང་བྲག་མང་པོ་ཡོད་ཚོག་ཅིང་། མཐུན་མཚོམས་འདི་དག་དབང་ཅུ་སྤྱི་གཟུགས་དེའི་བརྗོད་ལན་ཅུ་
 ཐེན་རྣམས་དང་སྤྲ་ཕྱང་ལུས་གཉིས་ཀར་འབྲུར་ཚོག་པ་ཡིན། རང་དང་འབྲེལ་བའི་མཐུན་མཚོམས་ཀུན་ལ་
 འགྲོར་བའི་བརྗོད་འཕྲུལ་དུ་མ་དེ་རྣམས་དབང་ཅུ་སྤྱི་གཟུགས་ཁེར་རྒྱུར་པའི་དེ་དག་རེ་རེས་དུས་གཏན་དུ་ཕྱོགས་
 སྤོམ་རྒྱག་པར་ཞུགས་ལ།(དཔེ་རིས། ༡༦) དེ་ལྟར་དུ་ཆ་འཕྲིན་སྤོམ་སྤྱི་གྲག་པའི་བྱེད་རིམ་དེར་ཕྱོགས་
 བསྐོས་བྱ་བ་ཐེར་བ་རེད། བོད་དུ་སྤོམ་པ་བཞིན། བརྗོད་འཕྲུལ་འདི་དག་ལས་འགའ་རེ་(སྤོག་ཁྲུང་མར་གཅོག་

summation. As we mentioned, some of these signals will be inhibitory (decreasing charge), while some will be excitatory (increasing charge). The many simultaneous signals may or may not sum up to a voltage that reaches the threshold potential at the axon hillock. If the threshold level of excitation is reached, an action potential fires and the signal is passed down the neuron to other parts of the nervous system.

A rare, but even faster way that a few neurons interact is by skipping the neurotransmitter-chemical step of neurotransmission altogether (Figure 18). Via these purely electrical synapses, two neurons are directly connected through a gap junction. Gap junctions are composed of exactly aligned pairs of channels at the membranes of the pre- and post-synaptic neurons. The space through the membranes created by gap junctions is much bigger than that of ionotropic channels. Thus, relatively larger molecules can move from one neuron to the other. Ions, which are very small, can move easily through the gap junctions at electrical synapses. The result is that action potentials can move from one neuron to the next, as if they the two neurons were one, taking even less than a millisecond. What do you think would be advantages and disadvantages of such neurotransmission? Why do you think this mechanism is so rare in us?

One hint to help you answer these questions is that gap junctions are found not only in the brain but in muscles all over the body, and they play a very important role in cardiac functioning. Because the physical proximity allows two cells to act as if they are one, gap junctions are thought to cause synchrony in an assemblage of cells, which allows the muscles of the heart to contract concurrently. In the brain, gap junctions may be important for the development of the nervous system and are thought to facilitate complex neural processes such as learning and memory. However, it is very likely that neural synchrony is not always a good thing – it is thought that pathological activity in gap junctions may contribute to, and in some cases even initiate seizures, a condition in which a grouping of neurons exhibits abnormally rapid and synchronous firing.

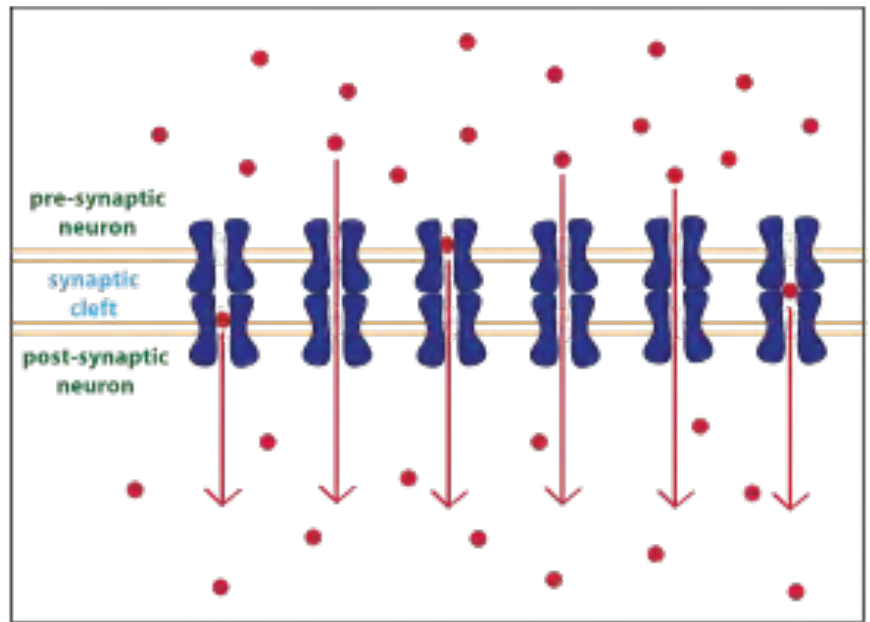

Figure 18: Gap junctions form when channels on the pre- and post-synaptic neuron are perfectly aligned with one another.

HOW DO THESE BASIC NEURAL PROCESSES LEAD TO VARYING OUTCOMES?

You can see that evolution has built much diversity into neural signaling. Let's take the senses as an example. Think about all the steps that are involved—from the initial signal to the sending of the signal to the response to that signal. We will look more closely at each step to appreciate the diversity.

First, there is the initial signal received from the environment; we examine many of these receptors in other primers. Sense receptors allow us to see, hear, smell, taste and touch (Figure 19). Somatosensory receptors in skin allow sensing of touch, pain, and temperature change. Proprioceptors in muscles interpret force, length, and velocity of muscles, all necessary information for the coordination of movement. Sensors in our inner ear tell us about the angle of our heads and our body balance and movement. As you can see in Figure 19, although these receptors are somewhat different in their location in the body and in their molecular structure, they all are also very similar in that they all have one axon and multiple dendrites. Another similarity is that they involve protein channels on the membrane that alter upon stimulation to allow a change in membrane potential.

Another way to diversify the system is to evolve different types of neurons with different shapes and properties, as well as different types and numbers of connections. There is also incredible diversity in the kinds of neurotransmitters that neurons use (Figure 20), as well as the receptors that bind to them and send signals on to other neurons. Moreover, one neuron may receive and send more than one neurotransmitter. Interactions between neurotransmitter and receptor can have a wide range of effects on membrane potential, and over variable time spans. This extensive diversity allows for tremendous flexibility in neural signaling – a good thing when you consider all the important functions your nervous system serves! Indeed, all of these variables are at play as you walk through the woods and respond to the upset boy.

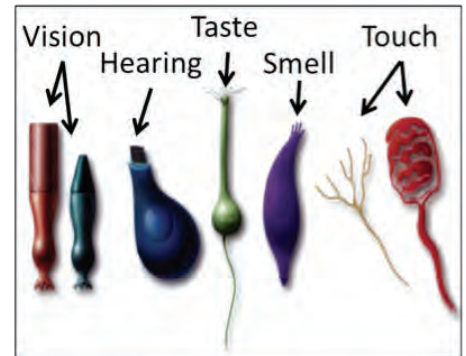
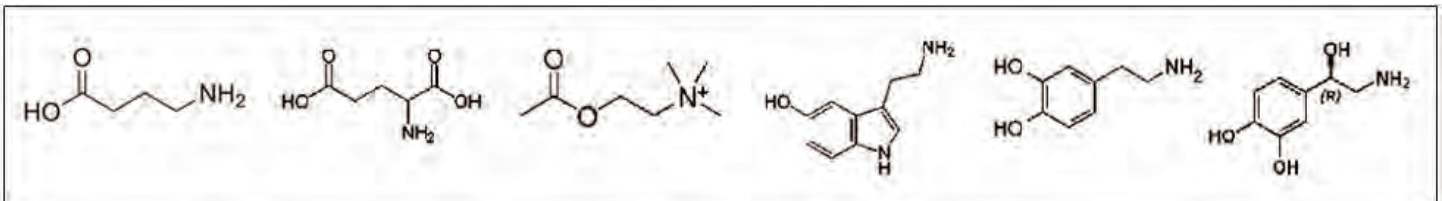

Figure 19: Types of sensory receptors.

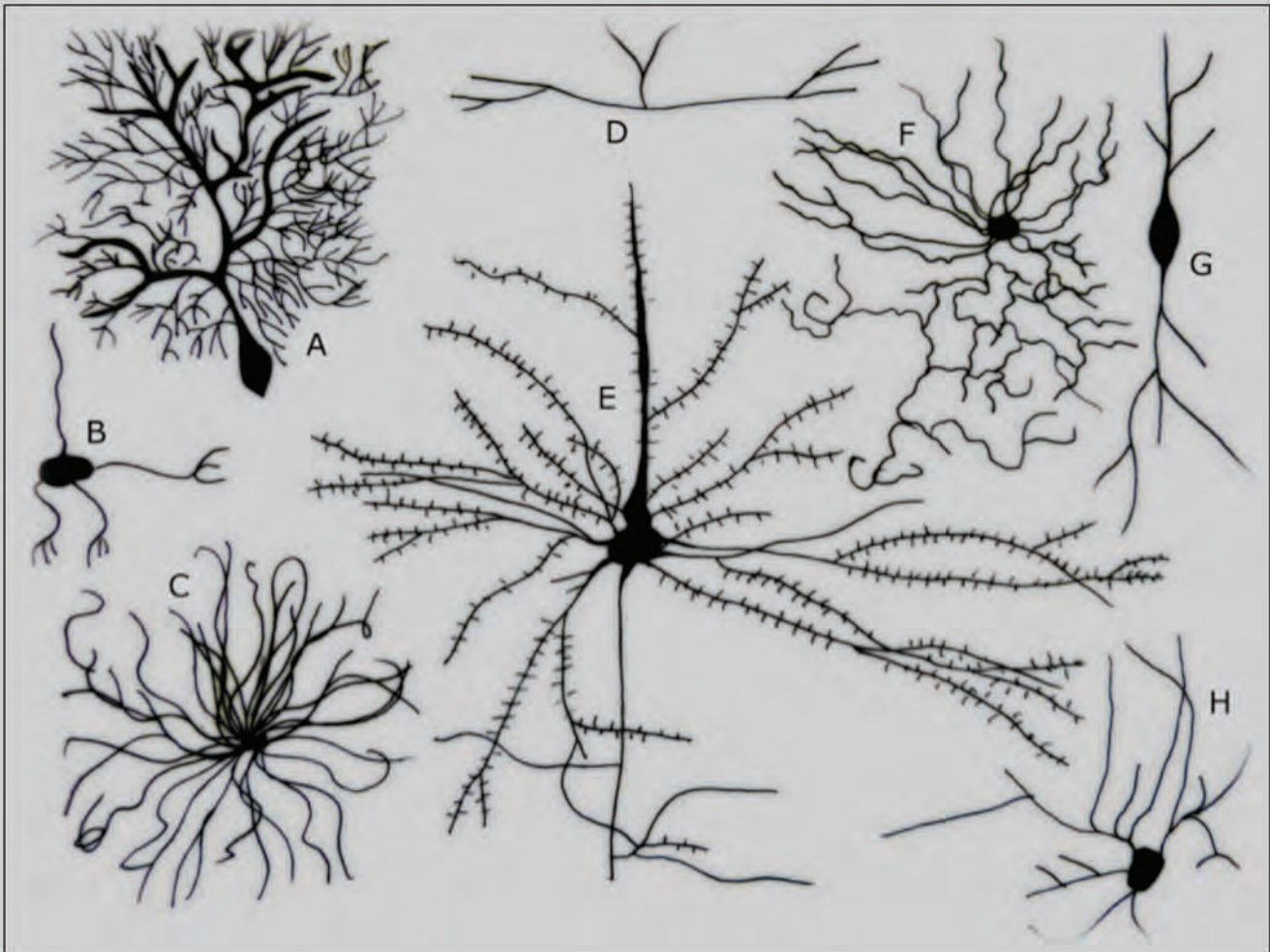
Figure 20: Diversity of neurotransmitters. Structures for some of them are shown here: (from left to right) GABA, glutamate, acetylcholine, serotonin, dopamine and norepinephrine.

Box 5. IN DEPTH: DIVERSITY OF FORM AND FUNCTION THROUGHOUT THE NERVOUS SYSTEM

Here are some of the different neuron types in the brain. Think about what you know about structure and function, and consider what the structural differences in these cells might mean for function. A. Purkinje cell B. Granule cell C. Motor neuron D. Tripolar neuron E. Pyramidal Cell F. Chandelier cell G. Spindle neuron H. Stellate cell (Credit: Ferris Jabr; based on reconstructions and drawings by Cajal). See <http://neuromorpho.org/neuroMorpho/index.jsp> for a catalogue of neurons by neuroscientists, and Browse the Cell Types page

WHERE NERVES MEET MUSCLE: THE NEUROMUSCULAR JUNCTION

Another example of the extreme variation found in the different types of neural connections is a specific type of neuron called the motoneurons. Rather than communicating with other neurons, these neurons, whose cell body lies in the brain, interact directly with muscle cells. As we've seen, the story about you walking through the woods and helping the young boy

involves neurons communicating with muscles at many levels, and thus inducing movement. At the most basic level: you are walking, one foot in front of the other, keeping your balance, as in the case when you trip and catch yourself before you fall. But even at the more complex, emotional level, movement is essential: your face muscles and the boy's face muscles form expressions, you move your lips as you talk with the boy, you pick up the boy, your eye muscles move your eyes, etc. Some say that movement is the most vital of our physiological functions, because without movement we would not be able to interact with the world. Thus, we will examine movement very carefully here.

In *LSP-III: Development and Physiology*, we discuss how muscles work together to contract at the organ level within the musculoskeletal system. Here, we will move down to the cellular level.

The synapses where nerves meet muscle are called neuromuscular junctions. As you can see in Figure 21, this specialized synapse looks and acts very much like a neuron-neuron synapse. The pre-synaptic cell is a motoneuron projecting all the way from the spinal cord. The defining feature of motoneurons is that the post-synaptic cell is a muscle cell, and the muscle cells use the changes in membrane potential induced by neurotransmitter released from the motoneurons to activate muscle contraction. The neurotransmitter used by these motoneurons is acetylcholine, and the acetylcholine receptors are ionotropic (recall we discussed ionotropic receptors above, in the section on Chemical Neurotransmission). Binding of acetylcholine to the receptor opens a channel in the middle of the receptor (see Figure 21), which leads to an inflow of sodium into the muscle cell, and therefore depolarization. The depolarization leads to the opening of voltage-gated calcium channels. When these channels open and calcium rushes into the cell, a complex series of reactions then leads to muscle fiber contraction. When your brain sends a signal to bend your arm, this is how the muscles in your arm can make it happen.

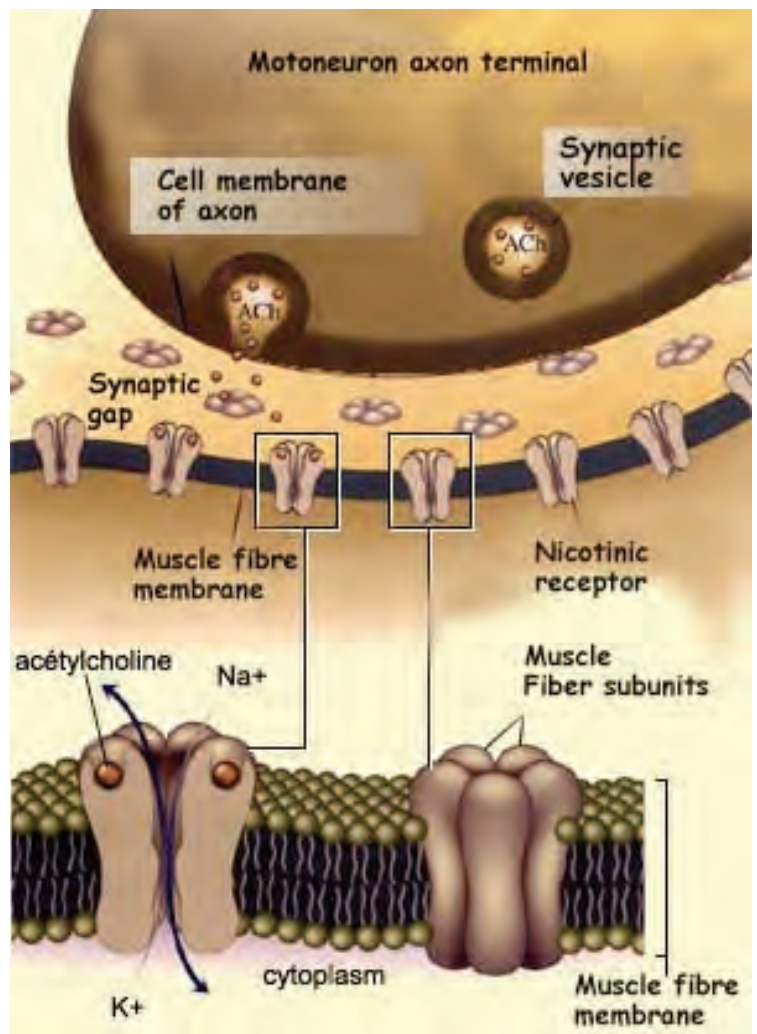

Figure 21: The synapse of a motoneuron at the muscle. Acetylcholine neurotransmitters released by the motoneuron bind to and open receptors on the muscle cell.

REGULATION OF THE SIGNAL

One final example of the diversity in neurotransmission that we will consider arises with respect to how the nerve signal is regulated. We've already talked about one built-in type of neuron regulation. Recall that neurons only fire if they reach their threshold potential. So, each neuron will only fire if its many excitatory and inhibitory signals add up to at least that threshold potential.

Two other types of regulation occur at synapses to control the impact of each pre-synaptic depolarization event on the receiving cell. Reuptake is prominent in nearly all synapses (Figure 22). Proteins called transporters on the pre-synaptic neuron cell membrane move neurotransmitters back into the pre-synaptic cell so the neurotransmitters can no longer activate the post-synaptic cell (muscle or other neuron). These neurotransmitters are recycled into vesicles and used later for further neurotransmission.

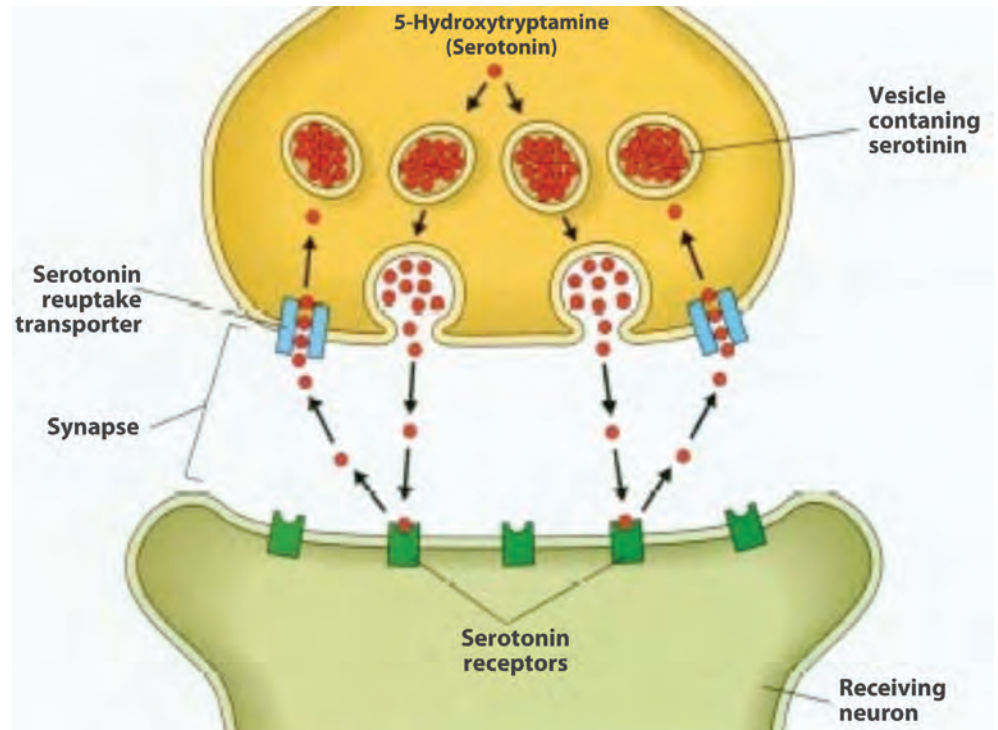

Figure 22: Reuptake transporters move neurotransmitter from the synapse back into the pre-synaptic cell.

The second type of regulation is degradation. This happens when a specific enzyme digests neurotransmitter in the synaptic cleft or space, so the neurotransmitter can no longer activate the post-synaptic cell. For example, in the neuromuscular junction, acetylcholinesterase degrades acetylcholine to stop the signal. Imagine what would happen if reuptake and degradation did not take place. This type of regulation is very important; otherwise the signals of neurons would continue to be sent non-stop.

SOMATOSENSORY AND MOTOR SYSTEMS

So, how do a bunch of neurons, muscles and the many synapses among them result in movements and behaviors like those you exhibit walking in

the woods? This is a huge question neuroscientists don't entirely understand the answer to, but we do know a lot about it. We know that we have to integrate information about our environment (somatosensory information) with the planning and execution of movements. As thought through by James Knierim of Neuroscience Online (<http://neuroscience.uth.tmc.edu>), a good interaction of sensory and movement (motor) systems should:

- generate movements that allow us to accomplish our goals.
- coordinate signals to many muscle groups and determine the necessary forces to produce smooth movement.
- know the starting position of the body in space, the length of muscles and the forces being applied to them.
- constantly produce postural adjustments in order to compensate for changes in the body's center of mass as we move our limbs, head, and torso.
- compare desired activity with actual activity, and use sensory feedback for corrections in movements as they take place, and allow modifications to motor programs so that future movements are performed more accurately.
- compensate and account for the physical characteristics of the body and muscles themselves.
- perform many procedures in an automatic fashion, without the need for high-order control.
- adapt to changing circumstances over the short term as well as over developmental time, aging, etc.

In fact, the Emory Tibet Science Initiative primers extensively discuss many of these characteristics, which our motor systems do have, and consider how, together with our nervous systems, they respond to our environment. In *LSP-II: Genes and Cells*, we discuss the simplest such collection of nerves, muscles, and synapses—known as reflexes (Box 6). These reactions—like when you draw your hand back from a scalding cup of chai or when you catch yourself after tripping over a root in the woods—are automatic and unconscious. They don't even involve the brain, only neurons that sense the stimulus, an intermediate neuron in the spinal cord, and the motor neuron that synapses on the muscle to stimulate its contraction. Such reflexes often involve a chain of only one, two or three synapses, although many receptors and motor neurons may act in parallel.

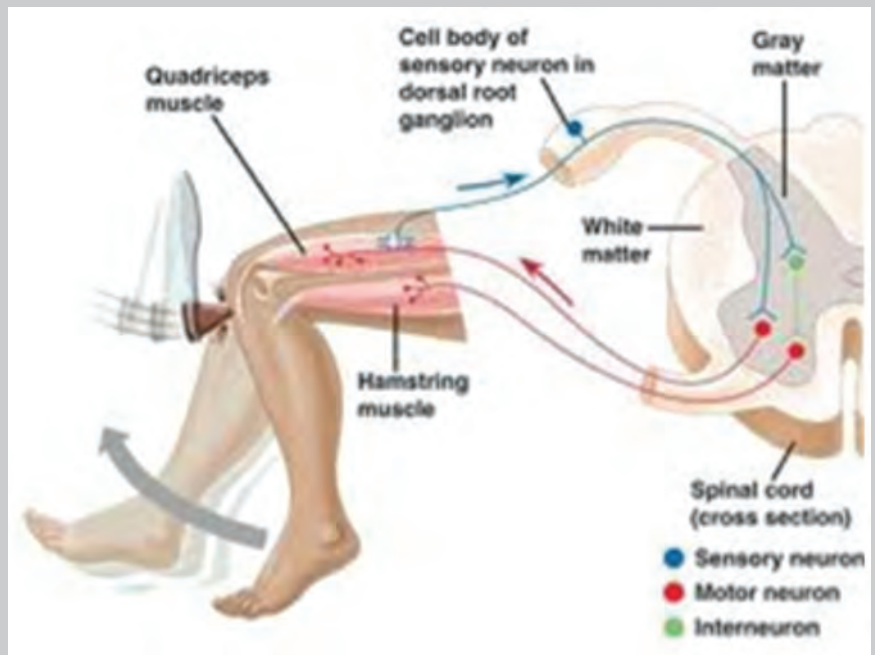
ཆ་འཕྲིན་(ལུས་ཚོར་དང་འབྲེལ་བའི་ཆ་འཕྲིན་)རྣམས་འགྲུལ་སྐྱོད་བྱ་བའི་སྐོར་དངོས་གཉིས་དང་ཚུལ་སྤྲིན་གྱི་དགོས་པ་ར་ཚོས་ཤེས་ཀྱི་ཡོད། 'འཕྲིན་གྱི་དབང་ཅུ་ཚུལ་རིག་ཅེས་པའི་འཕྲིན་གྱི་འགྲུལ་སྐྱོད་ཀྱི་དགོས་པ་ལྟེང་གི་དཔྱད་གཞི་ལྟར། དེའི་སྐོར་ཁྲིད་པའི་གསུང་གི་སྐུ་ཞབས་རེས་མི་ཀེ་ལེ་རིམ་གྱི་བསམ་པ་རྒྱུད་གི་བཞེད་པ་བཞིན། དབང་ཚོར་མ་ལག་དང་འགྲུལ་སྐྱོད་(གཞི་འགྲུལ་)མ་ལག་དབར་སྐྱེལ་སྐྱོད་ལེགས་པོ་རྒྱུད་པའི་མཇུག་འབྲས་སུ་གང་ཞིག་འབྱུང་རིགས་སམ་ཞེན།

- དུས་རབས་གི་དམིགས་དོན་འགྲུབ་པར་ལན་པའི་འགྲུལ་སྐྱོད་ཀྱི་རིགས་སྤོང་ཐུབ།
- འགན་ཀྱི་ཚོགས་མང་པོར་བརྟེན་འཕྲིན་གཏོང་ལེན་གྱི་ཐུབ་ཅིང་། ཆ་སྐོར་པའི་འགྲུལ་སྐྱོད་རིགས་བསྐྱེད་པར་རན་ཞིང་འཚམ་པའི་ཉུས་ལུགས་ཀྱི་མཚམས་འཛིན་གྱི་ཐུབ།
- དུས་གི་གོ་སར་འཁོད་པའི་དངོས་གསུགས་དག་གི་ཚོགས་མཐོང་གནས་བབ་གང་ཡིན་ཤེས་པ་དང་། དེ་དག་ལ་ཐོག་པའི་ལུགས་དང་འགན་ཀྱི་རིང་རྒྱུད་བཅས་བཤེས་ཐུབ།
- དུས་རབས་གི་ཡན་ལག་དང་། མགོ་དང་། ལུས་ཞོག་བཅས་བ་བསྐྱེད་པའི་ཆེ་ལུས་ཀྱི་གདོས་ཚད་ཀྱི་ལྗོད་དུས་ལ་ཐོག་པའི་འགྲུར་བ་རྣམས་ལ་གུན་གསལ་ཆེད་ལུས་ཀྱི་འདུག་ལུགས་ལ་དུས་གཏན་དུ་བབ་བསྐྱེད་པའོ་འགྲུར་རིགས་གཏོང་ཐུབ།
- དེ་སྐོར་གྱི་བྱ་གཞག་དང་དངོས་རྒྱུད་གི་བྱ་གཞག་གཉིས་དབར་ལན་ཚུན་མཚམས་སྦྲུང་གྱི་ཐུབ་ཅིང་། འགྲུལ་སྐྱོད་ཀྱི་བྱ་གཞག་འགྲུབ་བཞིན་དུ་དེ་དག་ལ་ལེགས་བཅོས་གཏོང་བའི་དགོ་མཚན་དུ་དབང་ཚོར་གྱི་ཚོར་སྐྱོད་རིགས་སྐྱོད་སྐོར་བསྐྱེད་པ་དང་། དེ་ལ་བརྟེན་ནས་འགྲུལ་སྐྱོད་གནས་བབ་ལ་གང་འགའ་ལེགས་བཅོས་བཏང་སྟེ་ད་གཟོད་འགྲུལ་སྐྱོད་བྱ་གཞག་རྣམས་ལུགས་མ་སྐྱེད་དུ་འགྲུབ་པར་སྐྱེལ་འདེད་གྱི་ཐུབ།
- ལུས་པོའི་ཕྱི་ལྷན་ཚོས་དང་འགན་བཅས་བར་གནས་འབྲེལ་དང་གུན་གསལ་གྱི་ཐུབ།
- མཐོ་རིམ་གྱི་ཚོད་འཛིན་བྱ་བ་ལ་མ་བརྟེན་པར་ཡང་རང་འགྲུལ་གྱིས་གྱེད་རིམ་མང་པོ་སྐྱེལ་ཐུབ།
- དུས་ལུན་ཐུང་ཅུ་དང་། ཡང་། ལྟ་བུ་ལ་སོགས་པ་འཚར་འབྲེལ་གྱི་དུས་ལུན་རིང་པོར་རྒྱུད་པའི་འགྲུར་བཞིན་པའི་གནས་སྐྱེད་སྐྱེད་ལ་བསྐྱེད་འགྲུར་གྱི་ཐུབ་པ་བཅས་ཡིན།

དངོས་འབྲེལ་དུ་ཡང་ཨེ་མོ་རེ་དང་པོད་ཀྱི་ཚན་རིག་ལས་རིམ་གྱི་སྐོན་འགྲོའི་སྐོར་དེ་བཤེས་པ་ལྟར་ཁྲིད་པའི་དགོས་པ་འདི་དག་སྐོར་རྒྱས་པར་གྲོས་སྤེལ་གྱིས་ཡོད། འདི་དག་ནི་ར་ཚོའི་འགྲུལ་སྐྱོད་མ་ལག་ལ་ཐུན་པའི་ཁྲིད་པའི་ཡིན་ཞིང་། དབང་ཅུ་མ་ལག་དང་ལྟན་དུ་མ་ལག་འདི་དག་གིས་ཁོར་ལུག་ལ་ཡ་ལན་སྐོད་ཚུལ་ཐད་ར་ཚོས་བསམ་གཞིག་གྱི་དོས། 'རིགས་རྒྱས་དང་མ་ལག་མིང་མིང་བྱང་ཅན་གྱི་ཆེ་སྐོན་ཚོན་རིག་གི་སྐོན་འགྲོའི་སྐོར་དེ་བཤེས་པའི་ནང་ར་ཚོས་དབང་ཅུ་དང་། འགན་དང་། དབང་ཅུའི་མཐུད་མཚམས་བཅས་ཀྱི་ཚོགས་འདུས་ཆེས་སྐྱེད་ཐུབ་ཏེ། མིང་ལ་སྐོན་འགྲུལ་དུ་འཁོད་པ་དེའི་སྐོར་གྲུབ་ཡོད། (སྐོན་བྱ་བྱུག་པར་ལྟོས།) ཚུར་སྐྱེད་སྐྱིན་པའི་གཞི་སྐོན་འདི་དག་སྟེ། དཔེར་ན། ཆ་ཞིང་སྐོན་པའི་རའི་མོར་པ་ཞིག་ནས་ཁྲོད་ཀྱི་ལག་པ་ཕྱིར་འཐེན་པ་དང་། ཡང་ན། ལྟགས་སྐྱུང་ཁྲོད་དུ་རྒྱུད་པ་ལེད་ཅུར་འཐེན་པ་གསལ་གྱི་ཐུབ་པར་རྒྱུད་གྱིས་པ་ལྟ་བུ་དག་ནི་སྐོར་མེད་ཚོར་མེད་དང་རང་དགར་འགྲུབ་པའི་གཞི་སྐོན་ཀྱི་རིགས་ཡིན། འདི་དག་གི་ནང་ལྷན་པའི་ཐེ་གཏོགས་ཀྱི་མིང་ཅམ་ཡང་མེད་པར། སྐུལ་རྐྱེན་གྱི་རྣམས་པ་དེ་འདྲ་ཚོར་པའི་དབང་ཅུ་དག་དང་། རྒྱུད་པའི་ནང་གི་བར་ཞུགས་དབང་ཅུ་གསུགས་ཤིག་དང་། བསྐྱེད་བྱ་བ་བསྐྱེལ་ཆེད་འབྲེལ་ཡོད་འགན་དག་ལ་མ་སྐྱེད་སྐྱེལ་གྱི་ཐུབ་པའི་འགྲུལ་སྐྱོད་དབང་ཅུ་གསུགས་ཅམ་ཞིག་དང་འབྲེལ་བ་ཡོད། འདི་འདྲའི་སྐོན་འགྲུལ་པམ་མོ་ཆེར་དབང་ཅུའི་མཐུད་མཚམས་གཅིག་གམ། གཉིས། ཡང་ན་གསུམ་པམ་གྱུབ་པའི་བྱིང་བ་ཅམ་ཞིག་དང་འབྲེལ་བ་རེད། དེ་ལྟར་འདྲེད་རིམ་དེ་དག་དང་དུས་མཉམས་དུ་སྐྱེ་ལེན་པ་དང་འགྲུལ་སྐྱོད་དབང་ཅུ་མ་ཞིག་ཐད་གཞི་བའང་རང་རང་གི་ལས་ལ་འཇུག་པའང་སྟེན།

Box 6. IN-DEPTH: REFLEX IN ACTION

Here is a short exercise you can do to get a sense of how reflexes work. Have a friend sit with his or her legs dangling over the edge of a table. With the side of your hand firmly strike your friend's leg just below the kneecap. When you hit the right place, the lower leg will kick out immediately exhibiting the knee-jerk reflex. Try it again with one hand on your friend's quadriceps muscle, the muscle on the front of the thigh. When the knee jerks, you will feel the quadriceps contract.

This knee-jerk reaction happens in less than 50 milliseconds and involves just two neurons. One neuron reaches from the kneecap to the spinal cord, and the second reaches back to the muscle, as shown at the right. How might this reflex be useful?

In order to move, to stroll through the woods, to pick up a crying little boy, we need to know both where things are in our environment, and where our bodies are in relation to those things. This sense is called proprioception. The receptors that give us information about our environment are known as somatosensory receptors; 'somato' refers to our bodies and 'sensory' to sensing the environment. As we have seen, generally speaking, all sensing is similar, although each type of sensing has its own particular type of receptor (see Figure 19 above). As we've discussed, any sensory event begins with a receptor on afferent neurons. Once stimulated, membrane ion channels open to cause an action potential. In *LSP-II: Genes and Cells*, we look extensively at some of these: vision receptors, touch, pain, and temperature receptors. Vision receptors are an example of receptors that give us information about the external world; the touch, pain, and temperature receptors in our skin are also examples of such receptors. Here, in terms of movement, we will discuss 2 additional somatosensors that sense the forces and motions of our bodies: (1) proprioceptors in muscle that tell us about the force, length, and velocity of muscle contraction and (2) vestibular sensors in the inner ear that tell us about the angle of our head and how fast it is moving.

Our muscles have two kinds of proprioceptors: (1) muscle spindles inside muscles sense stretching (Box 3) and (2) Golgi tendon organs, at the junction of muscles and tendons, sense the force generated when our muscles contract (Figure 23). Muscle spindles have a sensory neuron wrapped around them; they are like strings lying in parallel to muscle. When muscles stretch, the spindle also stretches, causing action potentials to fire. The spindle neuron synapses directly onto the motoneuron of the muscle, as well as onto other neurons in the spinal cord and brain. Interestingly, the muscle spindle also synapses onto inhibitory neurons that suppress the firing of motor neurons and therefore block the contraction of muscles that perform the opposite function. This inhibition is useful in suppressing the simultaneous firing of motor neurons that lead to flexion and extension movements of the same joint, say the elbow, which allows the joint to either flex or extend.

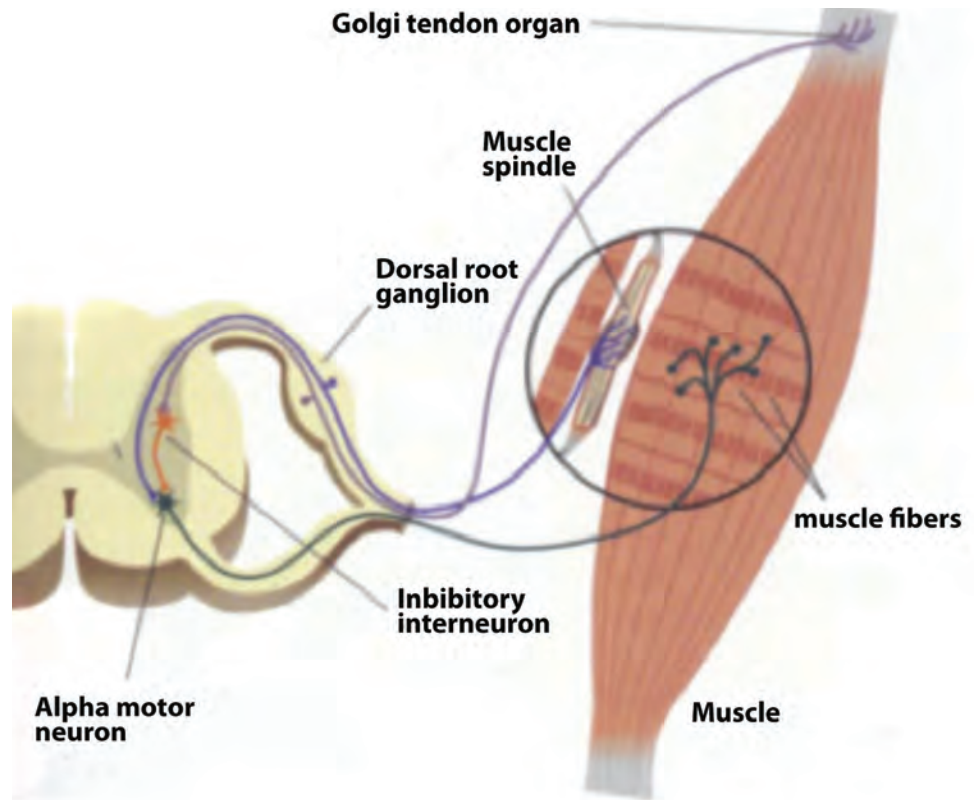

Figure 23: Golgi tendon organs are proprioceptors that relay information about the force of muscle contraction.

Sensors in our heads help us keep track of where our heads are. These vestibular organs (Figure 24) are made up of vestibular canals and otoliths (utricle and saccule) filled with fluid. When your head moves down with the rest of your body to pick up the boy, fluid shifts in your vestibular organs, which leads to bending of hairs in receptors that open sodium ion channels. Therefore these mechanical receptors activated by the flow of fluid in our inner ear also lead to the firing of action potentials (Figure 25). See Box 4 for the description of a reflex that helps us keep our balance.

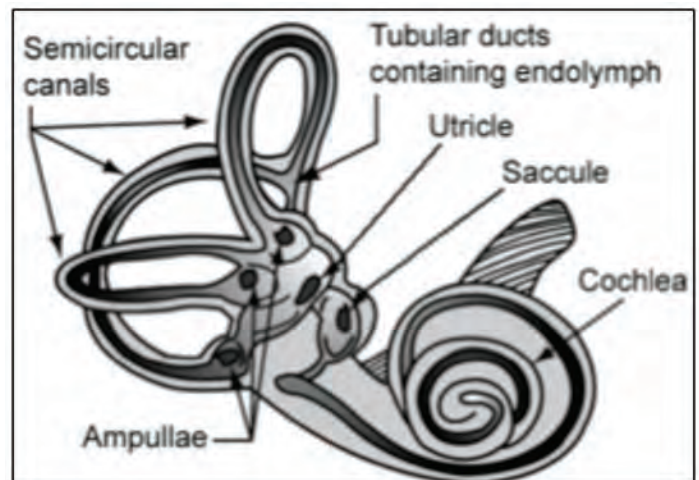

Figure 24: The vestibular system helps with balance

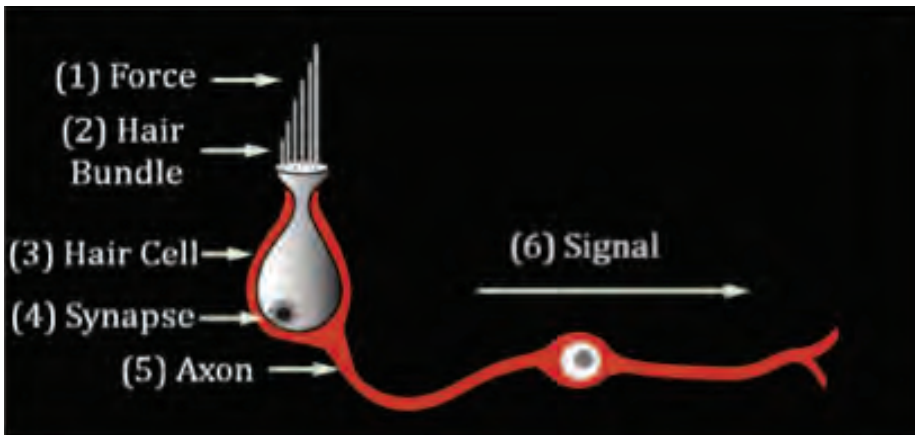

Figure 25: Head movements create forces in the inner ear that move hair bundles, which sit on top of vestibular hair cells. This deflection opens sodium channels, thus creating an action potential that then moves from the vestibular system to the central nervous system (CNS)

Box 7. IN-DEPTH: THE VESTIBULO-OCULAR REFLEX

This reflex allows the important coordination between head movement and vision. Measurements of this and other reflexes allow physicians to identify deficits in people's nervous systems. For example, in this series of pictures, a physician moves the patient's head 45 degrees to the side, and then quickly moves her head down so that the center of her head is lower than her inner ear. In this case, a vestibular pathology is indicated by involuntary and abnormal eye movements.

TO GAIN AN APPRECIATION FOR THE VESTIBULO-OCULAR REFLEX:

Hold a piece of paper with words on it in front of you.

Rotate your head from side to the side.

Can you read the paper?

Hold the paper in front of you and move the paper without moving your head.

Can you still read it? Why or why not? Do you or do you not receive sensory input from both your head and your hands? What are the possible pathways involved?

Ask a friend to stare straight ahead, either in a rotating chair, or standing up.

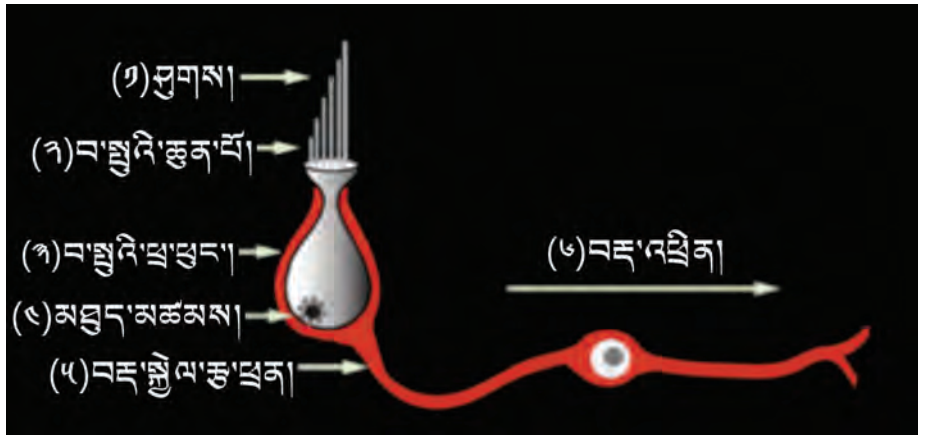
Spin the person around.

As the person is spinning, watch the motion of his or her eyes.

Is the person aware of the eye motion?

Why is it occurring? What sensory and motor pathways are involved? What might this reflex be useful for?

དཔེ་རིམ། ༡༥ མགོ་བོ་འགྲུལ་སྐྱོད་བཟང་བས་ནང་ནའི་
 སྐྱག་ཏུ་ཤུགས་ཤིག་བསྐྱེད་ལ། དེས་སྐྱག་ལྗན་བ་སྤྱི་མ་ལུང་
 དག་གི་ཚེ་མོར་འཁོད་པའི་བ་སྤྱི་མ་ལུང་ལྗན་པོ་རྣམས་བསྐྱུལ་བ་
 རེད། འཁྲོག་ལྗེས་བྱ་བ་འདིས་བྱལ་རྩལ་གྱི་རྒྱ་ལམ་ཁ་འབྲེ་
 ཏུ་འཇུག་ཅིང་། དེས་བསྐྱེད་པའི་ལས་འཇུག་རྣམས་པ་དེ་ཉིད་
 མཐར་སྐྱག་ལྗན་མ་ལག་བརྒྱུད་ནས་དབང་ཅུལ་བའི་མ་ལག་
 ལ་བསྐྱོད་པ་རེད།

སྐྱོམ་བྱ་བཏུན་པ། གཏིང་རྒྱུགས་པའི་ལྷ་ཞིབ། མིག་དང་སྐྱག་ལྗན་མ་ལག་སྐྱེལ་མའི་ལྷོག་འགྲུལ་བྱ་བ།

ལྷོག་འགྲུལ་བྱ་བ་འདིས་མིག་དང་མགོ་བོའི་འགྲུལ་སྐྱོད་དབང་གི་མ་ལུང་སྐྱག་
 གལ་ཆེན་དེ་འབྱུང་ཏུ་འཇུག་གི་ཡོད། ལྷོག་འགྲུལ་འདི་དང་དེ་མིན་གྱི་ལྷོག་
 འགྲུལ་གཞན་དག་གི་ཆོད་གཞལ་བ་ལ་བརྟེན་ནས་སྐྱོན་བ་རྣམས་ཀྱིས་དོ་
 བདག་སྐྱེ་བོའི་དབང་ཅུལ་ལག་གི་ཆད་སྐྱོན་རིགས་དོས་ཟེན་པར་མན་ཐོགས་
 ཡོད། དཔེར་ན། དཔེ་རིམ་གྱི་འདི་ལྗན་སྐྱོན་བ་དེས་ནང་པའི་མགོ་བོ་དེ་
 ཐོག་མར་ཟུར་ཁྲག་ཆ་ཆོད་ ༩༥ ཆོད་ཏུ་གཞོགས་ལོགས་སུ་བསྐྱོག་ལ། དེ་
 རས་མགྲོགས་པར་དེ་སྐྱར་བསྐྱོགས་ཏེ་མགོ་བོའི་སྤྱི་གཙུག་དེ་ད་ཆ་ལྗན་པའི་
 ལྗན་རྣམས་ཀྱང་དམའ་བར་པ་ཡོད། གནས་སྐབས་འདི་དག་ཏུ་སྐྱག་ལྗན་
 མ་ལག་དང་འབྲེལ་བའི་ཉམས་སྐྱོན་རྣམས་རང་དབང་མེད་ཅིང་རྒྱུན་ལྗན་མིན་
 པའི་མིག་གི་འགྲུལ་སྐྱོད་ཀྱི་རྣམ་པར་ཕྱིར་མངོན་གྱུར་པ་རེད།

མིག་དང་སྐྱག་ལྗན་མ་ལག་སྐྱེལ་མའི་ལྷོག་འགྲུལ་རྣམས་འཇུག་ལོན་བྱེད་པའི་ཐབས་ཚུལ།

དང་ཐོག་དེར། མིང་ཆོག་མང་པོ་འཁོད་པའི་ཤོག་ལྷེ་ཞིག་རང་གི་མ་ལུང་ཏུ་བྱུངས།
 རང་གི་མགོ་བོ་གཞོགས་གཉེན་ནས་གཞན་ཕྱོགས་སུ་སྐྱོན་དེ་བསྐྱོད།
 དེ་ནས་ཁྱོད་ཀྱིས་ཤོག་བྱའི་སྤྱི་མ་ལུང་ཆོག་རྣམས་སྐྱོག་གྱུར་མིན་ལྟོས།

ཡང་སྐྱར་བཞེན་ཤོག་ལྷེ་དེ་རང་གི་མ་ལུང་ཏུ་བྱུངས་ལ། མགོ་བོ་མ་སྐྱུལ་བར་ཤོག་བྱ་དེར་འགྲུལ་སྐྱོད་ཐོངས།
 ཁྱོད་ཀྱིས་ད་དུང་ཤོག་བྱ་སྤེད་གི་མིང་ཆོག་དེ་རྣམས་སྐྱོག་གྱུར་མིན་ལྟོས། ཅིའི་ཕྱིར་གྱུར་བས། ཡང་ན། ཅིའི་ཕྱིར་མི་གྱུར་བས། ཁྱོད་ཀྱི་མགོ་བོ་དང་ལག་པ་གཉིས་ནས་དབང་བོའི་ནང་འཕྲེན་རྒྱ་
 ཆ་དེ་འདྲ་སོན་གྱི་འདུག་མེ་འདུག གནས་སྐབས་འདིའི་རིགས་ལ་དབང་ཅུལ་རྒྱ་ལམ་གང་དང་གང་ཞིག་འབྲེལ་བ་ཡོད་དམ།

འཁོར་ལོ་ཅན་གྱི་ཞབས་སྟེགས་ཤིག་གི་སྤྱིང་བསྐྱེད་ནས་ཡོད་པའོ། ཡང་ན། ཡང་ཡངས་སྐབས་སུ་འཁོར་པའི་རང་གི་ཐོགས་པོར་མ་ལུང་ཕྱོགས་སུ་ཅེར་གྱིས་བཏུ་བར་མངོགས།
 ད་ཁྱོད་ཀྱིས་ཐོགས་པོ་དེ་བསྐྱེམས་ཏེ་བསྐྱོར་ལ།
 སྐྱེམ་སྐྱོར་ཐེབས་བཞེན་པའི་ཐོགས་པོ་དེའི་མིག་གི་གཡོ་འགྲུལ་ལ་ལྟོས།
 (སྐབས་དེ་གང་)ཐོགས་པོ་དེས་རང་གི་མིག་གི་གཡོ་འགྲུལ་རྣམས་རང་ཉིད་ཀྱིས་ཆོར་གྱི་ཡོད་དམ།
 མིག་གི་གཡོ་འགྲུལ་དེ་དག་རྒྱ་རྒྱ་རྒྱ་གང་གིས་འབྱུང་བ་ཡིན་ནམ། གནས་སྐབས་འདི་རིགས་ལ་དབང་ཆོར་དང་འགྲུལ་སྐྱོད་རྒྱ་ལམ་གང་དང་གང་འབྲེལ་བ་ཡོད་དམ། ལྷོག་འགྲུལ་བྱ་བ་འདི་
 རིགས་ཀྱི་པན་ཐོགས་གང་ཡོད་སྤིང་དམ།

In general, somatosensory information moves in hierarchical fashion from the afferent neurons of our somatosensors to our spinal cord to the thalamus and then to the somatosensory cortex of our brains. Recall from our discussion of vision in *Neurosciences I* that somatosensory information encodes four fundamental types of information: modality, location, intensity, and duration.

Let's consider these four types of information in terms of the modality of touch and our skin receptors as we touch the boy to pick him up in the forest. As you can see in Figure 26, we have four different types of skin touch-receptor cells, each with 'receptive fields' (analogous to visual receptive fields we discussed in *Neurosciences I*) in which they can sense stimuli. Different sensations occur when different types of receptors are stimulated. Pacinian corpuscles detect rapid vibrations (about 200–300 Hz), Meissner's corpuscles detect changes in texture (vibrations around 50 Hz) and adapt rapidly, Ruffini endings detect tension deep in the skin, and Merkel's receptors detect sustained touch and pressure.

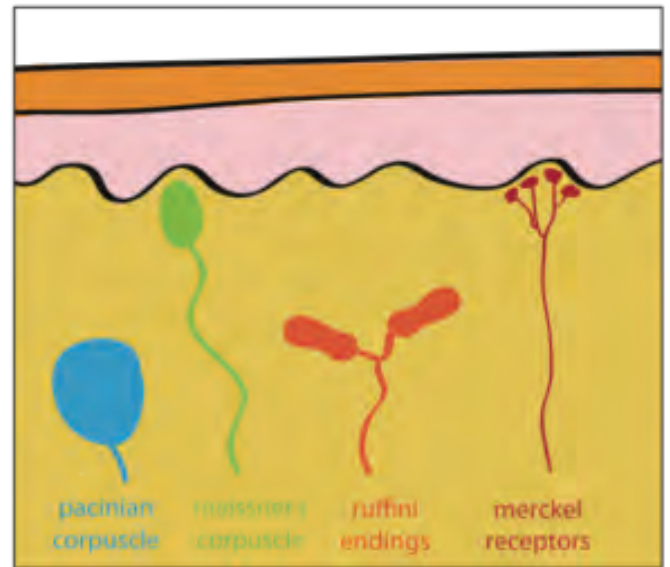

Figure 26: Four different types of mechanoreceptors or skin touch-receptors, each of which has a characteristic response to a different sensation.

When you feel your hands touch the boy, all four types of touch receptors fire. Activation of only Merkel and Ruffini receptors gives the sensation of steady pressure; activation of only Meissner's and Pacinian corpuscles gives the tingling sensation of vibration.

Location is sensed because receptors only activate when the stimulus occurs near them, in their particular receptive field. Merkel cells and Meissner's corpuscles encode the most precise localization information since they have the smallest receptive fields that are the most sensitive to pressure. They are also located closest to the surface of the skin.

Intensity of the sensation is encoded by the firing rate of the receptor neurons. The more action potentials are fired per second, the stronger the sensation (Figure 27). Receptors closest to the stimulus have higher firing rates

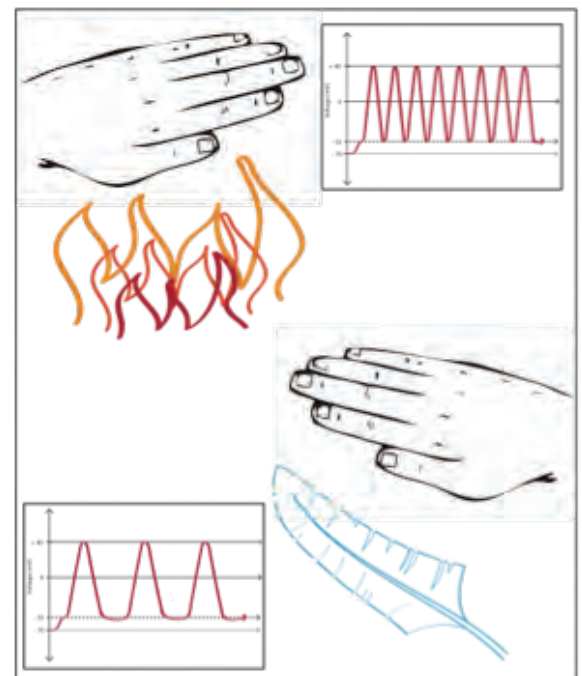
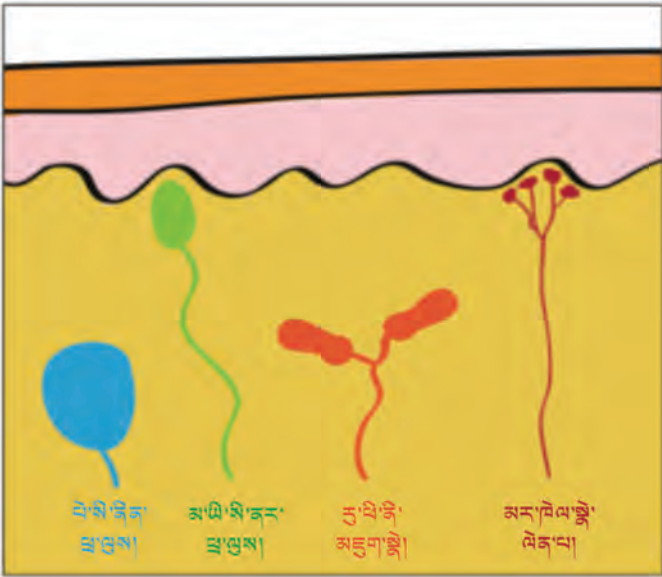

Figure 27: More intense sensory stimuli (for example, holding your hand close to a fire) results in a more rapid rate of neuronal firing than less intense stimuli (touching a feather)

དཔེ་རིམ། ༡༦ འགྲུལ་ལྷན་སྐྱེ་ལེན་པའམ། ཡང་ན་པགས་པའི་རེག་ཚོར་སྐྱེ་ལེན་པའི་རེགས་པ་ཞི་པོ་སོ་སོས་ཚོར་སྐྱོད་མི་འདྲ་བ་སོ་སོར་ཡ་ལན་ལྷན་མོང་ལེན་པ་རེ་སྐྱོད་པ་རེད།

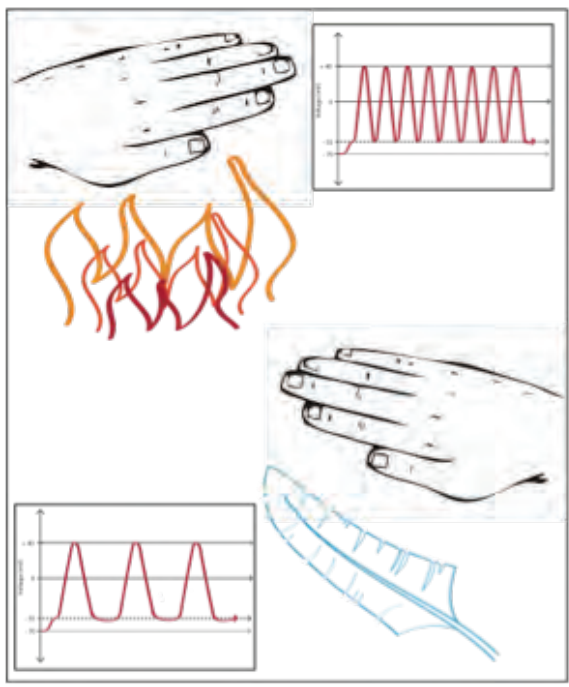
སྐྱེ་བ་ན་ལུས་ཚོར་ཆ་འཕྲིན་རྣམས་མས་པར་བརྟན་གྱི་རྣམ་པར་བཟོད་དེ། ང་ཚོའི་ལུས་ཚོར་སྐྱེ་ལེན་པའི་ནང་འཕྲིན་དབང་ཅ་ལྷན་གྲུགས་དག་ནས་རྒྱུད་སྤེལ་བ་དང་། དེ་ནས་སྐྱོད་སྐྱུག་དེ་ནས་ང་ཚོའི་སྐྱོད་པའི་ལུས་ཚོར་སྐྱོད་ལྷན་དུ་འཕྲོར་བ་རེད། དཔའ་ཚ་ཚོན་རེག་གི་སྐྱོན་འཕྲོའི་སྐོབ་དེབ་དང་པོར་མཚོང་ཚོར་དང་འབྲེལ་བའི་སྐོས་སྐྱུར་ནང་ང་ཚོས་ལུས་ཚོར་ཆ་འཕྲིན་གྱིས་གཞི་རིམ་གྱི་ཆ་འཕྲིན་རེགས་པ་ཞི་ཡི་བརྟེན་གྱིས་རྒྱུད་སྤེལ་བའདུག་པའི་དེར་བྲན་དགོས། དེ་དག་ནི་རྣམ་པ། ས་ཁོངས། དག་ཚད། དུས་ལུན་བཅས་རེད།

དེས་ན་འདིར་ང་ཚོར་ཆ་འཕྲིན་རེགས་པ་ཞི་པོ་དེར་ཞིབ་དཔྱད་ཅིག་བྱ། དེའང་ནགས་སྐྱུར་ཁོད་དུ་སྐྱར་གྱི་གྱིས་པ་བའང་བ་དང་འབྲེལ་བའི་པགས་པའི་སྐྱེ་ལེན་པ་རྣམས་དང་རེག་ཚོར་གྱི་རྣམ་པ་དང་སྐྱུགས་ནས་བྱའོ། །ཁོད་གྱིས་དཔེ་རིམ་ ༡༦ ལས་མཚོང་སྐབ་པ་བཞིན། ང་ཚོའི་པགས་པར་རེག་ཚོར་སྐྱེ་ལེན་པའི་སྐྱུར་རེགས་པ་ཞི་ཡོད་ཅིང་། དེ་རེ་རེར་རང་རང་གི་སྐྱེ་ལེན་ཁྲབ་ར་(དཔའ་ཚའི་སྐོབ་དེབ་དང་པོར་མཚོང་ཚོར་དང་འབྲེལ་བའི་སྐྱེ་ལེན་ཁྲབ་ར་ཡོད་ཚུལ་བའདུག་པ་བཞིན)རེ་ཡོད་པ་དེའི་ཁོངས་ཀྱི་དབང་ཚོར་སྐྱུབ་སྐྱེན་རྣམས་དེས་ཚོར་བ་རེད། སྐྱེ་ལེན་པ་རེགས་པའི་འདྲ་བའ་ཡང་སྐྱུལ་ཐེབས་པ་ན་དབང་ཚོར་ཡང་མ་དང་པ་འབྲུབ་པ་རེད། དེ་ཡང་པེ་སི་ནི་ལྷ་སྐྱེ་ལུས་དག་གིས་(ཉར་རི་ ༡༠༠ ལས་ ༡༠༠ བར་གྱི་)འདར་འགྲུལ་ཁྲུགས་པོའི་རྣམ་པ་རོས་ཟེན་ལ། མ་ཡི་སི་ནར་སྐྱེ་ལུས་དག་གིས་ནི་ཐགས་རན་བཟང་རན་གྱི་རྣམ་པ་རོས་ཟེན་ཞིང་། དེར་དེ་མ་ཐག་འཚམ་འཕྲིག་གྱེད་པ་རེད། དུ་མི་ནི་སྐྱེ་ལུས་དག་གིས་པགས་པའི་གཉིང་རོས་ཀྱི་གྱིས་སྐྱོད་གྱི་རྣམ་པ་རོས་ཟེན་པ་དང་། མར་ཁེལ་སྐྱེ་ལེན་པ་དག་གིས་རྒྱན་ཆགས་པའི་རེག་པ་དང་གཞོན་ལྷན་པོས་ཟེན་པ་རེད།

ནམ་ཞིག་རང་གི་ལག་པས་གྱིས་པ་དེར་རེག་པ་ཁོད་གྱིས་ཚོར་བ་ན། རེག་ཚོར་སྐྱེ་ལེན་པའི་རེགས་པ་ཞི་གས་(ལས་འཇུག་ལུས་པ)འཕེན་པ་རེད། མར་ཁེལ་དང་དུ་མི་ནི་སྐྱེ་ལེན་པ་ཅམ་པ་ཡང་སྐྱུལ་ཐེབས་པ་ལས་རྒྱན་ཆགས་པའི་གཞོན་ལྷན་ཀྱི་ཚོར་བ་སྐྱེ་ལ། མི་སི་ནར་དང་པེ་སི་ནི་ལྷ་སྐྱེ་ལུས་ཅམ་པ་ཡང་སྐྱུལ་ཐེབས་པ་ལས་སྐྱེར་འཇུག་གི་ཚོར་བ་སྐྱེ་ལ་རེད།

ས་ཁོངས་ཚོར་བའི་རྒྱ་མཚན་ནི་རང་རང་གི་སྐྱེ་ལེན་ཁྲབ་པའི་ས་ཁྲངས་གང་ཞིག་ཏུ་སྐྱུབ་སྐྱེན་འཕྲན་སའི་ཉེ་འཕྲིན་ཁོ་ནར་སྐྱེ་ལེན་པ་དེ་དག་སང་གྱི་ཡོད་པས་ཡིན། མར་ཁེལ་སྐྱེ་ལུང་དང་མི་སི་ནར་སྐྱེ་ལུས་གཉིས་ལ་སྐྱེ་ལེན་ཁྲབ་ར་རྒྱུང་ཤོས་ཡོད་པར་མ་ཟེན། དེ་དག་གཞོན་ལྷན་ལ་ཚོར་བ་སྐྱེན་ཤོས་ཡོད་པའི་དབང་གིས་སྐྱེ་ལེན་པ་རྣམས་ལ་སྐྱེ་ལེན་པ་ཞི་གས་པོ་དེས་ས་ཁོངས་འབྲེལ་བའི་ཆ་འཕྲིན་ཉ་ཅང་གཞན་ཁེལ་བ་དེ་འདྲ་བར་སྐྱུག་གྱེད་གྱི་ཡོད། དེ་དག་ནི་པགས་པའི་ཁྲུང་རོས་དང་ཉེ་ཤོས་སུ་འང་འཁོད་ཡོད་པ་རེད།

ཚོར་སྐྱོད་དེའི་བྲག་ཚད་ནི་སྐྱེ་ལེན་པར་གྱུར་པའི་དབང་ཅ་ལྷན་གྲུགས་དེའི་སང་སྐོང་གི་རྣོས་ལྟོད་ལ་གཞིགས་ཏེ་བརྟེན་གྱིས་བྱེད་པ་རེད། དེས་ན་སྐྱུར་ཆ་གཅིག་ནང་ལས་འཇུག་ལུས་པ་མི་ཅམ་མང་བ་འཕེན་པ་དེའི་ཚོད་དུ་དེའི་ཚོར་སྐྱོད་གི་བྲག་ལྷན་ཆེ་བ་ཡོད། (དཔེ་རིམ། ༡༧) སྐྱུབ་སྐྱེན་དང་རྒྱུད་རིང་དུ་འཁོད་པའི་སྐྱེ་ལེན་པ་རྣམས་ལ་སྐྱེ་ལེན་པ་སྐྱེན་སྐྱེན་དང་ཁང་ཉེར་འཁོད་པའི་སྐྱེ་ལེན་པ་རྣམས་ལ་ལས་འཇུག་ལུས་པ་འཕེན་པའི་རྣོས་ལྟོད་མཚོ་བ་ཡོད། ལུས་ཚོར་དབང་ཅ་ལྷན་གྲུགས་མི་འདྲ་བ་སོ་སོས་སྐྱུབ་སྐྱེན་སོ་སོར་བསྐྱེན་སྐྱིག་གྱེད་ཚུལ་མི་མཚུངས་ལ། སྐྱེ་ལེན་པ་གང་དག་གིས་དཔའ་གྱིས་བསྐྱེན་སྐྱིག་གྱེད་པ་རྣམས་རང་གི་སྐྱུབ་སྐྱེན་འཕྲན་པའི་དུས་ལུན་གྱིས་ཐོར་དེ་དག་ལ་ཡ་ལན་སྐྱོད་ཅིང་། དེ་ལ་བརྟེན་ནས་དོ་བདག་སྐྱེ་པོས་དུས་ལུན་གྱི་བཟོད་པ་ཚོར་སྐབ་གྱི་ཡོད་ལ། ལས་ཞིག་གཞོན་ལྷན་ཀྱིས་

དཔེ་རིམ། ༡༧ དབང་ཚོར་གྱི་སྐྱུབ་སྐྱེན་རྣམས་(དཔེར་ན་ཁོད་གྱི་ལག་པ་མའི་འགྲམ་དུ་བརྒྱུད་པའི་སྐྱེ་ལེན་པ་སྐྱེ་ལེན་ཚོར་ལྷན་ཐེ་ཅམ་བྲག་པ་ཡོད་པ་དེའི་ཚོད་དུ་དེ་དག་གི་དབང་ཅ་ལྷན་གྲུགས་འཕེན་པའི་རྣོས་ལྟོད་ཀྱང་མཚོ་བ་ཡོད་ལ། དབང་ཚོར་གྱི་སྐྱུབ་སྐྱེན་ཚོར་ལྷན་དཔའ་བའི་རེགས་པ་(དཔེར་ན་པེ་སྐྱུར་རེག་པའི་སྐྱེ་ལེན་པ་སྐྱེ་ལེན་ཚོར་སྐྱེ་ལེན་ཚོར་སྐྱོད་པ་ཡོད།

than distant receptors. Different somatosensory neurons adapt differently to stimuli. Slowly-adapting sensors respond during the entire time the stimulus occurs so we can sense duration. These sensors increase frequency of firing when pressure increases. Rapidly adapting sensors fire only when the stimulus starts and finishes, allowing us to sense change in skin pressure.

Like with all somatosensation, the interpretation or processing of touch is hierarchical (Figure 28). Stimulation of a population of skin receptors sends signals through a series of relay nuclei in the spinal cord to higher brain centers. As the signal moves through the nervous system hierarchy it is integrated with more complex sensory information. For example, the signal of 'touching the boy to pick him up' is integrated with emotional information, perhaps about 'feeling compassion for the boy' and with information about your past experiences and how to respond to sensations like contact warmth or the weight and trembling of the child.

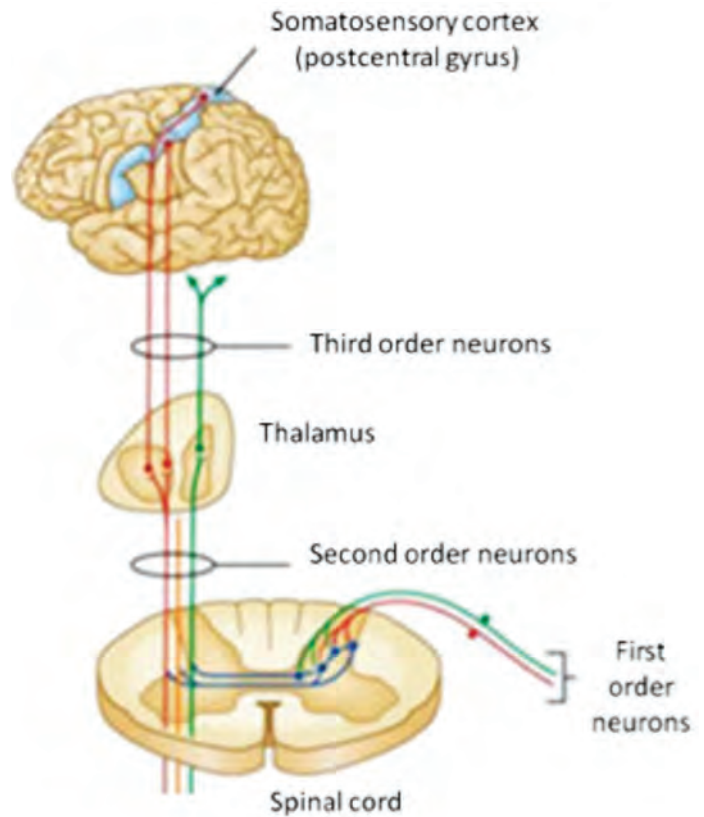

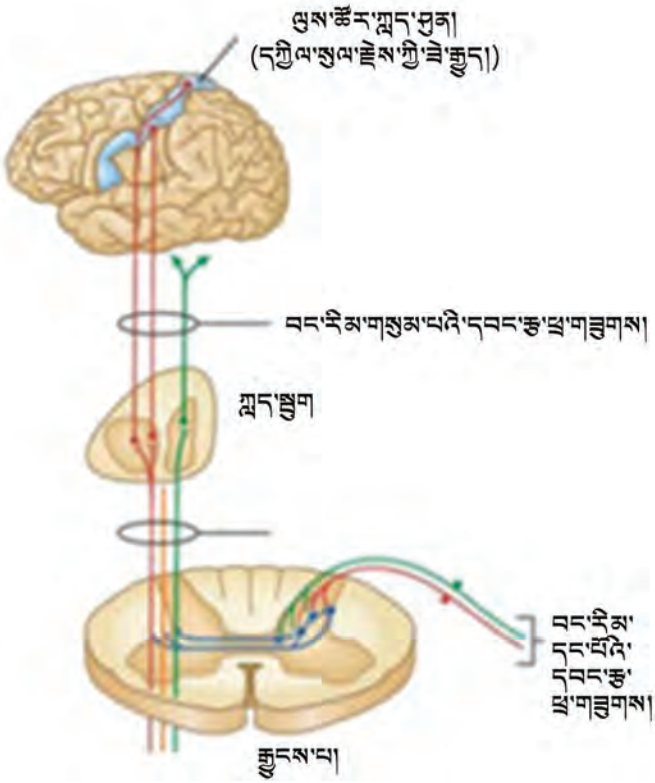
Figure 28: Hierarchical relay of sensory information through the spinal cord and thalamus and synapsing final in the somatosensory cortex

Box 8. IN-DEPTH: THE SENSE OF TOUCH: TWO-POINT DISCRIMINATION ACTIVITY

How does the skin let the brain know what it is touching? When we want to find out if something is smooth or rough, we run our fingertips over it, rather than the palm of our hands or our elbows. We can feel a tiny fragment of a bone in our mouths when we're eating, but we don't notice one at all if we step on it barefoot. How is it that part of your body is "better" at getting touch information?

Information from our skin allows us to identify distinct types of sensations, such as tapping, vibration, pressure, pain, heat, and cold. As we see in Figure 26, human skin contains different kinds of sensory receptor-cells that respond preferentially to various mechanical, thermal, or chemical stimuli. Next, these receptors convey the information to the central nervous system (CNS), to areas where we perceive the stimuli. To accomplish this, the nerve endings of the sensory receptors transduce, or convert, mechanical, thermal, or chemical energy into electrical signals.

To sense two separate points of touch contact, we must be able to discriminate one point from another. When a stimulus is presented within the receptive field of a single sensory afferent, the location within that receptive field cannot be determined by information from that single sensory neuron alone. Two-point discrimination therefore depends on both the size of the receptive field as well as the distance between receptors in the skin. Some regions of the skin have a large number of receptors, while other regions have fewer. Neurologists, physicians

ཀྱི་ཚད་འཕར་བ་ན་སྡེ་ལེན་པ་འདི་དག་གི་(ལས་འཇུག་ལུས་པ་)འཕེན་པའི་རྫོས་ལྟོད་ཀྱི་
 ཚད་འཕར་གྱི་ཡོད། སྡེ་ལེན་པ་གང་དག་འབྲེལ་དུ་བསྐྱེད་སྲིག་གྲེད་པ་རྣམས་ནི་རང་གི་སྐྱེལ་
 རྒྱུ་འབྲེད་པའི་རྒྱུན་ཐག་གི་འགོ་མཇུག་ཁོ་ནར་(ལས་འཇུག་ལུས་པ་)འཕེན་ལ། དེས་
 བགས་པའི་སྡེད་གི་གཞོན་ལུགས་ལ་ཐེབས་པའི་འགྲུར་བ་རྣམས་དོ་བདག་སྐྱེ་བོས་ཚོར་དུ་
 འཇུག་གི་ཡོད།

ལུས་ཚོར་གྱི་རིགས་ཀྱན་དང་འདྲ་བར། དེག་ཚོར་གྱི་བྱེད་རིམ་མཐོག་འབྲེལ་བྱ་བ་
 འདི་ཡང་མས་བརྟན་ནས་རིམ་གྱིས་གོང་འཕེལ་(དཔེ་རིམ། ༡༤)དུ་གྱུར་པའི་རྒྱལ་གྱིས་
 འབྲུབ་པ་རེད། བགས་པའི་སྡེད་གི་སྡེ་ལེན་པའི་ཚོགས་ལ་ཡང་སྐྱེལ་ཐེབས་པ་ལ་བརྟེན་
 བས་རྒྱུར་པར་འཁོད་པའི་བརྒྱུད་འདེན་ལྟེ་ཉིང་མེད་པ་ཞིག་བརྒྱུད་མྱེད་པའི་ཁྱོན་གྱི་ལྷོ་
 གནས་མང་པོར་བརྟེན་འཕྲིན་གཏོང་ལ། ཚུལ་དེ་ལྟར་དུ་དབང་ཅ་མ་ལག་རྒྱུད་ཀྱི་གྲེན་འཕེལ་
 རིམ་པར་བརྟེན་འཕྲིན་གཏོང་བྱེད་པ་ན་དེ་དང་དུས་མཚུངས་སུ་བརྟེན་འཕྲིན་དེ་ཉིང་
 རྒྱུག་འཁོར་ཐོང་ཆེར་གྱུར་པའི་དབང་ཚོར་ཆ་འཕྲིན་དང་ལྡན་དུ་འཕྲེས་འགོ་བཟེད། དཔེར་
 བ། གྱིས་པ་བར་བའི་ཆེད་དུ་དེ་ལ་རེག་པའི་བརྟེན་འཕྲིན་དེ་དེར་དམིགས་པའི་སྡེད་རྗེའི་རང་
 བཞིན་གྱི་སེམས་སྲོང་ཆ་འཕྲིན་དང་འཕྲེས་འགོ་བཟེད། དེ་དག་གྱུར་གྱིས་པའི་འདྲར་ལུས་
 དང་། མྱེད་གཞོན་དང་། ལུས་ཤོད་བཅས་དང་འཕྲེལ་བའི་རང་གི་འདས་པའི་སྲོང་པའི་སྐོར་
 ཀྱི་ཆ་འཕྲིན་རྣམས་དང་འཕྲེས་འགོ་བཟེད།

དཔེ་རིམ། ༡༤ དབང་ཚོར་དང་འཕྲེལ་བའི་ཆ་འཕྲིན་རྣམས་མས་
 འཕྲེགས་ཀྱིས་རྒྱུར་པ་དང་། དེ་ནས་མྱེད་སྐྱག་དང་། མཐར་ལུས་
 ཚོར་མྱེད་ལུག་ལུས་དུ་མ་མུད་མཚམས་སྐྱོར་ལུགས་ཀྱི་རྣམ་པ།

ཕྱི་མ་བུ་བརྒྱུད་པ། གཏིང་ཚུགས་པའི་རྣམ་ཞིབ། རེག་པའི་དབང་ཚོར། ལྷོ་གཉིས་སྐྱེ་རིམ་འབྱེད་པའི་བྱ་བཞག

བགས་པས་རང་ཉིད་ཀྱིས་གང་ཞིག་ལ་རེག་མིན་དེ་མྱེད་པར་ཐོས་ལེས་སུ་འཇུག་གས། གང་གི་ཚེ་རྩིས་དངོས་པོ་ག་གོ་མོ་ཞིག་འཇུག་རྒྱུ་ཐོབ་ཡོད་ཚེ་ལ་བར་ལུགས་པ་ན། ང་ཚོས་རང་
 གི་མཚུབ་ཅེས་དངོས་པོ་དེའི་ངོས་སུ་ཉལ་ཉལ་བྱེད་ཀྱི། རང་གི་ལག་མཐེལ་ལས། ཡང་ན་བྱ་མོས་ཉལ་ཞིབ་མི་བྱེད། ང་ཚོ་ཟས་ལ་རོལ་བཞིན་དུ་ཁའི་ནང་གི་རུས་པ་ལ་མ་མོ་ག་འདྲ་ཞིག་ཡིན་
 ཡང་ང་ཚོས་ཚོར་ཐུབ་ལ། འོན་ཀྱང་རྒྱུ་རྗེ་ལོག་གི་དེ་དག་ནི་མཐའ་གཅིག་ཏུ་ཚོར་བའི་ངེས་པ་མེད། དེས་ན་ལུས་པའི་ཆ་འཕྲེལ་འགའ་ཞིག་གཞན་ལ་ལྟོས་ཏེ་རེག་ཚོར་གྱི་ཆ་འཕྲིན་ཚོར་སྐྱེན་
 པ་དེ་འདྲ་གང་གིས་ཡིན་ནས།

ང་ཚོའི་བགས་པ་ནས་སོན་པའི་ཆ་འཕྲིན་དག་གིས་ང་ཚོར་རེག་བྱའི་རིགས་མི་འདྲ་བའོས་འཛིན་བྱེད་པར་རས་འདེགས་བྱེད་དེ། དཔེར་ན། ཐོག་རྗེབ་དང་། འདར་འགྲུལ། གཞོན་ལུགས། ལུག་
 རྩ། ཆ་རེག་གང་ལེག་ལྷོ་བུ་ཡིན། ང་ཚོས་དཔེ་རིམ་ ༡༤ རྒྱུ་མཚོང་བ་བཞིན་མིའི་བགས་པར་དབང་ཚོར་སྡེ་ལེན་བྱ་བུར་རིགས་སྐྱོ་ཚོགས་ཤིག་འདུས་ལ། དེ་དག་གིས་འགྲུལ་ལུགས་དང་།
 ཆ་ཤོད་དང་། རྩས་སྐྱོར་བཅས་སོ་སོའི་རང་བཞིན་དུ་གྱུར་པའི་སྐྱེལ་རྒྱུན་མི་འདྲ་བར་འཕྲོད་གཤེས་མི་གཅིག་པའི་སྐོར་ནས་ལ་ལམ་སྐོར་བཟེད། དེ་རྗེས་སྡེ་ལེན་པ་འདི་དག་གིས་ཆ་འཕྲིན་དེ་
 ཉིད་དབང་ཆ་ལྷོ་བའི་མ་ལག་ལ་འཕྲེན་པ་སྟེ། དེའི་འབྲེལ་ཡོད་ས་ལུས་སོ་སོར་འཕྲེན་པའི་རྗེས་སུ་སྐྱེལ་རྒྱུན་དེ་དག་ལ་བརྟེན་པའི་འདུ་ཤེས་བསྐྱེད་པ་རེད། དེ་རྗེས་སྐྱེལ་བྱུང་བར་དབང་ཚོར་སྡེ་
 ལེན་པ་སོ་སོའི་དབང་ཆའི་མཇུག་སྟེ་དག་གིས་འགྲུལ་ལུགས་དང་། ཆ་ཤོད་དང་། རྩས་འགྲུར་བཅས་ཀྱི་ངོ་སོར་བྱུང་བའི་རུས་པ་དེ་དག་སྐོག་འགྲུར་བརྟེན་གྱི་ངོ་སོར་བཞུགས་པས་ཁ་སྐྱེད་
 གཏོང་དགོས་ཀྱི་ཡོད།

རེག་ལུག་གི་སྡེ་ཐ་དང་པ་གཉིས་ཚོར་པ་ལ་ང་ཚོས་སྡེ་གཉིས་པོ་དེ་ནང་གསེས་སོ་སོ་ནས་སྐྱེ་རིམ་འབྱེད་ཐུབ་དགོས། དེ་ཡང་ན་འཕྲེན་དབང་ཚོར་སྡེ་ལེན་པ་བྱེ་བྲག་པ་གཅིག་གི་སྡེ་ལེན་ལུས་
 པའི་ཁོངས་སུ་སྐྱེལ་རྒྱུན་ཞིག་ཚུད་པའི་དབང་དུ་བཏང་ན། ལུས་རྗེའི་ཁྱོན་གྱི་ས་ལྷོགས་གང་དུ་སྐྱེལ་རྒྱུན་དེ་འཁོར་ཡོད་མིན་ནི་ནང་འཕྲེན་དབང་ཚོར་སྡེ་ལེན་པ་བྱེ་བྲག་པ་གཅིག་ལུ་དེ་ལས་
 སོན་པའི་ཆ་འཕྲིན་ཁོན་ལ་བརྟེན་ནས་ངེས་གཏན་བྱེད་མི་ཐུབ། དེས་ན་སྡེ་གཉིས་སྐྱེ་རིམ་འབྱེད་པ་ནི་སྡེ་ལེན་པ་འདི་རྒྱ་ཁྱོན་དང་པགས་པའི་སྡེད་གི་སྡེ་ལེན་པ་ལན་ཚུན་དབང་གི་རྒྱུད་ཐག་
 གཉིས་ཀར་རག་ལས་ཡོད། བགས་པའི་ཆ་འཕྲེལ་འགའ་ཞིག་ལ་སྡེ་ལེན་པའི་གངས་ཏ་ཅང་མང་བ་དང་འགའ་ཞིག་ལ་ཉུང་བ་ཡོད། དབང་ཆའི་སྐྱེན་པ་སྟེ། དབང་ཆ་མ་ལག་གི་ནང་རིགས་སྐོར་

who specialize in diseases of the nervous system, sometimes test patients for two-point discrimination. They may do this if they suspect a problem with sensory information entry to the skin, the pathways to the brain, or the interpretation of sensory information.

Try these activities investigating two-point discrimination in groups of at least three people: a respondent, an experimenter, and a recorder:

1. Choose at least two different areas of the skin to test. Respondents must sit with eyes closed.
2. Experimenters take two toothpicks and prick subjects' skin about 1 cm apart with both toothpicks at the same time
3. Respondents report if they feel one or two pricks. If respondents feel two pricks at different times, then the trial should be repeated with the toothpicks touching the skin simultaneously. Experimenters then gradually reduce the distance between the toothpicks. The tester may also want to alternate between one and two toothpicks in order to keep the volunteer from guessing.
4. For each respondent and each skin location, record the smallest distance found between the two pricks where the volunteer can feel two rather than one prick. This is the discrimination sensitivity. Repeat each test at least 3 times for each skin location.
5. Each group should test all members in a few different areas of the body (hands, fingers, arm, leg, back, etc.)

QUESTIONS

1. How different is the two-point discrimination sensitivity across different body regions? Why do you think the differences exist? Are they the same across different individuals? Illustrate these differences by plotting the responses on a graph.
2. Which areas of your skin have the highest receptor density? Do you think it is the areas with the largest two-point discrimination distances or the smallest distances?
3. Draw a diagram of how the information from the skin receptors reaches the brain. Which brain area do you think is larger, the one receiving information from skin with lots of receptors or with few receptors?

Each sensory receptor connects through a series of relay neurons with a central nervous system neuron. A given central neuron responds to all information from its input area (the skin area that is the gathering field for only that cell) as if it were coming from one point. This skin area is called the receptive field of the central neuron. On the arm, each sensory receptor gathers information from a much larger skin area than a receptor on the fingertip, and this receptor is also connected to a defined central neuron. This central neuron, like the central "finger neuron", interprets all input as coming from one point, even though the skin area in this case is much larger. In order for a person to feel two points, two separate central neuronal populations must be activated by stimulation of their respective receptive fields. When this happens, two points are reported.

In sum, two-point discrimination depends on activating two separate populations of neurons, and in order to discriminate two closely placed points, the receptive fields of the neurons must be small. This in turn means that the receptors must be densely packed in a sensitive area, so that two points very close together activate different receptors.

ཆེད་ལས་པའི་སྐྱོན་པ་དག་གིས་སྐྱབས་ལགར་ནད་པར་སྡེ་གཉིས་སྟེ་རིས་ཀྱི་རྒྱས་པ་ཡོད་མེད་བརྟག་དབྱེད་བྱེད་ལ། དེ་ནི་གལ་ཉེ་ནད་པ་དེའི་བགས་པར་དབང་ཚོར་ཆ་འཕྲིན་ལྷགས་མ་སྐྱོན་དུ་
འཕྱོར་གྱི་ཡོད་མེད་ཐད་དོགས་གཞི་བྱུང་བའོ། ཡང་ན་དེའི་ཡུང་པའི་བར་རྒྱག་པའི་དབང་ཚོར་ཆ་འཕྲིན་རྒྱ་ལས་ལ་གཞོན་སྐྱོན་ཡོད་མེད་ཐད་དོགས་གཞི་བྱུང་བའོ། ཡང་ན་ནད་པ་དེའི་རྒྱུ་
ཀྱི་དབང་ཚོར་ཆ་འཕྲིན་ལ་སྐྱོག་འགྲེལ་རྒྱག་པའི་རྒྱས་པ་དེ་བདེ་འཕྱོད་ཡོད་མེད་ཐད་དོགས་གཞི་བྱུང་ཆེ་བརྟག་དབྱེད་དེ་དག་བྱེད་པ་ལེད།

བརྟག་དབྱེད་བསྐྱབ་ལུལ་གྱི་ཡ་ལན་པ་ཞིག་དང་། བརྟག་དབྱེད་སྐྱབ་པ་མཁན་ཞིག་ ཟེན་ཐོ་བ་ཞིག་བཅས་ཉུང་མཐར་མི་གསུམ་ལས་བྱུང་བའི་དུ་ཁག་ཁྲོད་གཤམ་གསལ་སྡེ་
གཉིས་སྟེ་རིས་བྱ་བ་དང་འབྲེལ་བའི་བྱེད་སྐོར་ཚུལ་ཆོད་ལྟ་གྱིས།

- ༡ བརྟག་དབྱེད་དབྱེ་བཤེར་ཆེད་བགས་པའི་སྤྲོད་གི་ས་ཁུལ་གཉིས་དོས་བརྒྱུད་ལ། བརྟག་བྱའི་ཡ་ལན་པ་རྣམས་ཀྱི་མིག་དེས་པར་འཇུག་ནས་སྡོད་འཇུག་དགོས།
- ༢ བརྟག་དབྱེད་པ་དག་གིས་སོ་འདུ་བྱེད་ཀྱི་ཤིང་གཉིས་བརྒྱུད་ལ། སེན་ཉི་མི་ཏར་གཅིག་གི་བར་ཁྱད་ཚོད་སར་འདུ་ཤིང་གཉིས་སོས་བརྟག་བྱའི་ཡ་ལན་པའི་བགས་པའི་སྤྲོད་དུས་
མཉམ་དུ་སྐྱོན།
- ༣ བརྟག་བྱའི་ཡ་ལན་པ་དག་གིས་གཟེར་རྒྱག་གཅིག་གམ་གཉིས་གང་ཞིག་ཚོར་མིན་ཤོད་དགོས། གལ་ཉེ་ཡ་ལན་པ་དག་གིས་གཟེར་རྒྱག་གཉིས་སོ་དུས་ཚོགས་མི་འདུ་བ་སོ་སོར་
མྱོང་ཡོད་ཚེ། སྲར་གྱི་བརྟག་པ་སྐར་ཡང་བསྐྱར་ནས་བསྐྱབ་དགོས་ཤིང་། འདུ་ཤིང་གཉིས་སོ་དེས་པར་དུས་མཉམ་དུ་བསྐྱར་དགོས། བརྟག་དབྱེད་པ་དག་གིས་དེམ་བཞིན་འདུ་ཤིང་
གཉིས་སོའི་བར་ཐག་རྗེ་སྐར་རྗེ་སྐར་དུ་གཏོང་དགོས་ལ། དེར་མ་ཟད་བརྟག་དབྱེད་པ་དག་གིས་བར་བར་དུ་འདུ་ཤིང་གཅིག་དང་གཉིས་སྡེ་ལ་མར་བཅུགས་པའི་སྐོར་ནས་བརྟག་བྱའི་
སྤྱི་བོ་དག་གིས་འོལ་ཚོད་གྱིས་ཐག་གཅོད་བྱེད་རིགས་འགོག་དགོས།
- ༤ ཡ་ལན་པ་དེ་རེར་བགས་པའི་ས་ཁུལ་སོ་སོར་བརྟག་དབྱེད་བྱེད་བཞིན་དུ་རྒྱག་རྒྱ་གཉིས་སོ་སོར་ཚོར་སྐབ་པའི་བར་ཁྱད་སྐར་ཤོས་དེ་གངས་ཐོར་འཕྱོད་དགོས། འདི་ཉིད་སྟེ་རིས་
འབྲེད་པའི་ཚོར་དང་དེ་ཡིན། དེ་ལྟར་དུ་བགས་པའི་ས་ཁུལ་རེར་ཉུང་མཐར་བརྟག་དབྱེད་གསུམ་རེ་བསྐྱར་དགོས།
- ༥ དུ་ཁག་སོ་སོས་རང་གི་ཚོགས་མི་ཀྱུན་ལ་ལུས་སྤང་གི་ཆ་ཤས་མི་འདུ་བ་(ལག་པ། མུ་བ་མོ། དུས་པ། ཀྱང་པ། རྒྱབ་ལ་སོགས་པ་)ལ་ཤས་ལ་དེ་ལྟར་དུ་བརྟག་པ་བྱེད་དགོས།

བྱོལ།

- ༡ བགས་པའི་སྤྲོད་གི་ས་ཁུལ་སོ་སོའི་དབང་སྡེ་གཉིས་སྟེ་རིས་འབྲེད་པའི་རྒྱས་སྐྱོབ་མ་ཆེ་རྒྱུད་པར་འི་ཞིག་ཡོད་དམ། དེ་ལྟའི་ཁྱད་པར་ཡོད་པ་ཅིས་ཡིན་ནམ། ས་ཁུལ་དེ་དག་
དབང་གྱི་ཁྱད་པར་རྣམས་སྡེ་བོ་ནད་པར་ཚུན་དབང་གཅིག་མཚུངས་ཡིན་ནམ། ཡ་ལན་པའི་ལན་འདེབས་རྣམས་ལ་གཞིགས་ཏེ་ཁྱད་པར་འདི་རྣམས་ཐེག་རིས་སྤྲོད་འབྲེལ་མཚོན་
བྱོས།
- ༢ སྡེ་ལེན་པའི་སྐྱུག་ཚད་མཐོ་ཤོས་ཡོད་པའི་བགས་པའི་སྤྲོད་གི་ས་ཁུལ་གང་དང་གང་ཡིན་ནམ། ཁྲོད་ལྟར་ན་ས་ཁུལ་འདི་དག་སྡེ་གཉིས་ས་ཚོགས་དབང་བར་ཐག་རིང་ཤོས་ཡོད་
པའི་ས་ཁུལ་ཡིན་ནམ། འོན་ཏེ་སྐར་ཤོས་ཡོད་པ་དག་ཡིན།
- ༣ བགས་པའི་སྤྲོད་གི་སྡེ་ལེན་པའི་ས་ཁུལ་ཆ་འཕྲིན་རྣམས་ཡུང་པར་འཕྱོར་ཚུལ་འི་ལྟར་ཡིན་འབྲེལ་མཚོན་བྱེད་པའི་དབུ་ལེས་ཤིག་གིས། སྡེ་ལེན་པའི་རྣམ་གངས་མང་པའི་བགས་
པའི་གནས་ཤིག་ནས་ཆ་འཕྲིན་འཕྱོར་བའི་ཡུང་པའི་ཆ་ཁུལ་དང་། སྡེ་ལེན་པ་ཉུང་དུ་ལས་མེད་པའི་བགས་པའི་གནས་ཤིག་ནས་ཆ་འཕྲིན་འཕྱོར་བའི་ཡུང་པའི་ཆ་ཁུལ་ཏེ། ཡུང་པའི་
ཆ་ཁུལ་དེ་གཉིས་སོ་ལས་གང་ཞིག་རྒྱ་ཁྲོན་ཆེ་བ་ཡིན་ནམ།

དབང་ཚོར་སྡེ་ལེན་པ་དེ་རེ་ནས་བརྒྱུད་གཏོང་དབང་ཅ་ཟླ་ག་རྒྱགས་ཀྱི་སྤོང་བ་ཞིག་བརྒྱུད་དབང་ཅ་ཟླེ་བའི་ས་ལག་ཏུ་གཏོགས་པའི་དབང་ཅ་ཟླ་ག་རྒྱགས་ཤིག་ལ་སྡེ་ལེན་པ་སྐྱེད་བྱེད་ལ། མ་ལག་སྡེ་
བའི་དབང་ཅ་ཟླ་ག་རྒྱགས་དེས་ནི་རང་གི་ནད་འཕྲིན་ས་ཁུལ་(བགས་པའི་ཆ་གང་ཞིག་ནས་སྤྱང་དེ་ལོ་ནས་བསྐྱེད་ལེན་བྱེད་དུང་བའི་ས་ཁུལ་)ནས་འཕྱོར་བའི་ཆ་འཕྲིན་རྣམས་འབྱུང་ཁུངས་ཀྱི་སྡེ་
གཅིག་རང་ནས་ཐོན་པ་ལྟ་སྤྱི་ཚུལ་གྱིས་དེ་ཀྱུན་ལ་ཡ་ལན་འདེབས་པ་རེད། བགས་པའི་ས་ཁུལ་འདི་ལ་མ་ལག་སྡེ་བའི་དབང་ཅ་ཟླ་ག་རྒྱགས་ཀྱི་སྡེ་ལེན་བྱུང་བ་ཞེས་སྟེ་འཕྱོད། དེ་ཡང་མུའུ་མ་
ཅེར་ཡོད་པའི་སྡེ་ལེན་པ་དག་ལ་སྡེ་ལེན་ན་དབྱེད་པའི་སྤོང་གི་དབང་ཚོར་སྡེ་ལེན་པ་དེ་རེས་འབྱུང་ཁུངས་གང་ཞིག་ནས་ཆ་འཕྲིན་བསྐྱེད་དུ་བྱེད་པའི་བགས་པ་གནས་ས་ཁུལ་དེ་ཉ་ཅང་རྒྱ་ཆེ་ཞིང་།
སྡེ་ལེན་པ་དེ་རེ་རེ་ནས་མཚན་ཉིད་དེས་གཏན་ཅན་གྱི་ས་ལག་སྡེ་བའི་དབང་ཅ་ཟླ་ག་རྒྱགས་ཤིག་དང་སྡེ་ལེན་པ་ཡོད། མ་ལག་སྡེ་བའི་མུའུ་མ་ཅེ་འབྲེལ་བའི་དབང་ཅ་ཟླ་ག་རྒྱགས་དང་འདྲ་བར། མ་
ལག་སྡེ་བའི་དབང་ཅ་ཟླ་ག་རྒྱགས་འདིས་ཀྱང་ཆ་འཕྲིན་རྣམས་འབྱུང་སྡེ་གཅིག་རང་ནས་ཐོན་པར་བསྐྱེད་པའི་སྡེ་ལེན་པ་དེ་ཀྱུན་ལ་ཡ་ལན་འདེབས་པ། དེ་ལྟར་ན་འདྲོད་དོན་སྟེ་ཞི་སྐྱབས་འདིའི་
འབྲེལ་ཡོད་བགས་པའི་ས་ཁུལ་དེ་སྡེ་ལེན་པ་ལས་ཀྱང་ཉ་ཅང་ཆེ་བ་ཡིན། དེ་ཡང་སྡེ་བོ་ཞིག་གིས་སྡེ་གཉིས་ཀ་ཚོར་སྐབ་པ་ལ་ནི། མ་ལག་སྡེ་བའི་དབང་ཅ་ཟླ་ག་རྒྱགས་ཀྱི་སྡེ་ཚན་ཐ་དང་བ་གཉིས་ཀྱི་
རང་རང་གི་འབྲེལ་ཡོད་སྡེ་ལེན་པ་བར་ཡང་སྐྱེད་ལེན་པ་ཞིག་དེས་པར་དུ་དགོས་ཤིང་། འདི་འདྲ་ནས་བྱུང་བ་ན་སྡེ་གཉིས་ཚོར་བའི་མྱོང་བ་འབྱུང་བར་བཤད་པ་རེད།

མདོར་བསྐྱེད་ཏེ་བཤད་ན། སྡེ་གཉིས་སྟེ་རིས་ཀྱི་བྱ་བ་འབྲུབ་པར་དབང་ཅ་ཟླ་ག་རྒྱགས་ཀྱི་ཚོགས་ཐ་དང་བ་གཉིས་ལ་ས་དམྱོང་ཐེབས་པར་དེས་པར་དག་ལུས་ལ། མ་ཟད་ཉེ་འབྲེལ་སྟེ་འཕྱོད་པའི་
ཚོར་སྡེ་གཉིས་ཀྱི་དབྱེད་པར་དབང་ཅ་ཟླ་ག་རྒྱགས་སོ་སོའི་སྡེ་ལེན་པ་བརྣམས་དེས་པར་དུ་རྒྱ་ཁྲོན་རྒྱུ་འབྲེལ་ཡིན་དགོས། འདིའི་གོ་དོན་ནི་འདི་ལྟ་སྟེ། ཚོར་དང་ཆེ་བའི་ས་ཁུལ་བྱེ་བྱག་
པ་ཞིག་ཏུ་འབྲེལ་ཡོད་སྡེ་ལེན་པ་རྣམས་ཚོགས་དམ་སོར་འཕྱོད་དགོས་ཏེ། དེ་ལ་བརྟེན་ནས་ཆེས་ཁབ་ཉེར་འཕྱོད་པའི་ཚོར་སྡེ་གཉིས་སོས་སྡེ་ལེན་པ་ཐ་དང་བ་ས་དམྱོང་སྐབ་པ་འབྱུང་བའི་བྱིས།

After it has left the spinal cord and passed through the brainstem, most of the incoming motor control and somatosensory information moves through a part of the brain called the thalamus (Figure 28). The thalamus serves as the gateway for all of the incoming sensory information and for the outgoing motor information; the thalamus monitors and modulates sensory information on its way to the rest of the brain. The thalamus is particularly important because it can increase or decrease the intensity of the signal on its way to the cortex. The more intense the signal sent on by the thalamus, the more attention we give to the stimuli. Importantly, there is heavy communication feeding back to the thalamus from the higher levels of the brain that helps determine how the thalamus modulates the information coming through it. It is thought that this back and forth communication between the brain cortex and the thalamus is central to what we call attention.

To appreciate how important sensory gating is to our minute-to-minute functioning, let us think back to your walk in the woods. Your attention was drawn to your sore toe after you tripped on the root; although your brain was receiving sensory information from all of your toes prior to the injury, it simply did not reach the level of your awareness. Similarly, as you sit and read, your brain is receiving information from all parts of your body and your environment, from the sensation of your legs touching the surface of the chair to the background sounds you notice once you willfully pay attention. Imagine what our realities would be if we were aware of all of this sensory information that descends upon our brains! The sensory gating that goes on in the thalamus is crucial for enabling us to pay attention to the most pressing sensory information, as ultimately demonstrated by your ability to completely forget your injured toe as soon as you heard the urgent cries of a child.

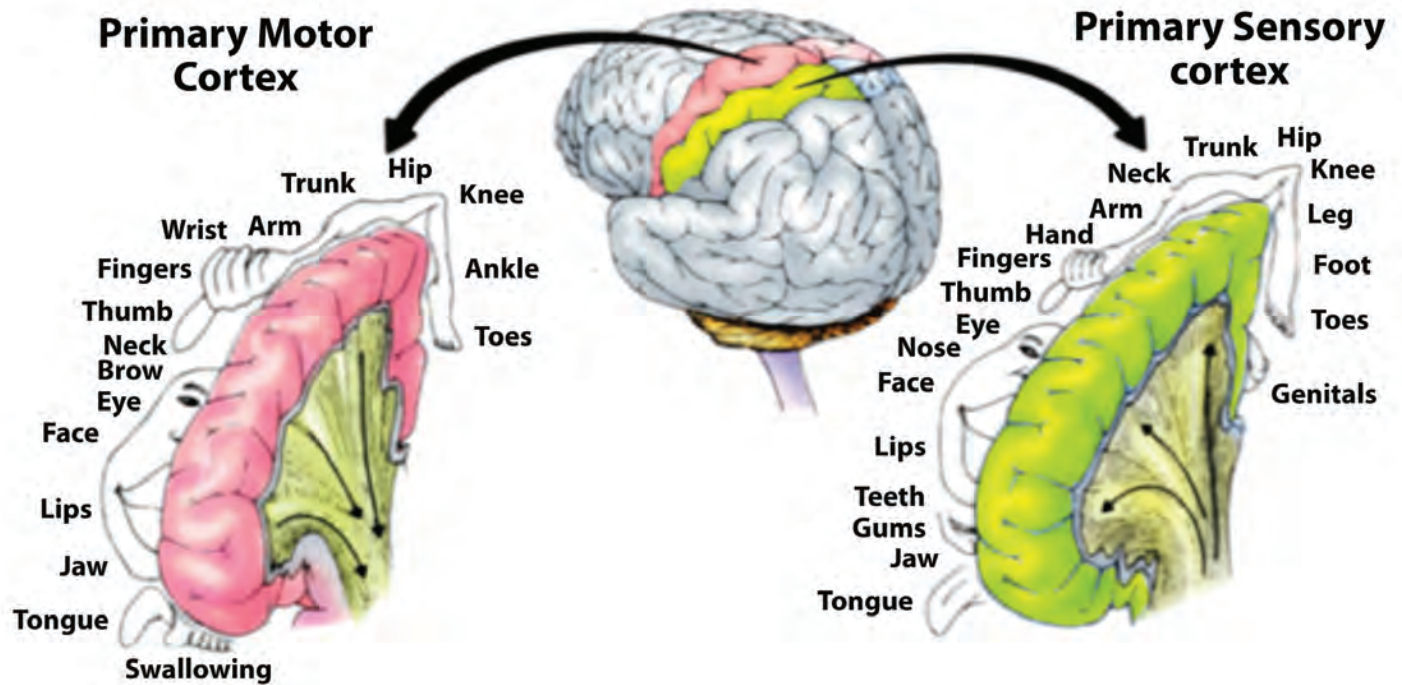
Clearly—through the thalamus and other cortical areas—sensing and movement are tightly coordinated and regulated. Thus, it is probably no coincidence that somatosensory and motor cortex control centers are so close to each other in the brain. Remember from Neurosciences I that the motor and somatosensory cortices are organized as detailed maps that correspond to all the parts of the body (Figure 29). In the somatosensory cortex, more sensitive body parts have more of the cortex devoted to it. Likewise in the primary motor cortex, muscle groups that make the most skilled movements have the most cortical neurons. Therefore, thinking back to the third question in Box 6, we can expect that the more sensitive areas that have more receptors will have greater representation in the somatosensory cortex.

རྒྱུད་སྐུ་པ་དང་མྱེད་རྒྱུད་གཞུགས་མཛེས་འགྲུལ་སྐྱོད་ཚོད་འཛིན་དང་ལུས་ཚོར་དང་འབྲེལ་བའི་ཁ་ནད་ཕྱོགས་ཀྱི་ཆ་འཕྲིན་
རྣམས་མྱེད་རྒྱུག་ཏུ་འབོད་པའི་མྱེད་པའི་ཆ་འགས་བརྒྱུད་ནས་བཟོད་པ་རེད། (དཔེ་རིས། ༡༤) མྱེད་རྒྱུག་ནི་དབང་ཚོར་དང་
འབྲེལ་བའི་ཆ་འཕྲིན་མྱེད་པའི་ཕྱོགས་སུ་རྒྱ་བ་རྣམས་དང་། འགྲུལ་སྐྱོད་དང་འབྲེལ་བའི་ཆ་འཕྲིན་མྱེད་པ་ནས་ཕྱིར་འཕྲོད་
པ་རྣམས་ལ་ཕྱོད་ཉེ་གཞུང་སྐོར་ལྟ་བུའི་དགོ་མཚན་ཡོད། མྱེད་པའི་ཆ་འགས་སོ་སོར་རྒྱ་བའི་དབང་ཚོར་འབྲེལ་བའི་ཆ་
འཕྲིན་རྣམས་ལ་མྱེད་རྒྱུག་གིས་འཇམ་བར་དུ་རྒྱོག་ཞིབ་དང་འཚམ་སྦྲིག་གིས་བྱེད་པ་རེད། བར་འཕྲིན་རྣམས་མྱེད་ཕྱོག་ཕྱོགས་
སུ་བཟོད་པའི་ལམ་བར་དུ་མྱེད་རྒྱུག་གིས་དེ་དག་གི་དྲག་ཚད་སྐོར་གཙོག་གཏོང་ཏུ་ས་པས་མྱེད་པའི་ཆ་འགས་འདི་
དམིགས་བཀའ་ཀྱིས་གཞན་ཆེ། མྱེད་རྒྱུག་གིས་བརྒྱུད་པའི་བར་འཕྲིན་རྣམས་དྲག་ཚད་ཆེ་ཙམ་མཐོ་བ་དེ་ཙམ་གྱིས་
དོ་བདག་སྐྱེ་བོས་སྐྱུལ་རྒྱུན་དེ་རྣམས་ལ་དོ་སྦྱར་མང་བ་སྐྱོད་པ་རེད། གལ་ཆེ་བ་ཞིག་ལ། མྱེད་པའི་མཐོ་གསུམ་རིམ་པ་ཁག་
ནས་མྱེད་རྒྱུག་ལ་རྒྱུར་བར་འཕྲིན་གཏོང་བའི་བྱ་གཞག་དེ་ཉ་ཅང་ཚགས་དམ་པོ་ཡོད་ཅིང་། འདི་ལ་བརྟེན་ནས་མྱེད་རྒྱུག་
བརྒྱུད་དེ་བཟོད་པའི་ཆ་འཕྲིན་རྣམས་ལ་མྱེད་རྒྱུག་གིས་འཚམ་སྦྲིག་གིས་ཕྱོགས་མཐུན་སྦྱང་ས་འཛིན་རན་འཚམས་གིས་
བར་རམ་འདེགས་འཛོལ་གྱི་ཡོད། བསམ་ཚོད་ཅིག་ལ། མྱེད་ཕྱོག་དང་མྱེད་རྒྱུག་དབར་འདི་ལྟར་བར་རྒྱུར་འགྲུབ་པའི་
སྐྱོད་མོལ་རྒྱུད་རིམ་འདི་ཉིད་སེམས་ཅེ་གཅིག་པའི་གནས་བབ་ལ་ཉ་ཅང་གཞན་ཆེན་པོ་ཡིན།

དབང་བརྒྱུ་འཚགས་བྱ་བ་འདི་རྒྱུ་འཚོའི་སྐྱར་མ་རེ་རེའི་བྱ་གཞག་ནད་དགོ་མཚན་ཆེ་ཙམ་ཆེ་རྒྱུ་སྐྱུ་ལོན་འབྲུང་ཆེད་རྒྱ་
ཚོས་སྤར་གྱི་ནགས་མྱེད་ཚོད་ཀྱི་ལྗོངས་རྒྱ་དེར་ཕྱིར་ལོག་བྱའོ། །ཚོད་ཀྱི་རྒྱུད་པ་ཤིང་ཅར་ཐོགས་ཉེ་བསྐྱེད་རྒྱུ་ཚོད་ཀྱི་
ཚོ་ཁ་རྒྱུད་སོར་ལ་ཕྱོགས་པ་རེད། སྤྱིར་ན་མ་བསྐྱེད་པའི་གོང་དུ་འདྲ་རྒྱུ་སོར་ཐམས་ཅད་ནས་དབང་ཚོར་ཆ་འཕྲིན་དེ་
འདྲ་མྱེད་པར་འབྱོར་སྤྲོས་ཡིན་ཡང་། གནས་སྐབས་དེ་ཀྱང་ཏུ་ཆ་འཕྲིན་དེ་དག་གིས་ཚོར་གྱི་ལུས་དུ་རྒྱུར་མེད་པ་རེད།
དེ་བཞིན་དུ། ཚོད་ཉིད་མར་བསྐྱེད་དེ་ཡི་གོ་སྐོག་པའི་གནས་སྐབས་སུ་མྱེད་པར་ཉེ་ལུས་ཀྱི་ཆ་ཐམས་ཅད་དང་། ཁོར་
ལུག་གི་ཚོན་ཀྱང་ནས་ཆ་འཕྲིན་འབྱོར་སྤྲོས་ཡིན། དེ་ལྟར་ཡིན་པའི་རྒྱུ་སྐྱེགས་རོས་སུ་རྒྱུད་པའི་གོང་ཚོར་བ་ནས་
བརྒྱུད་སྐྱེ་རྒྱུ་བ་ལྗོངས་ཀྱི་སྐྱེད་སྤྲོས་པའི་བར་གྱི་ཆ་འཕྲིན་རྣམས་རང་བཙུ་འབྲུང་བཞིན་པར་གཤམ་ཉེ་དོ་ནན་གྱིས་སྐོ་
ཁ་གཏད་ཡོད་ན་ཤེས་རེས་ཡིན། ཅི་སྟེ་རྒྱུད་པར་བསམ་པའི་དབང་ཚོར་ཆ་འཕྲིན་ཀྱང་རྒྱུད་པའི་ཤེས་ཚོར་གྱི་ལུས་
དུ་རྒྱུར་དབང་དུ་བཏང་ན་ཅི་ཞིག་འབྲུང་བར་འབྲུང་རེ། ཚོད་ཀྱིས་མཉམ་འཛོག་ཅིག་གིས་དང་། དེས་ན་མྱེད་རྒྱུག་ལུས་
དུ་འགྲུབ་པའི་དབང་ཚོར་གྱི་རྒྱུ་འཚགས་བྱ་བ་དེས་རྒྱུ་ཚོས་རྒྱུ་ཆེ་ཤོས་ཀྱི་ཆ་འཕྲིན་ལ་སྐོ་ཁ་གཏོང་སྐབས་པར་གྱེད་ཀྱི་
ཡོད། དེ་ནི་དཔེར་ན་གྱིས་པའི་དུ་སྐྱེ་སྤྲོས་མ་ཐག་ཚོད་ཀྱིས་རང་གི་རྒྱུ་ཚོར་གྱི་རྒྱུ་ཚུ་བར་དེ་བརྒྱུད་སྐབས་ལ་
ལས་ཤེས་གསལ་ཡིན།

དེས་ན་དབང་ཚོར་དང་འགྲུལ་སྐྱོད་གིས་ཕྱོད་ཕྱོད་ཀྱི་མྱེད་རྒྱུག་དང་མྱེད་ཕྱོག་གཞན་དག་བརྒྱུད་ཚགས་དམ་པོར་འཚམ་
སྦྲིག་དང་སྦྱང་ས་འཛིན་གིས་པའི་ཆེས་གསལ་བས། ལུས་ཚོར་དང་འགྲུལ་སྐྱོད་འབྲེལ་བའི་མྱེད་ཕྱོག་སྦྱང་ས་འཛིན་ལྟེ་
གནས་རྣམས་མྱེད་པའི་ཚོན་དུ་པན་རྒྱན་ཐག་ཉེར་འབོད་པ་འདི་ནི་ཤམ་ཆེར་སྐྱེས་དབང་གིས་རྒྱུད་བཞིག་མིན། དབང་
ཅ་ཚན་རེག་གི་སྐོན་འཛོའི་སྐོན་དེ་བ་དང་པོར་འགྲུལ་སྐྱོད་དང་ལུས་ཚོར་འབྲེལ་བའི་མྱེད་ཕྱོག་དེ་དག་ལུས་ཀྱི་ཆ་འགས་
ཚོན་ཡོངས་ཀྱི་འབོད་ལུགས་དང་མ་ཐུན་པར་གྱུང་འགྲིགས་ནས་ཡོད་རྒྱུ་བ་འགྲུ་པའི་དེར་ཕྱིར་བྱེད་ཡོད། (དཔེ་
རིས། ༡༥) ལུས་ཚོར་མྱེད་ཕྱོག་ཚོན་དུ་བལྟས་ཆེ། ཚོར་དང་ཆེ་བའི་ལུས་ཀྱི་ཆ་འགས་རྣམས་དང་སྐྱེལ་བའི་མྱེད་ཕྱོག་གི་
ཆ་འགས་དེ་རྒྱུ་ཆེ་བ་ཡོད། དེ་བཞིན་དུ། འགྲུལ་སྐྱོད་སྤྱི་རིམ་མྱེད་ཕྱོག་ཚོན་དུ་བལྟས་ཆེ་དེར་ལུས་ཀྱི་འགྲུལ་སྐྱོད་ཅུ་ཆ་
དོད་ཤོས་རིགས་འགྲུབ་པའི་གཞན་དུ་ཚོགས་དག་དང་སྐྱེལ་བའི་མྱེད་ཕྱོག་དབང་ཅ་སྐྱེགས་ཀྱི་ཚོན་འབོར་ཡང་
ཆེ་ཤོས་ཡོད་པ་རེད། དེས་ན་གོང་དུ་སྐོན་ལུ་རྒྱུག་པར་བསྐྱེད་པའི་བྱི་བགས་མ་དེར་བསམ་སྐྱོར་ཞིག་རྒྱག་ཆེ། ལྟེ་
ལེན་པའི་གངས་འབོར་མང་ཞིང་ཚོར་དང་ཆེ་པའི་ལུས་ཀྱི་ཆ་འགས་གང་ཡིན་པ་དེ་དག་ལ་རང་དང་སྐྱེལ་བའི་ལུས་ཚོར་
མྱེད་ཕྱོག་གི་རྒྱུ་ཚོན་ཡང་ཆེ་བ་ཡོད་པར་དབང་ཚོར་ཚོད་དཔག་གིས་བྱེད་སྐབས་

ལུས་ཀྱི་གཤམ་སྐྱོད་དང་མྱེད་ཕྱོག་གི་བྱ་གཞག་གཉིས་དབང་གྲུབ་པའི་མཉམ་པའི་འབྲེལ་བ་དམ་པོ་ཞིག་ཡོད། མཐོང་
ཚོར་མྱེད་ཕྱོག་གི་འགྲུལ་སྐྱོད་བྱ་བ་དང་རྒྱུ་ཚོས་གང་ཞིག་མཐོང་བ་གཉིས་དབང་མཐུན་པར་གཉིས་མཐུན་གྱི་ཆ་ཞིག་ཡོད་
པ་དང་ཆེས་འདྲ་བར། འགྲུལ་སྐྱོད་མྱེད་ཕྱོག་གི་བྱ་གཞག་དང་ལུས་ཀྱི་འགྲུལ་སྐྱོད་རྣམས་པའི་ས་བརྒྱུད་དག་གི་དབང་ཡང་
དེ་མཚུངས་ཀྱི་འགྲིག་མཐུན་གྱི་ཆ་ཞིག་ཡོད། དབང་ཅའི་བྱ་གཞག་གི་འཛོལ་རིམ་དམིགས་བཀའ་བ་དེ་དག་འགྲུལ་

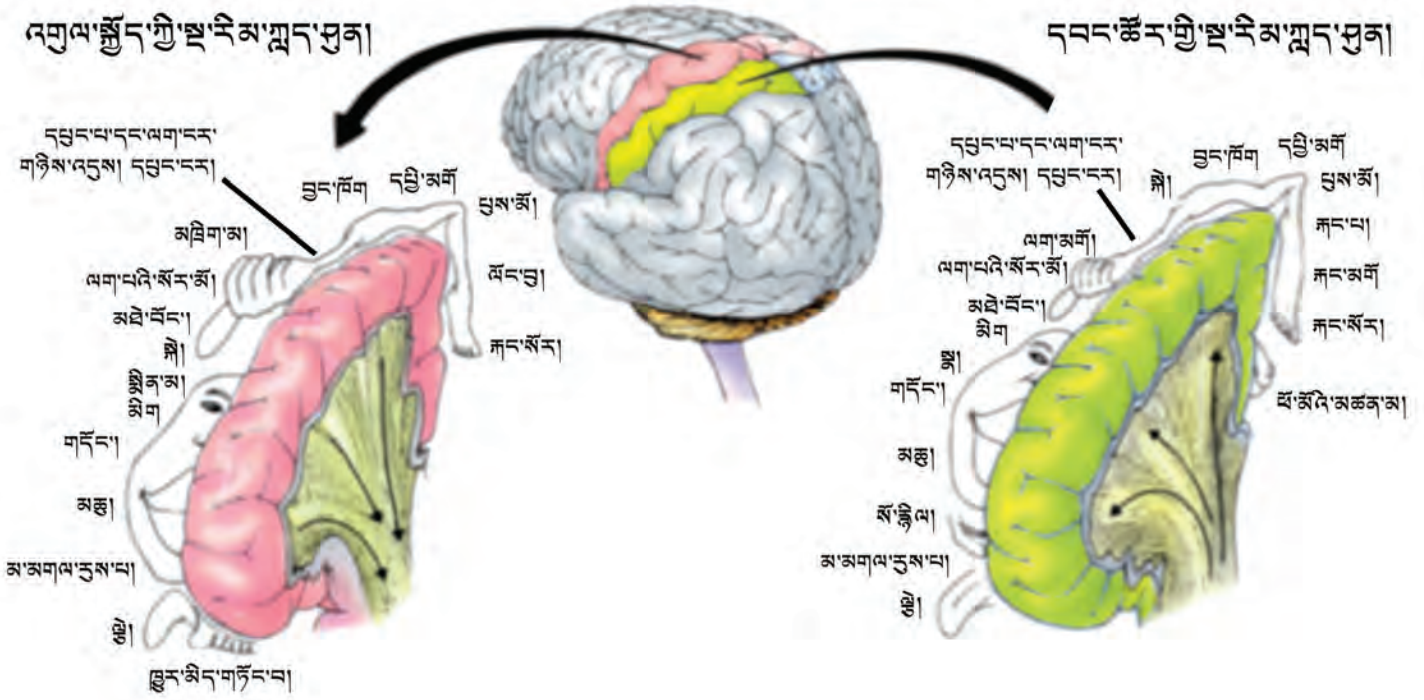
There is a strong temporal association between behavior and cortical activity. Much like the direct correspondence between visual cortex activation and what we see, motor cortex activity corresponds to very specific aspects of movement. Specific patterns of neural activity correspond to the direction of movement, the force required to maintain the movement, and even the particular task in which the movement is involved. Figure 30 summarizes the neural pathways involved in conscious, directed movement. Trace through this pathway in your mind, from motor cortex to muscle fiber. Recall that earlier in the lesson we introduced motor neurons as a unique and specialized type of neuron that synapses directly onto a muscle cell. Here we see that pathway in more detail as neurons in the primary motor cortex fire action potentials that move down very long axons that synapse onto motor neurons on the spinal cord. Those motoneurons then synapse directly onto muscle cells to activate muscle contraction.

Figure 29: A representation of the connections between the body and primary motor (left) and sensory (right) cortices. The relative size of the body part drawn next to the cortex represents the number of cortical neurons that are devoted to innervating that particular body part.

Your motor system has evolved to carry out very different types of movement; these can be broadly classified into two types that we already have discussed: (1) reflex movements that are automatic, have predictable neural patterns, and graded responses (the more stimulus, the greater the movement); (2) directed movements in response to somatosensory information about the environment that are voluntary and complex and not generally predictable; and a third type we have yet to discuss (3) centrally-programmed, patterned, rhythmic movements, which have predictable and complex neural activation patterns and are not voluntarily controlled.

འགྲུལ་སྐྱོད་ཀྱི་རྩ་རིམ་ལྟར་བྱུང་།

དབང་ཚོར་ཀྱི་རྩ་རིམ་ལྟར་བྱུང་།

དཔེ་རིམ། ༡༩ ལུས་སྤྱད་དང་འགྲུལ་སྐྱོད་སྐྱེས་སྐྱེད་བྱུང་།
 (གཞི་ལྗོངས་)དང་། ཡང་ལུས་སྤྱད་དང་དབང་ཚོར་སྐྱེས་སྐྱེད་
 ལུན་(གཞི་ལྗོངས་)སོ་སོའི་དབང་གི་འབྲེལ་མ་ལྟར་གྱི་ནུས་པ་
 མཚོན་འབྲེལ་བྱེད་པའི་དཔེ་རིམ། ལྷན་ལྷན་གྱི་ཆ་ཤིག་སོ་
 སོའི་ཐད་སོར་འབྲོང་པའི་ལུས་སྤྱད་གི་སྐྱོས་བཅས་ཤོངས་
 ཚད་འདིས་ནི་ལུས་ཀྱི་ཆ་ཤིག་གྱེ་བྱུང་སོ་སོ་དང་སྐྱེལ་
 པའི་དབང་ཅའི་འགྲུལ་སྐྱོད་སྐྱོད་པར་ལྷན་ལྷན་དབང་ཅ་ལྷ་
 གཟུགས་ཀྱི་གྲངས་འི་ཅམ་ཞིག་མཁོ་མེན་གྱི་གནས་སྤངས་
 དེ་མཚོན་གྱི་ཡོད།

སྐྱོད་ཀྱི་ཁ་ཕྱོགས་དང་། འགྲུལ་སྐྱོད་རྒྱུན་འབྲོངས་ལ་མཁོ་བའི་འགྲུལ་ལུགས་དང་། ཐན་འགྲུལ་སྐྱོད་དེ་ཉིད་གང་དང་
 འབྲེལ་བའི་ལས་དོན་དེས་བརྒྱུད་གང་ཡིན་དེ་དག་དང་ཆེས་འབྲེལ་ཆགས་སུ་སྤྱུང་ཡོད། དཔེ་རིམ། ༢༠ འདིས་ཆེད་
 གཏང་གིས་ཤེས་ཚོར་ལྡན་པའི་སྐྱོན་ནས་འགྲུལ་བའི་འགྲུལ་སྐྱོད་བྱ་བ་དང་སྐྱེལ་བའི་དབང་ཅའི་བརྒྱུད་ལམ་གྱི་གནས་
 ལུགས་བསྐྱེས་ཏེ་སྐྱོན་གྱི་ཡོད། འགྲུལ་སྐྱོད་ལྷན་ལྷན་གྱི་གནས་ཐག་ཐག་ལྷན་ལྷན་གྱི་བརྒྱུད་ལམ་དེར་འདིར་ཁྱོད་ཀྱིས་
 སེམས་ནང་རྗེས་འདེད་ཅིག་གིས་དང་། ཡང་གོང་དུ་ལེ་ཚོན་འདིའི་ནང་དུ་ཆོས་འགྲུལ་སྐྱོད་དབང་ཅ་ལྷ་གཟུགས་འདི་
 དག་གི་གནད་ལྟ་སྤྱད་ཞིག་ལ་ཐད་ཀར་མ་ལྷན་མཚམས་སྐྱོར་བའི་དབང་ཅ་ལྷ་གཟུགས་སྤྱད་བསམ་ཞིག་དང་རིགས་
 དམིགས་བཀའ་བ་ཞིག་ཡིན་པར་དོ་སྐྱོད་བྱས་པར་ཡང་ཕྱིར་བུན་ཞིག་ཕྱོས། འདིར་དུ་ཆོས་བརྒྱུད་ལམ་དེ་ལྷན་ལྷན་ཞིག་
 ལྷན་ལྷན་ཐུབ་ཅིང་། འགྲུལ་སྐྱོད་ཀྱི་སྐྱེས་སྐྱེད་ལྷན་ལྷན་གྱི་དབང་ཅ་ལྷ་གཟུགས་དག་གིས་འབྲངས་པའི་ལས་འཇུག་
 ལུས་པ་དེ་དག་བད་སྐྱེལ་ཅ་ལྷན་ཆེས་རིང་མོའི་རྒྱུད་དུ་བཞོན་ནས་མཐར་ཕྱུངས་པའི་སྐྱེད་གི་འགྲུལ་སྐྱོད་དབང་ཅ་ལྷ་
 གཟུགས་དག་ལ་མ་ལྷན་མཚམས་སྐྱོར་རྒྱུ་ཡང་མཚོན་བྱུང། འགྲུལ་སྐྱོད་དབང་ཅ་ལྷ་གཟུགས་དེ་དག་གིས་ད་གཞིར་
 གཟུགས་སྤྱད་ལྟ་སྤྱད་ལྟ་སྤྱད་མཚམས་སྐྱོར་ཏེ་གཟུགས་སྤྱད་ཏེ་གཟུགས་སྤྱད་འཇུག་བསྐྱེད་བྱེད་ཀྱི་ཡོད།

ང་ཚོ་མའི་འགྲུལ་སྐྱོད་མ་ལག་དེ་ཉིད་འབྲེལ་འགྲུལ་རིམ་གྱིས་བརྒྱུད་པ་ལས་ད་ཆ་འགྲུལ་སྐྱོད་ཀྱི་རིགས་མི་འདྲ་བ་སྤྱ་
 ཚོགས་ཤིག་འགྲུབ་ལུས་པར་གྱུར་ཡོད་ལ། འདི་དག་ལ་རགས་རིམ་གྱི་དབང་དུ་བྱས་ན་ཁྱོད་ཀྱིས་སྤྱད་སེམས་ཟེན་པའི་
 རིགས་གཉིས་ཏེ། ༡ ་ ལྷོག་འགྲུལ་ཞེས་པ་འདུ་ཤེས་ལ་མི་བརྟེན་པའི་རང་འགྲུལ་གྱི་རིགས་ཏེ། གང་ཞིག་གི་དབང་
 ཅའི་འགྲོས་རིམ་རྣམས་སྐྱོན་ཚུན་ནས་ཚོད་དཔག་བྱར་ཡོད་ཅིང་། གང་དག་ལ་བང་རིམ་ལྡན་པའི་ཡ་ལན་ལོག་པའི་
 (སྤྱུལ་སྐྱོན་རིམ་ལང་བ་དེ་ཅམ་གྱིས་འགྲུལ་སྐྱོད་མང་བ་འབྱུང་བ་)རིགས་དེ་དང་། ༢ ་ ཁོར་ལུག་དང་འབྲེལ་བའི་
 ལུས་ཚོར་ཆ་འཕྲིན་དག་ལ་ཚུར་སྤྱད་གི་ཚུལ་དུ་བསྐྱུབ་པའི་ཆེད་གཏང་གི་འགྲུལ་སྐྱོད་ཀྱི་རིགས་ཏེ། གང་ཞིག་འདུ་ཤེས་
 དང་བཅས་ཏེ་བསྐྱུབ་ཅིང་སྐྱོག་འཛིན་གི་རང་བཞིན་ལྡན་ལ། གང་དག་གི་དབང་ཅའི་འགྲོས་རིམ་རྣམས་སྐྱོན་དཔག་བྱ་
 དགའ་བ་ཡིན་པའི་རིགས་བཅས་ཡིན། ཡང་ཁྱོད་ཀྱིས་སྤྱད་སེམས་མ་ཟེན་པའི་རིགས་གསུམ་ལ་ཞིག་ཡོད་དེ། ༣ ་ དབང་
 ཅ་ལྷ་བའི་མ་ལག་གིས་བཞོན་འདོན་སུ་བྱས་ཤིང་། འགྲོས་རིམ་དེས་པ་ཅན་ཡིན་པའི་ཁར། འབབ་རིམ་ལྡན་པ་ཡིན་པའི་
 འགྲུལ་སྐྱོད་ཀྱི་རིགས་ཤིག་སྤྱེ། རིགས་འདི་དང་སྐྱེལ་བའི་དབང་ཅའི་འགྲུལ་སྐྱོད་འགྲོས་རིམ་རྣམས་སྐྱོག་འཛིན་ཆེ་ལ་
 འོན་ཏེ་འགྲུལ་སྐྱོད་འདི་དག་ཉི་དོ་བདག་སྐྱེ་བོས་ཤེས་ཚོར་དང་བཅས་པའི་སྐྱོན་ས་
 ཚོད་འཛིན་མི་བྱེད་པ་ཡིན་ལོ།

As we have said, what happens when you are in the woods and trip and catch yourself is called a reflex movement (type 1 above). When you hear the boy cry and move to help him, that's directed somatosensory integration and response (type 2). On the other hand, your walking and breathing, swallowing and heartbeat are regular, automatic rhythmic patterns controlled by what are called central pattern generators (type 3).

Unlike all the other neurons and neuron systems we've discussed, central pattern generators are neural networks that produce regular rhythmic neural outputs on their own, without the requirement for input from any external source. Central pattern generators can even create their pattern of neural outputs when they are entirely isolated from the rest of the brain!

Central pattern generators consist of sets of neurons that are connected to each other such that they can create regular rhythmic firing patterns (see Figure 31). In fact, in some cases only 2 neurons are sufficient to create such a pattern. These neurons inhibit each other so that only one can fire at a given time. After a period of activity one of the neurons 'tires' and the other one takes over the rhythm. Importantly, many of these regular rhythmic activities are

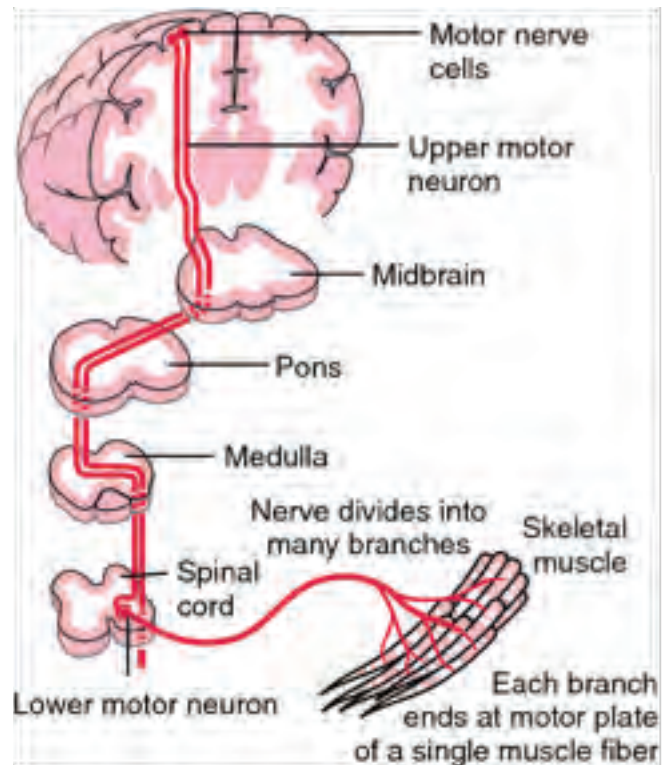

Figure 30: The pathway of a motor neuron: the axon extends from the primary motor cortex, through the midbrain and spinal cord, and then synapses directly onto a skeletal muscle.

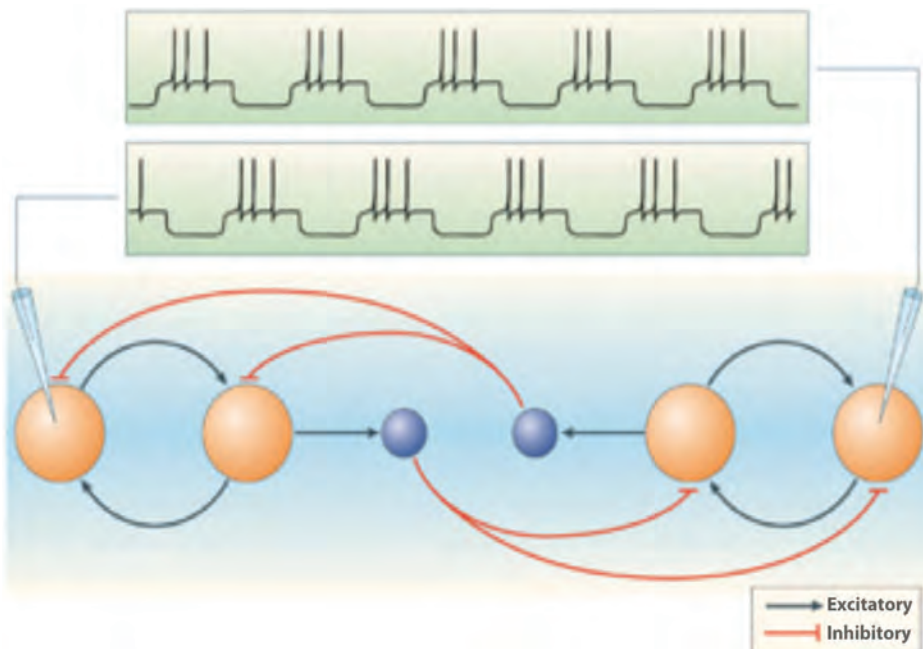

Figure 31: Rhythmic neural activity (above) recorded from neurons that are part of a central pattern generator

very responsive to environmental changes; that is, the rhythm can be reset or adapted if the environment changes. For example, scientists have shown that the central pattern generator responsible for a cat's walking increases its rhythm when the cat starts walking faster in response to signals from proprioceptive and touch receptors in the cat's legs. Similarly, if a cat sees something ahead that will cause it to alter its walking rhythm, those visual inputs have also been shown to activate its motor cortex to alter its walking pattern generator's rhythm, which itself is located in the spinal cord.

MOTOR PLANNING

Prior to action, you actually—unconsciously and very quickly—think about what you're going to do and plan out your movements before you do them. This can be thought of as feedforward regulation, because you are projecting what you'll do next. We know that many cortical association areas (recall the definition of these areas from our vision discussion in *Neurosciences I*) send signals to the primary motor cortex – many are from premotor and supplementary motor areas involved in motor planning. These regions are located just in front of the primary motor cortex (Figure 32). Motor association areas also receive information from higher cortical areas like those associated with language. As you might imagine, the motor planning areas like the primary motor cortex are organized similarly to the somatosensory cortex in that it also has a somatotopic representation of limb and muscle groups (see NS primer I).

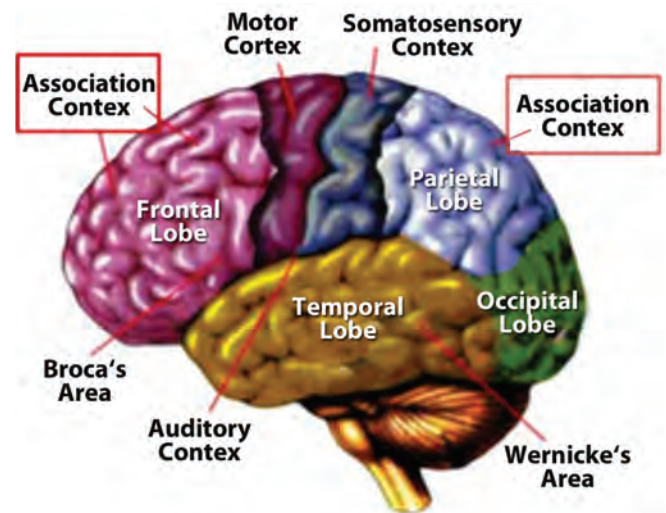

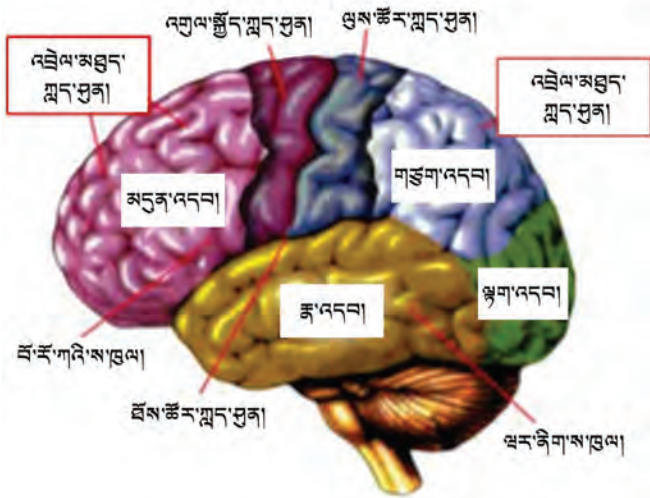
Figure 32: Association cortex located anterior to motor and sensory cortex is the site for premotor and supplementary motor areas important for motor planning

Directed movements like those you make in deciding to walk through the woods in the first place, or those you decide to do upon hearing the crying boy—leaning over and picking him up—involve many levels of control beyond simply carrying out the action. Given the fact that movement is absolutely crucial to all our behaviors and actions—from walking to breathing to loving—you should not be the least surprised that the amount of regulation, modulation, and control put into our movements is complex, vast, and diverse.

ཆགས་འདི་རྣམས་ཁོར་ལུག་གི་འགྲུར་བ་དག་དང་ཉ་ཅང་འགྲིག་པོ་དང་མཐུན་པོ་ཡོད། དེ་ནི་ཁོར་ལུག་གི་འགྲུར་བ་ལ་གཞིགས་ཏེ་འབབ་ཤིང་དེ་དག་བསྐྱར་སྲིག་གས། ཡང་ན་འཆམ་སྲིག་གེད་ལུབ་ལ་ལེེ། དཔེར་ན། ཞི་མིའི་རྒྱུ་ལོ་ལྷན་གྱི་བབས་འགྲུར་སྐྱེ་ལེན་པ་དང་རེག་ཚོར་སྐྱེ་ལེན་པ་དག་ནས་འགྲོར་བའི་བརྟེན་འཕྲིན་དག་ལ་ཡ་ལན་གྱི་ཚུལ་དུ་ཞི་མི་དེས་མཚོགས་པར་བཤོད་པའི་འགོ་ཚུལ་ལ་ན་ཞི་མིའི་གོམ་བཤོད་བྱ་བར་འགན་འཁུར་བའི་མ་ལག་སྐྱེ་བ་དང་སྐྱེལ་བའི་འགྲོས་རིམ་སློང་གེད་དེས་རང་གི་འབབ་རིམ་རྒྱ་བཤོད་མཐོང་གཏོང་བ་ཚོར་རིག་པ་རྣམས་ཀྱིས་གསལ་སྟོན་བྱས་ཡོད། དེ་བཞིན་དུ། གལ་ཏེ་ཞི་མིས་རང་གི་གོམ་བཤོད་འབབ་རིམ་དུ་འཇུག་པར་འགལ་སྟེན་ཞིག་རང་གི་མཐུན་དུ་མཐོང་བ་ན། དེ་ལྟའི་མཐོང་འགྲུར་སྐྱར་བ་དག་གིས་ཀྱང་ཞི་མི་དེའི་འགྲུལ་སློང་ལྷན་ལྷན་སློང་བྱས་ཏེ་དེའི་རྒྱུར་པར་འཁོད་པའི་གོམ་བཤོད་འགྲོས་རིམ་སློང་གེད་དེའི་འབབ་རིམ་གྱི་གཤིས་ཀ་ལ་འགྲུར་བ་གཏོང་དུ་འཇུག་གི་ཡོད།

འགྲུལ་སློང་འཆར་འགོད་བྱེད་ཚུལ།

དཔེར་ན། ༣༡ འགྲུལ་སློང་ལྷན་ལྷན་དང་དབང་ཚོར་ལྷན་ལྷན་བཅས་ཀྱི་མཐུན་དུ་ཆགས་པའི་འབྲེལ་མཐུན་ལྷན་ལྷན་དག་ནི་འགྲུལ་སློང་འཆར་འགོད་བྱེད་པར་གནད་ཆེ་བའི་འགྲུལ་སློང་ལྷན་ལྷན་དང་འགྲུལ་སློང་རམ་འདེགས་ས་ཁུལ་རྣམས་ཆགས་ས་དེ་རེད།

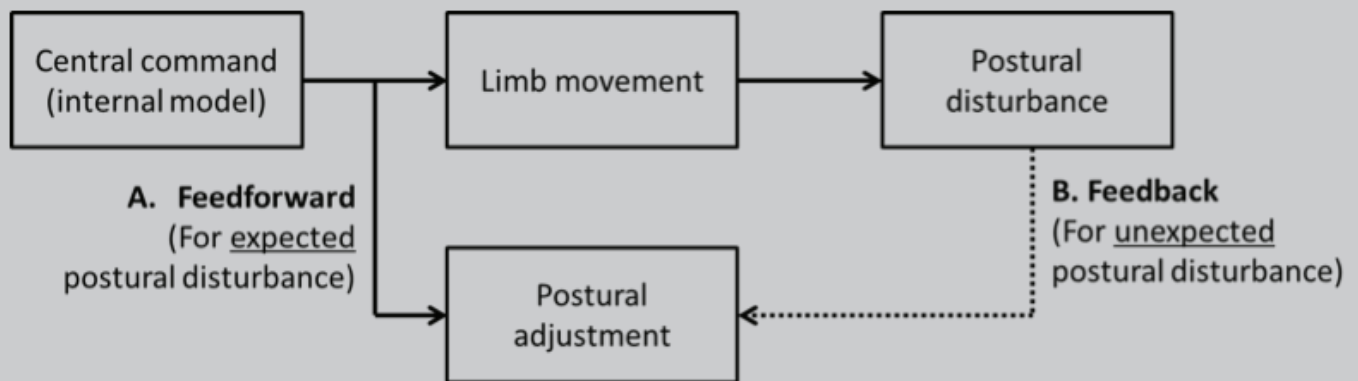
དོན་དོ་མར་ཁོད་ཀྱིས་ལས་ཤིག་ལ་མ་ཞུགས་པོར་དེར་ནི་གང་དུ་ཞུགས་སྐྱེའི་ལས་དེའི་སློང་ཁོད་ཀྱིས་བསམ་གཞིགས་བྱེད་པ་དང་། དེ་འབྲེལ་གྱི་འགྲུལ་སློང་རིགས་ལ་འཆར་འགོད་བྱེད་ཀྱི་ཡོད། དེ་ཡང་ཁོད་ཀྱིས་མ་ཤེས་ཤིང་མ་ཚོར་བཞིན་དུ་མཚོགས་སྐྱར་སྐྱེས་འགྲུབ་པ་རེད། འདི་ནི་མཐུན་གསོ་བཤོད་སྲིག་བྱ་བའི་དོ་ཤོར་བལྟས་ན་ཚོགས་སྐྱེ། དུས་གཉིས་པར་གང་བསྐྱབ་སྐྱེའི་བྱ་བ་དེར་ཁོད་ཀྱིས་ད་ལྟ་ནས་མཉམ་འཇོག་བྱེད་པའི་སྲིད། ང་ཚོས་ཤེས་གསལ་བཞིན། ལྷན་ལྷན་གྱི་འབྲེལ་མཐུན་ས་ཁུལ་(དབང་ཅ་ཚོན་རིག་གི་སློན་འགྲོའི་སློབ་དེབ་དང་པོའི་ནང་མཐོང་ཚོར་འབྲེལ་བའི་གོམ་སྐྱར་སྐྱབས་འབྲེལ་མཐུན་ས་ཁུལ་གྱི་དོས་འཛིན་ཇི་ལྟར་བྱས་པ་འདིར་བཅ་དགོས་)དག་ནས་ལྷན་ལྷན་གྱི་སྐྱེ་རིམ་འགྲུལ་སློང་ས་ཁུལ་ལྷོགས་སུ་བརྟེན་གཏོང་ལ། དེ་དག་ལས་མང་པོ་ཞིག་འགྲུལ་སློང་འཆར་འགོད་དང་འབྲེལ་བའི་འགྲུལ་སློང་སློན་བསྐྱེའི་ས་ཁུལ་དང་འགྲུལ་སློང་རམ་འདེགས་ས་ཁུལ་གྱི་གསལ་རེད། ས་ཁུལ་འདི་དག་ནི་འགྲུལ་སློང་སྐྱེ་རིམ་ལྷན་ལྷན་གྱི་མཐུན་ཉིད་དུ་ཆགས་ཡོད།(དཔེ་རིས། ༣༡) འགྲུལ་སློང་འབྲེལ་མཐུན་ས་ཁུལ་རྣམས་ལ་སྐྱོད་བརྟེན་དང་འབྲེལ་བའི་མཐོ་གསལ་ལྷན་ལྷན་ས་ཁུལ་དག་ནས་ཀྱང་ཆ་འཕྲིན་འགྲོར་བ་རེད། ཁོད་ཀྱིས་ཚོད་དཔེགས་བྱེད་སྲིད་པ་བཞིན་འགྲུལ་སློང་སྐྱེ་རིམ་ལྷན་ལྷན་གྱི་སྐྱེ་རིམ་ལྷན་ལྷན་དང་ཆ་མཚུངས་ཡིན་ཏེ། དེ་དག་ཏུའང་ལུས་ཀྱི་འགན་ལྷན་ཚོགས་ཀྱིས་འབྲུག་དང་རྒྱུ་ལྷན་ལྷན་གྱི་ཆགས་ལུགས་ཀྱང་ལུས་ཚོར་ལྷན་ལྷན་དང་ཆ་མཚུངས་ཡིན་ཏེ། དེ་དག་ཏུའང་ལུས་ཀྱི་འགན་ལྷན་ཚོགས་ཀྱིས་འབྲུག་དང་རྒྱུ་ལྷན་ལྷན་གྱི་ཆགས་ལུགས་དང་འགྲོས་མཐུན་པར་འཁོད་པའི་ལྷན་ལྷན་གྱི་དབང་ཚོར་མཚོན་རྣམས་དེ་འདྲ་གསལ་ཡོད་པ་རེད། (དབང་ཅ་ཚོན་རིག་གི་སློན་འགྲོའི་སློབ་དེབ་དང་པོར་སྟོན།)

ཁོད་ཉིད་ཐོག་མར་ནགས་སྐྱོད་དེའི་ཁོད་དུ་གོམ་ཁ་སློ་རྒྱུར་ཐག་བཅད་པ་ལས་ཐོན་པའི་འགྲུལ་སློང་བྱ་བ་ལྟ་བུའམ། ཡང་ན་དུད་མོ་བྱེད་བཞིན་པའི་ཀྱིས་པའི་དུ་སྐྱེ་ཐོས་པའི་དབང་གིས་ཐག་བཅད་པའི་འགྲུལ་སློང་བྱ་བ་དཔེར་ན་ཀྱིས་པའི་སྐྱེད་དུ་མར་སྐྱར་ཞིང་པར་བར་སྐྱར་སྐྱབས་བྱེད་པ་ལྟ་བུའི་དམིགས་འཇུགས་འགྲུལ་སློང་འདི་དག་ལ་སྐྱབས་འབྲེལ་གྱི་བྱ་བཞག་སྐྱབས་སྐྱེ་ཅམ་མ་ཡིན་པར། དེ་ལས་བཞག་ཏེ་ཚོད་འཛིན་གྱི་བར་རིམ་དུ་མཐོང་སྐྱེལ་ཡོད། གོམ་འགྲོས་རྒྱག་པ་དང་། དཔྱད་གསལ་གཏོང་ལེན་བྱེད་པ་ནས་བརྗེས་ཏེ་གཞན་ལ་གཅེས་སློང་བྱེད་པའི་བར་གྱི་ང་ཚོའི་གཤིས་སློང་དང་བྱ་བཞག་ཀྱང་ལ་འགྲུལ་སློང་བྱ་བ་ནི་གོམ་མ་ཆག་པར་ཉ་ཅང་གནད་ཆེ་ལུགས་དེ་ཁོད་ཀྱིས་ཤེས་པའི་སྐྱོད་འདིར། ང་ཚོས་བསྐྱབ་པའི་འགྲུལ་སློང་བྱ་བ་དང་སྐྱེལ་བའི་སྐྱབས་འཛིན་དང་། འཚོས་སྲིག་དང་། ཚོད་འཛིན་གྱི་བྱེད་རིམ་རྣམས་རྟེན་ཆེ་ལུགས་དང་། གཞི་རྒྱ་ཆེ་ལུགས། རྣམ་གྲངས་མང་ལུགས་བཅས་ཤེས་པས་ཁོད་ཉིད་ལྷན་ལྷན་ཀྱང་འོ་མཚར་སྐྱེ་དོན་མེད།

Box 9. IN DEPTH: FEEDFORWARD SYSTEMS

In a feedforward system (A.), action occurs without the online use of output from the action itself. Because the system does not rely on output from the action (i.e. feedback), it is thought to require an internal model for accuracy. As you will soon see, the cerebellum is a region of the brain that is crucial for feedforward control. Contrast this with a feedback system (B.), which involves modifications based on information that loops back to guide future actions. The benefit of a feedforward system is speed, since there is no delay for feedback of information. However, it likely does not allow for the correction of errors, and thus, accuracy, that can occur with a feedback system. As you might imagine, the optimal situation is one in which feedforward and feedback occurs in concert.

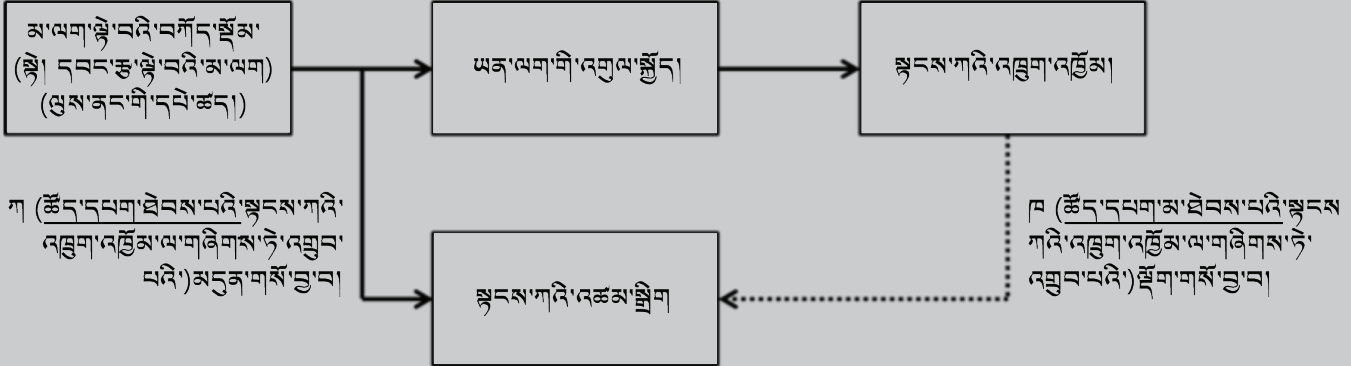
One example of this is the way your body moves during exercise. It uses a feedforward system in preparation for a dynamic action, changing the activity of postural muscles in order to ready the body for the movement when it occurs. For example, in preparation for a lateral arm movement that will shift your center-of-gravity, your postural musculature makes compensations to allow you to maintain your balance. It does this quickly, without incorporating any feedback somatosensory information. However, if your foot strikes on uneven ground, sensory information feeds back into the system to allow your muscles to adapt to this unexpected change.

ཚོམ་བྱ་དགུ་པ། གཏིང་རྒྱུགས་པའི་ལྷ་ཞིབ། མདུན་གསོ་མ་ལག

མདུན་གསོ་མ་ལག་(༡)ཅིག་གི་ནང་སྐབས་འབྲེལ་གྱི་བྱ་བའི་ཚོན་འབྲས་གང་ཡིན་པ་དེར་ཐང་ཀར་སློང་སློར་མ་བསྟེན་པར་
 རང་གི་སྐབས་འབྲེལ་བྱ་བ་དེ་འབྲུབ་ཀྱི་ཡོད། དེས་ན་མ་ལག་དེར་སྐབས་འབྲེལ་གྱི་བྱ་བ་དེ་ཉིད་ལས་ཚོབ་པའི་ཚོན་འབྲས་
 (ཉེ་བའི་ཉིད་ལ་ལྷོག་སྟེ་གསོ་བ)ལ་མི་བསྟེ་བར་བརྟེན། བྱ་བ་དེ་རྒྱལ་མཐུན་དུ་འབྲུབ་པར་ལུས་ཕྱུང་ནང་གི་དཔེ་ཚད་
 ཅིག་ལ་དེས་པར་བརྟེན་དགོས་པར་འདོད་པ་རེད། ད་གཟོད་ཁྱོད་ཀྱིས་གང་སྐྱར་མཚོང་རྒྱ་བཞེན་མདུན་གསོའི་ཚོད་འཛིན་
 བྱ་བ་འདིར་གཞན་ཆེ་བའི་ལྷན་པའི་ཆ་ལུས་དེ་ལྷན་སྦྲིད་རེད། མ་ལག་དེ་དང་དེའི་རྒྱུ་རྐྱེན་པའི་མ་ལག་སྟེ། (༢)ལྷོག་
 གསོ་མ་ལག་གཉིས་ཀྱི་ཁྱུང་པར་ནི་འདི་ལྟར་ཉེ། ལྷོག་གསོ་མ་ལག་གི་ནང་གང་ཕྱིར་ལོག་བྱས་པའི་ཆ་འཕྲིན་དེ་འདྲ་གཞིར་
 བྱས་ནས་བསྐྱངས་པའི་འགྲུར་ཐེབས་དག་ལ་བརྟེན་ནས་འབྲུང་འགྲུར་གྱི་བྱ་འགྲུལ་ལ་རྒྱས་སྟོན་ཤེད་པ་རེད། མདུན་གསོ་
 མ་ལག་འདིར་ཆ་འཕྲིན་ཕྱིར་ལོག་འབྲུང་བར་འགོར་ཐོགས་མེད་པར་བརྟེན་མ་ལག་འདིའི་སློབ་ཀྱི་ཆེ་བ་ནི་དེའི་སྐྱར་འགྲོས་
 དེ་རེད། དེ་ལྟར་ན་འདྲ་ལྷོག་གསོ་མ་ལག་དང་མི་འདྲ་བ་ཞིག་ལ་འདིས་འབྲེལ་ཡོད་ནོངས་པ་རྣམས་ལ་དག་བཙོས་བྱེད་པའི་
 གོ་སྐབས་མི་འབྲིན་བ་སྲིད་པ་སུ། མ་ལག་འདི་དང་འབྲེལ་བའི་བྱ་གཞག་རྣམས་ཀྱང་འཕྲུག་མེད་ཉག་ཉག་ཅིག་ཏུ་འབྲུབ་པའི་
 ཡིད་བརྟན་བྱ་མི་རེགས། དེས་ན་ཁྱོད་ལའང་མཚོ་བསམ་འཁོར་སྲིད་པ་བཞིན། མདུན་གསོ་དང་ལྷོག་གསོའི་མ་ལག་འདི་
 གཉིས་བན་རྒྱུང་འབྲེལ་དང་བྱ་གཞག་འབྲུབ་པ་ནི་གནས་བབ་ལོགས་ཤོས་སུ་འགྲུང་དེས་རེད།

ལུས་རྩལ་བྱེད་སྐབས་ང་ཚོའི་ལུས་ཕྱུང་གི་འགྲུལ་རྒྱོད་གཏོང་ལུགས་དེ་འདིའི་དཔེ་མཚོན་གཅིག་ཡིན། ང་ཚོའི་ལུས་ཕྱུང་གིས་གསོན་ཤུགས་ལྡན་པའི་འགྲུལ་རྒྱོད་རིགས་འབྲུབ་པའི་སྐབས་
 ཉེ། ལུས་ཀྱི་འགྲུལ་རྒྱོད་དེ་འདྲ་འབྲུབ་པའི་སྐབས་ལུས་པོ་ཨང་གསར་ལ་སློང་བའི་ཆེད་སྣངས་སྣངས་ལ་གཞན་དག་གི་བྱ་འགྲུལ་ལ་འགྲུར་ཐེབས་སློང་བར་མདུན་གསོ་མ་ལག་ཅིག་ལེད་སློང་
 བྱེད་ཀྱི་ཡོད། དཔེར་ན། ཁྱོད་ཀྱི་འཕྲེན་ལུགས་ལྟེ་གནས་ལ་འཕོ་འགྲུར་གཏོང་བྱུང་བའི་དབྱེད་རང་གྱི་གཞོགས་རྒྱར་འགྲུལ་རྒྱོད་གཏོང་བར་ཞུགས་པའི་བྲ་སྤྱི་གཏུ་ཁྱོད་ཀྱི་སྣངས་སྣངས་ལ་
 གཞན་མ་ལག་གིས་ཁྱོད་ཀྱི་དོ་མཉམ་སུ་མ་སྤུང་གཉེར་སྤུང་ཐེད་གཏུག་གསལ་བྱེད་ཀྱི་ཡོད་ལ། བྱེད་ལུགས་ཀྱང་ལྷོག་གསོ་བྱ་རྒྱུའི་ལུས་ཚོར་དང་འབྲེལ་བའི་ཆ་འཕྲིན་ལ་རེག་རེག་བར་མི་
 བརྟུག་པར་མཁྱོགས་སུ་རྒྱས་འབྲུབ་ཀྱི་ཡོད། དེ་ལྟར་ན་འདྲ་གཞན་ཉེ་ཁྱོད་ཀྱི་རྒྱུང་མཚོན་འདྲ་མི་མཉམ་པའི་ས་གཞིའི་སྟེང་བབས་ཆེ། ལྷོ་སྐྱར་གྱི་འགྲུར་བ་དེར་ཁྱོད་ཀྱི་གཞན་དག་གིས་ལ་
 ལུག་དེར་བརྟེན་སྟེ་གསུབ་ཆེད་དབང་ཚོར་དང་འབྲེལ་བའི་ཆ་འཕྲིན་དེ་འདྲ་མ་ལག་དེ་རང་ལ་བྱིར་ལོག་བྱེད་ཀྱི་ཡོད།

As we have studied more and more science, you have seen the evolutionary theme exemplified at all levels of the living staircase, from molecules to populations: all biological systems are regulated and, the more important a biologic phenomenon is for survival of the organism and its offspring, the more refined and complex its regulation. A key mechanism of regulation—feedback control—is used in many situations (box 9). We have seen this in several lessons thus far including feedback at the global level during the nitrogen cycle (discussed in *LSP I: Evolution*), feedback between slime mold cells and their external environment, and (discussed in *LSP III: Development and Physiology*) feedback in humans among different hormones and organs affecting behavior, and feedback among many of the molecules regulating energy production in cells. We'll investigate another kind of regulation—feedforward control—in our discussions below.

As we've discussed, the downside of complex, refined regulation, is that the more complex the regulation, the more things can go wrong. But the upside is that the regulated phenomenon in question can be adjusted slightly or significantly up or down in response to many different environmental parameters. Thus, instead of the process simply being on or off, it can be adjusted to be on a little or a lot depending on time of development, time of day, type of cell, temperature, amount of energy available, or other environmental demands.

Since movement is the manifestation of our thoughts, feelings, and actions, perhaps nothing is more important in our biologic lives—other than those thoughts, feelings, and actions themselves—than movement. Think about it: we could have the most compassionate and deep feelings in the world, but if we can't or don't act on those feelings, their value is greatly diminished. We might hear the boy crying, but without the ability to move, we could not even walk toward the sound of crying to make the effort to find him. As movement is so important, it is highly regulated in many ways in humans, who have one of the most, if not the most complex brain on earth. Here we will examine two important regulatory parts of the brain—the basal ganglia and the cerebellum.

BASAL GANGLIA AND CEREBELLUM

In addition to the motor and premotor cortex, at least two other important brain regions are involved in movement planning and execution: the basal ganglia and the cerebellum.

Recall the basic anatomy of the brain from *Neurosciences I*. The basal ganglia include the caudate nucleus, putamen, nucleus accumbens and globus pallidus. Together, the caudate and putamen are called the striatum. The basal ganglia also include the subthalamic nucleus and the substantia nigra.

As we know, one important way toward understanding the functions of a particular brain region is to identify the other parts of the brain to which this region connects. Let's think carefully through Figure 33 that shows a simplified outline of the connections within the basal ganglia and between the basal ganglia and other areas of the brain.

Most neural connections that send signals into the basal ganglia project into the striatum. These neurons are excitatory; they originate from the thalamus and from wide ranging areas of the cortex (including motor and somatosensory regions). Remember that the thalamus is the gateway for modulating information going to the cortex, and that the thalami themselves receive information back from the cortex. In addition to this bidirectional communication with the cortex, the thalamus is covered by a sheet of inhibitory neurons called the reticular nucleus. These inhibitory neurons terminate on nuclei within the thalamus and in this way modulate the information that travels between the thalamus and the cortex. The fact that there are so many connections between the basal ganglia and the cortex, the basal ganglia and the thalamus, and the thalamus and the cortex again emphasizes the complex integration of diverse kinds of information in the brain.

Within the region of the basal ganglia that receives excitatory neural connections from motor regions of the cortex, neuroscientists have again discovered a motor map or homunculus just as we see in the primary motor cortex.

The basal ganglia process motor cortex and somatosensory information and send inhibitory neural signals out, back to the thalamus (and other brain regions) in a kind of loop. These signals come from the globus pallidus and the substantia nigra. There are also many internal neural communications among different parts of the basal ganglia.

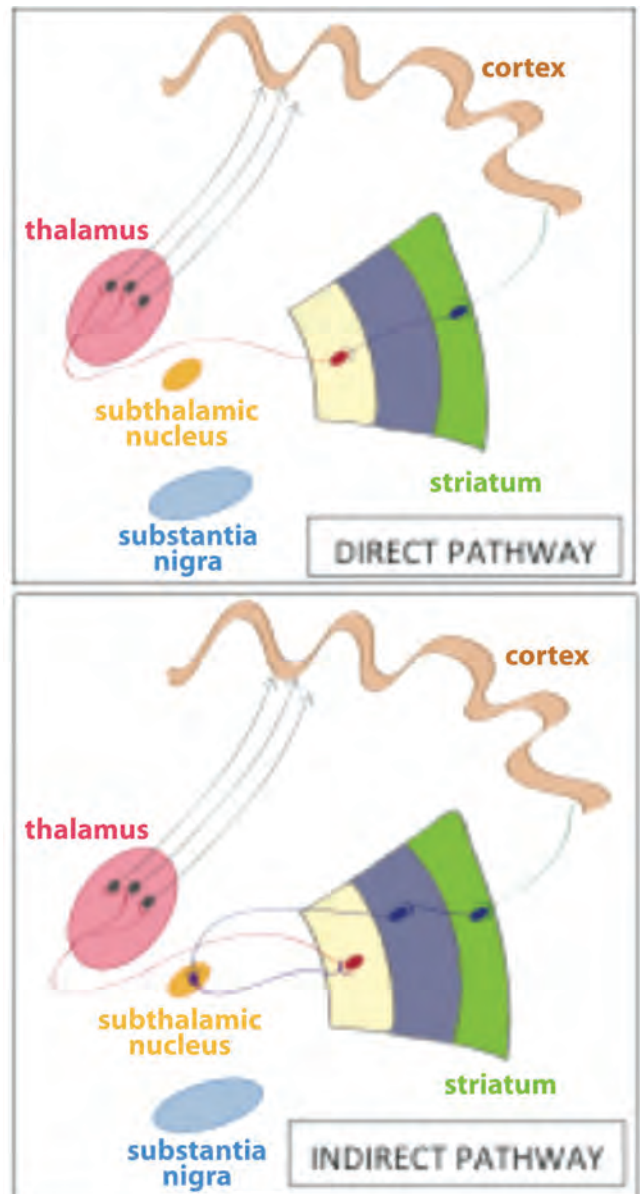

Figure 33: The basal ganglia, including the caudate nucleus and putamen (also called the striatum) and the nucleus accumbens, globus pallidus, subthalamic nucleus and the substantia nigra.

As you can see in Figure 33, these many excitatory and inhibitory connections of the basal ganglia add up to two distinct pathways for information processing, the direct pathway and the indirect pathway. In normal individuals, when the direct pathway is excited, it activates the thalamic neurons, and they in turn excite cortical neurons. The net effect of this excitement of cortical neurons is muscle contraction, and thus, movement. When the indirect pathway is excited, the opposite happens: thalamic neurons are inhibited, and they in turn inhibit cortical neurons and thus, inhibit movement. The direct pathway may help us carry out the behavior that best fits the situation, while the indirect pathway prevents other alternative behaviors from occurring. The two pathways are maintained in a fine equilibrium, balancing each other out.

So, in terms of movement, the basal ganglia are involved in facilitating particular actions, probably sorting through potential actions that are stored and initiated in the motor cortex, and then helping to determine which action actually is performed. Because a person can only do one movement at a time, the basal ganglia might be involved in allowing, or at least not inhibiting, one particular action, while inhibiting others. The basal ganglia also perform a similar balancing and gating of emotional and cognitive information coming from the other cortical areas.

Why would the cortex-basal ganglia-thalamic loops decide on one action and movement versus another? Why do you stop and help the crying boy in the woods rather than ignore him? Why do you notice the boy and not the trees? Here we once again turn to that central principle of biology—understanding how things work normally by studying them when they don't work. Much about the answer to action decisions has been garnered from studying people with missing or defective basal ganglia neurons. Model systems—especially monkeys—have also been very useful in understanding basal ganglia and their modulation and selection of action.

The neurotransmitter dopamine appears to be central to this story. As you might imagine, if the equilibrium between the direct and indirect pathways breaks down or is compromised, serious diseases can occur. Parkinson's disease and Huntington's disease are two of the best studied movement disorders. People with Parkinson's move slowly if at all and at rest they suffer from hand tremors. Those with Huntington's suffer nearly opposite symptoms: uncontrolled, continuous movements of their bodies. Determining which neurons are affected in each disease was very important in understanding the mechanisms of the direct and indirect pathways.

In Parkinson's disease, dopamine-producing neurons in the substantia nigra degenerate over time (Figure 34). Thus, the neurons in the striatum are lacking an important source of neural input usually provided by these dopamine neurons. Recall from our discussion above that dopamine is a neurotransmitter that modulates the properties of target neurons. Also above, we discussed ways that the same neurotransmitter could result in different neural effects if it bound to different receptors. This is the case with dopamine in the basal ganglia of healthy individuals: different neurons in the striatum have different kinds of responses to dopamine because they have different receptors. The lack of dopamine neurons (and the subsequent reduction in dopamine) results in neurons in the basal ganglia firing action potentials at abnormal rates and in unusual spurts, which causes movement abnormalities.

Interestingly, research suggests that in addition to modulating movement, dopamine is the key neurotransmitter for two related processes: reward processing and learning, although in the case of reward and learning the dopamine arises from an area neighboring the substantia nigra called the ventral tegmental area (VTA). Intuitively, reward processing and learning are linked - it makes sense that you would more likely do something and in fact remember it if you received some kind of reward for doing it.

Evidence for this comes from studies where the action potentials of basal ganglia dopamine neurons in monkeys were recorded during different types of behavior. Dopamine neurons show increased activity at the time the monkey receives a novel reward, which implies that dopamine may be involved in signaling salience or novelty of stimuli. In addition, when a monkey learns that a specific stimulus always predicts a reward, its dopamine neurons fire strongly after this stimulus, but not as much after the reward itself. This phenomenon suggests that dopamine neurons are involved in reward prediction, and in motivating the animal to carry out actions that will lead to rewards. We will discuss dopamine, reward, and motivation more in the next NS primer.

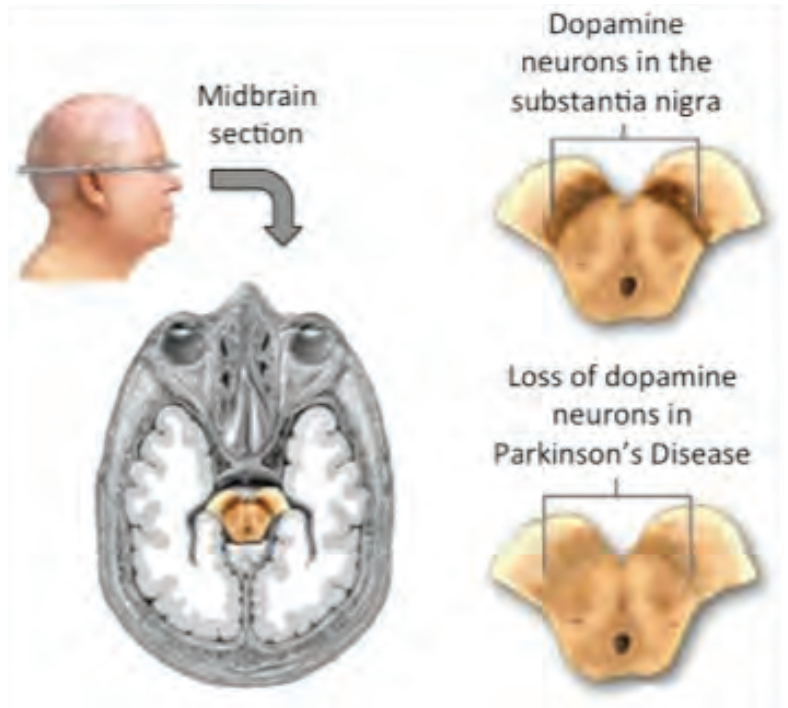

Figure 34: The substantia nigra, located in the midbrain, contains cell bodies that produce dopamine. The cell bodies appear dark; however, in the case of Parkinson's Disease the dopamine producing neurons degenerate. The difference in color is often evident to the naked eye.

Neuroscientists can look specifically at the activity of dopamine-responsive neurons in the striatum when they receive cortical input. Results of such experiments show that the size of the synaptic potential of these neurons is plastic (that is, it changes depending on the experience). When the same cortical input is repeatedly present briefly before the neuron fires, the neuron learns to make bigger responses over time. This is a basic mechanism for learning, or forming memories, which we also will discuss in NS primer 3. In other words,

the more times you have experienced the same thing, the more response your brain has to it (Figure 35). In contrast, if one of these striatal neurons repeatedly receives cortical input after it already has fired, it will show smaller and smaller responses to such cortical input. This type of change in synaptic responses is a kind of neural plasticity and it appears to underlie certain kinds of learning. Strikingly, this plasticity of response of striatal neurons to cortical input depends on dopamine. When dopamine receptors are blocked, this kind of plasticity no longer occurs, and the organism can no longer learn.

Thus, reward, learning, and action all come together in the basal ganglia to allow 'neural decision making.' Dopamine neurons in the striatum evaluate several inputs from cortex in each situation, and based on previous learning the striatum chooses one of these cortical patterns, one of these movements and actions. The basal ganglia tell the cortex what to do. Dopamine activity and synaptic plasticity are keenly tuned to rewards; the striatum performs reward learning and tells the animal which action will most likely result in a reward. Think about why reward should be important for learning and motivation.

CEREBELLUM

We have talked in depth about movement and its regulation. We started our discussion with the big picture: how, biologically, do we stop and help the boy? This led us all the way down to the cellular and molecular level of neurons: how does a neuron work? Then we began to build back up toward

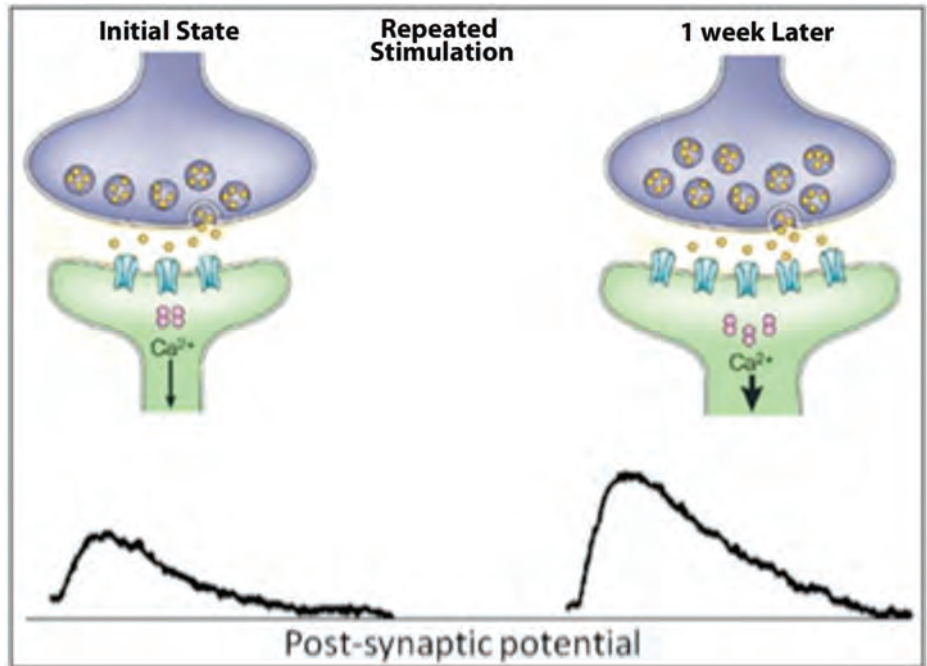

Figure 35: With repeated exposure to a stimulus the neuron produces a larger response.

the actions and thoughts of a whole human again: how do neurons work together? How can many neurons working together result in different activities and behaviors? Then, because movement is vital to any action, we focused on how the neuromuscular junctions are vital, at the cellular level, to movement. We learned about the three different types of movement in which our neuromuscular junctions are involved: reflex, voluntary or directed, and central-pattern generated. Finally, we've been asking questions about directed movement: how are movements controlled and regulated in the brain? First, how do we select movements? Then, why do we select one movement over the other? Finally, here we ask: how do the actions and movements that we do perform happen so smoothly? How do the muscles necessary for action work together and other muscles not needed stay out of the process? How does the body keep track of its posture and balance so that we can carry out the same movement irrespective of the position of the rest of our body?

The cerebellum is a large structure located at the back of the brain (Figure 36) and is deeply involved in addressing the above questions concerning balance, muscle coordination, and posture maintenance. Although it is easy to overlook the cerebellum when we see pictures of the brain, it contains more than half of all the neurons in the brain (despite making up only 10% of brain size). The more is learned about it, the more complex and diverse its functions appear: we can expect to learn much more in the near future. Much about the function of the cerebellum was determined by studying people who have movement disorders, and matching the particular area of neural damage to the particular symptom of the disease (see Box 10).

The cerebellum contains more than half of all the neurons in the brain (despite making up only 10% of brain size), and like the basal ganglia, it receives information from the cortex about movement and then helps organize and carry out particular movements. The cerebellum also receives input from the vestibular organs and proprioceptors we discussed above to help us make adjustments to our posture so that we keep our balance. In addition, the cerebellum coordinates the timing and force of the many muscles required to effectively perform any movement. Not surprisingly then, the cerebellum probably plays a role in language and other processes that require movement and the sequencing of actions. The cerebellum is also crucial for trial-and-error motor learning so we can make smooth and effective movements. This is the kind of learning we experience in say,

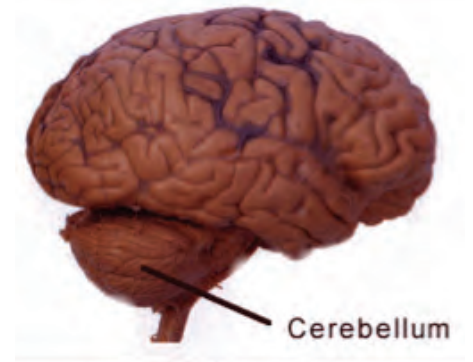

Figure 36: The cerebellum is a large structure located in the back of the brain. It contains more neurons than any other single subdivision of the brain.

དཔེ་རིམ། ༣༦ ཡང་སྡིང་ནི་ཡང་པའི་རྒྱ་བ་ཕྱོགས་སུ་འཁོད་
 པའི་དབྱིབས་བཞོན་ཆེ་ཙམ་ཞིག་ཡིན། ཡང་པའི་ནང་གསེས་
 གི་དུམ་ཚན་གྱི་བྲག་པ་གཞན་ཅི་འདྲ་ཞིག་དང་བསྐྱར་ཡང་
 ཡན་ལག་འདྲིར་དབང་ཅན་གྲག་ལུགས་ཀྱི་གྲངས་འཛོལ་མང་
 ལོས་འདུས་ཡོད།

གི་ཁ་ཕྱོགས་དེ་དབང་ཅན་གྲག་ལུགས་དང་འབྲེལ་བའི་སྤྱད་དང་འདུས་རྒྱལ་རིམ་པའི་གནས་ལུགས་བར་ཁྲིད་ཡོད་པ་
 ཞེ། དབང་ཅན་གྲག་ལུགས་ཀྱི་བྲག་པ་ཞིག་གི་ལས་རྒྱལ་ལ་རྒྱུས་ལོན་གྱི་དུ་བཅུག་ཡོད། དེ་ནས་རིམ་གྱིས་མཐར་མི་
 འགྲུབ་པའི་ཞིག་གི་བསམ་སྒྲོན་དང་བྱ་སྤྱོད་བསྟེན་རྒྱལ་བར་ཕྱིར་ལོག་བྱས་པ་སྟེ། དབང་ཅན་གྲག་ལུགས་ནང་པན་ཚུན་གྱི་
 མཉམ་ལས་ཀྱི་དུམ་ཚན་དང་། དབང་ཅན་གྲག་ལུགས་དུ་མ་མཉམ་ལས་ཀྱི་དང་པོ་ལས་ཀྱི་འགྲུབ་དང་གཤེས་སྤྱོད་ལྷ་ཚོགས་
 དེ་དག་འདྲིན་རྒྱལ་བཅས་ལ་ཞིབ་ལྷོ་བྱས་ཡོད། དེ་ནས་རྩོམ་སྤྱད་གི་རིམ་པར་དབང་ཅན་དང་འགྲུབ་སྤྱོད་ལྷ་ཚོགས་པའི་
 མཚན་མ་ཚོགས་རྣམས་འགྲུབ་སྤྱོད་བྱ་བ་དག་ལ་གཤེན་ཅི་གཟུང་གི་གནས་དོན་ལ་དམིགས་བཅུགས་ཏེ་ཞིབ་ལྷོ་
 བྱས་ཡོད། དེ་ནི་བྱ་སྤྱོད་ཅི་འདྲ་ཞིག་ལ་འབྲེལ་སྤྱོད་བྱ་བ་དེ་གནད་ཆེ་ཡིན་པའི་རྒྱ་མཚན་གྱིས་ཡིན། འདི་དག་ལས་
 རྩོམ་པའི་དབང་ཅན་དང་འགྲུབ་སྤྱོད་ལྷ་ཚོགས་པའི་འགྲུབ་སྤྱོད་རིགས་གསུམ་གྱི་སྤྱོད་རྩོམ་གསུམ་དུ་
 ཤེས་པའི་ཞིབ་ལྷོ་བྱས་ཡོད། ཆེད་སྤྱུལ་ལས་དམིགས་འཇུགས་པའི་འགྲུབ་སྤྱོད། (མ་ལག)ལྟེ་འདི་འགྲོས་རིམ་གྱིས་
 བསྐྱར་སྤྱོད་འགྲུབ་སྤྱོད་བཅས་ཡིན། མཐའ་མཚུག་ཏུ་རྩོམ་དམིགས་འཇུགས་འགྲུབ་སྤྱོད་སྤྱོད་དོགས་ཅི་བྱས་ལ།
 དེ་དག་གི་འགྲུབ་སྤྱོད་བྱ་བ་རྣམས་ལ་ཡང་ཡང་འདྲིན་ཚོད་འདྲིན་དང་འཚམ་སྦྱིག་ཅི་ལྟར་གྱུར་དམ། དེར་ཡང་དང་ཚོགས་
 ཚོས་འགྲུབ་སྤྱོད་ཀྱི་རིགས་འདམ་བསལ་ཅི་ལྟར་གྱུར་དམ། དེ་ནས་འགྲུབ་སྤྱོད་ཁྲིད་གང་ཞིག་འདེམ་ཞིང་གང་ཞིག་མི་
 འདེམ་པ་དེ་ཅི་འདྲི་ཕྱིར་འབྱུང་ངམ། ལྷ་བུ་ཡིན། མཐའ་འདྲིར་སྤྱོད་ཡང་རྩོམ་འདི་ལྟར་དུ་འདྲི་སྟེ། རྩོམ་གང་འགྲུབ་པའི་
 བྱ་སྤྱོད་དང་འགྲུབ་སྤྱོད་རྣམས་སྤྱོད་ཅིང་འདམ་ཆག་གི་བར་འགྲུབ་པ་འདི་ཅི་ལྟར་འབྱུང་ངམ། བྱ་སྤྱོད་ཞིག་ལ་དེས་བར་
 མཁོ་བའི་འགྲུབ་རྣམས་ལས་ལ་མཉམ་དུ་ཞུགས་ཤིང་། དེར་མི་མཁོ་བའི་འགྲུབ་རྣམས་ཀྱི་དེས་དེར་མི་ཞུགས་
 པ་དེ་ཅི་ལྟར་འབྱུང་ངམ། འགྲུབ་སྤྱོད་ཀྱི་རིགས་གཅིག་རང་ཞིག་འགྲུབ་པར་མཁོ་བའི་ལུས་ཀྱི་སྤངས་ཀ་དང་དོ་མཉམ་
 གནས་བབ་རྣམས་ལུས་ཀྱི་འཁོད་བབ་ལ་སྟོས་མེད་དུ་ལུས་ཀྱིས་སྤང་འདྲིན་ཅི་ལྟར་གྱུར་དམ། ལྷ་བུ་ཡིན།

ཡང་སྡིང་ནི་ཡང་པའི་རྒྱ་བ་ཕྱོགས་སུ་ཆགས་པའི་བཞོན་དབྱིབས་ཆེ་ཙམ་ཞིག་ཡིན་ཞིང་། (དཔེ་རིམ། ༣༦) འདི་ཉིད་
 བོད་དུ་དོ་མཉམ་དང་། འགྲུབ་སྤྱོད་སྤྱོད་ལྷ་ཚོགས་ཀྱི་རྒྱལ་ལས་དང་འབྲེལ་བའི་རྣམས་བསྐྱར་སྤྱོད་པའི་ཐེ་བ་
 རྣམས་ལ་ལན་སྟོན་བར་འབྲེལ་བ་གཏོང་བའོ་ཡོད། ལྷ་བུ་ཡང་ཡང་པའི་པར་རིམ་དེ་འདྲ་མཐོང་དུས་ཡང་སྡིང་ལ་སྤྱང་མེད་
 དུ་འཇོག་ཉེན་ཆེ་ཡང་། དོན་དངོས་སུ་ནི་(བོད་སྐད་ཀྱི་ཆ་ནས་ཡང་པའི་བརྒྱ་ཆའི་བཅུ་ལས་མི་ལོང་ཡང་)ཡང་པའི་
 བར་གི་དབང་ཅན་གྲག་ལུགས་ཁྲིད་འཛོལ་གྱི་ཕྱིར་སྤྱོད་ལྷ་ཚོགས་སྤྱོད་ལྷ་ཚོགས་ཀྱི་འདྲིན་འདུས་ཡོད། འདི་འགྲོས་ཅི་ཙམ་མང་བ་
 ཤེས་པ་དེའི་ཚོད་ཀྱིས་འདི་འདྲི་བྱེད་ལས་རྣམས་རྣམས་གྲངས་མང་ཞིང་རྒྱུག་འདྲིན་ཆེ་ལུགས་སྤོར་ཅི་གསལ་དུ་འགྲུབ་ལ།
 མི་རིང་བར་རྩོམ་འདི་འགྲོས་ད་དུང་མང་བའི་སྤྱོད་ལྷ་ཚོགས་ཀྱི་ལེ་བའི་བྱེད་ཚོགས་ འགྲུབ་སྤྱོད་འཇུག་སྤོར་ཐེབས་པའི་སྤྱོད་པོར་
 དབྱེ་ཞིབ་བཞག་དབྱེད་བྱེད་པ་དང་། འཇུག་སྤོར་དེའི་ནང་ཉམས་ཀྱི་བྲག་པ་རྣམས་དབང་ཅན་ཉམས་ཆག་ལོར་སའི་ས་
 ཞུལ་གྱི་བྲག་པ་སོ་སོ་དང་གཤེས་བསྐྱར་གྱི་དུམ་ཚན་ཀྱི་དུམ་ཚན་ལས་སྤྱོད་ཀྱི་ཤེས་རྒྱ་མང་པོ་ཞིག་
 ད་པན་དེས་གཏན་བྱས་ཡོད། (སྤོར་བྱ་བཅུ་བར་སྟོས།)

ཡང་པའི་ནང་གི་དབང་ཅན་གྲག་ལུགས་ཡོངས་རྫོགས་ཀྱི་གྲངས་འཛོལ་གྱི་ལྷ་ཚོགས་སྤྱོད་འདྲིན་འདུས་ཡོད། (བོད་སྐད་
 ཚོད་ཀྱི་ཆ་ནས་ཡང་སྡིང་འདི་ཡང་པའི་བརྒྱ་ཆ་བཅུ་ལས་མི་ལོང་བ་རེད།) ཡང་པའི་ནང་འདུས་དང་མཚུངས་པར་
 འགྲུབ་སྤྱོད་འབྲེལ་བའི་ཆ་འཇུག་རྣམས་ཡང་འགྲུབ་སྤྱོད་ཆ་འགས་འདྲིན་འགྲོར་ལ། དེ་ནས་ཆ་འགས་འདྲིན་འགྲུབ་
 སྤྱོད་དམིགས་བཞག་བའི་དེ་ལྟར་སྤོར་འགྲོ་བའི་ལྷ་ཚོགས་ཀྱི་དང་དོས་གཞི་འཇུགས་སྤུབ་པར་རམ་འདེགས་ཀྱི་དུ། བོད་དུང་
 ཚོས་ཕྱོས་སྤྱོད་བྱས་པའི་སྤྱོད་ལྷ་ཚོགས་དབང་པོ་དག་དང་བབས་འགྲུབ་སྤོར་ལེན་པ་དག་ནས་ཀྱང་ཡང་སྡིང་འདྲིན་ཆ་འཇུག་
 ལྷ་ཚོགས་འགྲོར་ལ། དེ་ལ་བརྟེན་ནས་རྩོམ་འདྲིན་ལྷ་ཚོགས་སྤོར་ལེན་པའི་སྤྱོད་ལྷ་ཚོགས་སྤོར་སྤྱོད་བྱ་བར་
 ཡང་རམ་འདེགས་འཛོལ་བ་རེད། དེར་མ་ཟད་འགྲུབ་སྤྱོད་ཀྱི་བྱ་བ་ཅི་འདྲ་ཞིག་ཡིན་ཡང་དེ་ཉིད་འགྲུབ་ཚད་དུ་འགྲུབ་
 པར་དེས་པར་མཁོ་བའི་འགྲུབ་མང་པོ་དག་གི་དུམ་ཚོགས་དང་རང་ལྷུགས་བཅས་ལ་འབྲེལ་མ་སྤྱད་འཚམ་འགྲིག་བྱ་
 ལྷུའི་བྱ་བ་ཡང་སྡིང་འདྲིན་འགྲུབ་པ་རེད། དེ་ལྟར་ཚོད་དཔག་གྱི་དུམ་པ་བཞིན། སྤྱོད་པར་དང་གཞན་ཡང་གྱིད་
 རིམ་གང་ཞིག་ནང་འགྲུབ་སྤྱོད་དང་བྱ་འགྲུབ་གྲུབ་སྤྱོད་གི་རྣམས་པའི་པར་འདུས་དགོས་པ་དག་ལ་འདྲེས་སྡིང་འདྲིན་
 ཆ་འགས་ལེན་པ་ལ་མཚུངས་པར་རེད། གཞན་ཡང་རྩོམ་འགྲུབ་སྤྱོད་བྱ་བ་རྣམས་འདམ་འཇུགས་ཤིང་ལུས་པ་ལྷན་
 པར་འགྲུབ་སྤུབ་པ་ལ་ཚོགས་མང་དེས་པར་བརྒྱད་དགོས་པའི་དགོ་སྤོར་ལོ་སྤྱད་གི་ཐབས་ལམ་སྤོར་ནས་འགྲུབ་སྤྱོད་སྤྱོད་
 བརྒྱད་གྱི་པའི་རིམ་པར་ཡང་སྡིང་འདྲིན་ཉིད་ཏུ་ཅང་གནད་ཆེ། འདི་ལྷུའི་སྤོད་བརྒྱུད་ཅིང་ཚོས་དུག་ཅིང་པོ་ལོ་

figuring out how to hit a cricket ball, or to play ping-pong or basketball. Figure 37 shows an example of one of the many cerebellar connections that communicate with the cortex, spinal cord, thalamus, and vestibular organs.

In addition to movement, the cerebellum is becoming more widely appreciated for its role in cognitive and emotional processing. For example, the cerebellum is important for emotion regulation, and people suffering from disorders of emotion such as depression have abnormal cerebellar function and structure. Furthermore, the cerebellum is critical for processing of language, above and beyond its use in the motor aspects of language production. Evidence for this comes from neuroimaging studies showing activation of the cerebellum during tasks that require language processing, as well as studies showing that individuals who have suffered damage to their cerebellum have impaired language processing. This makes sense given what we have said about the role of the cerebellum in timing and in error detection, since both of these processes are critical for comprehending a sentence, the meaning of which is conveyed by the specific orientation of words in relation to one another.

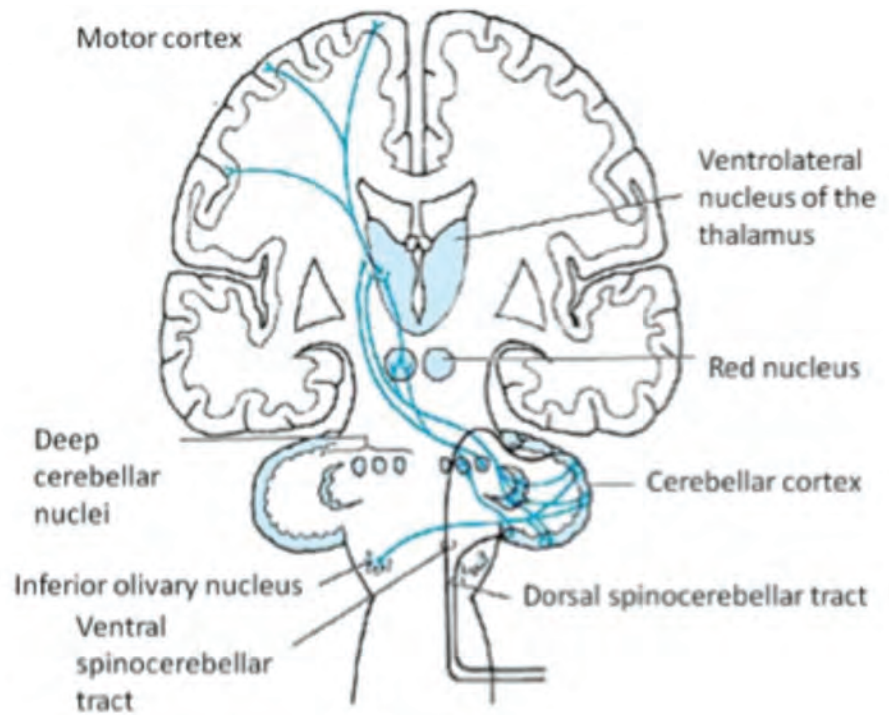

Figure 37: In this cross-section of the brain, we see connections (in blue) between the cerebellum, the spinal cord, the thalamus, and the vestibular organs. Connections from the cerebellum relay in the thalamus and descend on the motor cortex.

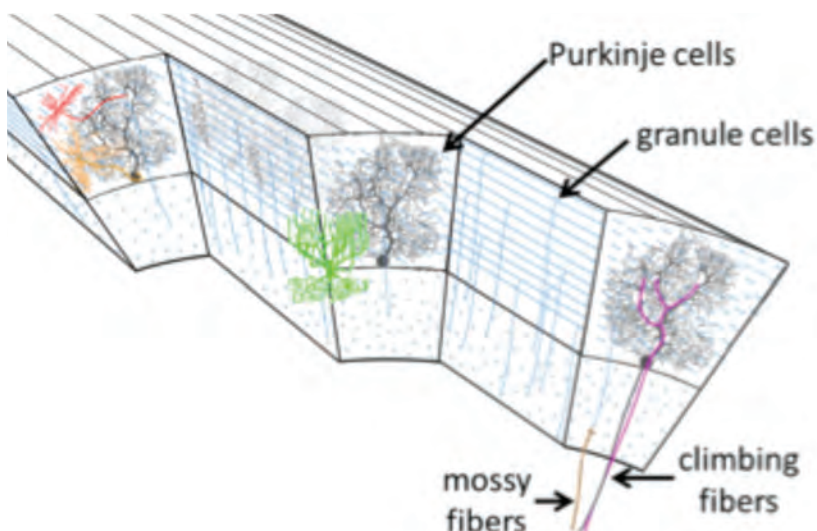

Figure 38: Cross-section of the cerebellar cortex showing some of the diverse cell types. The inner (lower) layer contains mostly granule cells, the middle layer is comprised of Purkinje cell bodies, and the outer (upper) layer contains their dendritic trees and other cells. Purkinje neurons have a long axon that stretches through other layers and out of the cerebellar cortex, while axons of the granule cells ascend to the outer layer and bifurcate to form the parallel fiber system (blue lines). Rokni et al. 2008. *Frontiers in Neuroscience*. doi: 10.3389

Figure 38 shows examples of the unique types of neurons in the cortex of the cerebellum and how they interconnect through the layers of the cerebellar cortex. Note the different structures of these neurons and consider how these structures might help you predict their functions. The very small granule cells make up nearly half of all neurons in the brain. Their long axons form a system of fibers in the outer layer. Purkinje cells' flat tree-like structures are particularly striking, as is their arrangement in the cerebellar cortex—they are all lined up in parallel to each other and are the only neurons that supply neural output from the cerebellar cortex, while the mossy and climbing fibers carry input.

Box 10. IN DEPTH: CEREBELLAR DEFICITS

What happens when there are problems with the cerebellum? Many different symptoms can occur, some of which are described below. What do these symptoms tell you about the normal function of the cerebellum?

Decomposition of movement

Patients with cerebellar defects can't perform smooth movements; they break movement down into separate parts. Leaning down to pick up the sad boy in the woods requires your hips, arms, shoulders, elbows and hands to work together. Patients with cerebellar damage first move the hips, then the shoulders, elbows, etc., rather than move all in one smooth motion.

Intention tremor

When performing that movement with a purpose, say to pick up the boy, cerebellar patients often reach out, but then their hands start to shake and move back and forth as they get closer to the target.

Dysdiadochokinesia

Patients have difficulty performing rapidly alternating movements, such as hitting a surface rapidly and repeatedly with the palm and back of the hand

Deficits in motor learning

When you lean over to pick up the boy, you shift your head position in relation to the rest of your body. Cerebellar patients often have trouble sensing this shift and adjusting their body movements appropriately, resulting in loss of balance or inability to carry out the task. Not only are they unable to perform previously long-practiced actions fluently, but they also have difficulty learning new ones.

Based on the phenotypes of the cerebellar disorders described in Box 10, it is clear that the cerebellum synthesizes information from cortex,

proprioceptors, and other parts of the nervous system to allow fine muscle coordination and maintain posture and balance. As with the basal ganglia, the cerebellum also seems to help in learning and decision-making (although with different types of learning in different types of situations than the basal ganglia), deciding which action to take and bases much of this decision on comparing the current situation to past experiences of similar situations. It is in this latter step of comparison that a special process called feedforward regulation occurs. Indeed, feedforward principles are particularly prominent in how the cerebellum works.

Almost all the biological systems we've discussed to this point involve feedback regulation. Here, as you recall, information from the process in question and its environment feeds back to fine-tune and adjust the process as it occurs. In feedforward control, information that leads to a resultant action is set (based on matching with past environmental cues) and does not change once it's activated (see box 9). Such feedforward processes also must be flexible, but instead of changing as they happen like in feedback regulation, what changes in feedforward regulation is the pre-settings. The settings are readjusted based on trial and error. This shifting of feedforward settings can be viewed as a disadvantage. On the other hand, feedforward-regulated processes do not have to continually readjust during the action, as they do in feedback-regulated processes.

Let's look at a couple of examples of action that probably involve a combination of feedforward and feedback regulation in the cerebellum. When you are walking through the woods and lean over to talk to the crying boy, as your head moves down toward the boy, your eye must move in a way that allows you to keep looking at the boy. The cerebellum permits the movement of the eyes to just counterbalance the movement of your head to happen by using information it receives from both vestibular organs in your head, and other sensors interpreting the environment of the woods and boy. If the cerebellum made an error, you would lose your view of the boy for a second. This error information would be fed back to the cerebellum, so that the next time this situation occurred, the feedforward control would work in a fashion so that your eye would move just right in relation to your head, and you would not lose sight of the boy.

ཚུགས་ཀྱི་དང་དོ་མཉམ་སྤྱད་འཛིན་བཅས་བྱ་ཆེད་ཡུན་སྡོད་གིས་ཡུན་ལུན་དང་། བབས་འཇུག་སྡེ་ལེན་པ་དང་། དབང་
ཚལ་མ་ལག་གི་ཆ་ཤས་གཞན་བཅས་ནས་འབྱོར་བའི་ཆ་འཕྲིན་རྣམས་བསྐྱེད་ཀྱིས་བྱེད་པ་གསལ་པོ་རེད། ཡུན་ཞབས་ཙུ་
འདུས་དང་འབྲེལ་བར་ཡུན་སྡོད་གིས་ཀྱང་(ཡུན་ཞབས་ཙུ་འདུས་དང་མ་འབྲེལ་བའི་གནས་སྡངས་འོག་ཤེས་སྡོད་གི་རྣམ་པ་
མི་འདྲ་བའི་ནང་)ཤེས་སྡོད་དང་ཐག་གཅོད་ཀྱི་བྱ་བར་རམ་འདེགས་བྱེད་པར་མངོན་ལ། དེ་བཞིན་དུ་མིག་སྤེལ་གནས་
སྡངས་དང་མཚུངས་པའི་འདས་པའི་གནས་སྡངས་ཀྱི་སྡོད་པའི་རིགས་མཉམ་སྤྱད་བྱས་པ་གཞི་ལ་བཞག་སྡེ་བྱ་སྡོད་
གང་ཞིག་འབྲེལ་དགོས་མེད་ཀྱི་ཐག་གཅོད་བྱེད་པར་ཡང་ཡུན་སྡོད་འདིས་རམ་འདེགས་བྱེད་པར་མངོན། ལོང་གསལ་ལ་
ཀྱི་གོས་སྤྲོས་མེ་མ་སྡེ་མཚུངས་སྤྱད་བྱེད་པའི་དུས་རིམ་དེའི་གནས་སྤྲོས་སུ་མཉམ་གསོ་བཞེད་སྡེ་བྱེད་ཀྱི་བར་འབྲེད་
པའི་བྱེད་རིམ་དམིགས་བབས་ལ་བ་དེ་འབྲེལ་བྱེད་ཡོད། དོན་དོ་མར་ཡང་མཉམ་གསོའི་ཙུ་འཛིན་དེ་དག་ཡུན་སྡོད་གི་ལས་
ཚུལ་དང་འབྲེལ་བའི་གནད་དོན་ནང་འབྲེལ་དུ་ཐོན་པ་ཞིག་རེད།

ང་ཚོས་ད་བར་གོས་སྤྱད་བྱས་པའི་ལུས་ཁམས་མ་ལག་ཏུ་ལམ་ཡོངས་རྫོགས་ཀྱི་ནང་ཕྱོག་གསོའི་བཞེད་སྡེ་བྱེད་བྱ་བ་
འབྲེལ་བ་ཡོད། རྒྱུད་ཀྱིས་ཕྱིར་བྱོན་ལུས་པ་བཞིན། འདིར་སྐབས་འབྲེལ་བྱེད་ཀྱི་ཕྱིར་རིམ་གང་ཡིན་པ་དེ་དང་དེའི་ཁོར་ལུག་
བཅས་ནས་ཐོན་པའི་ཆ་འཕྲིན་རྣམས་སྤྱད་ཞིང་བྱེད་རིམ་དེ་གར་ཕྱིར་སྤྲོས་ནས་བྱེད་རིམ་དེ་ཉིད་འབྲེལ་བཞིན་དུ་དེར་
རྫོ་རྒྱར་འདོན་པ་དང་དེའི་འཚམ་འབྲིག་བྱ་བར་བྱེད་ལུས་འདོན་པ་རེད། འོན་ཀྱང་མཉམ་གསོ་ཚོད་འཛིན་གྱི་བརྒྱུད་
རིམ་ནང་དུ་ནི་བྱུང་འབྲས་སུ་གང་འཚོན་རྒྱུའི་བྱ་སྡོད་སྡོད་བྱེད་ཀྱི་ཆ་འཕྲིན་དེ་ཉིད་(ཐལ་ཐེན་པའི་ཁོར་ལུག་གི་བརྒྱ་སྡོན་
དག་དང་འབྱོར་འབྲེད་བྱུང་བ་གཞིར་བྱས་ནས་)སྤྱ་ས་ནས་གཏུན་ལེབས་ཐེན་པས། ལན་གཅིག་ཡང་སྤྲོད་རྗེས་ད་གཞོད་
འཇུག་བ་མི་འཕྲོ་བ་རེད། (སྤོམ་བྱ་དགུ་བར་སྡོས།) དེ་ལྟར་འདྲེན་གསོ་བྱེད་རིམ་འདི་དག་ཀྱང་མཉམ་གསོས་
ཅན་ཞིག་ལྟ་ཡིན་དགོས་ཏེ། འདིར་ཕྱོག་གསོའི་སྤངས་འཛིན་ཇི་བཞིན་རང་གི་བྱེད་རིམ་འབྲེལ་བཞིན་དུ་འཇུག་བ་མི་
འཕྲོ་བ་རེད། དེའི་ཚབ་ཏུ་བྱེད་རིམ་འདིའི་ནང་ཕྱོན་ཚད་ཀྱི་གནས་བབ་དེ་དག་ལ་འཇུག་བ་འབྲེལ་བའི་བྱིར། དེ་ནི་སྤར་
ལམ་གྱི་གནས་བབ་དེ་དག་ལ་དགེ་སྡོན་ཡོ་སྤང་གི་ལམ་ནས་བསྐྱར་སྡེ་ཐེབས་པ་དེ་ཡིན། འདི་ལྟར་དུ་མཉམ་གསོ་
བྱེད་རིམ་ནང་སྤྱ་སའི་གནས་བབ་འཕྲོ་བ་འདི་ཉིད་ཕྱོགས་གཅིག་ནས་སྡོན་མཚང་ཞིག་ཏུ་མཐོང་ཕྱིད་ཀྱང་།
ཕྱོགས་གཞན་ནས་བལྟས་ན་ཕྱོག་གསོ་སྤངས་འཛིན་གྱི་བྱེད་རིམ་ནང་བྱེད་རིམ་གང་ཞིག་འབྲེལ་བཞིན་དུ་འཚམ་འབྲིག་
སུ་མཐུན་བྱེད་དགོས་པ་དེ་འདྲ་ཞིག་མཉམ་གསོ་སྤངས་འཛིན་བྱེད་རིམ་ནང་བྱེད་དགོས་ཀྱི་མེད།

འདིར་ང་ཚོས་མཉམ་གསོ་དང་ཕྱོག་གསོ་བཞེད་སྡེ་བྱེད་གི་རིགས་གཉེས་ཀ་ཚང་བའི་ཡུན་སྡོད་ནང་གི་བྱ་སྡོད་ཀྱི་དཔེ་
མཚོན་གཉེས་ལ་ཞིབ་ལྟ་བྱ། ཉགས་སྤྱད་དེའི་རྒྱུད་དུ་རྒྱུད་ཉིད་བཞུང་བཞིན་དུ་ནས་ཞིག་དུང་མོ་བྱེད་པའི་བྱིས་པ་དེར་
ཁ་བརྒྱབ་བྱེད་ཆེད་དེའི་ཕྱོགས་སུ་མགོ་བོ་བསྐྱར་བ་ན། རྒྱུད་ཀྱིས་བྱིས་པ་དེ་སྤྱ་མཐུན་དུ་མཐོང་ཐུབ་ཆེད་མིག་དེ་ཚུལ་
དེས་ཅན་ཞིག་ཏུ་དགོས། དེ་ལྟར་དུ་མགོ་བོའི་འགུལ་སྡོད་དང་སྡོད་སུ་མཚུངས་སུ་མིག་དག་ཀྱང་འགུལ་བ་དེ་ནི་སྤྱད་
སྡོད་གི་བྱེད་པ་ལ་བརྟེན་ནས་འབྲེལ་བྱེད། དེ་ཡང་མགོ་བོའི་ནང་གི་སྤྱུག་ལྡན་དབང་པོ་དག་ལས་སོན་པའི་ཆ་འཕྲིན་
རྣམས་ལ་ཡུན་སྡོད་གིས་ལེད་སྡོད་བྱེད་པ་དང་། ཚོར་བྱེད་གཞན་དག་གིས་ཉགས་དང་བྱིས་པ་གཉེས་པའི་ཁོར་ལུག་ལ་
སྡོག་འབྲེལ་རྒྱག་པའི་དབང་ལས་འབྲེལ་བ་ཡིན། གལ་ཏེ་སྐབས་དེར་ཡུན་སྡོད་གི་ལས་ཚུལ་འབྲེལ་ཡོད་ཆེ་དུས་ལུན་
སྤྱར་ཆ་གཅིག་ཅུ་རེར་རྒྱུད་ཀྱིས་བྱིས་པ་དེ་མཐོང་མི་ཐུབ་པར་གྱུར་པ་རེད། དེ་ལྟར་གྱུར་ན་འབྲེལ་བསྡོད་སྡོད་ཀྱི་ཆ་
འཕྲིན་དེ་ཉིད་ཡུན་སྡོད་གི་ནང་དུ་བྱིར་ཞིང་ལྷུག་པར་གྱུར་ཅིང་། དེ་ལ་བརྟེན་ནས་ད་གཞོད་སྤྱར་ཡང་ད་ལྟ་འདྲེན་པའི་གནས་
སྡངས་འདར་ཆེ་མཉམ་གསོ་ཚོད་འཛིན་གྱི་ལས་ཐབས་དམིགས་བབས་ཞིག་ལ་བརྟེན་ནས་རྒྱུད་ཀྱི་མགོ་བོ་བསྐྱར་བ་ལ་
གཞིགས་ཏེ་རྒྱུད་ཀྱི་མིག་ཀྱང་སྡོད་སུ་མཚུངས་སུ་འགུལ་དུ་འཇུག་ཅིང་། དེ་ལ་བརྟེན་ནས་སྐབས་དེར་རྒྱུད་ཀྱིས་ཇི་ལྟར་
བྱས་ཀྱང་བྱིས་པ་དེ་མ་མཐོང་བར་མི་འཇུག་བ་རེད།

Box 11. IN DEPTH: BALANCE ACTIVITY

Sensory systems and movements are integrated. How is balance maintained when our sensory systems are needed for performing different kinds of tasks?

- Have a friend stand on one leg with the head tilted slightly upward.
- Now have him or her look at a strip of paper with words on it as you move the paper smoothly from right to left or left to right as they try to read it. What happens?
- How does the subject's balance change if the head is not tilted or if your friend stands on two feet? Why?
- Repeat this activity with your friend standing on some foam or other very soft, giving surface.

Sensory deficits can be evaluated using balance control tasks like these. Sensory signalling shows another important biological principle, which is redundancy, or the ability of differing structures or processes to perform similar functions under certain conditions even though they may usually do different things. We discussed a prominent example of redundancy in *LSP1*, the genetic code, where several different nucleotide sequences on the DNA code for the same amino acid. Such redundancy is important for robustness and flexibility of complex systems, such as the nervous system. The redundancy in sensory signals means that deficits in one sensory system can be compensated for by another. For example, individuals with vestibular loss can compensate with visual information. However, if proprioceptive information is impaired by standing on foam and visual information is removed by closing the eyes, a person with vestibular loss can no longer maintain postural orientation.

Similarly, all the muscles required for you to then pick up the boy must be coordinated in time and space. The muscles that must contract and those that stop the contraction need to be coordinated so that they contract and relax at precisely the right time and in the right location. This gets even more complicated when you realize two things: this coordination changes as you get older and heavier and must be adjusted depending on the weight of the boy (or whatever you are picking up). The cerebellum may already have a preset regulation plan for a motor action that has been learned and stored from past experience of leaning over and picking up something like the boy. It recognizes the situation in the woods as you lean over to pick up the boy, based on information from all the internal and external receptors matched to previous experience. Then it feeds forward that stored regulated action and allows you to smoothly pick up the boy and maintain your balance the whole time.

Perhaps you can begin to see that voluntary, directed movement is highly dynamic and multisensory. Even seemingly simple actions involve an evaluation of the emotional, physical and environmental context of each

specific situation, integration of many inputs, and matching them with past experiences and learning. All of this is carried out in various areas of your brain, and results in finely executed motion and behaviors.

LESSONS LEARNED

Our mission to understand a walk in the woods in neuroscientific terms has taken us through many details and layers of complexity, from the physics and chemistry of how neurons work, through how they communicate, to how their combined action gathers and processes information, and produces and regulates movement and behavior. Along the way, we also have encountered big ideas, including insights about organic design—how living beings develop, survive, and evolve. Let's step back a moment to reflect on some of those insights. What fundamental principles have you discovered along the way? If none come to mind, go back through the text and see what you find. A few are mentioned below, but you can discover more yourself.

Few elements, great diversity: The nervous system follows a principle in the evolution of life forms that was discussed in earlier *LS* and *NS primers*: variations on a limited number of basic elements can be combined to create a wide array of forms and a related diversity of functions. Thus, neurons rely on a few elements—ions, receptors, neurotransmitters—for their activity and functions, but the diversity in these few elements allows for the enormous variety of form and function that allows us to see, think, and act. Imagine that the different colored balls in Figure 39 are different types of neurons: even in this simple example, you can see how many different arrangements can be made, with corresponding differences in activity.

Selection: You already have learned about the evolutionary power of selection working through interactions of organisms and their environments. Selection results in differential transmission of genetic information through reproduction. It therefore acts as a mechanism for sifting existing biological diversity by keeping what works better under real-world conditions. Selection is a powerful factor within organisms as well. Such functional selection is vividly exemplified by the immune system, as is discussed in *LSP IV*. The nervous system also must solve problems of functional selection, gathering the information and directing our attention to what is important at that moment and backgrounding what is not. Thus, in our imagined walk in the woods, you immediately noticed the crying child and not the flower by the path. This lesson about neurons has included several mechanisms for

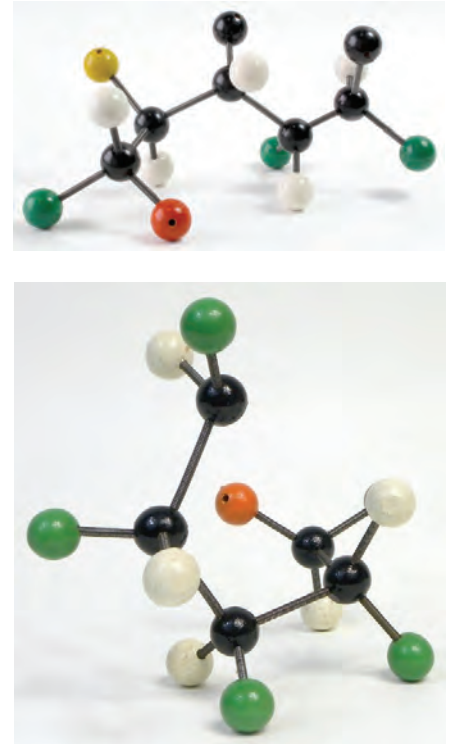

Figure 39

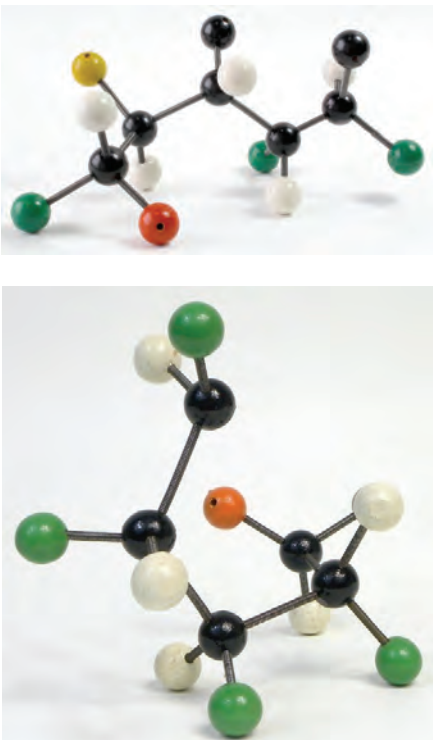

ལོ་བ་དག་དང་མཚུངས་སྒྲིག་བྱེད་དགོས་པའི་ཕྱིར། བྱེད་སྐོར་འདི་ཀྱང་ཁྲོད་ཀྱི་སྐྱབ་པའི་ས་ཁུལ་མི་འབྲེལ་བ་དག་ཏུ་འགྲུབ་ཅིང། དེའི་མཚུག་འབྲས་སུ་ཞིབ་ཐུང་འཇུག་པའི་འགྲུལ་སྐྱོད་དང་གཤེས་སྐྱོད་ཀྱི་རྣམས་པ་འདི་དག་གྲུབ་པ་ལགས་སོ།།

ད་ཚེས་སྐྱུང་ས་བྱིན་པའི་གནས་དོན་ཁྲུག

གནས་སྐྱུང་ཁྲོད་དུ་གོ་ས་ཁ་སྐོར་བའི་བྱ་བ་དེར་དབང་ཅད་ཚོན་རིག་གི་ལྷ་ཕྱོགས་ནས་དེའི་གནས་ལུགས་གང་ཡིན་འཚོལ་རྟོག་བྱེད་པའི་ད་ཚེས་ལས་ཚུལ་དེས་དེད་རྣམས་རྟོག་འཛིང་གི་བར་རིམ་སྐྱོ་ཚོགས་དང་ཞིབ་ཐུང་ཞིབ་རྟོག་གྲངས་མང་བོའི་ཁྲོད་དུ་ཁྲོད་ཡོད་ལ། དེས་ཁམས་དང་རྣམས་སྐྱེད་གནས་ལུགས་ཀྱི་ཚ་རྣམས་དབང་ཅད་གྲག་གྲུགས་རྣམས་ཀྱི་ལས་ཚུལ་གང་ཡིན་པ་དང་། དེ་དག་གིས་མན་ཚུན་བརྟེན་བརྟེན་གཏོང་ལེན་རིམ་ལྡན་བྱེད་ཚུལ། དེ་དག་གིས་མ་ཉམས་ཏུ་བསྐྱོས་ཆ་འཕྲིན་རྣམས་རིམ་ལྡན་སྐྱེད་ཅིང་དེ་བྱེད་རྟོག་བྱེད་ཚུལ། མཐར་དེ་དག་གིས་འགྲུལ་སྐྱོད་དང་གཤེས་སྐྱོད་རིགས་རིམ་ལྡན་སྐྱེད་ཅིང་སྐྱུང་ས་འཛིན་བྱེད་ཚུལ་བཅས་ལའང་ད་ཚེས་རྒྱུས་ལོན་བྱས་ཡོད། དེའི་ཞར་དུ་ད་ཚེས་སྐྱེད་ཅོང་སྐྱོག་ཆགས་རྣམས་རིམ་ལྡན་སྐྱེད་ཅིང་ཅིང་ཅིང་འཚོ་གསོན་བྱེད་པ་དང་། དེ་དག་གིས་འཕེལ་འགྲུལ་གྱི་རྒྱ་དེམ་རིམ་ལྡན་བརྒྱུད་ཚུལ་ལྟ་བུ་སྐྱེད་ཅོང་སྐྱོག་ཐོང་དུ་སྐྱེད་ཐེན་པའི་རིག་པ་དག་ལའང་འབྲེལ་བ་ལུགས་བྱས་ཡོད། ད་ནི་ད་ཚེས་གོ་ས་གང་ཕྱིར་ཤིག་བརྒྱབ་སྐྱོད་དུ་སྐྱེད་ཐེན་པའི་རིག་པ་འགྲུལ་ཞིག་ལ་བསྐྱུར་བཞིག་ཅིག་བྱུང་། སྐྱོད་ཚོན་འདིར་ཁྲོད་ཀྱིས་མང་གཞིའི་རྒྱ་འཛིན་གྱི་རིགས་གང་དང་གང་གསལ་དུ་ཤེས་སམ། གལ་ཏེ་སྐབས་འདིར་ཁྲོད་ཀྱི་བྱ་བ་ལུགས་དུ་གང་ཡང་མི་ཤར་ཆོ། སྐོབ་དེམ་འདིར་ཕྱིར་སྐྱོ་ཞིག་བཟུང་ཉེ་ཁྲོད་ཀྱིས་གང་ཞིག་དོས་ཟེན་སྐབས་མིན་ལ་ལྟོས། རྒྱ་འཛིན་དེ་དག་ལས་འགྲུལ་ཞིག་ཀི་གཤམ་དུ་བྱུང་འདོན་བྱས་ཡོད་ལ། འོན་ཀྱང་དེ་འཕྲོས་རྣམས་ཁྲོད་ཀྱིས་འཚོལ་ཞིབ་བྱེད་འཇུག།

དཔེ་རིས། ༣༤

གཞི་རྒྱས་ཉུང་དུ། རྣམས་འགྲུར་སྐྱ་མང་། དབང་ཅད་ལག་གིས་ཆེ་སྐོག་འཕེལ་འགྲུར་དང་འབྲེལ་བའི་རྒྱ་འཛིན་ཞིག་གི་རྣམས་སུ་འབྲང་ཞིང་། རྒྱ་འཛིན་དེ་ནི་ཆེ་སྐོག་ཚོན་རིག་དང་དབང་ཅད་ཚོན་རིག་གི་སྐོན་འཕྲོའི་སྐོབ་དེམ་སྐྱ་མ་རྣམས་སུ་ད་ཚེས་སྐོར་སྐྱུང་བྱས་པ་སྟེ། ཚད་གཞི་ཅན་གྱི་གཞི་ཅན་རྣམས་ཆ་ལོ་རྣམས་གྲངས་འགྲུལ་ཞིག་འདུ་འཕྲོད་བྱེད་ལུགས་ལས་ཆགས་བཞེད་དང་བྱེད་ལས་ཀྱི་རྣམས་ཉུ་ཅང་རྒྱ་ཚེན་པོ་བསྐྱུན་སྐབས་པ་དེ་དེ། དེས་ན་དབང་ཅད་གྲག་གྲུགས་དག་གིས་རང་རང་གི་བྱ་འགྲུལ་དང་བྱེད་ལས་འགྲུབ་པའི་ཆེད་གཞི་རྣམས་ཀྱི་རྣམས་ཉུང་ཤས་ཅམ་ཞིག་སྟེ། ཀྱིས་རྒྱལ་དང་། སྐྱེ་ལེན་པ་དང་། དབང་ཅད་འཕྲིན་པ་བཅས་ལ་བརྟེན་པ་དེད། འོན་ཀྱང་གཞི་རྒྱས་ཉུ་དེའི་རྣམས་འགྲུར་མང་བའི་ཁྲོད་ཚོས་ལ་བརྟེན་ནས་ད་ཚེས་ལུགས་མཐོང་བ་དང་། ལུགས་ལ་མེམས་པ་དང་། ལས་ལ་འཇུག་པ་བཅས་ལ་ཉུས་པ་ཅན་དུ་བྱེད་པའི་ཆགས་བཞེད་དང་བྱེད་ལས་ཀྱི་རྣམས་ཉུ་ཅང་མང་པོ་སྐབས་སྐབས་འབྲུད། དཔེ་རིས་ ༣༤ ལྷན་གྱི་ཁ་དོག་མི་གཅིག་པའི་པོ་ལོ་རྣམས་དབང་ཅད་གྲག་གྲུགས་ཀྱི་རིགས་མི་འབྲེལ་བ་དེ་མཚོན་པའི་དབང་དུ་བཏང་ན། དཔེ་མཚོན་སྐབས་བདེ་འདི་ལ་བལྟས་ཀྱང་ཁྲོད་ཀྱིས་མཐོང་སྐབས་པའི། པོ་ལོའི་སྐུ་བ་ཚོ་དེ་དེས་བྱེད་སྐོར་བྱེད་གཤེས་པའི་མཚོན་དུ་བརྒྱུག་ཀྱང་པོ་ལོ་དེ་དག་མན་ཚུན་སྐུ་བ་ཚུལ་མི་གཅིག་པའི་རྣམས་ཉུང་སྐུ་འདི་མང་པོ་བྱེད་དུ་ཡོད་པ་དེ་དེ།

འདི་མས་སྐྱུག་ འཕེལ་འགྲུར་རྣམས་གཞག་ནང་གི་འདེམས་སྐྱུག་གི་ཉུས་ལུགས་དེས་སྐྱེད་ཅོང་སྐྱོག་དང་ཁོར་ལུག་དབང་འགྲུབ་པའི་སྐྱེལ་སྐོར་སྐྱོ་ཚོགས་པའི་ཁྲོད་དུ་བྱེད་ལུགས་འདོན་ཚུལ་སྐོར་ཁྲོད་ཀྱིས་སྐྱུར་ནས་སྐྱུངས་ཐེན་ལ། དེ་ལྟེང་འདི་མས་སྐྱུག་བྱ་བའི་མཚུག་འབྲས་སུ་སྐྱེད་འཕེལ་བྱེད་རིམ་བརྒྱུད་ནས་རིགས་རྣམས་ཆ་འཕྲིན་འཕྲེན་གཏོང་བྱེད་ཚུལ་གྱི་ཁྲོད་པར་མང་པོ་བྱེད་འཕྲོད་ཀྱི་ཡོད། དེས་ན་འདི་མས་སྐྱུག་བྱ་བ་དེས་སྐབས་འཕེལ་གྱི་འདི་གཞི་རྒྱུད་དོས་ཡོད་གནས་སྐྱུངས་འོག་སྐྱེད་ཅོང་སྐྱོག་གང་དག་འཕྲོད་ཆེ་བ་དེ་ཉིད་ཉར་ཆགས་བྱེད་པའི་སྐོར་ནས་ཡོད་རྒྱུའི་ཁྲོད་དུ་བྱེད་པས་ལེད་པའི་ཐབས་འཇུག་ཞིག་གི་ཚུལ་དུ་ལས་དོན་འགྲུབ་པ་དེད། འདི་མས་སྐྱུག་བྱ་བ་འདི་ནི་སྐྱེད་ཅོང་སྐྱོག་ཀྱི་ནང་ཆའི་ཁྲོད་དུ་འབྲེད་པ་ཆེ་བའི་ཆ་རྒྱུན་ཞིག་ཡིན་ཞིང་། དེ་ལྷན་དུ་མ་སྐྱུན་འཕྲོད་གཞི་ལ་བྱས་པའི་འདི་མས་སྐྱུག་གི་བྱེད་ལུགས་དེ་ནི་ཆེ་སྐོག་ཚོན་རིག་གི་སྐོན་འཕྲོའི་སྐོབ་དེམ་བཞི་བའི་ནང་གོས་སུ་བྱས་པའི་ནང་འགོག་མ་ལག་གི་ལས་ཚུལ་བརྒྱུད་མཐོན་གསལ་དུ་བསྐྱུན་ཡོད། མ་ཐར་དབང་ཅད་ལག་གིས་ཀྱང་མ་སྐྱུན་འཕྲོད་གཞིར་བཞག་པའི་འདི་མས་སྐྱུག་བྱ་བ་འགྲུབ་པར་འབྲང་གིང་པའི་འགྲུལ་རྒྱུན་རྣམས་སེལ་དགོས་ཤིང་། དེ་ལྷན་བྱེད་ཚུལ་ནི་སྐབས་བསྐྱུན་གཞན་ཆེ་བའི་ཆ་འཕྲིན་རྣམས་བསྐྱུར་བྱེད་ཅིང་དེ་དག་ལ་དོ་བདག་སྐྱེད་པོའི་སྐོ་ཁ་གཏོང་དུ་འཇུག་དགོས་པ་དང་། གཞན་རྣམས་ཅམ་འདོག་བྱེད་དུ་འཇུག་དགོས་པ་ཡིན། དེར་བརྟེན་ད་ཚེས་ནགས་སྐྱུང་ཁྲོད་སྐྱེད་སྐྱུང་བསྐྱོད་པའི་རྟོག་འཚར་བསྐྱེད་པའི་ནང་དུ་མོ་བྱེད་ཀྱིན་པའི་བྱིས་པ་དེ་ཁྲོད་ཀྱིས་འབྲེལ་མར་མཐོང་གི་གཞན་ལམ་རྒྱར་གྱི་མེ་རྟོག་སོགས་མ་མཐོང་བ་དེད།

selection, such as summation, thresholds, and receptive fields. Keep this principle in mind, as we will see the power of functional selection in later primers as well.

Transduction: How can we know something about the world and respond appropriately to it? A key is to convert external signals into biological signals, or transduction. In *NSP I* you learned that organisms have evolved elaborate methods for transduction, and in this lesson you learned how they do it. Figure 40 summarizes the transduction process from light waves entering the eye to perception of a face in the brain. In the nervous system, sensory cells turn physical stimuli (light waves, pressure) into electrical signals (action potentials). Then, these neurons convert electrical signals to chemical signals that communicate with other neurons by releasing neurotransmitters, at the nerve terminal. The receiving neuron converts chemical signals back to electrical signals through shifts in its membrane potential.

These basic physical processes allow us to sense and respond, to see a crying child and rush to it.

Regulation: Survival of living organisms requires continual work to maintain the conditions necessary for staying alive. Your body must regulate temperature, water balance, and nutrients, and motivate behaviors such as putting on a sweater, drinking water, or getting food. Living systems therefore must build in layers of regulation such as feedback and feedforward interactions. Paying attention to these regulatory pathways can reveal important clues to how a system works—what it is designed to do—and what may cause it to have problems or break down. This lesson covers two important forms of regulation, feedback and feedforward. What do the

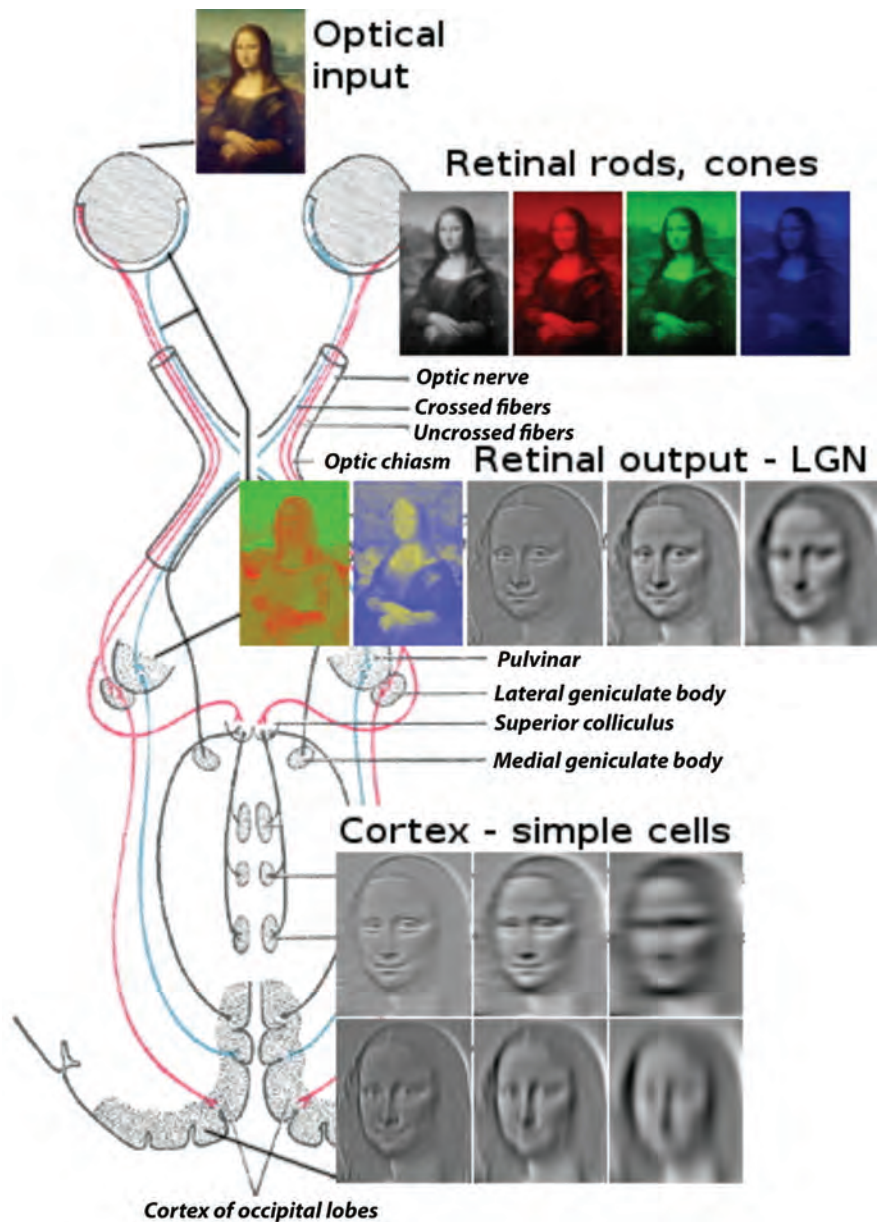

Figure 40: From outside to inside: steps in visual processing.

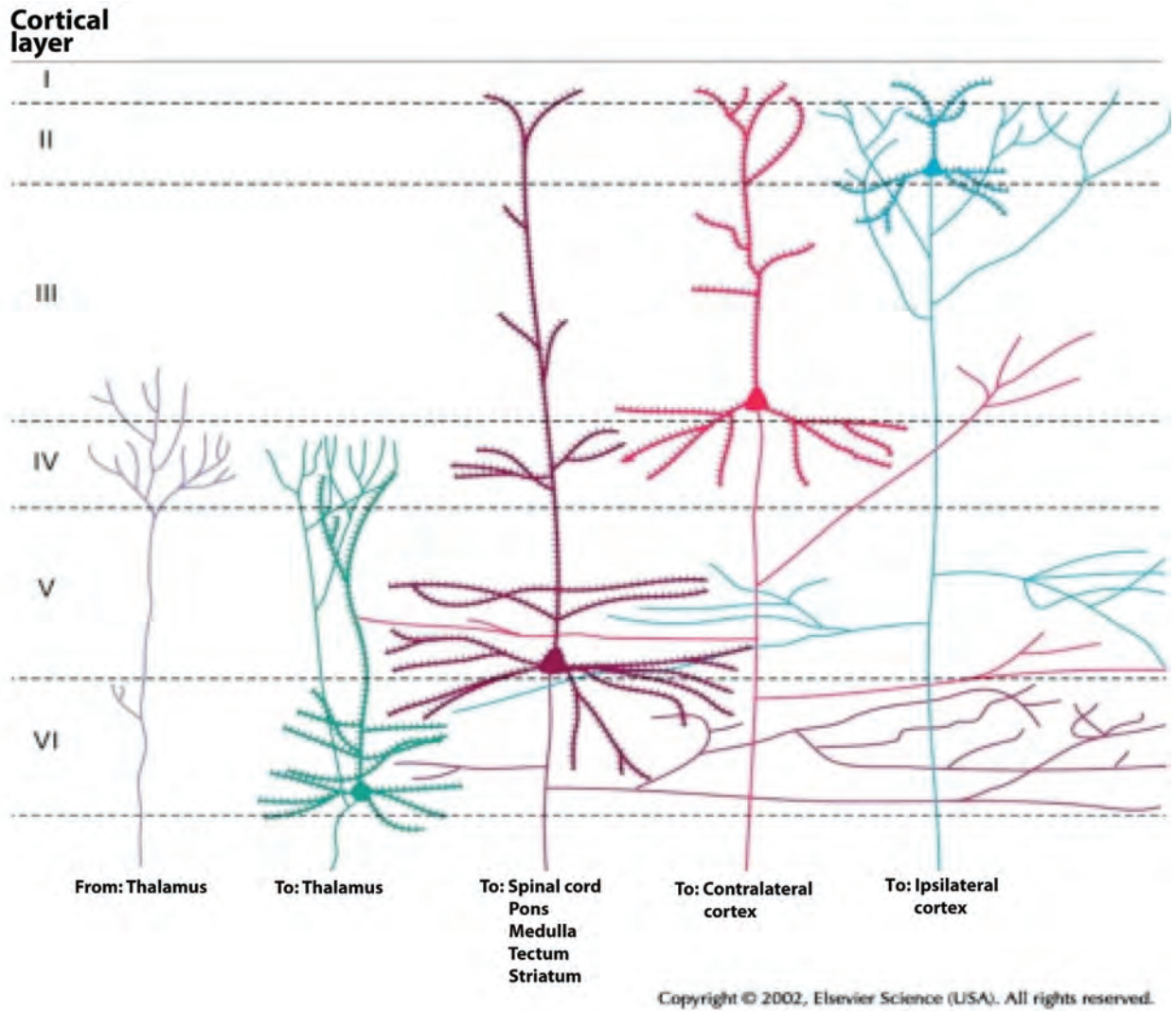

Figure 41: Cell types in the cerebral cortex.

differences in the two forms of feedback tell us about the kinds of survival problems that regulation aims to solve? How does feedback regulation help? What might be the advantages of feedforward regulation?

Form and function: Neurons are the basic units of the nervous system. But the differences in structure among types of neurons determines their function to a large degree. Figure 41 shows different types of neurons in the brain's surface layers, or cortex. More subtly, the fine structure of an individual neuron—the number and placement of synapses from other neurons, and the number and placement of its connections with receiving neurons—also determines its function. We have seen that neuronal plasticity in connectivity with other cells, particularly among neurons, is a distinctive feature of the nervous system. We will learn more about the importance of neuronal plasticity in *NSP III*.

FULL CIRCLE

So much about what it means to be human is implicit, embedded in our capacity to be aware, perceive, learn, feel and move. These basic capacities are essential for us to be able to perform more complex functions, such as acts of compassion. In this text we have explored one of the biological substrates that allow us to have these capacities—our nervous systems—from the actions of single neurons to the coordinated communication of the whole brain, from ions to movement and complex behavior.

Do we need to know all this biology to truly experience the richness of our lives? Certainly not. But understanding our biology, our brains, and our thinking gives us both more hope of helping those who have deficits in their neural abilities, as well as a deeper appreciation of what it means to be human.

In the next primer we will build on the lessons we learned here. In particular, the focus will be on emotions, with an attempt to characterize what emotions are and how they are manifested in the brain and body. With this discussion we will look more closely at the systems at work when you found the lost child, for such a situation both prompted an emotional response from you and involved reading the emotions of the child. As we will see, the two processes – feeling emotions and understanding the emotions of others - are integrally related. Consistent with previous lessons, understanding the basic systems involved in emotion and emotion understanding will to a large extent involve an understanding of what happens when these systems go awry, in this case, in afflictions of emotion such as depression, anxiety, and addiction. Your understanding of neurotransmitters will be crucial for this discussion.

In later lessons we will return to the basic processes involved in action potentials and in neuronal synchrony, as we will begin to think about how the brain regulates arousal. We will ask how the brain is functionally and structurally connected on a large scale in ways that allow the entire brain to work in concert, and we will again visit the microscopic level of neurotransmitters to understand sleep, stress, and pain. Again and again we will return to the basic mechanisms learned here that fundamentally govern the thoughts, emotions, and behaviors that make us human.

སློབ་བཤད་ཀྱི་མཚན་མོན་པ།

མི་ཞིག་མིར་བྱེད་པའི་བྱེད་ཚོས་དག་ནི་དེ་ཙམ་མངོན་གསལ་ལ་མེད་པར་སྤྲོས་པའི་ཚུལ་དུ་གནས་ཡོད། དེ་ནི་མིར་སྣོན་སྤྲོས་སུ་ཡོད་པའི་བྱེད་ཚོས་དཔེར་ན་ཤེས་ཤིང་རིག་པ་དང་། འདུ་ཤེས་པ། ལོ་བ་ཅིང་ཚོར་བ་དང་། འགྲུལ་སློང་བྱེད་པའི་རྣམས་པ་བཅས་ཀྱི་སྤྲོས་སུ་ཚུད་ཡོད། གཞི་རིམ་གྱི་རྣམས་པ་འདི་དག་ནི་དེ་ཚོས་སྤྱིར་རྗེས་ལྟར་བྱེད་པས་རྣོག་འཛིང་ཆེ་བ་རྣམས་སྤྱོད་པར་དེས་པར་ཚང་དགོས་པ་དག་ཀྱང་ཡིན། སློབ་དེ་བ་འདིའི་ནང་དུ་ཚོའི་རྣམས་པའི་རིག་པ་ཉེ་དབང་ཅ་སྤྲོས་ལྡན་གསུང་བྱེད་ཞིག་གི་འགྲུལ་སློང་ནས་བཅེས་ཏེ་ཤྲད་པའི་ཚོན་ཡོངས་སུ་འགྲུབ་པའི་གོ་རིམ་ལྡན་པའི་བརྟེན་གཏོར་ལེན་བྱ་བ་དང་། ཡང་ན་གྲེས་རྒྱལ་ནས་བཅེས་ཏེ་འགྲུལ་སློང་དང་རྣོག་འཛིང་ཆེ་བའི་གཞི་རིམ་སློང་བར་གྱི་རྣམས་པ་རྣམས་དེ་ཚོར་ལྡན་པར་བྱེད་པའི་ལུས་ཁམས་ཀྱི་རྟེན་གཞི་མང་པོའི་ནང་ནས་གཅིག་ལ་དེ་ཚོས་རྒྱུས་ལོན་བྱས་ཡོད་ཅིང་། དེ་ནི་དེ་ཚོའི་དབང་ཅ་མ་ལག་དེ་ཡིན།

མི་ཚོའི་བྱེད་ཚོགས་ཉམས་སུ་སློང་བར་དེ་ཚོས་ལུས་ཁམས་གནས་ལུགས་འདི་ཀུན་དེས་བར་ཤེས་དགོས་པ་ཡོད་དམ་ཞེ་ན། ཅིས་ཀྱང་མེད་ལ། དེ་ལྟར་ན་འདྲ་དེ་ཚོའི་ལུས་ཁམས་གནས་ལུགས་དང་། དེ་ཚོའི་ཤྲད་པ་དང་། དེ་ཚོའི་བསམ་སློབ་འགྲོ་ལུགས་སྐོར་གང་ཞིག་ཤེས་པས་ནི་དབང་ཅའི་རྣམས་པ་སློན་ཚན་གྱི་སྤྱོད་པ་རྣམས་ལ་མན་པ་བསྐྱབ་པའི་ལེ་བ་མཚོར་འདེགས་བྱེད་ལ། དེ་དང་ཆབས་ཅིག་འདི་ལ་བརྟེན་ནས་རང་ཉིད་མིར་བྱེད་པའི་བྱེད་ཚོས་དག་གི་སྐོར་དེ་ཚོར་གོ་རྟོགས་གཏོང་བ་ལོན་པར་ཡང་བན་ཐོགས་ཡོད།

སློབ་འགྲོའི་སློབ་དེ་བ་རྗེས་མའི་ནང་དུ་ཚོས་འདྲིར་སྤྱངས་པའི་ལེ་ཚོན་རྣམས་སུ་མཐུན་དེ་མཚན་གྱི་སྤྱོད་པ་ལྡན་པའི་བྱེད་ཚོས་ལྡན་པའི་སྤྲོས་སུ་མེས་སློང་ཐོག་དམིགས་བཙུན་ཏེ་ཞིབ་ལྟ་བུའོ། །དེ་ཡང་སེམས་སློང་གི་བྱེད་ཚོས་དོས་བཟུང་བ་དང་། དེ་དག་ཤྲད་པ་དང་ལུས་ལུང་སྤེང་འི་ལྟར་མངོན་དུ་གྱུར་ཚུལ་བཅས་ལ་དམིགས་འཇུག་གིས་ཞིབ་ལྟ་བུའོ། །འདི་སྐོར་གྲོས་སྤྱོད་བྱེད་སྐབས་དེ་ཚོས་སྤྱི་གྲིས་པ་དེ་ཐོག་མར་རྟེན་དུ་སྤྱང་བ་ཡོད་པའི་ལུས་ཁམས་མ་ལག་དག་ལ་ཞིབ་ལྟ་བྱེད་གོས་པར་འགྱུར་ཏེ། གནས་སྐབས་དེས་ཚོད་ཀྱི་རྒྱུད་ལ་སེམས་སློང་གི་ཚོར་བ་བསྐྱབས་པར་མ་ཟད། དེས་བྱིས་པའི་སེམས་སློང་གི་ཚོར་བར་ཡང་རྒྱུས་ལོན་བྱེད་པར་སྤྲོས་བྱས་པའི་བྱེད་ཚོས་སྤྱི་གྲིས་སུ་མཚོར་འགྱུར་བཞིན། རང་རྒྱུད་ཀྱི་སེམས་སློང་ཉམས་སུ་སློང་བ་དང་གཞན་རྒྱུད་ཀྱི་སེམས་སློང་ཐང་གོ་རྟོགས་སྤྲོད་པ་སྤྱོད་བྱེད་རིམ་འདི་གཉིས་པོ་ནི་མན་ཚུན་དམ་ཐོར་སྤྱོད་པ་ཡོད། ལེ་ཚོན་སྤྱོད་པ་རྣམས་དང་རྗེས་མཐུན་པར། འདིར་ཡང་སེམས་སློང་དང་སེམས་སློང་སྐོར་གྱི་གོ་རྟོགས་བཅས་དང་འབྲེལ་བའི་གཞི་རིམ་གྱི་ལུས་ཁམས་མ་ལག་རྣམས་ལ་རྒྱུས་ལོན་བྱེད་པར་ནི་འབྲེལ་ཡོད་མ་ལག་རྣམས་ལྡན་པའི་ལུས་ལ་མི་འཇུག་པའི་གནས་སྐབས་དག་ཏུ་དེ་དག་གི་གནས་བབ་ཇིང་གྱུར་ལ་རྒྱུས་ལོན་བྱེད་པར་ཉེ་བའི་འབྲེལ་བ་ཆེ། དེ་ནི་སྤྲོས་སུ་འདྲིར་སྤྱང་བ་ཡིད་ལྷན་དང་། དངངས་འཚོབ་དང་། དན་ལང་ལྟ་བུ་སྤྲོད་ཞུགས་པའི་སེམས་སློང་རིགས་སྤྱོད་པའི་གནས་སྐབས་ལ་ཟེར་བ་རེད། འདི་ཐང་གི་གྲོས་སྤྱོད་ནང་དབང་ཅ་འཛིན་པ་སྐོར་གྱི་ཚོད་ཀྱི་དཔེ་བུ་གོ་རྟོགས་རྣམས་ཉེ་བའི་གནས་སྤྱོད་ཚེ་བར་འགྱུར་དེས་རེད།

འདིར་མིན་དེ་ཚོས་ཤྲད་པས་སྤྱོད་བྱེད་པར་སྤྱོད་པའི་ལྟར་བྱེད་ཚུལ་སྐོར་བསམ་གཞིག་བྱ་རྒྱུ་ལགས་པས་འདི་ཚུན་ཆད་ཀྱི་སློབ་ཚན་རྗེས་མ་རྣམས་སུ་ལས་འཇུག་རྣམས་པ་དང་། དབང་ཅ་སྤྲོས་ལྡན་གསུང་བྱེད་པའི་སྤྱོད་པ་སྤྱོད་པའི་བྱེད་ཚོས་སྤྱོད་པའི་གཞི་རིམ་གྱི་བྱེད་ཚོས་སྤྱོད་པའི་ཚོས་སྤྱོད་པའི་གྲུ་རྒྱུ་ཡིན། སྤྲོས་སུ་དེ་དག་ཏུ་བྱེད་པས་དང་ཆགས་བཞོད་གཉིས་ཀའི་ཆ་ནས་ཤྲད་པ་དེ་ཉིད་ཚུལ་ཇི་ལྟར་རྒྱུ་ཆེར་སྤྱོད་པ་ནས་འཁོད་པའི་དབང་གིས་དེའི་ཆ་འགས་རྣམས་ཚོན་ཡོངས་ནས་མཉམ་སྤྲོད་བར་ལས་ལ་ཞུགས་ཚུལ་སྐོར་དེ་ཚོས་ཞིབ་བཅད་བྱ་ལ། དེར་མ་ཟད་གཉིད་དང་། སེམས་ངལ་དང་། ལྷག་ཏུ་བཅས་ལ་རྒྱུས་ལོན་བྱེད་ཚེད་དེ་ཚོས་དབང་ཅ་འཛིན་པ་དག་གི་ཆེས་སྤྱོད་པའི་གནས་ལུགས་ལ་འདར་བསྐྱར་ཞིབ་བྱ་རྒྱུ་ཡིན། དེ་ཚོ་མིར་བྱེད་པའི་བྱེད་ཚོས་ཉེ། བསམ་སློབ་དང་། སེམས་སློང་། གཞི་རིམ་སློང་བཅས་ལ་རྒྱང་རིམ་ནས་སྤྱོད་པའི་བྱེད་ཚོས་ཉེ། ཐབས་འཇུག་གང་དག་གི་སྐོར་དེ་ཚོས་སློབ་དེ་བ་འདྲིར་སྤྱངས་ཐེན་པ་དག་ལ་འདར་དེ་ཚོས་བསྐྱར་ནས་ཡང་དུ་བྱིར་ལོག་བྱ་དེས་ཡིན།

Acetylcholine	ཨེ་སི་ཤིལ་ཁོ་ཡིན། (དབང་ཅ་འཕྲིན་པའི་རིགས་ཤིག)
Acetylcholinesterase	ཨེ་སི་ཤིལ་ཁོ་ཡི་ནི་སི་ཤི་ཤེ་རེ་སི། (མིན་ཇས་ཤིག)
Action potential propagation	ལས་འཇུག་རྒྱས་པ་བརྒྱུད་གཏོང་བྱ་བ།
Action potential	ལས་འཇུག་རྒྱས་པ།
Aldosterone hormone	ཨལ་ཎོ་སི་ཤི་རོན་མེན་ཇས།
All-or-none principle	ཆ་ཚང་ངམ་གཏན་མེད་གྱི་ཅ་འཕྲིན།
Alpha motor neuron	ཨལ་པ་འགྲུལ་སྐྱོད་དབང་ཅ་མ་གཟུགས།
Aluminum (Al)	ཏ་ཡང།
Ampulla/ampullae	དམ་བེ། དམ་བེ་འདྲ་བ།
Argon (Ar)	ཨར་གོན། གཞུག་རྒྱུད།
Association area	འགྲེལ་མ་གྲུབ་ས་ཁུལ།
Association cortex	འགྲེལ་མ་གྲུབ་སྐྱད་ཕུགས།
Atomic nucleus	རྒྱལ་ཕྲན་གྱི་ཉིང་རྒྱལ།
Auditory cortex	མོས་ཚོར་སྐྱད་ཕུགས།
Axon hillock Terminal	བདེ་སྐྱེལ་འབྲུང་ཚུང་གི་མཇུག་སྒྲིལ།
Axon hillock	བདེ་སྐྱེལ་འབྲུང་ཚུང།
Axon	བདེ་སྐྱེལ་ཅ་མ་གྲུག།
Basal ganglia	སྐྱད་ཞབས་ཅ་འདུས།
Beryllium (Be)	བེ་རི་ཡི་ཡམ།
Biochemical states	སྐྱེ་ཕྲན་ཇས་སྐྱོར་གྱི་གནས་བབ།
Biological molecules	སྐྱེ་ཕྲན་འདུས་རྒྱལ།
Biological organism	འཚོ་ཞིང་གསོན་པའི་སྐྱེ་དངོས།
Biological substrate	ལུས་ཁམས་གྱི་རྟེན་གཞི།
Boron (B)	ཆ་ལ་ནག་པོ།
Broca's area	བོ་རོ་ཀའི་ས་ཁུལ།
Carbon (C)	ཁར་སྒོན།
Caudate nucleus	ལུག་རུ་གོང་བྲ། (སྐྱད་ཞབས་ཅ་འདུས་གྱི་ཆ་ཤས་ཤིག)
Cell body (Soma)	སྤ་སྤང་ལུས། (སྐྱོ་ལུས།)
Cell membrane	སྤ་སྤང་སྐྱི་བགས། སྤ་སྤང་སྐྱི་མོ།
Cell	སྤ་སྤང།
Central finger neuron	ལྷེ་བའི་མཇུབ་ཅེའི་དབང་ཅ་མ་གཟུགས། མ་ལག་ལྷེ་བའི་མཇུབ་ཅེའི་དབང་ཅ་མ་གཟུགས། (དབང་ཅ་ལྷེ་བའི་མ་ལག་ཏུ་གཏོགས་པའི་དབང་ཅ་མ་གཟུགས་གང་ཞིག་མཇུབ་ཅེ་དང་འབྲེལ་བ།)
Central neuron	ལྷེ་བའི་དབང་ཅ་མ་གཟུགས། མ་ལག་ལྷེ་བའི་དབང་ཅ་མ་གཟུགས། (དབང་ཅ་ལྷེ་བའི་མ་ལག་ཏུ་གཏོགས་པའི་དབང་ཅ་མ་གཟུགས།)
Central pattern generators	ལྷེ་བའི་འགྲོས་རིམ་སྐོང་བྲེད། མ་ལག་ལྷེ་བའི་འགྲོས་རིམ་སྐོང་བྲེད། (དབང་ཅ་ལྷེ་བའི་མ་ལག་གི་ཆར་གཏོགས་པའི་འགྲོས་རིམ་སྐོང་བྲེད།)
Cerebellar cortex	སྐྱད་སྒྲིང་སྐྱད་ཕུགས།
Cerebellum	སྐྱད་སྒྲིང།
Chandelier cell	དབྲུང་བཞུ་སྤ་སྤང།
Channels and pumps	རྒྱུ་ལམ་དང་འབྲུད་པ།
Charge	ཁུང་རྒྱལ།

Chemical stimuli	རྗེས་སློང་རང་བཞིན་གྱི་སྐྱལ་རྒྱུ། རྗེས་འགྱུར་སྐྱལ་རྒྱུ།
Chemical transmission	རྗེས་འགྱུར་འཕྲིན་གཏོང་བྱ་བ།
Chemotactic signaling	རྗེས་འཕྲེལ་ཕྱོགས་བསྐྱོད་གྱི་ཆ་འཕྲིན་གཏོང་འགོ་སྒྲིག་
Chloride	ཚོ་ལྷུང་གྲེས་རྩལ།
Chlorine (Cl)	ཚོ་ལྷུང་།
Climbing fibers	ཕྱེན་འཛེག་ཙ་རྒྱུས།
Cochlea	སྒྲོགས་དབང་།
Concentration gradients	གར་ཚད་གཟར་བབ།
Conductor	འཕྲེན་ཆས། (སྒོག་གི་འཕྲེན་ཆས།)
Contralateral cortex	གཞོན་གསལ་ལོག་སྒྲུབ་ཤུན།
Cortex of occipital lobes	ལྷག་འདབ་གྱི་སྒྲུབ་ཤུན།
Cortex	སྒྲུབ་ཤུན།
Cortex—simple cells	སྒྲུབ་ཤུན། --- སྤ་སྤྱང་དུལྱས་མ།
Cortisol	ཁོར་ཉེ་སོལ། (མེན་རྗེས་གྱི་རིགས་ཤིག)
Crossed fibers	བསྐྱོལ་འཁོད་ཙ་རྒྱུས།
Cytoplasm	སྤ་ཚོ། སྤ་སྤྱང་གཤེར་རྗེས།
Degradation	རྒྱུད་འགྱུར། (སྤངས་འཕྲིན་བྱ་བའི་རིགས་ཤིག)
Dendrite	བར་ལེན་ཙ་སྒྲུབ།
Depolarization	སྤེ་འདུམ། སྤེ་འདུམ་བྱ་བ། (སྤེ་འཕྲེལ་རང་གཤིས་རྗེ་འདུམ་དུ་འགྱུར་བའི་གནས་སྐབས་སམ་གནས་བབ།)
Direct pathway	ཐད་ཀའི་བསྐྱོད་ལམ།
Directed movements	དམིགས་འཛུགས་འགྲུལ་སྐྱོད།
Dopamine	ཾོ་བ་མིན། (དབང་ཙ་འཕྲིན་འཕྲེལ་རིགས་ཤིག)
Dorsal root ganglion	རྒྱབ་ཙ་རྩ་འཕུལ།
Dorsal spinocerebellar tract	རྒྱབ་སམ་བ་དང་སྒྲུབ་སྤྱིང་སྤྱིལ་བའི་བར་ལམ་སྤྱིང་མ།
Effector protein	སྐྱལ་བྱེད་སྤྱི་རྗེས།
Electrical charge	སྤོག་ཁུར།
Electrical current	སྤོག་རྒྱུན།
Electrical gradients	སྤོག་འགྱུར་གཟར་བབ།
Electrical impulses	སྤོག་འགྱུར་རང་སྤྱང་།
Electrical transmission	སྤོག་འགྱུར་འཕྲིན་གཏོང་བྱ་བ།
Electrodes	སྤོག་སྤྱེ།
Electron	སྤོག་རྩལ།
Environmental cues	ཁོར་ཕྱག་གི་བར་སྐྱོན།
Epinephrine	ཨེ་ཕི་ནེབ་རིན། (དབང་ཙ་འཕྲིན་འཕྲེལ་རིགས་ཤིག)
Equilibrium potential	ཆ་མཉམ་རྩལ་ལ།
Exchange pump	བརྗེ་སྐྱུར་འབྲུད་ཆས། བརྗེ་སྐྱུར་འབྲུད་ལ།
Excitation	རང་སད་ལ།
Excitatory	རང་སད་རང་བཞིན།
Excitatory response	རང་སད་ལ་ལན།
Extracellular space	སྤ་སྤྱང་གྱི་རོལ་གྱི་སྤོང་ཆ།
Feedback control	སྤོག་གསོ་ཚོད་འཕྲིན།

Feedback regulation	ཕྱོགས་གསོ་བཞེད་སྒྲིག
Feedforward control	མདུན་གསོ་ཚོད་འཛིན།
Feedforward regulation	མདུན་གསོ་བཞེད་སྒྲིག
Firing an action potential	ལས་འཇུག་བྱས་པ་ཞིག་འཕེན་པ།
Flexion and extension movements (flex or extend)	རྒྱུང་སྐྱེམ་གྱི་འགྲུལ་སྐྱོད།
Flourine (F)	ཕུ་ལོ་རིན།
Force	ཕྱུགས།
Frontal lobe	མདུན་འདབ།
GABA	མྱ་སྒྲ། (དབང་ཅ་འཕྲིན་པའི་རིགས་ཤིག)
Gap junction	བར་ཚིགས།
Globus pallidus	རྒྱུ་སྒྲ། (མཛད་ཞབས་ཅ་འདུས་ཀྱི་ཚ་ཤས་ཤིག)
Glucocorticoid receptor (GR)	རྒྱ་ལུ་ཁོ་ཁོར་ཉེ་ཁོ་ཡི་ཉེ་སྡེ་ལེན་པ། (རི་ཨར་)
Glutamate	རྒྱ་ལུ་ཉ་མ། (དབང་ཅ་འཕྲིན་པའི་རིགས་ཤིག)
Golgi apparatus	རྫོང་ལ་གཟུགས།
Golgi tendon organs	རྫོང་ལ་སྐྱི་རྒྱ་རྒྱས་དབང་པོ།
G-protein coupled receptor	རྫོང་ལ་ལ་མ་ལུང་རྫོང་ཅན་གྱི་སྡེ་ལེན་པ།
Granule cell	ཐེགས་མ་ཕ་ཕྱུང།
Gray matter	རྩ་སྒྲ།
Hair bundle	བ་སྐྱེའི་རྒྱན་པོ།
Hair cell	བ་སྐྱེའི་ཕ་ཕྱུང།
Hamstring muscle	རྒྱུད་ལྷག་ཤ་གནད། བརྒྱ་རྒྱབ་ཤ་སྐྱིམ།
Helium (He)	ཉེ་ལི་ཡམ།
Huntington's disease	ཉམ་ཉེང་ལོན་ནད།
Hydrogen (H)	ཡང་རྒྱུད།
Hyperpolarization	ཚད་བརྒྱལ་སྡེ་འཕྲུལ།
Inactivation	ཡུང་ལོག་ཡུང་ལོག་པ།
Indirect pathway	བརྒྱུད་པའི་བསྐོད་ལམ།
Inhibition	འགོག་སྐྱོན།
Inhibitory	འགོག་སྐྱོན་རང་བཞིན།
Inhibitory interneuron	འགོག་གཤིས་ཅན་གྱི་བར་གནས་དབང་ཅ་ཕ་གཟུགས།
Inhibitory response	འགོག་སྐྱོན་ལ་ལན།
Integration	མཉམ་སྡེ།
Interneuron	བར་གནས་དབང་ཅ་ཕ་གཟུགས།
Intracellular messenger	ཕ་ཕྱུང་ནང་སྐྱུག་གི་ཕོ་ཉ།
Intracellular space	ཕ་ཕྱུང་ནང་མོ་ལ་གྱི་སྡོང་ཆ།
Ion pump	གྲེས་རྩལ་འབྲུད་ཆས། གྲེས་རྩལ་འབྲུད་པ།
Ionicly charged particles	གྲེས་རྩལ་སྡེལ་བའི་སྐོག་ཁུར་ཅན་གྱི་རྩལ་རྩས།
Iontropic receptor	གྲེས་རྩལ་འཕེན་པའི་སྡེ་ལེན་པ།
Ipsilateral cortex	གཞོགས་མཚུངས་མཛད་ཕུག།
Knee-jerk reflex	ཕུས་མོའི་ཉེད་སྐྱུད་སྐྱོག་འགྲུལ།

Lateral geniculate body	གཞོགས་ཀྱི་ལྷ་ངའི་ལྷ་གཟུགས།
Lipid bilayer (cell membrane)	རིམ་བ་གཉིས་ལྡན་གྱི་ཡི་ཚེ་ལ། (སླ་ཕུང་སྐྱེ་བགས།)
Lithium (Li)	ཡི་ཟེ་ཡམ།
Lower motor neuron	འོག་གི་འགྲུལ་སྐྱོད་དབང་ཅ་སླ་གཟུགས།
Magnesium (Mg)	དཀར་གཡལ།
Mechanical stimuli	འགྲུལ་ཕྱགས་རང་བཞིན་གྱི་སྐྱེལ་རྒྱུ།
Medial geniculate body	དབུས་ཀྱི་ལྷ་ངའི་ལྷ་གཟུགས།
Medulla	འཛོང་རྩུན།
Meissner's corpuscles	མེ་སི་ན་ར་སླ་ལུས།
Membrane potential	སྐྱེ་མོའི་བྱས་པ།
Membrane	སྐྱེ་མོ།
Merkel's receptors	མར་ཁེལ་སྐྱེ་མེན་པ།
Microtubule	སྐྱུག་ཐོན།
Midbrain section	བར་ཁྲད་གྱི་རྩམས་གཤམས་རྣམས་པ།
Midbrain	བར་ཁྲད།
Millivolt	མི་ཡི་ཚོལ་ལ། ཚོལ་ཚད་གྱི་སྐྱོང་ཆ་གཅིག།
Mineralocorticoid receptor (MR)	མི་ཡི་ར་ལོ་ཁོར་འེ་ཁོ་ཡི་ཤེ་སྐྱེ་ལེན་པ། (མིང་བསྐྱུས་སྤྱ་ཞེས་ཨར་ཟེད།) སྐྱེ་རྣམས་སྐྱེ་ལེན་པའི་རིགས་ཤིག།
Mitochondrion	བྱས་སྐྱེད་སླ་རྩལ།
Mossy fibers	མོག་ཤིང་ཅ་རྩུས།
Motoneuron	འགྲུལ་སྐྱོད་དབང་ཅ་སླ་གཟུགས།
Motor cortex	འགྲུལ་སྐྱོད་ཁྲད་ཕྱག།
Motor nerve cells	འགྲུལ་སྐྱོད་དབང་ཅ་སླ་ཕུང་།
Motor neuron	འགྲུལ་སྐྱོད་དབང་ཅ་སླ་གཟུགས།
Muscle	ཤ་གནད།
Muscle fiber subunits	ཤ་གནད་ཐག་རན་ཐན་ཚེགས།
Muscle fibers	ཤ་གནད་ཅིང་སྐྱུད།
Muscle Fiber membrane	ཤ་གནད་ཅིང་སྐྱུད་ཀྱི་སྐྱེ་མོ།
Muscle spindle	ཤ་གནད་པང་མ།
Musculoskeletal system	ཤ་གནད་དང་རུས་ཀྱང་སྐྱེལ་པའི་མ་ལག།
Myelin sheath	མཡི་ལེན་ཕྱི་ཕྱག། བད་ཅི་ཕྱི་ཕྱག།
Neon (Ne)	ནེ་རྒྱུད།
Nerve divides into many branches	དབང་ཅ་རྣམས་ཡན་ལག་མང་པོར་ཚེབ་འགྱེ་བྱེད་པ་རེད།
Nervous system	དབང་ཅ་མ་ལག།
Neuromuscular junction	དབང་ཅ་དང་ཤ་གནད་སྐྱེལ་མཚམས།
Neuronal activities	དབང་ཅ་སླ་གཟུགས་ཀྱི་བྱ་གཞག།
Neurons	དབང་ཅ་སླ་གཟུགས།
Neuropeptides	དབང་ཅའི་སྐྱེ་ཅི། (དབང་ཅ་འཕྲིན་པའི་རིགས་ཤིག།)
Neurotoxins	དབང་ཅའི་ཉེས་དུག།
Neurotransmission	དབང་ཅའི་འཕྲིན་གཏོང་བྱ་བ། དབང་ཅའི་འཕྲིན་གཏོང་བྱ་བ།
Neurotransmitter molecule	དབང་ཅ་འཕྲིན་པར་རྒྱུར་པའི་འདུས་རྩལ།
Neurotransmitter	དབང་ཅའི་འཕྲིན་པ།

Nicotine receptor	ནི་ཀོ་འི་ན་ལྷེ་ལེན་པ།
Nitrogen (N)	ནལ་ལོ་རྩེན་(རྩེན་ས་གཟུགས།)
Norepinephrine	ནོར་ཨེ་པེ་ནེ་བ་རིན། (དབང་ཅ་འཕྲིན་པའི་རིགས་ཤིག)
Nucleolus	ནིང་ཟ།
Nucleus accumbens	ནིང་རིལ། (མྱད་ཞབས་ཅ་འདུས་ཀྱི་ཆ་ཤས་ཤིག)
Nucleus	ནིང་རྒྱལ།
Occipital lobe	ལྷག་འདབ།
Optic nerve	མིག་གི་དབང་ཅ།
Optical input	མཚོང་ཚོར་གྱི་ནང་འདྲེན་རྒྱ་ཆ།
Organ	དབང་པོ།
Organism	སྤྱེད་རོས།
Otoliths (utricle and saccule)	ན་རྟེ་ལུ། (ན་རྒྱལ་ཆེ་བ་དང་རྩེན་བ།)
Oxygen (O)	འཚོ་རླུང། རྩོག་འཛིན་རླུང།
Phosphorus (P)	འོད་གྱི་མ་མ།
Pacinian corpuscles	པེ་མི་ནིན་མ་ལུས།
Parietal lobe	གཙུག་འདབ།
Parkinson's disease	པར་ཀིན་སན་ནད།
Polarization	སྤྲེ་འགྲུལ། སྤྲེ་འགྲུལ་བྱ་བ།
Polyribosomes	རི་སྤོ་སྤོང་གཟུགས།
Pons	ཟམ་ཕུན།
Postcentral gyrus	དགྱིལ་སུལ་རྩེས་ཀྱི་ཟེ་རྒྱུད།
Post-synaptic neuron	མཐུད་མཚམས་རྩེས་འགྲོའི་དབང་ཅ་མ་གཟུགས།
Potassium	དུག་སེལ་དཀར་པོ།
Premotor area	འགྲུལ་སྤོང་སྤོན་བསུའི་ས་ཁུལ།
Pre-synaptic neuron	མཐུད་མཚམས་སྤོན་འགྲོའི་དབང་ཅ་མ་གཟུགས།
Primary motor cortex	འགྲུལ་སྤོང་སྤོན་རིམ་མྱད་ཕུན།
Proprioception	བབས་འགྲུར་ཤེས་ཚོར། བབས་འགྲུར་ཤེས་ཚོར་བྱ་བ།
Proprioceptors	བབས་འགྲུར་སྤྲེ་ལེན་པ།
Prosthesis	ཚབ་ཆས།
Protein receptor	སྤྲི་རྩིས་སྤྲེ་ལེན་པ།
Pulvinar	ལྷག་གདན།
Purkinje cell	པར་ཀིན་རི་མ་ལུང།
Putamen	མྱད་རྩིས་ཚོ་བྱ་མ། (མྱད་ཞབས་ཅ་འདུས་ཀྱི་ཆ་ཤས་ཤིག)
Pyramidal cell	གཏོར་གཟུགས་མ་ལུང།
Quadriceps muscle	(བརྒྱ་ཡི་)སྤྲེ་བཞི་ལ་གནད།
Receiving neuron	(བརྒྱ་འཕྲིན་)འགྲོར་སའི་དབང་ཅ་མ་གཟུགས།
Receptive field	སྤྲེ་ལེན་ར་བ། སྤྲེ་ལེན་ཁུབ་བ།
Receptor	སྤྲེ་ལེན་པ།
Red nucleus	ལྷོ་ནིང་དམར་པོ།
Reflex movements	རྩོག་འགྲུལ་རྣམ་འགྲུར། རྩོག་གཤེས་འགྲུལ་སྤོང།
Reflex	རྩོག་འགྲུལ།

Refractory period	བྱས་ཐབས་དུས་ཚིག་གསལ།
Relay neuron	བརྒྱུད་གཏོང་དབང་ཅ་མ་གཟུགས།
Relay nuclei	བརྒྱུད་འབྲེན་སྟེ་ཉིང་།
Repolarization	ཕྱི་མོ་བསྐྱར་འབྲུལ། ཕྱི་མོ་བསྐྱར་འབྲུལ་བྱ་བ།
Response	ཡ་ལན།
Resting potential	བྱ་མེད་བྱས་པ།
Reticular nucleus	བ་མདོ།
Retinal output—LGN	བརྒྱུད་ལུས་ཚོན་ཇས།—འབྲེད་ཀྱི་སྣང་འཛིན་ལོ། (ཨེལ་ཇི་ཨེན།)
Retinal rods, cones	བརྒྱུད་ལུས་ཀྱི་དབྱུག་གཟུགས་དང་སྣང་གཟུགས་བཞེད་པ་ནམས།
Reuptake	བསྐྱར་ལེན།
Reward processing and learning	ཐོབ་པ་དབྱེ་གཞིན་དང་ཤེས་སྦྱོང་བསྟེན་པའི་བྱེད་རིམ།
Ribosomes	ཉིང་མངར་དབང་གཟུགས།
Rough Endoplasmic Reticulum (Rough ER)	གཤེད་ནང་བྲ་ཚོགས་རྩལ་མོ།
Ruffini endings	རུ་ཕི་ནི་མཚུག་སྟེ།
Ruffini receptor	རུ་ཕི་ནི་སྟེ་ལེན་པ།
S: Sulfur(S)	སྤ་བེ།
Saccule	ན་རྩལ་རྩུང་བ།
Second messenger	འཕྲིན་པ་གཉིས་པ།
Semicircular canals	ཕྱེད་མོར་སྤྲ་ལུ།
Sensory neuron	དབང་ཚོར་དབང་ཅ་མ་གཟུགས།
Serotonin receptors	སི་རོ་ཉོ་ནི་སྟེ་ལེན་པ།
Serotonin reuptake transporter	སི་རོ་ཉོ་ནི་སྟེ་བསྐྱར་ལེན་སྐྱེལ་འབྲེན་པ།
Serotonin	སི་རོ་ཉོ་ནི་ལ། (དབང་ཅ་མ་འཕྲིན་པའི་རིགས་ཤིག)
Signal	བརྟེན་འབྲེན།
Silicon (Si)	སི་ལི་ཀོ་ལ།
Skeletal muscle	རུས་འབྲུང་ཤ་གནད།
Smooth Endoplasmic Reticulum (Smooth ER)	གཤེད་ནང་བྲ་ཚོགས་འཇམ་མོ།
Sodium (Na)	བྲུལ་ཇས།
Sodium channels	བྲུལ་ཇས་ཀྱི་རྒྱ་ལམ།
Soma (cell body)	སྟོ་ལུས། (སྟོ་ལུང་ལུས།)
Somatosensation	ལུས་ཚོར་བྱ་བ།
Somatosensor	ལུས་ཚོར་སྟེ་ལེན་པ། ལུས་ཚོར་ཚོར་བྱེད།
Somatosensory cortex	ལུས་ཚོར་སྣང་ཤུན།
Somatosensory receptor	ལུས་ཚོར་སྟེ་ལེན་པ།
Somatotopic representation	(སྣང་པའི་སྟེང་གི་)འགྲོས་མ་ཐུན་དབང་ཚོར་མཚོན་རྣམ། ལུས་ཀྱི་ཡན་ལག་གྲེ་བྲག་པའི་ཆགས་ལུགས་དང་འགྲོས་མ་ཐུན་པར་སྣང་པའི་སྟེང་དུ་འཁོད་པའི་དབང་ཚོར་མཚོན་རྣམ།
Spinal cord (cross section)	རྒྱུང་ས་པ། (འབྲེད་གཤམས་རྣམ་པ།)
Spinal cord	རྒྱུང་ས་པ།
Spindle neuron	མང་མ་དབང་ཅ་མ་གཟུགས།

Stellate cell	སྐར་གྲུགས་མ་ཕུང་།
Striatum	ལྗན་ཤུག་།
Substantia nigra	མང་ཞོན་གཤོང་།
Subthalamic nucleus	སྐྱུག་ཞབས་གོང་བྲུ། མང་སྐྱུག་ཞབས་མདོ།
Summation	ཕྱོགས་བསྐྱོམས། ཕྱོགས་བསྐྱོམས་བྲུ་བ།
Superior colliculus	འབྲུང་གྲུགས་གོང་མ།
Supplementary motor areas	འགྲུལ་སྐྱོད་རམ་འདེགས་ས་ཁུལ།
Synapse	དབང་རྩེ་མ་ཐུད་མཚམས།
Synaptic cleft (synaptic gap)	མ་ཐུད་མཚམས་ཀྱི་སྐྱོད་ཆ། (མ་ཐུད་མཚམས་ཀྱི་བར་སྐྱོད་།)
Synaptic gap (synaptic cleft)	མ་ཐུད་མཚམས་ཀྱི་བར་སྐྱོད་། (མ་ཐུད་མཚམས་ཀྱི་སྐྱོད་ཆ།)
Synaptic vesicle	མ་ཐུད་མཚམས་ཤང་བྲུ།
Tectum	ཐོག་ལེབ།
Temporal lobe	རྣ་འདབ།
Tetrodotoxin	འེ་འོ་འོ་ཉིས་དུག།
Thalamus	མང་སྐྱུག།
Thermal stimuli	ཚ་སྐྱོད་རང་བཞིན་གྱི་སྐྱུལ་སྐྱེལ།
Threshold potential	ཐེམ་མཚམས་རྒྱུས་བ།
Transduction	བརྒྱུ་བ། བརྒྱུ་རྒྱུ་བྲུ་བ།
Transmission	བརྒྱུད་གཏོང་། ཆ་འཕྲིན་བརྒྱུད་གཏོང་། འཕྲིན་གཏོང་།
Tripolar neuron	ལྗེ་གསུམ་དབང་ཅ་མ་གྲུགས།
Tubular ducts containing endolymph	ནང་གནས་ཆུ་ལེར་གྲུང་བའི་སྐྱུ་གུ་ཅན་གྱི་གསེར་སྐྱུག།
Two-point discrimination activity	ལྗེ་གཉིས་སྐྱུ་རིས་འབྱེད་པའི་བྲུ་གཞག།
Uncrossed fibers	བསྐྱོལ་མེད་ཅ་རྒྱུས།
Universal substrate	ཡོངས་ཁུལ་གཞི་རྒྱས།
Upper motor neuron	སྐྱོད་གི་འགྲུལ་སྐྱོད་དབང་ཅ་མ་གྲུགས།
Utricle	རྣ་རྒྱལ་ཆེ་བ།
Ventral tegmental area (VTA)	འབྲུམ་ཞོ་འོག་མའི་ས་ཁུལ།
Vesicle	ཤང་ལྗོད།
Vestibular canals	སྐྱུག་ལྗན་ཕུར་བ།
Vestibular organ	སྐྱུག་ལྗན་དབང་པོ།
Vestibular sensors	སྐྱུག་ལྗན་དབང་ཚོར།
Vestibule-ocular reflex	མིག་དང་སྐྱུག་ལྗན་མ་ལག་སྐྱེལ་བའི་ལྗོག་འགྲུལ།
Voltage detector	ཚོལ་ཚད་འཇུག་བྲུད།
Voltage	ཚོལ་ཚད།
Voltage-gated channels	ཚོལ་རྟེན་སྐྱོ་བཅད་རྒྱུ་ལམ།
Wernicke's area	མར་ཞིག་ས་ཁུལ།
White matter	རྩས་དཀར།